

பதிப்புரை

‘செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்’ என்ற மெய்ம் மொழிக்கு எடுத்துக்காட்டாக, மக்கள் இவ்வலகின் முழு நிலப் பரப்பையும் அறியாதிருந்த காலத்து, அறிவும் ஆண்மையும் அருள்சேர் முயற்சியும் உடையோர் சிலர் தம் தளரா முயற்சியால் பல நாடுகளையும் கண்டறிந்து மற்றை உலக மக்களெல்லோரும் அநாடுகளோடுத் தொடர்பு கொண்டு பயனடையுமா உதவினர்.

இவ்வகையில் மேல்நாடுகளையும் கீழ் நாடுகளையும் ஒன்றாக இணைத்து இன்று உலகத்தில் பற்பல பகுதிகளிலுள்ள மக்களினத்தினருடன் ஒவ்வொரு நாடு தொடர்புகொள்ள அடிகோலிய இத்தகு நாடுகளை பெருமக்கள் வரலாறுகளைத் தொகுத்து ‘நாடு கண்ட வரலாறு’ என்னும் தலைப்பில் இருநூல்களும் தீயாவைக் கண்டறிந்த வாஸ்கோடகாமா, காவைக் கண்டுபிடித்த கொலம்பசு ஆக விரிந்த வரலாறுகளை இரு தனித்தனி நூலு முன்னரே கழகவழி வெளியிட்டோம்.

இந் நான்கு நூல்களையும் தொகுத்து நூல்கட்டகேற்றவாறு கட்டடம் செய்து நாடுகள் மக்கள் என்னும் பெயருடன் தற்போது கின்றோம். ஆசிரியப் பெருமக்களும், நூல் நிரூபாளரும், பிறரும் வாங்கியும் வாங்குவித்தும் பிச்சு செய்வார்களாக.

சைவகித்தாந்த

உள்ளூரை

	பக்
நாடுகண்டவர் வரலாறு (முதற் புத்தகம்)	1-
நாடுகண்டவர் வரலாறு (இரண்டாம் புத்தகம்)	1-1
வாஸ்கோடகாமர் திரு. எஸ். எஸ். தேவர்	1-
ஜேவா வீரன் அல்லது கொலம்பசு வரலாறு	1-0
—திரு. தி. சு பாலசுந்தரம்பிள்ளை	

First Edition: Nov., 1945

Reprints: Aug., 1948; April, 1957.

NADU KANDAVAR VARALARU - I

[All Rights Reserved]

Published by,

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, MADRAS - I.

Head Office :

98, EAST CAR STREET, TIRUNELVELLI.

பதிய்புரை

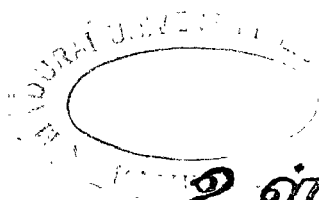

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் என்ற மெய்ம் மொழிக்கு எடுத்துக்காட்டாக, மக்கள் இவ்வுலகின் முழு நிலப் பரப்பையும் அறியாதிருந்த காலத்து, அறிவும் ஆண்மையும் உடையோர் சிலர் தம் தளரா முயற்சியால் பல நாடுகளையுங் கண்டறிந்து, மற்றை உலக மக்களெல்லோரும் அந் நாடுகளோடும் தொடர்பு கொண்டு பயனடையுமாறு உதவினர்.

இத்தகையோர் தாம் நாடுகாணப் புகுந்தவிடத்துத் தமக்கு நேர்ந்த அடுக்கடுக்கான இன்னல்களையும் பொருட்படுத்தாது வெற்றிகண்ட வரலாற்றை “நாடுகண்டவர் வரலாறு” என்ற இந்நூல் கூறுவதாகும். இங்ஙனம் மக்கள் இனத்துக்கே இவ்வுலகின் முழு உருவத்தையும் கண்டறிவுறுத்தித் தலைமை எய்தியோர்தம் முயற்சியின் வரலாறு யாவராலும் விரும்பி உணரத் தக்கது.

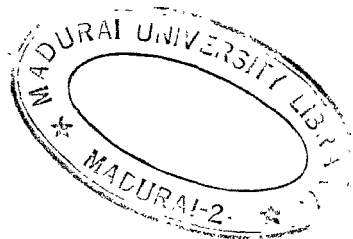
மாணவர்க்குப் படித்தற்கு விருப்பத்தையுங் கொடுத்து, முயற்சி, இடுக்கணழியாமை, தலைமைப்பாடெய்தல் என்ற சிறந்த குணங்களையுங் கொடுக்குமாதலின், உயர் வகுப்புகட்கு ஏற்ற துணைப்பாடப் புத்தகமாகவும் அமைக்கத் தகுதியுடைய இந்நூலைத் தமிழ்மக்கள் விரும்பி ஏற்று எம்பணிக்குத் துணை செய்வாராக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிய்புக் கழகத்தார்.

உள்ளறை

	பக்கம்
க. மார்க்கோ போலோ	1
உ. கிறித்தபர் கோலம்பஸ்	15
ங. வாஸ்கோட காமா	30
ஈ. பெர்டினாண்டு மேஜேலேன்	43
ஊ. ஜேம்ஸ் குக்	57
சூ. ரிச்சர்ட் பிரான்ஸிஸ் பர்ட்டன்	78

நாடுகண்டவர் வரலாறு

[முதற்பத்தகம்]

க. மார்க்கோ போலோ

1. வெனீஸ் சிறப்பு

உலகில் உள்ள அழகான நகரங்களுள் ¹வெனீஸ் ஒன்று. அதன் தெருக்கள் எல்லாம் நீர் நிறைந்த கால்வாய்களே. அக் கால்வாய்களின் வழியே தோணிகளில் தான் அந்நகரின் ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்துக்குப் போகவேண்டும். உலகின் கீழ்த்திசையில் உள்ள ஆசியாக் கண்டத்து நாடுகளிலிருந்தும் மேற்றிசையில் இருக்கும் ஐரோப்பாக் கண்டத்துப் பகுதிகளிலிருந்தும் வாணிப நிமித்தம் வணிகர்கள் வந்து கூடுவது வெனீஸ் நகரில்தான். முற்காலத்தில் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் வணிகக் கப்பல்கள் அந்நகரில் வந்து கூடுவதுண்டு.

சீனாவிலிருந்து விலைமதிக்க வொண்ணாத பட்டாடைகள், பாரசீக நாட்டிலிருந்து அருமையான கம்பளங்கள், மஸ்லின் துணிகள், இந்தியாவிலிருந்து தந்தம், முத்து, தேக்கு, அகில், சாதிக்காய், மிளகு, சுக்கு, சீரகம்,

1. Venice.

குங்குமப்பூ, இரத்தினங்கள், வைரங்கள், அருமையான சாராயம் முதலியன வெனீஸ் நகருக்குள் கீழ்த்திசைக் கப்பல்களில் வரும்.

இவற்றை வாங்குவதற்கு ஜெர்மனி, ஸ்பெயின், இங்கிலாந்து முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து வணிகர்கள் வெனீஸுக்கு வருவதுண்டு. ஜெர்மனியிலிருந்து, உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட பொருள்களும், இங்கிலாந்திலிருந்து உயர்ந்த கம்பளிகளும், வட நாடுகளிலிருந்து ¹பர் என்னும் மெதுவான ஆட்டுமயிர்ச் சுருள்களும் வந்தன. இப்பண்டங்களை வெனீஸில் மாற்று வார்கள். ஆதலின் கீழ்த்திசை வாணிபமும், மேல் திசை வாணிபமும் கூடுமிடமா யிருந்தது வெனீஸ் நகரம் என்று கூறலாம்.

2. போலோக்கள்

இந்நகரில்தான் ²மார்க்கோ போலோ பிறந்தார். அவர் இளைஞராயிருந்த காலத்திலேயே அவருடைய தந்தையரான ³நிகோலோ போலோ என்பவரும் சிறிய தந்தையரான ⁴மேபியோ போலோ என்பவரும், வாணிப நிமித்தம் கீழ்த்திசை சென்றிருந்தார்கள். அவர்கள் போய்ப் பத்து ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தன. அப்போதுதான் மார்க்கோ போலோவுக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகள் நிரம்பின. அவருக்குத் தம்முடைய தந்தையார், சிறிய தந்தையார் வாணிப நிமித்தம் நகர் நீங்கினது நினைவே இல்லை. அவர்கள் போனவிவரம் அவருக்கு மற்றவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் யாருமறியாத ஆசியா நாடுகளுக்குள் நெடுந் தொலைவில் போயிருந்தார்கள் எனவும், அதிக

-
1. Fur. 2. Marco Polo. 3. Nicolo Polo.
4. Maffeo Polo.

தொலைவு பயணமானதால் திரும்பிவரக் காலத்தாழ்வு ஆகும் என்றும் சொன்னார்கள். அவர்கள் போயிருந்த நாடுகள் ஒரு பெரிய மன்னரால் முறைமையுடன் ஆளப்பட்டு வந்தமையால் அவர்களுக்குக் கேடு எதுவும் நேர்ந்திருக்காது என்றும் பேசினார்கள்.

3. மார்க்கோவின் இளமை

மார்க்கோ பதினைந்து வயது சிறுவர். அவர் அந்நாட்டுச் சிறுவர்களைப் போலவே கப்பற்றுறைகளுக்குப் போவார். ஆனால் மற்றச் சிறுவர்களுக்கும் இவருக்கும் ஒரு வேற்றுமை யுண்டு. மற்றையோர் கப்பல்களைச் சுற்றிக் கடலில் விளையாடுவார்கள். ஆனால் மார்க்கோ போலோ மட்டும் கப்பலோட்டிகள் (மாலுமிகள்) வந்து கூடும் கடைகளில் உட்கார்ந்துகொண்டு மாலுமிகள் செய்த பயணங்களின் வரலாறுகளை அவர்கள் சொல்லக் கேட்பார். அக் கதைகளைக் கேட்பதில்தான் மார்க்கோ போலோவுக்கு விருப்பம் மிகுதி. கடலில் இறங்கிக் குதித்து விளையாட அவர் விரும்பவில்லை. வியப்பும், விந்தையும், புதுமையும் நிறைந்த நாடுகளைக் கடந்து வரும் கப்பற்காரர்களின் கதைகளைக் கேட்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியே அவருக்கு. நாட்கணக்கில் கரையில் தங்கிக் கரைநோக்கி வரும் கப்பல்களுக்காக ஆவலுடன் அவர் காத்திருப்பார். நெடுந் தொலைவில் ஒரு சிறு புள்ளி தோன்றினாலும், ஒரு கப்பல் கரை நோக்கி வருகிற தென்று ஆர்வத்தால் துள்ளிக் குதிப்பார். கப்பல் கரை சேர்ந்ததும், தன்மையுள்ள ஒரு மாலுமியை அணுகி, “நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்,” என்று கேட்டுவிட்டு அவர் சொல்வதை ஆர்வமுடன் ஆழ்ந்து அப்படியே கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்.

இவ்விதமாக, ஒற்றைக்கால் மக்கள் உள்ள நாடுகள், நெற்றியில் ஒற்றைக்கண் படைத்த அரக்கர்கள் நிறைந்த இடம், தலையற்றுத் தோள்களில் கண்கள் உள்ளவர்கள் வாழ்ந்த இடம், வேதாளங்கள் பேய்கள் நடமாடும் பாலை நிலங்கள், மக்களை உண்ணும் ஐம்பதடி உயரமுள்ள அரக்கர்களுடைய இருப்பிடங்கள் முதலியன பற்றி மாலுமிகள் சொல்ல, மார்க்கோ மிக்க விருப்புடன் கேட்பார். இவ்வாறு கேட்கும் பொழுது தம் தந்தையார், சிறிய தந்தையாரைப் பற்றிய கவலை மார்க்கோவுக்கு ஏற்படும். ¹மங்கோலியர்களும் ²தார்தாரியரும் நிறைந்த நாட்டில் ஐரோப்பியர் கேடின்றி எவ்வாறு இருக்க முடியும் என மார்க்கோபோலோ ஐயப்படுவதுண்டு. இவ்விதமாகத் தம் தந்தையார், சிறிய தந்தையார் திரும்பி வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையை நாளைடைவில் சிறிது சிறிதாக இழந்து கொண்டேதான் மார்க்கோ அன்றாடம் கப்பற்றுறைக்கு வருவது வழக்கமாயிற்று.

4. போலோக்கள் திரும்புதல்

சில நாட்களில் புதுமையான உடைகள் அணிந்திருந்த இருவர் ஒரு கப்பலில் வந்து இறங்கினார்கள். ஆம்! அவர்கள்தான் மார்க்கோவின் தந்தையும் சிறிய தந்தையும். அவர்கள் பெருஞ் செல்வராகவும், பற்பல இடங்களைப் பார்த்தவராகவும் காணப்பட்டார்கள். அவர்களைக் கண்ட மார்க்கோ போலோ களிப்பினால் கூத்தாடினார்.

“நீங்கள் என்னென்ன புதுமைகளைப் பார்த்தீர்கள்? எனக்குச் சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்.” எனத் துடித்துக்கொண்டு வேண்டினார்.

அவருடைய தகப்பனர் காட்டுக் குதிரை வீரர்கள், மந்திரவாதிகள் முதலியவர்களைப் பற்றியும், பூதங்களும் பிசாசுகளும் நிறைந்த பாலைவனங்களைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். தவிரவும் ஆசியாவின் நாடுகளுக்கும் கடல்களுக்கும் ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள வியப்பான ஒரு நாட்டைப்பற்றி அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினார்கள்: “ வெனீஸ் நகரந்தான், செல்வத்திலும், வனப்பிலும், வலிமையிலும் மிகச் சிறந்ததென்றும், வெனீஸ் மக்களே மிகச் சிறந்தவர்கள் எனவும் நீங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் எங்கள் பயணங்களில் நாங்கள் மிகச் சிறந்த, அழகான பல நகரங்களைப் பார்த்திருக்கின்றோம். அவற்றோடு வெனீஸ் நகரை ஒப்பிட்டால் அது ஒரு இருண்ட முடுக்குப் போலாகும். ¹யாங்ட்சிகியாங் நதிக்கரையில் ²ஹாங்சொவ் என்ற நகரம் ஒன்று இருக்கின்றது. வெனீஸ் நகரைப் போலவே அது கால்வாய்கள் நிறைந்தது. ஆனால் அந்நகரில் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பன்னீராயிரம் பாலங்கள் இருக்கின்றன. அவை அனைத்தும் கற்களால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நகரம் வெனீஸ் நகரைப் போல் பதினைந்து மடங்கு பரப்புள்ளது. அதன் முதன்மையான தெரு இருநூறு அடி அகலமுள்ளது. அதன் இருபுறங்களிலும் வீடுகள், தோட்டங்கள், கடைகள், அரண்மனைகள், கோவில்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. கால்வாய்களின் ஓரங்களில் பெரு வணிகர்களுடைய பொருட் களஞ்சியங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களை நோக்க நாம் ஏழைகளே யாவோம். உலகில் உள்ள வாசனைப் பொருள்கள், பட்டுவகைகள், முத்துக்கள் முதலியன யாவும் அந்நகரின் கடைகளில் வந்து குவி

கின்றன. விலை உயர்ந்த ஆடைகளும், நகைகளும் அணிந்துகொண்டு ஆடவரும் மகளிரும் அந் நகரின் தெருக்களில் நடமாடுகின்றனர். இதைப்போன்ற நகரங்கள் இன்னும் பல ஆங்காங்கு இருக்கின்றன," என முடித்தார்கள்.

5. வெனிஸ் மக்களின் ஐயுறவு

இவற்றையெல்லாம் வெனிஸ் மக்கள் வியப்புடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். வெனிஸ்தான் உலகிலேயே மிகச் சிறந்த நகரம்; வெனிஸ்காரர்கள் தாம் உலகிற் சிறந்தவர்கள் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். வெனிஸில் ஒருவன் பிறந்தால், "உலகப் பெருமகன் ஒருவன் தோன்றிவிட்டான்," என்று பேசுவது அவர்கள் வழக்கமாயிருந்தது. இத்தகைய மனப்பான்மையுள்ள அவர்களுக்கு வெனிஸைவிட இன்னொரு நகரம் சிறந்த தெனக் கேட்டுக்கொண்டிருக்க மனம் பொறுக்கவில்லை.

தம் தந்தையாருடைய கதைகளைக் கேட்டுத் தம் நகரமக்கள் ஐயப்படுவதை மார்க்கோ போலோ கண்டார். தம் தந்தையார் கூறியவை யெல்லாம் உண்மைதானோ வென மறுமுறையும் கேட்டார்.

அதற்கு அவர்கள் மறுபடியும் தாங்கள் சீனாவுக்குப் போகும்பொழுது மார்க்கோ போலோவையும் தங்களுடன் அழைத்துக்கொண்டு போய்த் தாங்கள் கண்ட காட்சிகளை நேரில் காட்டுவதாகச் சொன்னார்கள்.

மார்க்கோ போலோவின் தகப்பனாரும், சிறிய தகப்பனாரும் முன்சொன்னபடி தங்கள் நகரமாகிய வெனிஸ்-ஊக்குத் திரும்பும் வழியில் ஆசியாக் கண்டத்

தின் நடுப்பகுதியில் ஆண்டுவந்த ¹கான் என்னும் அரசரைப் பார்த்து வர விருப்பி ²போக்காரா என்னும் நகருக்குச் சென்றார்கள். ஆனால் அந்நகரில் பாரசீக நாட்டுக் கான் அரசருடைய தூதுவர்கள் அவர்களை ³பீழிங் நகருக்கு வருமாறு அழைத்துச் சென்றார்கள். அதன்படிதான் அவர்கள் சீனாவுக்குச் சென்றது. சீனாவில் ⁴குப்லைகான் என்னும் அரசர் அவர்களை மிகுந்த அன்புடன் ஆதரித்தார். அவர்களுடைய நாடு, நாகரிகம், பழக்க வழக்கங்கள் முதலியன பற்றி விவரமாகக் கேட்டார். அவர்களுடைய அறிவுவளம், விநயம், நற்பழக்கங்கள் முதலியன பற்றி அறிந்துகொண்ட கான், தம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு ஆசிரியராக இருக்கக் கூடிய நூற்றுவரை அனுப்பித் தருமாறு ⁵கதோலிக்க சமயத் தலைவரான ⁶போப் ஆண்டவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து, அந்த நூற்றுவரை அழைத்துக் கொண்டு சீனாவுக்கு மறுபடியும் வருமாறு ¹போலோக்களை வெனிஸுக்கு அனுப்பினார்.

6. போலோக்களின் இரண்டாம் பயணம்

அவ்வாறே இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து போலோக்கள் மறுபடியும் சீனாவுக்குப் போக ஆயத்தமானார்கள். ஆனால், குப்லைகான் கேட்டபடி நூறு ஆசிரியர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோக முடியவில்லை. இரண்டுபேர்களை மட்டுந்தான் போப் அனுப்பினார். அவர்களுடன் மார்க்கோவையும் அவருடைய தகப்பனாரும் சிறிய தகப்பனாரும் அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

-
1. Khan.	2. Bokhara.	3. Peking.
4. Kublai khan.	5. Catholic.	6. Pope.
7. Polos.		

சீன நாட்டில் ¹சாண்ட் என்னும் இடத்திலிருந்த பெரிய அரண்மனை இந்த மேல்நாட்டு விருந்தினர்க்காக மிகவும் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பெற்றிருந்தது. அவர் களுக்காக ஏற்படுத்தப்பெற்றிருந்த வரவேற்பு மண்டபம் மிகவும் பெரிதாகவும் வனப்பு மிகுந்ததாகவும் இருந்தது. பருத்த, சிவந்த தூண்கள் மேல்தளத்தைத் தாங்கி நின்றன ; சுவர்களில் யாளிகள், பலவித பறவைகள், விலங்குகள் முதலியன சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தன.

7. குப்கைகான் மார்க்கோ உறவு

அவற்றைப் பார்த்த இளம் மார்க்கோ மலைத்துப் போனார். தாம் கண்ட அக் காட்சி கனவோ, நனவோ என ஐயுற்றார். ²குப்கைகான் அரசிருக்கையில் வீற்றிருந்த படியே புன்முறுவல்பூத்த முகத்துடன், மலைத்துப்போய் நின்ற இளம் மார்க்கோவை அன்பு கனியப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

“இவ்வீளைஞர் யார்?” என்று ³நிகோலோ போலோவைக் கான் கேட்டார்.

“ஐயனே! இவன் என் மகன் ; தங்கள் ஊழியன்,” என நிகோலோ பதில் சொன்னார்.

“அவரைப் பார்க்க நான் மிகவும் மகிழ்கின்றேன். அவருடைய வரவு நல்வரவாகுக,” என்று குப்கைகான் கூறி அவர்களுடைய பயண விவரங்களைக் கேட்டார்.

நிகோலோ போலோ தங்கள் பயண வரலாற்றைப் பின்வருமாறு கூறினார்.

8. மார்க்கோவின் பயண வரலாறு

“நாங்கள் மூன்றரை ஆண்டுகள் பயணஞ் செய்தோம். வெனீஸ் நகரை விட்டுப் புறப்பட்டு ¹ஆக்ர என்னுமிடத்துக்குக் கப்பலில் போனோம். அங்கிருந்து ²பாக்தாத் பட்டணம் வந்து அங்குச் சில நாட்கள் தங்கினோம். அது ஒரு அழகான நகரம். அங்குப் பேரிச்ச மரங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. பொன் வேலைப்பாடுகள் செய்த பட்டு, வெல்வெட் உடைகள் அங்கே ஏராளமாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அங்குள்ள மக்கள் எல்லோரும், அறிவியல், சட்டம், வானநூல் முதலியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்து அறிஞராகவும், நாவன்மையுடையவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். பிறகு நாங்கள் ³பாரசீக நாட்டின் வழியே பயணஞ் செய்துகொண்டு வரும்பொழுது வெப்பந் தாங்கமுடியாமல் என் மகன் நோயடைந்தான். அவனை மலைச்சாரலுக்கு நான் அழைத்துப்போக, மலைக்காற்று அவனுக்கு நலம் அளித்தது. அவன் நோய் தெளிய ஓராண்டு ஆயிற்று. அதன்பின் நாங்கள் ⁴‘பாக்’ என்னும் இடம் வந்தோம். ‘பாமீர்’ மேட்டின் சரிவுகளில் தட்டித் தடுமாறிக்கொண்டு ⁵காஷ்கார் என்ற இடத்துக்கு வந்துசேர்ந்தோம். அங்கிருந்து ⁶யார்க்ஷண்டு, ⁷கோட்டான் இவற்றைத் தாண்டி ⁸லோப்நார்க்குத் தெற்கு ஓரத்திலேயே போய் ⁹ஆர்டோஸ் தாண்டினோம். ¹¹பீகிங் நகரத்தைக் காண எங்களுக்குப் பேராவலாக இருந்தது. கடைசியில் இங்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

-
1. Acre.	2. Bagdad.	3. Persia.	4. Balkh.
5. Pamir.	6. Kashga.	7. Yarkhand.	
8. Khotan.	9. Lob Nor.	10. Ardos.	
11. Peking.			

அதைக் கேட்ட குபிலைகான் மார்க்கோவை உற்று நோக்கி அவருக்கு நோய் குணமாகி இராவிட்டால் தம் அரண்மனையிலேயே வைத்துக்கொள்ளுவதாகவும், அங்கே அவரை வலுவுள்ளவராகச் செய்வதாகவும் சொன்னார். மார்க்கோபோலோவிடம் கான் மிகுந்த அன்பு பாராட்டினார். நுட்பமாக உற்றுநோக்கி யறியும் ஆற்றல் மார்க்கோவிடம் இருந்ததைக் கான் கண்டறிந்தார். அவரைத் தமது ஊழியத்தில் அமர்த்திச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் எனவும் நினைத்தார். அவர்கள் இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்களானார்கள்.

9. மார்க்கோவின் சீன உள்நாட்டுப் பயணங்கள்

குபிலைகான் மார்க்கோவைத் தம்முடைய பரந்த இராச்சியமெங்கும் போய்ப் பார்த்து வர அனுப்பினார். சிலகாலம் ஒரு பகுதியை ஆளவும் அவரை அமர்த்தினார். கான் ஆண்ட நாட்டில் மக்களின் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றிய கதைகளை மார்க்கோபோலோ காணுக்குச் சொல்லுவார். நாடெங்கும் அழகும், அமைதியும், செல்வமும், வாணிபமும், படிப்பும், படிப்பாளிகளும் நிறைந்திருந்ததை மார்க்கோபோலோ உருவகப்படுத்திக் காணுக்குக் கூறுவார்.

இக் கதைகளைக் கேட்கக் காணுக்கு மகிழ்ச்சியால் மனந்துடிக்கும்.

அதுவரையில் தம்முடைய ஆட்கள் அத்தகைய வரலாறுகள் எதுவும் சொன்னதில்லை. வேறெந்தக் கதைகளையும் கேட்பதைவிடத் தம் மக்களுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கலாம் என்று கான் முடிவுசெய்தார்.

10. அவரது சாட்சியம்

மார்க்கோபோலோ சீன நாடு எங்கும் போய்ப் பார்த்தார். சீனாவுக்கு அப்பால் உள்ள சைபீரியா, கோபி பாலைநிலம், திபேத்து முதலான இடங்களைக் கூடப் போய்ப் பார்த்தார். அவ்வாறு அதுவரையில் ஐரோப்பியர் போய்ப் பார்க்காத பல இடங்களையும் காட்சிகளையும் மார்க்கோபோலோ பார்த்தார். தாம் போன இடங்களில் எல்லாம் தாம் கண்ட காட்சிகளை நினைவாகக் குறித்துக்கொண்டார். ஆங்காங்குள்ள சின்னஞ் சிறு ஊர்களில் தங்கினார். ஆங்காங்கு வழங்கிய பல மொழிகளைக் கற்றார். அங்கிருந்த நாடோடி மக்களுடன் பல விடங்களில் சுற்றினார். பிறகு தலைநகருக்குப் போய்க் காணுக்குத் தாம் கண்டு, கேட்ட வரலாறுகளைச் சொல்லுவார். அதனால் கான் மார்க்கோவை நன்குமதித்துப் பாராட்டினார்.

மார்க்கோ சிறுவரா யிருந்தபொழுது ஐரோப்பிய மக்கள் தாம் நாகரிகத்திலும் படிப்பிலும், வாழ்க்கையிலும் சிறந்தவர்கள் எனவும், அவ்வளவு சிறப்பானவர்கள் உலகில் வேறு எங்கும் இல்லை எனவும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் சீன நாட்டையும் அதன் செல்வத்தையும், சீன மக்களுடைய வாழ்க்கையையும், வாழ்க்கை நலங்களையும் கண்ட பிறகு அவர் அடைந்த வியப்புக்கு எல்லையே இல்லை.

11. சீனர்களுடைய வாழ்க்கை நலங்கள்

சீனர்களுடைய வாழ்க்கை நலங்கள் பல. ¹காகித நாணயத்தை அவர்கள் அக்காலத்திலே செலாவணியில்

கொண்டிருந்தனர். ¹நிலக்கரியின்பயன் அவர்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தது. அதை அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். ²நெருப்பு அணைக்கும் படையும் ³நெருப்பு எதிர்க்கும் கட்டிடங்களும் சீனாவில் நிறைந்திருந்தன. மருந்துச் சாலைகள் ஆங்காங்கு இருந்தன. சீன மக்கள் அழகாகவும் நற்புழக்க முள்ளவர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் நாணயமுள்ளவர்களாகவும், அமைதியுடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். கலகமே கிடையாது. அதனால்தாரும் ஆயுதங்களை வைத்திருக்கவில்லை.

சீன அரசர் இரக்கமும் மாட்சிமையும் நிறைந்தவர். ஈகைத்தன்மை யுள்ளவர். விளைவு குன்றிய காலத்திலும், மக்களிடையே கொள்ளை நோய் பரவியிருந்த காலத்திலும் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய வரி விடுதலை செய்யப்படுவதுண்டு. அரசர் தம்முடைய இருப்பிலிருந்து தானியங்களும், ஆடு மாடுகளும் அனுப்பி மக்களுக்கு உதவி செய்வது வழக்கம். ஏழைகளுக்கும் வேலையற்றவர்களுக்கும் தான் பொருள் உதவி செய்தார். இவற்றையெல்லாம் 'மார்க்கோ போலோ குறித்து வைத்துக்கொண்டார்.

12. போலோக்கள் வெனிஸ் திரும்புதல்

இவ்வாறு பதினேழு ஆண்டுகள் கழிந்தன. சீனாவில், கான் அரண்மனையில் இருந்த போலோக்கள் தங்கள் இறுதிக் காலத்தைத் தங்கள் சொந்த ஊராகிய வெனிஸில் கழிக்க விரும்பினார்கள். ஆனால் ⁴ருப்லைகான் அவர்களைச் சீனாவிலிருந்து அனுப்ப விரும்பவில்லை. அச்சமயத்தில் பாரசீக நாட்டுக் கான் ஒரு மங்கோலியப் பெண்ணை மணக்க விரும்பினார். அம் மண

-
1. Coal.
 2. Fire Petrol.
 3. Fire Proof buildings.
 4. Marco Polo.
 5. Kublai khan.

மகளை ¹பீக்கிங்கிலிருந்து பாரசீகத்துக்குச் சேமமாக அழைத்துப் போகத் தகுந்தவர்கள் ²போலோக்கள்தாம் எனக் குபில்கான் உணர்ந்தார். அவ்வாறே அம் மங்கோலிய மணமகளைப் பாரசீககான் அரண்மனையில் விட்டுவர போலோக்களை அனுப்பினார். அம் மணப் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு போலோக்கள் புறப்பட்டார்கள். இடர் இன்றிப் பயணஞ் செய்வதற்காகக் கடல் வழியே போனார்கள். அப்பயணம் இரண்டு ஆண்டுகள் நீடித்தது. ³சீனக்கடல், ⁴மலாக்கா நீர்ச்சேர்த்திகள் வழியே ⁵சுமத்ராவைத் தாண்டி ⁶இலங்கைத் தீவில் தங்கினார்கள். அத் தீவைப் பார்த்தபின் இந்தியாவின் ⁷மலையாளக்கரை வழியாக அரபிக்கடலில் பயணஞ்செய்து பாரசீக வளைகுடாவுக்கு வந்தார்கள். அங்கு ⁸ஆர்மஸ்துறையில் கரையேறிப் பாரசீகக் கான் அரண்மனைக்குப் போய் அவ்வரசனுடைய மணமகளை அங்கே விட்டார்கள். அப்பொழுது சீன மன்னனாகிய குபில்கான் இறந்துவிட்டதாகச் செய்தி வந்தது. போலோக்கள் தங்களை ஆதரித்த மன்னன் இறந்தமை குறித்து மனம் வருந்தித் தங்கள் நகரமாகிய வெனீஸ் போய்ச் சேருவதென்று முடிவு செய்தார்கள்.

போலோக்கள் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின் தங்கள் சொந்த ஊருக்கு வந்தபொழுது அவர்களை யாரும் அடையாளம் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை அவர்கள் தார்தாரிய உடைகள் அணிந்து வந்திருந்தார்கள். தாங்கள் தாம் போலோக்கள் என்று அவர்கள் சொல்லிக்கூட வெனீஸ் நகரத்தார் அவர்களை நம்பவில்லை.

-
1. Peking. 2. Polos. 3. China sea.
 4. The Strait of Malaca. 5. Sumatra.
 6. Ceylon. 7. West Coast of India. 8. Ormuz.

பின்னர்ப் போலோக்கள் தங்கள் நகர மாந்தர்க்கு ஒரு விருந்தளித்துத் தாங்கள் போய் வந்த வரலாறுகளைச் சொன்ன பிறகுதான் அவர்கள் போலோக்கள் என்று நகரமக்கள் நம்பினார்கள்.

மார்க்கோ போலோ தாங்கள் கண்ட விந்தையான காட்சிகளைப் பற்றிச் சொன்னபொழுது வெனீஸ் மக்கள் நம்பவில்லை. அவர் சொன்னவை யெல்லாம் வெறும் பொய் என்று நினைத்தார்கள்.

13. மார்க்கோவின் னூல்

(ஆனால் மார்க்கோ போலோ தம்முடைய பயணங்களை எல்லாம் ¹மார்க்கோ போலோவின் புத்தகம் என்னும் ஒரு புத்தகமாக எழுதினார். முதலில் அப்புத்தகத்தில் உள்ள கருத்துக்களை வெனீஸ் மக்கள் நம்ப மறுத்தாலும் நாளடைவில் ஊன்றிப் பார்த்தவர்கள் தங்கள் உலகப் படங்களைக் கொண்டு வந்து மார்க்கோபோலோவின் புத்தகத்தில் கண்ட விவரங்களுக்கிணங்க அவற்றை அமைத்துக் கொள்ளலாயினர். ஆசியாக் கண்டம் நெடுக முதல் முதல் ஒரு பயண வழிகண்டு, அவ்வழி நெடுக உள்ள மக்கள் இனத்தைப் பற்றி மற்றவர்களுக்குத் தெரிவித்தவர் மார்க்கோ போலோ தான். சீன நாட்டைப் பற்றியும், அதன் செல்வம், சிறப்பு, அரசாட்சி முதலியன பற்றியும் முதலில் ஐரோப்பியருக்குத் தெரிய வந்தது மார்க்கோபோலோ எழுதிய புத்தகத்தின் வாயிலாகத்தான். ஐரோப்பிய வணிகர் பலர்க்கு அவருடைய புத்தகம் பேருதவியாக இருந்தது. அவருக்கு வெகு காலத்துக்குப் பின் பற்பலர் அவ்வப்போது பயணஞ்செய்து உலகின் வேறு பாகங்களைக் கண்டறிந்து வந்தார்கள்.)

2. கிறித்தபர் கோலம்பஸ்

பதினேந்தாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய நாடுகள், கீழ்த்திசையிலுள்ள சீனா இந்தியா முதலிய ஆசியாக்கண்டத்து நாடுகளோடு வாணிபஞ் செய்ய முயற்சித்தன. மார்க்கோபோலோ என்னும் ஓர் இத்தாலியர் கீழ்த்திசை நாடுகளுடன் வாணிபஞ் செய்வதற்காக ஆசியாக்கண்டத்தின் தென்மேற்குப் பகுதி வழியே ஒரு வழி கண்டுபிடித்தார். அவ் வழியே வாணிபம் பெருகியது.

1. மார்க்கோ ஏற்படுத்திய கீழ்த்திசை வழி

கி. பி. 1453-ல் துருக்கியர் ஆசியாவின் தென்மேற்குப் பகுதியையும், மார்க்கோ கண்ட வழியையும் கைப்பற்றினார்கள். அதனால் ஐரோப்பிய நாட்டினர் தங்களுடைய தங்கமும் வெள்ளியும் கொண்டு கீழ்த்திசை நாடுகளுக்கு அவ் வழியே செல்வது இன்னல் நிறைந்ததாயிருந்தது. எனவே கீழ்த்திசை நாடுகளுக்கு வேறொரு வழி காணவேண்டி ஐரோப்பியர் பெரிதும் முயன்றனர்.

2. கோலம்பஸ் இளமை

அக்காலத்தில் இத்தாலி நாட்டின் வடமேற்குக்கரையிலிருந்த ¹ஜினோவா வென்னும் நகரில் கி. பி. 1450-ல் ²கிறிஸ்தபர் கோலம்பஸ் பிறந்தார். அவருடைய தந்தை ஒரு நெசவாளி. கோலம்பஸ் சிறுவராயிருந்தபொழுது தம் தந்தையினுடைய தொழிலைக் கற்று வந்தார். எனினும் அவருக்கு அத் தொழிலில் ஊக்கம் உண்டாகவில்லை. ஆனால் மரக்கலங்களில் வேலை செய்வது அவ

ருக்கு விருப்பத்தைத் தந்தது. ¹பேவியா என்னுமிடத்திலிருந்த ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் ²வான நூல், ³தரைக் கணக்கு, ⁴தரை நூல் பயின்றார். பிறகு மரக்கலங்களில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். ஓய்ந்த நேரத்தில் தம் நண்பர்களோடு கீழ்த்திசை நாடுகளைப் பற்றிப் பேசுவார்தாம் சென்ற நாடுகளுக்கு வழி காணச் சென்றவர்களுடைய வரலாறுகளையும் படிப்பார்.

3. கொலம்பஸின் துணிபு

அக்காலத்தில் ஜினோவாவிலிருந்த வணிகர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிற்கும் போய் வாணிபஞ் செய்தமையால் அவர்களுடைய கலங்கள் எல்லாக் கப்பற்றுறைகளுக்கும் சென்று வந்தன. கொலம்பஸ் முதலில் சிறிது காலம் ⁵நடுத்தரைக் கடலில் உள்ள ⁶அலெக்ஸாண்ட்ரியா முதலிய துறைகளுக்கும், ⁷வெனிஸ் போன்ற நகரங்களுக்கும் சென்று வாணிபஞ் செய்தார். அவ்வப்போது கடற் கொள்ளைக்காரர்களுக்கும் வணிகர்களுக்கும் இடையில் நிகழும் போராட்டங்களில் கொலம்பஸ் கலந்துகொள்ளுவார். கடற் கொள்ளைக்காரர்கள் நடுக் கடலில் திரிவார்கள். வணிகர் தங்கள் பொருள்களோடு வரும்பொழுது அவர்களுடைய வாணிபக் கலங்களைத் தாக்கி அவர்களோடு போரிட்டு அவர்கள் கொணர்ந்த பொருள்களைக் களவாடிச் சென்றுவிடுவார்கள். அக்காலத்தில் கடற்கொள்ளைக்காரர்களைப் பற்றிய அச்சம் வணிகர்களுக்கு மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. கொலம்பஸ் இத்தகைய போராட்டங்களில் மிகவும் களிப்போடும்

-
1. Pavia. 2. Astronomy. 3. Geometry.
 4. Geography. 5. Mediterranean Sea.
 6. Alexandria. 7. Venice.

ஊக்கத்தோடும் கலந்துகொள்ளுவார். ஒரு முறை இம் மாதிரி நடந்த போரொன்றில் வாணிபக் கப்பலும் கொள்ளைக் கப்பலும் தீப்பிடித்து எரியலாயின. கலங்கள் லிருந்தோர் அனைவரும் உயிர் தப்ப முயன்று நீரிற் குதித்து நீந்தினர். கொலம்பஸ் பலகை ஒன்றைத் தமக்கு உதவியாகக்கொண்டு ஆறு மைல் நீந்திக் கரை சேர்ந்தார்.

மற்றொரு தடவை கொலம்பஸ் ¹போர்டோ சாண்டோ என்னும் தீவுக்குச் சென்றார். அத் தீவை ²ஆள்வோரான ³பெத்ரோகாரியோ என்பவர் கொலம்பலைப் பற்றி முன்னரே அறிந்தவர். அவர் ஒரு சிறந்த கலஞ்செலுத்து வோரு மாவார். அவர் கொலம்பலைக் காண விரும்பி வந்தார். அவர் வந்தபோது கொலம்பஸ் ⁴அட்லாண்டிக் பெருங்கடலின் படம் ஒன்றைக் கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டிருந்தார்.

“தாங்கள் ஏன் அதை அவ்வாறு பார்க்கின்றீர்கள்?” என்று கேட்டார் பெத்ரோ.

“இந்தப் படத்தைப் பாருங்கள். ⁵மதீராவுக்கும் ஆசியாவுக்கும் நடுவில் ஓர் நீர்ப்பரப்பாக உள்ளது. இப் படம் உண்மையான படமா? இடையிலே பெரிய தீவுகள் இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது,” என்றார் கொலம்பஸ். “எங்கே இருக்குமோ அத் தீவுகள்? யார் கண்டது?” என்று பெத்ரோ மனக் குறையோடு பதிலிறுத்தார்.

“முற்காலத்தில் உண்டான கவிதைகள் அனைத்தும் பொய்யுரையா? குழந்தைகளுக்காகக் கட்டப்பட்ட கனவுரைகளா?”

-
1. Porto Santo. 2. Governor. 3. Pedro Coreo.
4. Atlantic. 5. Madeira.

“அவைகள் பொய்க்கதைகள்தான் கொலம்பஸ்! நீரும் கவி உள்ளம் படைத்தவரா யிருக்கிறீர். ஆனால் பாய்மரமும் துணியும் மரக்கட்டையும் இன்றிக் கவியினாலேயே கப்பல் கட்டமுடியுமா? கருத்தற்ற கனககாணும் குறைமதியினருக்கு நீர்க்காடு சவக்காடாகும்,” என்றார் பெத்ரோ. எண்ணுமற் சினந்து ஏற்ற பதிலளிக்க கொலம்பஸுக்கு முடியும். ஆனால் அவர் நண்பருக்கு உண்மையை விளக்க விரும்பினார். “மதீராவும், போர்டோ சாண்டோவும் இங்கே இருப்பதை ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் எவர் அறிந்தார்? அவ்வாறே நெடுந் தொலையில் தீவுகளும் அப்பால் இந்தியாவும் இருப்பதில் ஐயமே இல்லை,” என்று கொலம்பஸ் தன்னம்பிக்கையுடன் சொன்னார். பெத்ரோ, குறுநகை செய்தார். “இதுவும் ஒரு நல்ல கவிதை” என்று மறுபடியும் சொன்னார். “இல்லை, அது உண்மையே. தரை ஓர் உருண்டை என்று தாங்கள் அறிவீர்களா? இந்த அட்லாண்டிக் வேலையின் மறுகரையில் இந்தியா உள்ளது,” என்றார் கொலம்பஸ்.

“அவ்வாறேயாயினும் கலஞ்செலுத்த வழியறிந்தா ரில்லை. முதல் முதலாக வழிகாண மனவுறுதி கொண்டார் யார்? அவ்வளவு தொலையில் யாராற் கலஞ்செலுத்த முடியும்?”

“என்னால் முடியும்; நான் இந்தியா சென்றே தீருவேன்,” என்று கொலம்பஸ் அழுத்தமாகக் கூறினார். பெத்ரோ மனமகிழ்ந்தார்; வியப்படைந்தார்; கொலம்பஸை உற்று நோக்கினார். உயர்ந்த உடலும் கட்டமைந்து விளங்கிய உறுப்பமைப்பும் அவர் எடுத்த காரியத்தை வெற்றி காணும்வரை விருப்பத்துடன் தொடர்ந்து செய்வார் என்பதை விளக்கின. அமைதி

யோடு விளங்கிய கண்கள் எதையும் ஊடுருவி உண்மை காணும் வன்மை பெற்றிருந்தன! பெருந்தன்மையுள்ள கொலம்பஸ் வெற்றியுறுவார் என்பதை அவர் கண்டார். அவர் கூறுவது உண்மை என்பதை பெத்ரோ அறிந்தார். பெரிய மூங்கில்கள், அகன்று விளங்கிய முகங்களோடுகூடிய சவங்கள் முதலியவை மேற்றிசையிலிருந்து வரும் அலைகளால் கரையோரத்தில் ஒதுக்கப்படுவதையும் அவர் பார்த்திருக்கிறார். இறுதியில் கொலம்பஸ் கொண்ட துணிபைப் பெத்ரோ ஏற்றுக்கொண்டார். “இந்தியாவுக்கு வழி கண்டுபிடிப்பவர் நம்முள் மிகவும் பெருமை யடைவார்,” என்று பெத்ரோ கூறினார்.

4. இந்தியாவுக்கு வழி காண்டல்

ஆம்! பட்டாடையும், முத்தும், மணியும், நறுமணப் பொருள்களும் நிறைந்து இலங்கும் நாடு இந்திய நாடு. இந்தப் பொருள்களைப் பெறத் தங்களுடைய உயிரையும் இழக்க வேண்டினும் உளந்தளரா ஐரோப்பிய மக்கள் “இந்திய நாட்டிற்கு வழிகாணும் வீரன் எந்நாட்டிற் றேன்றுவான்? என்று தோன்றுவான்? நாமெல்லோரும் அவ்விந்திய நாட்டின் விந்தைகளைக் காணும் வாய்ப்பை என்று நமக்கு அளிப்பான்,” என இமையா நாட்டத்தவராயினர் அரசவையிலே இந்திய நாட்டுக்கு வழிகாண்டல் பற்றியே பேச்சு. நாடோறும்¹ கம்நியர் பலர் தத்தங் கலங்கள் கொண்டு கடலிற் சிறிது சிறிதாகத் தொலைகூட்டிச் சென்றனர். நடுக்கடல் சென்றால் மீள வழியறியா திறக்க நேரும் என்று அவர்களிற் பலர் அஞ்சிக் கரையோரமாகவே சென்றனர். அட்லாண்டிக் கடலில் நேர் மேற்கே சென்றார் எவரு

மிலர். இவற்றைக் கண்ட கொலம்பஸ் இந்திய நாட்டிற்கு வழிகாண்டல் தம் ஒருவராலேயே இயலும் செயல் என்றெண்ணினார். ஆயினும் கலஞ் சமைத்தற்கும், கம்மியர் பலரைக் கூட்டுதற்கும் இன்றியமையாத நிறைபொருள் அவரிடத்தில்லை. நெசவாளி மகனிடம் மரக்கலம் கட்டவும் மாலுமி சேர்க்கவும் செல்வம் ஏது? "பொருளில்லை என்ற குறை காரணமாகக் குன்றினும் பெரிய பெரும் பொருள் குவிக்கும் பேற்றை ஐரோப்பியர் இழப்பதா? எவரேனும் செல்வரை நாடுவோம்; பொருளுதவி புரியும்படி பரிவுடன் கேட்போம்" என்று கொலம்பஸ் எண்ணமிட்டார். முதலில் ¹யோர்க்கல் நாட்டு அரசராகிய ²ஜான் வேந்தரிடம் தம துள்ளக்கிடையைச் சொன்னார். இந்தியாவுக்கு வழி காண்பதில் அவருக்கு விருப்பம் இருந்தது. ³ஆப்பிரிக்கா நாட்டைச் சுற்றிச் சென்றால் இந்தியாவுக்கு வழிகாண இயலும் என்று அவர் எண்ணினார். அக்கால மக்கள் தரை தட்டை வடிவானது என்று நினைத்தனர்; கொலம்பஸ் கூறியபடி தரை உருண்டை வடிவானது என்று அவர்கள் நம்பவில்லை. எனினும் கொலம்பஸ் கூறியது உண்மையாவென அறிய, அவர் ஒரு சில கப்பல்களை எவரும் அறியாமல் அட்லாண்டிக் பெருங்கடலூடே செல்லுமாறு அனுப்பினார். சிறிது தொலை சென்றதும் அம் மாலுமிகள் தொடர்ந்து செல்ல அஞ்சித் திரும்பிவிட்டனர்.

5. கொலம்பஸின் வாட்டம்

அவர்களுடைய அறியாச் செயலை யறிந்து உள முடைந்த கொலம்பஸ் ⁴ஸ்பெயின் நாடு சென்றார். தம்

-
1. Portugal.
 2. King John.
 3. Africa.
 4. Spain.

முடன் பிறந்தார் ¹பார்த்தலோமியோ வென்பவரை ²பிரான்சு நாட்டிற்கும் ³இங்கிலாந்து நாட்டிற்கும் அனுப்பி அந் நாட்டு அரசினர் ஏதேனும் பொருளுதவி புரிவார்களோ வென்று அறிய முயன்றார். அந் நாட்டரசர்களுக்குத் தங்கள் நாட்டு அலுவல்களே மிகுந்திருந்ததாலும், கொலம்பஸுடைய திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு உதவக்கூடிய வளவு செல்வம் அவர்களிடம் இல்லாத காரணத்தாலும் பார்த்தலோமியோ மீண்டும் வந்து உடன்பிறந்தாரிடம் அவ்வேந்தர்களால் ஆக்கூடிய உதவி ஏதும் இல்லை என அறிவித்தார். அவ்வமயம் ஸ்பெயின் நாட்டிலே 'பெர்டினாண்ட் அரசரும், 'இசபெல்லா அரசியாரும் ஆண்டுவந்தனர். 'மூர்சாதியாரோடு அவர்கள் போர் நடத்திக்கொண்டிருந்ததால் கொலம்பசினுடைய திட்டத்தை நோக்க அவர்களுக்கு ஓய்வு இல்லை. எனவே கொலம்பஸ் தமது தாய்நாடாகிய 'இத்தாலிக்குச் சென்றார். ஆண்டும் அவருக்குத் துணைபுரிவாரில்லை.

6. எதிர்ப்பு

அப்போது ஸ்பெயின் நாட்டினின்றும் மூர்சாதியினர் முறியடிக்கப்பட்டுவிட்ட சேதி யறிந்து கொலம்பஸ் ஸ்பெயின் நாட்டிற்கே மீண்டார். நாட்டிறைவரிடம் தமது திட்டத்தைத் தெரிவித்தார். அரசவையினரிற் பெரும்பாலோர் கொலம்பஸிடம் கொதிப்படைந்தனர். "அட்லாண்டிக்கைக் கடப்பதாம்; இந்தியாவை அடைவதாம்; தரை உருண்டையானதாம்; நமது 'நெறியிறைவர்கள் தரை தட்டையானதென்று

-
1. Bartholomio. 2. France. 3. England.
 4. Ferdinand King. 5. Queen Isabella.
 6. Moors. 7. Italy. 8. Priests.

நவீன்றிருக்க, இந்த நெஞ்சமுத்தக்காரன் தரை உருண்டையானது என்று கூறுகிறானே! என்ன குறைமதி!" என்று கொலம்பஸ்மீது பொருமை கொண்ட புல்லர்கள் பழியுரை புகன்றனர்.

கொலம்பஸினுடைய உள்ளம் சற்றே உரமிழந்தது. தம்முடைய எண்ணத்தில் மண் விழுமோவென்று அவர் அஞ்சினார். ஆயினும் மீண்டும் உறுதிக்கொண்டு நாட்டிறைவரை நாடி வேண்டினார். பத்தாண்டுகள் கழிந்தன; இசபெல்லா இறைவியினுடைய மனம் இரங்கிற்று; கொலம்பஸுக்கு வேண்டியது உதவினார்.

7. புறப்பாடு

ஸ்பெயின் நாட்டிலுள்ள ¹பாலோ வென்னும் துறைமுகத்தை விட்டு 1492-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 3-ஆம் நாள் கொலம்பஸ் தமது நீண்ட பயணத்தைத் தொடங்கினார். ²சாண்டோ மேரியா, ³பின்டா, ⁴நீலு வென்ற மூன்று கப்பல்களும் எண்பத்தெட்டு துணைவர்களும் கொலம்பஸுக்கு உதவும்படி இறைவி பணித்திருந்தாள். கரையில் மக்கள் அனைவரும் கலங்கிய உள்ளத்தோடு கலங்களை நோக்கினர். கொலம்பஸும், அவர் குழுவினரும் மீண்டும் வருவார்களோ என்ற ஐயப்பாட்டுடன் அம் மக்கள் தம்தம் வீடு திரும்பினர். கொலம்பஸும் அவர் குழுவினரும் தம் பயணத்தைத் தொடங்கினர்.

¹களேரித் தீவுகளில் அவர்கள் பின்டா வென்ற கலத்தில் ஏற்பட்ட நிலைகேட்டைச் செப்பம் செய்தனர்.

-
1. Palos.
 2. Santa Maria.
 3. Pinta.
 4. Nina.
 5. Canary Islands.

8. துணைவர்களின் கலகமும் கலக்கமும்

நாள் செல்லச் செல்ல கொலம்பஸுக்கு ஊக்கம் பெருகியது. தாம் இலக்காகக் கொண்ட இந்திய நாட்டுக்கும் தமக்கும் இடையிலுள்ள நீர்ப்பரப்பில் தமது பயணத்தொலை குறைந்துகொண்டு வருவதில் அவருக்கு மகிழ்வு உண்டாயிற்று. கொலம்பஸோடு சென்ற அவரது துணைவர்களுக்கோவெனில் கவலையும் திகிலும் நாளடைவில் உண்டாயின. தம் தலைவரின் உணர்ச்சி மிகுந்த பேச்சைக் கேட்கும்போது அவர்கள் பேச்சொழிந்து நின்றனர். தங்களுக்கு முன்னாலாவெனின் ஓயாது அசைந்து புரளும் பெரு நீர்ப்பரப்பு. இதைக் கடந்து கரை காண வியலுமா? ஐயம் நிறைந்த கண்களோடு அவர்கள் ஒருவரை யொருவர் நோக்கினர். நீலவானையும் நீலக்கடலையும் நோக்கினர்? நெடுந் தொலை சென்றும் தரை கிட்டாவிடில் தங்கள் நிலை என்னும்? தங்கள் நாட்டிலுள்ள தங்களது உறவினருடைய கலக்கமும் எம்மட்டாம்? இவ்வாறு நினைக்க நாளடைவில் அவர்கள் மனதில் ஒருவித அச்சமே குடிகொண்டது.

நாட்கள் வாரங்களாகி, வாரங்கள் மாதங்களாக மாறவும், மருட்சி மேலிட்டு மாலுமிகள் கொலம்பஸை அடிக்கடி தம் நாடு திரும்பிவிடும்படி தூண்டினர். கொலம்பஸ் அதற்காகக் கருத்தழியவில்லை; கலங்கொண்டு கடல் கடக்க வேண்டிய தொலை தாம் முன்னர் திட்டமிட்டதைவிட மிகக் கூடுதலாகவே இருக்குமென்று அவர் உணரலானார். உண்மையாகத் தாங்கள் கடந்த தொலையைத் தாம் அறிவாராயினும் இன்னும் கடக்க வேண்டிய தொலையை மற்றவர்களுக்குக் குறைத்தே கூறி அவர்களுடைய தளர்ச்சியை ஓரளவு

குறைப்பார். ஒரு நாள் கீழ் வானத்தில் நீல நிறத்தோடு கூடிய ஒரு திட்டுத் தோன்றியது. அனைவரும் மகிழ்ந்தனர். இமை கொட்டாமல் அத் திக்கு நோக்கியவாரே கலத்தைச் செலுத்தினார். உச்சிப்போது வந்துற்றது. தாங்கள் காலையில் பார்த்தது ஒரு மேகப்படலம் என்றும், உண்மையில் அது தரையன்று என்றும் அறிந்த போது அவர்களடைந்த வருத்தமும் திகைப்பும் யாவரே விவரிக்க வல்லார் !

தரை அருகில் இருப்பதைக் காட்டக் கூடிய அறிஞரிகள் மீண்டும் தென்பட்டன. கடற்பாசிகளும் பறவைகளும் காணப்பட்டன. வரவரப் பாசிகள் அதிகமாயின. நீர் குறைந்து தங்களுடைய கப்பல்கள் அசைக்க முடியாதபடி மணலில் சிக்கிக் கொள்ளும் என்று அனைவரும் அஞ்சினர். கொலம்பஸ் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறினார். சின்னூட் சென்றதும் கடற்பாசிகள் நீங்கிக் கலங்கள் கவலையற்றுச் செல்லக் கூடிய நிலை வந்தது. எனினும் மாலுமிகள் தொலை அதிகரிப்பதைக் கண்டு அஞ்சினர். கொலம்பஸ் மூளை கலங்கி நின்றார் என்றும், அவரைத் தாம் பின் தொடர்ந்தால் மறு உலகிற்குப் போக வேண்டியதுதான் என்றும் அவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். ஒரே உறுதியாக இனிக்கொலம்பஸை மேற்செல்லவிடக் கூடாதென்றும், தம் சொல்லை அவர்கேளாவிடில் கலகம் விளைப்பதென்றும் அவர்கள் முடிவு கட்டினர்.

தமது நிலை தாம் கடந்து வரும் தொலைக்கேற்ப இன்னல் மிகுத்து வருவதைக் கொலம்பஸ் அறிந்தார். மீண்டும் ஒருநாள் மாலுமிகளைப் பொறுமையோடிருக்கும்படியும், தரை காணாவிடில் மறுநாளே தாய்நாடு மீள்

உடன்படுவதாகவும் சொல்லுவார். அவ்வாறு பன்னாட்-
கழிந்துவிட்டன; நிலம் இருக்குமிடமோ அறிந்தார்கள்
இல்லை. துணைவர்களோ ஓயாது தொல்லை கொடுத்தனர்.
தமது கலங்கள் நடுக்கடலில் தடுமாற வேண்டுமோ
வென்ற எண்ணம் கொலம்பஸுக்கு ஒருபோதும் ஏற்-
பட்டதில்லை. கரைகண்டு வீடலாம் என்ற உறுதியுடனே
யிருந்தார். ஆனால் தமது அரும்பெரும் முயற்சியின்
பயனை அடைவதற்குள் தமது தோழர்கள் தமது திட்டத்-
திற்கு ஏதும் ஊறுண்டாக்கக் கூடாதே யென்று அவர்
கலங்கினார். கொலம்பஸின் துணைவர்கள் அவரிடம்
வந்தனர். இனிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தத்
தங்களுக்குத் துணிவில்லை யென்றும், உடனே கொலம்ப-
ஸ் திரும்பியே ஆகவேண்டும் என்றும் கூறினார்கள்.
கொலம்பஸ் பொறுமையாக அவர்களுக்கு அறிவுபுகட்ட
முயன்றார். அவர்கள் ஒரே பிடிவாதமாக மேற்செல்ல
மறுத்தனர்.

அவ்வமயம் பறவைக் கூட்டமொன்று தென்மேற்-
குத் திசை நோக்கிச் செல்லுவதையும், பின்னும் சற்று
நேரத்திற்கெல்லாம் இன்னுமொரு பறவைக்கூட்டம்
தென்மேற்குத் திக்கையே நோக்கிப் பறப்பதையும்
கண்டார். அந்தப் பறவைகள் கரையிலிருந்து நெடுந்-
தொலை கடலில் பறக்கமாட்டாவென்றும், ஆதலால்
தென்மேற்குத் திக்கை நோக்கிக் கலங்களைச் செல்ல
விட்டால் தரை அதிவிரைவில் புலனாகும் என்றும்
கொலம்பஸ் அவர்களுக்குச் சொன்னார். அவர்கள் அதற்-
கும் இணங்கவில்லை. அத்திப் பழங்களும், மரப்பலகை
யும், செதுக்கப்பட்டு வேலைப்பாடு அமைந்த கொம்பு
ஒன்றும் தண்ணீரில் மிதந்து வந்தன. கொலம்பஸ் அவை
களையும் அவர்களுக்குக் காட்டினார். கரை அருகில்

உள்ளது என்றும், அதில் மக்கள் வாழக்கூடுமென்றும் கொம்பஸ் கருதினார்.

9. தரைகாணல்

அருகில் மனிதர்கள் இருப்பதற்கான அறிகுறிகளும் அவர்கள் இருப்பிடமும் இருக்கக் கூடுமென்ற தோற்றங்களும் உண்டானபடியால் மாலுமிகள் அமைதி அடைந்தனர். அன்றியும் முதன் முதலில் கரையைக் கண்ணூறு பவர்க்கு ஒரு நன்கொடையளிக்கப்படும் என்று இறைவி இசபெல்லா அறிவித்திருந்தபடியால் அனைவரும் விருப்பத்தோடு தென்மேற்குத் திசையை நோக்கியவாறே நின்றனர். 1492-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 12-ஆம் தேதி அவர்கள் அனைவரும் ஒரு தீவில் இறங்கினர்.

10. சான் சால்வடார்

கொலம்பஸ் சிறந்த ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு, ஒரு கையில் ஸ்பெயின் நாட்டின் கொடியை ஏந்திக்கடவுளுக்கு வணக்கம் செலுத்தினார். அத் தீவுக்கு ¹சான் சால்வடார் என்று பெயரிட்டு அது ஸ்பெயின் நாட்டைச் சேர்ந்ததென்று அறிவித்தார். [இப்போது வாட்லிங் தீவு என்று அத் தீவு குறிக்கப்படுகிறது.] கொலம்பஸ் மீண்டும் புறப்பட்டுப் பல் வேறு தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தார்: அவற்றுள் ²ஹிஸ்பானியோலா என்னும் தீவில் சாந்தாமேரியா தரையில் மோதிவிட்டது. எஞ்சிய இரு கப்பல்களோடும், கிளிகள், புது மிருகங்கள், அத் தீவுகளில் உபயோகப்படுத்திய ஆயுதங்கள் முதலியவற்றோடும் கொலம்பஸ் தாய்நாடு திரும்பினார். அத்

1. San Salvador 2. Hispaniola.

தீவுகளில் தம்முடன் வந்தவருள் 44 பேர்களைக் குடியிருக்கச் செய்தார்.

11. ஸ்பெயின் திரும்புதல், இரண்டாம் பயணம்

அரசரும் அரசியும் கொலம்பஸைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அவர் கொண்டுவந்த புதுமைப் பொருள்களைக் கண்டு வியந்தனர். அவருக்கு நன்கொடை கொடுத்துப் பெருமைப்படுத்தினர். கொலம்பஸ் மீண்டும் அநேக கப்பல்களுடனும், துணைவர்களுடனும் புறப்பட்டு இன்னும் பல புதிய தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தார். ஹிஸ்பானியோலாவுக்குச் சென்றபோது தம் நண்பர்களுக்காகத் தாம் கட்டிக்கொடுத்த கோட்டை கொளுத்தப்பட்ட டிருப்பதைக் கண்டார். அத் தீவினுடைய வேறொரு பகுதியில் மற்றொரு அழகிய நகரை யுண்டாக்கி அதற்கு இசபெல்லா என்ற பெயரை வழங்கினார்.

அத் தீவின் நடுவில் தங்கந்தோண்டுமிடம் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தார். தன்னுடைய உடன்பிறந்தாரான¹ டைகோ என்பவரை அவ்விடத்தில் அவ்வரசரின் பதிலியாக்கி, மீண்டும் பல தீவுகளைக் கண்டுபிடிக்கச் சென்றார். ²ஜமெய்கா, ³க்யூபா வெணூர் தீவுக் கூட்டங்களைக் கண்டு பிடித்தபின் இசபெல்லாவுக்குத் திரும்பினார். ஓயா உழைப்பினால் நோய்வாய்ப்பட்டார். பிறகு ஐந்து திங்கள் கழிந்து குணமடைந்தார்.

ஆங்காங்குக் குடியேறியவர்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் பொறாமையும் வெறுப்பும் கொண்டனர். வெளிநாட்டார் ஒருவரிடம் அடங்கி யிருப்பது அவர்களிற் சிலருக்கு உடன்பாடில்லை. அன்றியும் உள்நாட்டுக் குடிகளை

1. Diego. 2. Jamaica. 3. Cuba.

அவர்கள் வருத்தியபடியால் அவர்களாலும் தொல்லை ஏற்பட்டது. கொலம்பஸ் இத் தொல்லைகளை யெல்லாம் ஒருவாறு தீர்த்துவைத்தார்.

ஏராளமான உள்நாட்டுக் குடிமக்களைக் கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டு மீண்டும் ஸ்பெயினுக்குச் சென்றார். அங்கே அவர்களை அடிமைகளாக விற்றார்.

12. மூன்றாம் பயணம்

மூன்றாம் முறையாகப் பல கப்பல்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு கொலம்பஸ் அட்லாண்டிக் பயணத்தைத் தொடங்கினார். பல தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தார். மறுபடியும் குடியேறியவர்களுக்கிடையே கலவரம் ஏற்பட்டதால் ஹிஸ்பானியோலா சென்று அதை அடக்கினார். அரசரும் ஒரு நீதித் தலைவரை அனுப்பிக் கலவரத்தை அடக்கும்படி பணித்தார். அந் நீதித்தலைவர் கொலம்பஸ் மீது ஐயம்கொண்டு அவரை விலங்கிட்டு ஸ்பெயினுக்கு அழைத்துச் சென்றார். வேந்தரும் இறைவியும் அவரைக் கண்டு மனமிரங்கி அவரை விடுவித்தனர்.

13. நான்காம் பயணமும் மரணமும்

கொலம்பஸ் தாம் கண்டுபிடித்த தீவுகளுக்கு அப்பால் இந்தியா இருக்கக்கூடுமென்று நினைத்தார். நான்காம் முறையாகப் புறப்பட்டு ¹ஸெயின்ட் லூசியா என்னுந் தீவைக் கண்டுபிடித்தார். மீண்டும் நோய்வாய்ப்பட்டமையால் தம் நாடு திரும்ப நேர்ந்தது. இவ்வாறு மிகவும் புகழுடன் வாழ்ந்த கொலம்பஸ் 1506-ல் மாண்டார். மாளும் வரையில் தாம் இந்தியாவை அடுத்துள்ள தீவுக் கூட்டங்களைக் கண்டுபிடித்ததாகவே நினைத்தார்.

அவர் கண்டறிந்தது அமெரிக்காக்கண்டம் என்று. அவருக்குத் தெரியாது.

14. ஜிளோவா வீரர்

பதினாந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் தென் அமெரிக்கக் கடற்கரையை ஆராய்ந்த ¹அமெரிக்கோ வெஸ்புக்கி என்னும் இத்தாலியர் அமெரிக்கா ஒரு கண்டம் என்று அறிந்தார். அன்று முதல் அக் கண்டம் ²அமெரிக்கா என அழைக்கப்படுகிறது. ஸ்பெயின் நாட்டினர் தங்களுக்கு ஒரு மாபெரும் நிலப்பரப்பைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்த கொலம்பஸை, “ஜிளோவா வீரர்” என வாழ்த்தினர்.

நட. ¹வாஸ்கோட காமா

1. ஐரோப்பியர் வாணிப ஊக்கம்

முன்னாளில் ஐரோப்பிய நாடுகளிற் பல நம் இந்திய நாட்டின் வனப்பையும் வளத்தையும் செல்வத்தையும் அறிந்து இந்நாட்டுடன் வாணிபம் நடத்தப் பெருமுயற்சி செய்தன. நம் நாடு ²ஐரோப்பாக் கண்டத்திலிருந்து நெடுந்தொலைவிலுள்ளது. ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியா விற்கு வாணிபத்தின்பொருட்டு வருவதற்கு ஒரு வழிகண்டுபிடிப்பதில் மிகவும் ஊக்கம் கொண்டவர்களுள் ³போர்ச்சுக்கல் நாட்டினர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அந்நாட்டு இளவரசர் அடிக்கடி பல கப்பற் றலைவர்களை ⁴ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கரைவழியாக அனுப்பி இந்தியாவுக்கு ஒரு வழிகாண முயன்றார். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டவர்கள் அவ்வப்போது பற்பல இடுக்கண்களில் அகப்பட்டுத் தத்தம் முயற்சி நிறைவேறாது திரும்புவது வழக்கமாயிற்று. இருப்பினும் 'டயஸ் என்பவர் ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடியில் உள்ள முனைக்குச் சென்று அங்குப் புயல் மிகுதியா இருந்ததைக் கண்டு அஞ்சி அம் முனைக்குப் "புயலடி முனை" என்று பெயரிட்டுத் திரும்பினார்.

2. புயலடி முனை "நன்னம்பிக்கை முனை"

போர்ச்சுக்கல் அரசனிடம் தாம் சென்று வருந்திய வரலாற்றைக் கூறினார். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அரசவை அறிஞர் ஒருவர், அஃது ஆப்பிரிக்காக் கண்

-
1. Vascoda gama.
 2. Europe.
 3. Portugal.
 4. Africa.
 5. Diaz.
 6. Stormy cape.

டத்தின் தென்கோடி முனையாதலால் அவ்வழியே சென்றால் இந்திய நாட்டை யடையலாம் என்று தாம் நம்புவதாகவும், அம் முனையைப் புயல்முனை என்று சொன்னால் மீண்டும் அவ்வழிச் செல்ல மாலுமிகள் அஞ்சக்கூடுமென்றும் கூறி, அம்முனைக்கு ¹நன்னம்பிக்கை முனை, அஃதாவது நம்பிக்கையை அளிக்கக்கூடிய முனை, என்னும் பெயரே பொருத்தமானது என்றும் கூறினார். அதன்படியே அம்முனைக்கு நன்னம்பிக்கை முனை என்று பெயர் கொடுத்தார்கள்.

3. அறிஞர் தேர்தல்

டயஸ் கைவிட்ட முயற்சியை மீண்டும் துவக்க எண்ணிய அரசர் அறிஞர்களைக் கலந்து செய்வன செய்ய விரும்பினார். அறிஞருள் ஒருவர் கொலம்பளை அனுப்பலாம் என்று கூறினார். மற்றொருவர் டயஸையே மீண்டும் செல்லுமாறு சொல்லலாம் என்று எண்ணினார். வேறொருவர், “தாங்கள் மேற்கொண்டுள்ள பணியைத் திறமையாகச் செய்து முடிக்கத்தக்கவர் வாஸ்கோட காமா ஒருவர்தான்” என்றும், “அவருக்குத் தான் அச்செயலாற்றுந் திறன் உண்டு,” என்றும் கூறினார். அரசர் அதற்கு இணங்கினார்.

அவ்வமயம் வாஸ்கோடகாமா அரசவை அமைந்திருந்த பெருங் கூடத்தின் ஒருபுறமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார். ஒளிவீசும் கண்களோடும், கருந்தாடியுடனும், நல்ல உடலமைப்போடும் உயர்ந்து விளங்கிய வாஸ்கோட காமாவை அரசர் அழைத்துத் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்.

4. வாஸ்கோவின் மணநிலை

வாஸ்கோ மனம் பூரித்தார். “இந்தியா சென்றால் அங்குள்ள முத்தும் மணியும் மணந்தரும் பொருள்களும் போர்ச்சுக்கலுக்குக் கொண்டுவரலாம். நம் நாட்டுத் தங்கமும் வெள்ளியும் கண்டு இந்தியர் மகிழ்வார்கள். இருநாட்டினரும் வாணிபம் செய்யலாம்; நம் நாட்டிற்கு நல்ல பெருமை; அதுமட்டுமா? ‘வாணிபவழி கண்ட வாஸ்கோ வாழ்க’ என்று ஐரோப்பியரும் ஆசியாக் கண்டத்தினரும் வாழ்த்துவார்கள். இருநாட்டினரையும் வாணிபத் துறையில் இணைத்த பெருமை நமக்குரியதாகும். ‘அறியாமையை அழித்த அறிஞன்’ என்று நம்மை உலகமக்கள் போற்றுவார்கள். நமது புகழ் ஞாயிறுள்ள நாளெல்லாம் ஞாலத்தில் நிலவும்,” என்று வாஸ்கோ எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்தார்.

5. மன்னன் மகிழ்ச்சி

அன்பும் பணிவும் நிறைந்த மனத்தவராகி, வாஸ்கோட காமா அரசர்முன் முழந்தாளிட்டு வணங்கினார். “அரசே! கீழ்நாடும் மேல்நாடும் உறவாட வழிகண்ட நாடு,” என்று நமது நாட்டை உலகெலாம் ஏத்துதற்கு ஏழையேன் உயிரையும் பொருட்படுத்தாது உழைக்க உளந்துணியேன்; தாங்கள் என்னிடம் பொறுப்புடன் ஒப்படைத்த அரும்பணியை ஆற்ற அகமகிழ்வுடன் முற்படுகின்றேன்,” என உரைத்தார். நாட்டிற்றைவர் உளம் பூரித்தார். “போர்ச்சுக்கல் நாட்டுப் புரவலர் உலகிலே சிறந்த வாணிப வழிகண்டார்,” என்றும் பெருமையைத் தமக்களிக்கத்தக்கவர் இவரே என்று திடங்கொண்டு அன்புடன் எழுந்துநின்று

“கப்பற்கூட்டத் தலைவ! ஆவன செய்க! வேண்டுவன உதவுவோம்,” என்று வாஸ்கோவுக்கு உறுதியளித்தார்.

6. பயண ஏற்பாடுகள்

வாஸ்கோ உடனே தமது பணியைத் தொடங்கினார். தமக்கு முன் அம் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் அப் பயணத்தில் அடைந்த வருத்தங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் எவ்வாறு அவ்விடையூறுகளைக் களைந்தனர் என்பது பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ந்தார். தமக்குப் பயன்படக்கூடிய தரைப்படங்களையும் தாம் குறிப்பாக எவ்வழியே செல்ல நேரும் என்று காட்டும் படங்களையும் ஒருவாறு மனமளந்து வரைந்தார். அடிக்கடி அப் படங்களைக் கூர்ந்து நோக்குவார். அவருடைய மேற்பார்வையில் நான்கு கப்பல்கள் கட்டப்பட்டன. தம் மோடு கூடவருவதற்கென்று வாஸ்கோ நூற்றெழுபது துணைவரைச் சேர்த்துக்கொண்டார். முன்னேற்பாடுகள் ஒருவாறு நிறைவேறின.

7. புறப்பாடு

ஒருநாள் இளஞாயிறு அழகாக ஒளி பரப்பிக்கொண்டிருந்தான். வாஸ்கோவும் அவரது துணைவர்களும் தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கினர். சிறுவரும் சிறுமியரும் பெரியோருமாக அநேகர் அவர்களை வழியனுப்புவதற்குக் கடற்கரைக்கு வந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் வாஸ்கோ மறுபடியும் திரும்பி வருவாரென்று நினைக்கவில்லை. அக்கால மக்கள் அறியாமை நிறைந்தவர்கள். கடலில் துணிவுடன் செல்வோரை விழுங்குவதற்காகப் பேய்களும் அரக்கரும் காத்திருப்பார்களென்

றும், வாஸ்கோ அவர்களுக்கு இரையாகி விடுவாரோ வென்றும் அவர்கள் அஞ்சினர். கடல்யானைகள் தம் முடைய கொம்புகளால் கப்பலை உடைத்து நொறுக்கி விடுமென்றும் வேறு பலர் பேசிக்கொண்டனர். சற்று அறிவு தெளிந்தவர்கள் வாஸ்கோ நீர்ச்சுழல்களில் அகப் பட்டுக்கொள்வாரோ வென்று கவலையுற்றனர்; நீர்ச்சுழல்களை விட்டு விலகி வாஸ்கோ செல்லுவாரானால் வடகிழக்கேயிருந்து வீசும் காற்று அவர்களை ஒருவழிச் செல்லவிடாது என்றும் அஞ்சினர்; இன்னும் முன்னறியா வருத்தங்கள் எவ்வளவோ நேரிடக்கூடுமென்று அவர்கள் கவலையுற்றனர். கப்பல்கள் நெடுந்தொலை சென்ற பிறகு அவர்கள் கண்ணுக்குப் பாய்மரங்கள் தெரிகிறவரை பார்த்துவிட்டு அனைவரும் மலைத்த உள்ளத்தோடு தத்தம் வீடு திரும்பினர்.

8. கவலை

வாஸ்கோ தமது துணைவரோடு கடலில் சென்று கொண்டிருந்தார். தமது இலக்கு நிறைவேறுவதற்குள் தாம் எவ்வளவோ தொல்லைகளுக்கு ஆளாக நேரும் என்று அவர் நினைத்தார். தமது அறையிலே தம்முடைய புத்தகங்களையும் தமக்கு உதவுக்கூடிய¹பொறிகளையும் வைத்திருந்தார். அடிக்கடி அவற்றை ஆராய்வார். தம் மனத்தில் தோன்றிய கவலைகளை எள்ளளவும் தம் துணைவர்கள் அறியாவண்ணம் மன உறுதியுடன் இருந்துவந்தார். திங்கள் பல கழிந்தன. வாஸ்கோவினுடைய துணைவர்கள் கவலையடைந்தனர். அடிக்கடி வாஸ்கோவிடம் வந்து, “நாம் இப்போது எவ்வளவு தொலை பயணம் செய்திருக்கிறோம்? இப்

போது எங்கே இருக்கின்றோம்?" என்றெல்லாம் கேட்கத் தொடங்கினர்.

9. வாஸ்கோவின் துணிவு

வாஸ்கோ அவ்வப்போது அவர்களுக்குத் தக்க விடையிற்றுத்துவந்தார். பின்னும் சிலகாலம் கழிந்ததும் அவர்களுடைய அச்சம் பெருகியது. "ஒருவேளை வாஸ்கோ நம்மை மறு உலகிற்கே அழைத்துச் சென்று விடுவார்போலிருக்கிறது," என்று பேசிக்கொண்டனர். இதைக்கேட்ட திடமனம் கொண்ட வாஸ்கோ, "பெருமையின்றி இந்த உலகில் வாழ்வதைவிட வேறு உலகம் செல்வதே சாலச்சிறந்தது. மேற்கொண்ட பணியை முடிக்காமல் நான் நாடு மீளமாட்டேன்," என்று தமக்குத் தாமே சொல்லிக்கொள்வார். தொலைப் பயணத்தால் தமக்கேற்படும் அலுப்பையும் இவ்வாறு போக்கிக்கொள்ளுவார்.

10. அச்சம்

நாட்கள் பல கழிந்தன. நன்னம்பிக்கை முனையைப் பின்னுஞ் சின்னாட்களில் காண இயலாமென்று வாஸ்கோ உணர்ந்தார். அதனருகே சென்றால் அங்கு ஓயாது வீசிக் கொண்டிருக்கும் புயலில் தம் கப்பல்கள் அகப்பட நேரிடுமோ வென்று அவர் அச்சமுற்றார். மற்றையோரிடம் தமது மனநிலையை அவர் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. அம் முனையைத் தமது கப்பல்கள் அணுக அணுக அவர் தம் மனத்தை மிகவும் தேற்றிக்கொண்டார் ; "ஏதோ ஒரு பேராபத்தில் சிக்கிக்கொள்ளப் போகிறோம்," என்று அவர் நினைத்தார். தமது கப்பல்கள் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் தமது துணைவர்கள் மனத்துணிவும்

உடல் நலமும் உள்ளவர்களாக விருக்கவேண்டுமென்றும் இன்றவனை இறைஞ்சினார்.

11. நோய்

கப்பலில் பயணம் போகிறவர்கள் பச்சைக் காய்கறிகளைப் பெரும்பாலும் உபயோகிக்க முடியாது. உப்பிட்ட மாமிசமும் ஊறுகாய்களும் தடித்த ரொட்டிகளும் தாம் அவர்களுடைய உணவுப் பொருள்கள். நெடுநாள் பச்சைக் காய்கறி கிரைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளாதபடியால் வாஸ்கோவின் துணைவர்கள் ¹நோய்வாய்ப்பட்டனர். அவர்களுடைய கால் கைகள் வீக்கமடைந்தன. ஈரல் வளர்ந்து பல்லை மூடி உணவுகொள்ள முடியாதபடி செய்தது. அவர்கள் அனைவரும் வாஸ்கோவை அணுகித் திரும்பித் தம் தாய்நாடு செல்லலாமென்று வேண்டினர். முன்வைத்த காலைப் பின்வைக்க முடியாதென்று வாஸ்கோ மறுத்துவிட்டார். “பட்டகாலிலே படும்” என்பதுபோல வாஸ்கோவுக்கு மேலும் இடையூறுகள் தொடர்ந்தன.

12. இடர்களும், வாஸ்கோவின் இடுக்கண் அஞ்சாமையும்

புயல் தொடங்கியது. கப்பல்கள் நிலைகுலைந்து ஆடின. வானமே தீப்பிடித்ததுபோல் மின்னல் உண்டாயிற்று. மழை பொழிந்தது. அனைவரும் மீண்டும் வாஸ்கோவை யணுகினார்கள். திரும்பிச் சென்று தப்பலாமென்றனர். வாஸ்கோ மனக்கவலையையும் இரக்கத்தையும் வெளிக்காட்டவில்லை. “அழியாப் புகழை அளிக்கக் கூடிய அலுவலில் முனைந்திருக்கின்றோம். அது முடியா

மல் மீள்வதைவிட மாள்வதே மேல்," என்று துணிவுடன் கூறினார்.

தாம் மேற்கொண்ட அலுவலில் வெற்றியுற்றால் உண்டாகக்கூடிய நலங்களைப்பற்றி அவர் பேசத்தொடங்கினார். ஒரு மாலுமி ஓடிவந்து உணவுப் பொருள்கள் குறைந்துவிட்டபடியால் திரும்பியே ஆகவேண்டும் என்றான். "அன்றாடப் பங்கீட்டை இன்னும் குறைத்துக் கொள்ளலாம்; உணவில்லாமல் நடுக்கடலில் மரிக்கவேண்டி வந்தாலும் திரும்பிப்போக முடியாது," என்று கடுமையாக வாஸ்கோ சொல்லவே, அனைவரும் மனத்தாங்கல் உற்றனர். கடல் கொந்தளித்தது; கப்பல் அங்கும் இங்கும் வேகமாக ஆடியதால் மாலுமிகள் தலை தூக்கி நிற்கவும் மாட்டாமல் தவித்தனர். வாஸ்கோ அவர்களை அன்புடன் நோக்கினார். "நண்பர்களே! நமது புகழ் ஓங்கக் கடலும் நம்மைக்கண்டு கலங்குகின்றது. ஏன் அஞ்சுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்டார். நாகம்கேட்டு நடுங்கும் இடியொலியிலும் பேரொலியோடு பேசிய தங்கள் தலைவருடைய சொல்லைக் கேட்டனர், கருத்து இழந்த அம் மாலுமிகள். கடல் கலங்கினும் கலங்கா அவ்வுள்ளத்தின் உரத்தை வியந்தனர்; உயிரிழக்கினும் உறுதியிழக்க விரும்பாத அத் தலைவருடன் சிறப்பாகத் தங்கள் நாட்டிற்கும் பொதுவாக உலகிற்கும் தாங்கள் தொண்டு ஆற்றக் கிட்டியதை அவர்கள் தங்கள் பெறற்கரிய பெரும் பேராகவே கருதினர். உண்மை யன்போடு நாட்டிற்குத் தொண்டு செய்யும் தோன்றல்களைத் தொடர்ந்த தொல்லைகளுக்காளாக்க விரும்பாதவன் போல, இருள்மேகக் கூட்டத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு பகலவன் தன் ஒளிக்கரங்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆறுதல்

அளித்தான். புயல் ஓய்ந்தது; மழை மறைந்தது. கலங்கள் கடலில் கவலையற்ற நிலைகண்டு சென்றன. அண்மையில் தரை புலனாயிற்று. மாலுமிகள் மனங்களித்து மீண்டும் உணர்வும் உற்சாகமும் வெற்றியில் நம்பிக்கையும் கொண்டனர். “அதுதான் நன்னம்பிக்கைமுனை”¹ என்று வாஸ்கோ புன்முறுவலோடு தரையைச் சுட்டிக் காட்டினார். மாலுமிகள் தங்கள் கண்களை நம்ப முடியவில்லை; துயர்க்கடலினின்று தங்களுக்குக் கரை காட்டிய கடவுளை அனைவரும் மனமார வழத்தினர். வாஸ்கோவுக்கு அங்கே இறங்குவதில் விருப்பம் இல்லை. இந்தியாவைக் காணும்வரை தமக்கு மனவமைதி ஏற்படாது என்பதை அவர் உணர்ந்தார். எனினும் தமது துணைவர் அனைவரும் மிகவும் களைத்திருந்தபடியாலும் அவ்விடத்தில் புதியதாகக் கிடைக்கக்கூடிய உணவுப் பொருள்களைக் கப்பலில் சேர்த்துக்கொண்டால் அது தமது பயணத்துக்கு உதவுமாதலாலும் கரையில் இறங்க இசைந்தார்.

13. நன்னம்பிக்கைமுனை காண்டல்

மெதுவாகக் கலங்கள் கரை சேர்ந்தன. தற்போது தென்னாப்பிரிக்கா என வழங்கும் அந்நாட்டு மக்கள் புதியதாக வந்த மக்களைக் கண்டு வியப்பும் மகிழ்வுங் கொண்டனர்; அவர்களுடைய அரசன் தனது படையுடன் வந்து அவர்களை வரவேற்றான். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளையும் உணவுப் பொருள்களையும் கொடுத்தான். சில நாட்கழித்து அவர்கள் மீண்டும் தம் பயணத்தைத் தொடங்கினர். சில வாரங்கள் கழிந்தன. ஒரு நாள் வாஸ்கோ கலத்தின் மேற்றளத்தில் வந்து நின்றுகொண்

1. Cape of Good Hope.

டிருந்தார். தொலையில் மலைகள் மங்கலாகத் தோன்றின. “இந்தியா” என்று வாஸ்கோ மகிழ்வுடன் கூவினார்.

14. கள்ளிக்கோட்டை அடைதல்

தம் தாய் நாட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பதினொரு திங்கள்கள் கடற்பயணம் முடித்துக் ¹கள்ளிக்கோட்டைத் துறைமுகத்தைக் களிப்புடன் கண்டார் வாஸ்கோ. ²சீனாவிலிருந்தும் ³அரேபியாவிலிருந்தும் உள்நாட்டில் இருந்தும் அநேக வாணிபக் கலங்கள் அத்துறைமுகத்தில் வந்து தங்கியிருந்தன.

துறைமுகம் எங்கும் மணந்தரும் பொருள்களி னுடைய நறுமணம் நாற்புறமும் வீசியது. ஒருபுறம் ஒருவன் செப்பிடுவித்தைகள் செய்துகொண்டிருந்தான். மற்றொரு புறம் ஒருவன் கதை சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். பிறிதோரிடத்தில் ஒருவன் மக்களுக்குப் பேரின்ப வழியைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். இன்னொரு விடத்தில் ஆடைகள் விற்குங் கடைகளும், முத்துகள், மணிகள் விற்குங்கடைகளும் அமைந்திருந்தன. ஒவ்வோ ரிடத்திலும் பொருள்களை வாங்குவதற்கும், வேடிக்கை பார்க்கவும் உள்நாட்டாரும், வெளி நாட்டாரும் அநேகர் நின்று கொண்டும், அங்கும் இங்கும் போய்க் கொண்டும் இருந்தனர். இவற்றை யெல்லாம் கண்ட வாஸ்கோவும் அவரது கூட்டத்தாரும் மிகவும் மகிழ்வும் வியப்பும் உற்றனர்.

இவற்றை யெல்லாம் கண்டு களித்த பின்னர் அவர்கள் அரசவை செல்ல விழைந்தனர். தம் நாட்டிற்கு அயல் நாட்டினர் பலர் புதிதாக வந்திருந்ததைக் கேட்ட

அரசரும் தமது அவையிலிருந்த தலைமை அமைச்சர் வாயிலாக அவர்களுக்குச் செய்தி அனுப்பினார்.

15. கள்ளிக்கோட்டை அரசர்

வாஸ்கோ தமது துணைவரை அழைத்துக்கொண்டு அரசவை சென்றார். அரசர் அவ்வமயம் ஒரு பச்சை நிறமுள்ள பட்டு மெத்தையில் அமர்ந்திருந்தார். அவருடைய இருக்கையின் மேற்புறம் மெருகு இடப்பெற்று அவருடைய தலைக்கு மேலே ஒளி வீசிற்று. இடுப்பு வரை அரசர் ஆடை அணிந்திருந்தார். அதன் மேல்பாகத்தில் நிறைய அணிகள் மின்னின. இடத்தோளில் ஒரு வளையல் விளங்கிற்று. கழுத்தில் ஒரு முத்துமாலை அணிந்திருந்தார். ஒவ்வொரு முத்தும் ஒரு நெல்லிக்காய் அளவு இருந்தது. முத்துமாலைக்கு மேலே வைரங்களும் முத்துக்களும் பதிக்கப் பெற்ற தங்க நாண் ஒன்று விளங்கிற்று. அரசருடைய நீண்ட தலைமயிர், நுனியில் முடியப் பெற்று இரத்தினங்கள் அணிந்து ஒளியுடன் விளங்கிற்று.

16. அரசவை

அரசர் அருகில் தலைமை அமைச்சன் அமர்ந்திருந்தான். அரசருக்கு அடப்பத்திலிருந்து வெற்றிலை பாக்கு மடித்துக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான். அரசருடைய இருக்கையின் அருகில் அவருடைய எழுத்தாளர்கள். எழுத்தாணியும் பனையோலையும் கொண்டு அமர்ந்திருந்தனர்.

வாஸ்கோ அரசரை வணங்கித் தம் நாட்டினர் எவ்வாறு இந்தியாவுக்கு வழிகாண முயன்றனர் என்

பதையும், எவ்வளவு இடையூறுகளுக்குத் தாங்கள் ஆளாக நேர்ந்தது என்பதையும் பணிவாகவும் விவரமாகவும் எடுத்துச் சொன்னார்.

அரசர் அவர் கூறியதைக் கூர்ந்து கேட்டார். அவர்கள் மீது அன்புகொண்டார். அவர்களுக்குப் பொன்னும் மணியும் ஏலக்காய் இலவங்கம் சாதிக்காய் முதலிய நன்னூற்றக் காய்களும் வெகுமதியாகக் கொடுத்தார்.

17. வாணிபச் சிறப்புகள்

தாம் கொண்டுவந்த பவழம், தங்கம், வெள்ளி முதலியவற்றை வாஸ்கோ அரசருக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினார். அரசர் வாஸ்கோவின் விருப்பப்படி அவர்களுக்கு வேண்டிய நலங்களைச் செய்து தருவதாக வாக்களித்தார். மூன்று திங்கள் இந்தியாவில் தங்கி விட்டுப் பிறகு அரசரிடம் விடைபெற்று வாஸ்கோ தம் நாட்டிற்குத் திரும்பினார்.

18. தாய்நாட்டினர் கவலை

போர்ச்சுக்கல் நாட்டினர், வாஸ்கோ சென்று அப் போது ஓராண்டுக்கு மேலாகிவிட்டபடியால் அவரும் அவர் கூட்டத்தார் அனைவரும் எங்கேனும் இறந்திருப்பார்களென்று நினைத்தனர். கொதிக்கும் நீரிலும் நெருப்பு வீசும் இடங்களிலும் அவர் அகப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார் என்று சிலர் பேசிக்கொண்டனர். ¹உலக நடுக்கோட்டை அடுத்துச் செல்லும்போது பகலவன் கொடுமை தாங்காமல் அவர்கள் மாண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் வேறு சிலர் பேசிக்கொண்டனர். பின்னும்

சில மாதங்கள் கழிந்தன. வாஸ்கோவையும் அவரது கூட்டத்தாரையும் மீண்டும் காண்பதென்ற எண்ணத்தைப் போர்ச்சுக்கல் நாட்டினர் அறவே கைவிட்டனர்.

19. தாய்நாடு திரும்புதல்

இரண்டாண்டுகள் கழிந்த பிறகு வாஸ்கோ மீண்டும் தம் நாட்டிற்குத் திரும்பினார். மக்கள் அனைவரும் வியப்போடும் மகிழ்வோடும் கடற்கரை யடைந்தனர். வாஸ்கோவும் அவரோடு துணை சென்றவர்களில் வழியில் நோயால் இறந்தவர்கள் போக எஞ்சினின்ற ஐம்பத்து ஐந்து பேரும் மகிழ்வோடு நாட்டை யடைந்தனர். இறந்தவர்களுடைய உறவினரும் மற்றையோரும் இறந்தவர்கள்மீது இரக்கம் கொண்டார்கள். எனினும் எஞ்சியவர்களுையேனும் வெற்றியோடு மீளச்செய்த முதல்வனை மனமாரப் போற்றினர்.

20. வாஸ்கோவின் புகழ்

அனைவரும் வாஸ்கோவைப் புகழ்ந்தனர். அரசர் அவரைப் போர்ச்சுக்கல் நாட்டினரால் இந்தியாவில் வாங்கப்பட்ட இடங்களை ஆளுவோராக நியமித்தார்.

போர்ச்சுக்கல் நாட்டுக் கவிஞர்களும் அவரைப் புகழ்ந்து கவிகள் இயற்றினர். கீழ் நாட்டையும் மேல் நாட்டையும் இணைக்க வழிகண்ட வாஸ்கோவை உலகத்தாரெல்லோரும் வாழ்த்தினர்.

௪. ¹பெர்டினண்டு மெஜெலென்

1. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு

உலக வரலாற்றில் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. நாடறியும் ஊக்கமும் அதுபற்றி ஓயாத முயற்சியும் அந்நூற்றாண்டில் நடைபெற்றன. அம்முயற்சியில் ²ஸ்பெயின், ³போர்ச்சுகல் என்னும் ஐரோப்பிய நாட்டினர் தலைசிறந்து விளங்கினர். கி. பி. 1493-ஆம் ஆண்டில் அந்நாட்டினர் உலகை இரு கூறாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு நாட்டினரும் ஒவ்வொரு கூறிலும் உள்ள புத்தம் புதிய நாடுகளைக் காண்பதென்று முடிவுசெய்தார்கள். உலகப் படத்தில் ⁴அஷோரெஸ் என்னுமிடத்திலிருந்து முந்நாறு கல் தொலை மேற்கில் தென்வடலாக ஒரு கோடிட்டு அக்கோட்டிற்குக் கிழக்கேயுள்ள பகுதியைப் போர்ச்சுகல் நாட்டினரும், மேற்கேயுள்ள பகுதியை ஸ்பெயின் நாட்டினரும், தேடிப் புது இடங்களைக் காண்பதென்று ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அந்த ஏற்பாட்டின்படி வாஸ்கோடகாமா கண்டுபிடித்த கீழ்த்திசை வாணிப வழியைப் பயன்படுத்த ஸ்பெயின் நாட்டினருக்கு உரிமையில்லை. ஸ்பெயின் நாட்டினர் மேற்றிசையில் ⁵பெர்முடாஸ், ⁶அமெரிக்கா முதலிய இடங்களைக் கண்டுபிடித்தனராயினும் மணந்தரும் பொருள்களும் செல்வமும் நிறைந்த கீழ்த்திசைத் தீவுகளுக்குப் போகும் வழி தங்களுக்கு இல்லை என்ற குறை அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று.

-
1. Ferdinand Magellen.
 2. Spain.
 3. Portugal.
 4. Azores.
 5. Bermudez.
 6. America.

பெர்டினண்டு மெஜெலென் என்பவர் போர்ச்சுகல் நாட்டினருடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தை ஸ்பெயின் நாட்டினர் மீறாமல் கீழ்த்திசைத் தீவுகளுக்குப் போய்ச்சேரும் வழியைக் காட்டிக் கொடுத்தார்.

2. மெஜெலென்

மெஜெலென் போர்ச்சுகல் நாட்டுக் கப்பற்றலைவர் களுள் ஒருவர். அவரும் அவருடைய நண்பரான ¹பிரான்ஸிஸ்கோ சேர்ராஜே என்பவரும், ²இந்தியப் பெருங் கடலில் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது மெஜெலென் அவரை அங்கேயே விட்டுவிட்டு ³லிஸ்பன் துறைமுகத் துக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

அவர் அங்கு வந்த சின்னாட்களில் அவருடைய நண்பரான பிரான்ஸிஸ்கோவிடமிருந்து அவருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. ஒரு ⁴நறுமணத் தீவைக் கண்டுபிடித்திருப்பதாகவும், அது வாஸ்கோட காமா கண்டுபிடித்த நாட்டைவிடப் பெரியதாகவும் செல்வம் நிறைந்ததாக இருப்பதாகவும், தம்மை அங்குள்ள அரசர் தம் ⁵படைநலைவராக ஏற்படுத்தியிருந்தமையால் தாம் அங்கேயே தங்கியிருப்பதாகவும் பிரான்ஸிஸ்கோ அக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

3. நறுமணத் தீவுகள்

நறுமணத் தீவுகளைப்பற்றிப் பற்பல விந்தைக் கதைகள் ஐரோப்பாவுக்கு எட்டி இருந்தன. எது எவ்வாறாயினும், அத்தீவுகளில் நறுமணப் பொருள்கள் ஏராளமாயிருந்தன வென்பது யாரும் மறுக்கொணா உண்மை.

-
1. Francisco Serano.
 2. Indian Ocean.
 3. Lisbon.
 4. Spice Island.
 5. Captain General.

மெஜெலெனுக்குத் தம் நண்பரைக் காணவேண்டுமென்று வேணவா உண்டாயிற்று. அவ்வேளை ஸ்பெயின் நாட்டினர் வாணிப வழிகாண ஆர்வங்கொண்டிருந்ததைத் தமக்கு ஏற்ற வாய்ப்பாகக் கொள்ள நினைத்தார். அவர் உடனே ஸ்பெயின் நாட்டை ஆண்ட ¹ஐந்தாம் சார்லஸ் அரசரிடம் சென்று தமக்கு ஒரு கப்பற்படை வேண்டுமென்றும், அவ்வாறு அதை அமைத்துக் கொடுத்தால் நறுமணத் தீவுகளை அவ்வரசர்க்கு உரிமையாக்கி விடுவதாகவும் கூறினார். ²கொலம்பஸ் மாதிரியே தாமும் மேற்றிசை நோக்கியே செல்வதாகக் கூறினார். அமெரிக்காவுக்கு மேற்கே இருக்கும் பெருங்கடலுக்கும் அமெரிக்காவின் தரைப் பரப்புக்கு மிடையே ஒரு ³நீர்ச்சேர்த்தி இருக்கவேண்டுமென்று அவர் உறுதியாக நம்பினார். அப் பெருங் கடலில் மேற்றிசையில்தான் நறுமணத் தீவுகளும் தம் நண்பரும் இருக்கவேண்டுமென்றும் அவர் நினைத்தார். சார்லஸ் அரசர் மெஜெலென் அப்புது வழியாக நறுமணத் தீவுக்குப் போகலா மென்றும், அதற்கு வேண்டிய துணைவர்களை மெஜெலென் சேர்த்துக்கொண்டால் புறப்படலா மென்றுங் கூறினார். அத்தகைய பயணத்திற் சேர யார்தான் முந்துவார்கள்? ஆண்மையாளர் அகப்படுவது அரிதன்றோ?

மெஜெலென் அஞ்சா நெஞ்சினர்; வீரஞ்செறிந்தவர். அவரது ஆண்மையை அனைவரும் அறிந்திருந்தனர். தம் உயிரைப் பொருட்படுத்தாது ஒரு சமயம் ஒரு கப்பற் கூட்டத்தையே அவர் உயிர்காத்த வரலாறு அக்கால மக்களுக்குத் தெரியும்.

4. புறப்பாடு

நாளடைவில் ஒரு வகைப்படாத பலதரத்தவரான முந்நூற்றுவர் அவருடன் கடற் பயணம் போகச் சேர்ந்தனர். அவர்களிடம் ஐந்து கப்பல்கள் இருந்தன. அவையும் பழுதுபட்டவை. ஒருவாரம் கடலில் போனால் அவை உடைந்துவிடும் என்று கூடச் சிலர் சொல்லிக் கொண்டார்களாம். ஆனால் மெஜெலென் அச்சொல்லைப் பொருட்படுத்தாமல் தம் கருமமே கண்ணாயிருந்தார். வெற்றியைத் தமது இலக்காகக் கொண்டு ¹விக்டோரியா என்ற கப்பலில் புறப்பட்டார் மெஜெலென்.

5. ப்ரேஸில்

ஐரோப்பாவின் தென்மேற்குக் கோடியிலிருந்து தென் அமெரிக்காவின் வடகிழக்கு முனைக்குப் பல்லாயிரக் கணக்கான கல்கள் கடலிற் செல்லவேண்டும். பத்துவாரகாலம் மெஜெலெனும் அவருடைய துணைவரும் கடலிற் பயணஞ் செய்து 1519-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 23-ஆம் நாள் அவர்கள் கரைகண்டார்கள். ²ஸெயிண்டு அகஸ்டின் முனையில் இறங்கினார்கள்.

அவர்கள் வந்து இறங்கிய புதிய நாட்டுக்கும் அவர்களுடைய தாய் நாட்டுக்கும் எத்துணை வேற்றுமை!

ஸ்பெயின் நாட்டில் கோட்டைகளும், அரண்மனைகளும் இருந்தன. வேளாண்மை நிறைய நடந்தது. மக்கள் நாகரிகமுற்றுச் சிறந்து விளங்கினர். அவர்கள் வந்திறங்கிய புதுநாடாகிய ³ப்ரேஸில் நாகரிகமற்ற மக்களைக் கண்டனர். அம் மக்கள் தங்கள் உடம்புகளில் சாயந் தீட்டிக்கொண்டு இருந்தார்கள். அவர்களுடைய ஆடைகள் மிகச் சொற்பம். அவை கிளிகளின் சிறகு

1. Victoria. 2. Cape of St. Augustine. 3. Brazil.

களினால் செய்யப்பட்டவை. வயல்களில் மகளிரே வேலை செய்து வந்தனர். அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைத் துணியாற் கட்டித் தங்கள் கழுத்தில் தொங்கவிட்டுக் கொண்டே வேலை செய்தனர்.

நாகரிகத்திற் குறைந்தவராயினும் ப்ரேஸில் இந் தியர், அன்பு நிறைந்த மனத்தினர். அவர்கள் அங்கு வந்தவர்களைத் தங்கள் விருந்தினராகக் கருதினர். கிளி களையும், மஞ்சள்நிறக் குரங்குகளையும் அவர்களுக்கு நன் கொடையாகக் கொடுத்து அவர்கள் இருப்பதற்கு மரத் தினால் நீண்டதொரு வீடும் கட்டிக்கொடுத்தார்கள். அவர்களுடைய விருந்தோம்புதலை மெஜெலென் மிகவும் பாராட்டினார். ஆயினும் அங்கு இரண்டு வாரங்கள் தான் தங்க முடிந்தது. அவர்கள் புறப்பட்ட வேலை நிறைவேற வேண்டுமன்றோ! ஆதலால் தங்கள் கப்பல் களைத் தெற்கு நோக்கிச் செலுத்திக்கொண்டு அவர்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள்.

தெற்கே செல்லச்செல்ல குளிர் மிகுதியாயிற்று. ஒரு சமயம் அடித்த சுழற் காற்றில் கப்பல் நொறுங்கிக் கவிழ்ந்துவிடும் போலிருந்தது. மெஜெலெனுடன் கூட வந்தவர்கள் ஸ்பெயினுக்குத் திரும்பி விடவேண்டு மென்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் மெஜெலென் அவர்களுக்கு ஊக்க முட்டித் தாங்கள் மேற்கொண்ட கரு மத்தை முடித்தே திரும்பவேண்டு மென்று கூறினார்.

6. பெடகோனியா

தென் அமெரிக்காவில் ¹பெடகோனியா என்னும் நாட்டின் கரையில் அவர்கள் தங்கினார்கள். அந் நாட்டினர் மிகவும் உயரமானவர்கள். அவர்களுடைய கால்

1. Patagonia.

அடிகள் பெரியவை. அவர்களுடைய கால் அடிகள் பெரியனவா யிருந்தமையால் அவர்களுக்குப் “பெருங் காலடியர்”¹ (பெடகோன்கள்) எனப் பெயர். அதனால்தான் அவர்கள் நாட்டுக்கும் அப் பெயர் ஏற்பட்டது. அவர்கள் நீண்டு பருத்த உருவத்துடன் இருந்தாலும், முகமுழுதும் சிவப்புப் பூசிக்கொண்டிருந்தார்கள். கண்ணிமைகளில் மஞ்சள் நிறந் தீட்டியிருந்தார்கள். இரு கன்னங்களிலும் இதய உருவம் வரைந்திருந்தார்கள். தலைமயிருக்கு வெள்ளை பூசியிருந்தார்கள். மெஜெலென் கூட்டத்தார் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி யொன்றை ஒரு பெருங் காலடியனுக்குக் காட்டினார்கள். அக் கண்ணாடியில் அவன் தன் உருவைக் கண்டதும் துள்ளிக் குதித்தான். தன் உருவைக் கண்டு தானே அஞ்சி வெறுத்தான். அவனுடைய மனதை அமைதிப்படுத்த மெஜெலென் அவனுக்குக் கண்ணாடி, சீப்பு முதலியன நன்கொடை கொடுத்தார்.

7. மெஜெலென் நீர்ச்சேர்த்தி

கடல் கொந்தளிப்பு அடங்கும் வரையில் அங்கேயே தங்கித் தங்கள் பயணத்தை மறுபடியும் தொடங்கினார்கள். அங்குத்தான் தாங்கள் நெடுநாளாகத் தேடிய நீர்ச்சேர்த்தியைக் கண்டார்கள். அந் நீர்ச்சேர்த்திக்கு² மெஜெலென் நீர்ச்சேர்த்தி என்று இப்போது பெயர் வழங்குகின்றது. அந் நீர்ச்சேர்த்தியின் மேற்குப் புறம் போகும் வழியில் இருந்த தீவுகள், குடாக்கள், மலைகள் முதலியவற்றிற் கெல்லாம் மெஜெலென் பெயர் கொடுத்துக் கொண்டே போனார்.

1. Patagons (Big feeters.)

2. Magellan Strait

8. பசிபிக் பெருங்கடல்

அந் நீர்ச்சேர்த்தியைத் தாண்டி ஒரு பெருங்கடலுக்குள் கலம் சென்றது. அப்போது கடுங்காற்று அடங்கிற்று. நீர் கொந்தளிக்கவில்லை. “இது ஒரு¹ அமைதியான கடல்” என்று களிப்புடன் கூறினார் மெஜெலென். அதுவே பசிபிக்கடல் என்றாயிற்று.

9. உணவு குன்றல்

கடற் கொந்தளிப்பு அடங்கினும் மக்கள் கொந்தளிப்பு அடங்கவில்லை. மெஜெலென் துணைவர் அவரையனுகித் தங்கள் உணவுப் பொருள்கள் கடுகக் குன்றிப் போகின்றன வென்றனர். அழுத கண்ணும் சுருங்கிய முகமும் கொண்டனர் அவர்கள். “உணவு குன்றினால் கப்பல் கட்டியிருக்கும் தோல்களைத் தின்றுகொண்டாவது மேல் நோக்கிச் செல்வோமே யொழியப் பின்வாங்க மாட்டோம்,” என்று மெஜெலென் கூறிவிட்டார். நாளடைவில் உணவின்றிப் பலர் மடிந்தனர். உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் செலவானவுடன் மெஜெலென் முற் கூறியபடியே கப்பல் தோல்களை வேகவைத்துத் தின்றனர். எஞ்சியவர்கள் தோல்களும் அற்றுப்போக மரத்தூளை உணவாகக் கொண்டனர். என்னே வியப்பு! ‘மெய் வருத்தம் பாரார் பசி நோக்கார்,’ என்ற ஆன்றோர் வாக்குக்கு இலக்காயினார் அன்றோ மெஜெலென் கூட்டத்தார்!

10. திருடர் தீவுகள்

ஒரு நாட் காலை பசியால் அலைந்துவரும் அவர்கள் ஒரு தீவின் அருகே வந்தார்கள். அங்கே மக்கள் ஓசை

1. Pacific Ocean.

கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள். அத் தீவு மக்கள் வாழைக்குலைகள், தேங்காய்கள் முதலியன கொண்டு வந்திருந்தார்கள். கப்பலோட்டிகள் அவற்றைப் பெற்று உண்டார்கள். அத் தீவுகளில் மலைகள், மூங்கில்கள், தென்னைகள் நிறைந்திருந்தன. அவற்றின் அழகை அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அவர்களுடைய சிறு படகைத் தீவுக்காரர்கள் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அதனால் அத் தீவுகளைத் திருடர் தீவுகள் என்று அழைத்தனர். அக் கடலில் தான் நறுமணத்தீவும் இருக்கவேண்டுமென்று மெஜெலென் எண்ணினார். அதையடைந்து தம் நண்பரான பிரான்ஸிஸ் கோவை விரைவில் காணப் பெரிதும் விரும்பினார்.

11. பிலிப்பைன் தீவுகள்

பின்னும் ஒருவாரம் பயணஞ் செய்து தீவுகள் கூட்டம் ஒன்றை மெஜெலென் அடைந்தார். அதுதான் நறுமணத் தீவு என அவர் வீண்களிப் படைந்தார். ஆனால் அவை 'பிலிப்பைன் தீவுகள். நன்னீர் ஊற்றுக்களும், தென்னைமரங்களும் அத்தீவுகளில் நிறைந்திருந்தன. அங்குத் தங்கித் தம் கூட்டத்தாருள் நோயுற்றவர்களை நலப்படுத்தத் தொடங்கினார். ஒரு நாள் அளவும் அந்நாட்டு மக்கள் முகம் தென்படவே இல்லை. மறுநாள் தீவுக்காரர்கள் ஒன்பது பேர்கள் அடங்கிய படகு ஒன்று இவர்களை நோக்கி வந்தது. அந்நாட்டுத் தலைவன் படகிலிருந்து இறங்கி வந்து மகிழ்முகத்துடன் மெஜெலெனையும் அவருடைய கூட்டத்தாரையும் வரவேற்றான். அவர்களுக்குச் சிவப்புக் குல்லாய்கள், முகம் பார்க்கும் கண்ணாடிகள், சலங்கைகள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தார்

கள் மெஜெலென் கூட்டத்தார். தீவுக்காரர்கள் மீன், பழம், தேங்காய் முதலிய உணவுப் பொருள்களை ஐரோப்பியருக்குக் கொடுத்து அவர்களுடைய பசிப்பிணியைப் போக்கினார்கள்.

12. உணவு

நண்பர்களானபின் மெஜெலென் கூட்டத்தாரை விருந்துக்கு அழைத்தனர் தீவுக்காரர்கள். எதிர்பாரா விருந்தினர் ஆதலால் சிறப்பான விருந்து ஒன்றும் ஆயத்தஞ் செய்ய இயலவில்லை என்று தீவுத் தலைவனான அரசன் கூறினான். விருந்தில் முதன் முதல் வறுத்த பன்றிக்கறி, பின்னர் சோறு, கறி, மணமிட்ட குழம்பு, தேங்காய்ப் பாலும் பதநீரும் கலந்த குடி முதலியனவும் பரிமாறினார்கள். அடுத்தபடியாக இஞ்சியீட்டு வறுத்த மீன். இவ்வளவும் அவர்களால் உண்ண முடியவில்லை. ஆயினும் துணிவுடன் அனைத்தையும் உட்கொண்டனர். தங்களுக்கு ஆறு திங்கள் அளவும் உணவேவேண்டுவ தில்லை என அவர்கள் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில் சமைபோல மீனும் சோறும் கொடுத்தார்கள். அதையும் மறுக்க மனமின்றி உட்கொண்டார்கள். உண்ட அலுப்பால் அயர்ந்து உறங்கிப் பேருண்டியால் விளைந்த களையை மறந்தனர்.

13. அரசன்

அரசனைக் காண மெஜெலெனுக்கு மிக்க புதுமையா யிருந்தது. அரசனை ஒரு முரடன் என்று அவர் நினைத்தார். “உடல் முழுதும் சாயம் தீட்டி மிகக் குறைந்த உடையுடன் பழுப்பு நிறத்தனாய்க் காணப்பட்டான் அவன். காதில் பொன் வளையங்களும் பற்களில் பொற்

குமிழ்களும் அணிந்திருந்தான். குள்ளமாகப் பருத்த உருவம். ஒழிவையும் அமைதியையும் பெரிதும் விரும்புவன். நெறியும் நேர்மையுமுடையவன் ; ஆயினும் செருக்கும் படைத்தவன். அவனுடன் எவரும் நேரிற் பேசலாகாது. ஒரு குழாய் வழிதான் பேசவியலும். அவனுடைய பழக்கங்கள் விந்தை மிகுந்தவை. ஒருவரிடம் தனக்குள்ள அன்பை அவன் காட்ட வருவது கைவிரல்களை மடக்கிக் குத்த வருவதுபோலிருக்கும். அரசனது செல்வச் சிறப்பை அவனிடமிருந்த பொற்பாண்டங்கள், அணிகலன்கள் நன்கு விளக்கின.”

அரசனைப்பற்றி மெஜெலென் எவ்வாறு புதுமையாய் நினைத்தாரோ அவ்வாறே அவ்வரசனும் மெஜெலென் கூட்டத்தாரைப்பற்றி நினைத்திருக்கக் கூடுமன்றோ ! “ஸ்பெயின் நாட்டினர் எவ்வளவு வேடிக்கையானவர்கள்! காய்ந்து வற்றிப்போனவர்கள்! தோல்போர்த்த எலும்புக் கூடுகள். தங்கள் உயிருக்குந் துணிந்து அவர்கள் ஏன் இங்கு வந்தார்கள்? அவர்கள் தாய்நாடு நலமிகுந்த இல்லையோ! நம்முடைய பொன்னைக்கண்டு அவர்கள் மலைத்துப் போனார்கள் அன்றோ! அதை அவர்கள் போற்றுவார்கள் போலும். அவர்கள் முகத்தில் வேலைப் பாடு ஒன்றும் இல்லையே! தங்கள் உடல்தோலை அழகு படுத்தச் சித்திரங்கள் தீட்டாமல் விலங்குகளைப் போல வைத்திருக்கின்றார்களே! காற்றும், வெயிலும் படாமல் தங்கள் உடல் முழுவதும் கந்தைகளால் மூடிக்கொள்ளுகின்றார்களே! அவர்களுடைய பழக்கங்கள் எத்துனை வேடிக்கையானவை! ஒருவர்க்கொருவர் அன்பைக் காட்ட ஒருவர் மற்றொருவருடைய உள்ளங்கையைப் பற்றிப் பிசைந்துவிடுகிறார்களே !”

தற்போது ¹மொலூகஸ் என வழங்கும் நறுமணத் தீவுகளையும் அங்குள்ள தம் நண்பரையும் காணவேண்டும் என்ற விருப்பம் மெஜெலெனுடைய அமைதியை அழித்தது. அவர் துடிதுடித்தார்.

காலம் கடிது சென்றது! காலத்தின் கோலம்தான் என்னே! மெஜெலென் ஸ்பெயினை விட்டுப் புறப்பட்ட மூன்று ஆண்டுகட்குப்பின் தள்ளாடித் தடுமாறிக் கொண்டு, கப்பல் ஒன்று ஸ்பெயின் துறைக்கு வந்து நின்றது. அதுதான் மெஜெலென் சென்ற ²விக்டோரியா கப்பல் என்று எவரும் ஏற்க இயலவில்லை. அது அவ்வளவு நிலையழிந்து இருந்தது. அக் கப்பலின் தளத்திலிருந்து ஒரு சிலரே கரையை ஆவலுடன் நோக்கிக் கொண்டு நின்றனர்.

14. ஊர் திரும்பியவர்கள்

கரையில் இருந்த மக்கள் “அது மெஜெலென் கப்பலாகத்தான் இருக்கும்” என்று சொல்லி, “மற்றையோர் எங்கே?” என்று கப்பலில் இருந்தவர்களைக் கேட்டார்கள்.

“மாலுமிகளுள் ஒருவன் முன்வந்து, “எங்கள் தலைவர் மாண்டுபோனார்—பிலிப்பைன் தீவுகளில் அடக்க மானார்,” என்றான்! அந்தோ! நறுமணத்தீவுகளைக் காணப் பெரிதும் விழைந்த வீரனின் கதிதான் என்னே! “ஊக்கமும், மகிழ்வும் மிகுந்து ஸ்பெயினை விட்டுப் புறப்பட்ட இருநூற்று எண்பதின்மருள் பதினெண் பேர்களும், ஐந்து கப்பல்களுள் ஒன்றோடு திரும்பினோம்,” என்று கூறினான்.

இறந்தவர்களுக்காக வருத்தமும், திரும்பியவர்களுக்காக களிப்பும் கொண்ட மக்கள் கப்பலை நோக்கிச் சென்றனர். அப்போது மாலுமிகள் “மெஜெலென் இறந்தாராயினும் அவர் இலக்காகக் கொண்ட நறுமணத் தீவுகளை நாங்கள் கண்டுபிடித்தோம்,” எனப் பெருமையுடன் கூறினார்கள்.

15. அவர்கள் வரலாறு—மெஜெலென் இறந்தது

“எங்கள் தலைவரைப் பறிகொடுத்த குறையும் ஏக்கமும் வாட்ட நாங்கள் பிலிப்பைன் தீவுகளை விட்டகன்று கடலில் பயணஞ் செய்தோம். ஒரு தீவுக் கூட்டத்தைக் கண்டு ¹மிண்டாஜோ என்னுமிடத்தில் முதலில் இறங்கினோம். அரசனே எங்களுக்கு விருந்தளித்தான். தீவர்த்திகளின் ஒளியில் நாங்கள் சோறும் மீனும் உண்டு பதநீர் பருகினோம். தம்முடைய என்றமழியாத நட்பைச் சூள் உரைக்க அரசன் தம் கையிலிருந்து இரத்தம் எடுத்து முகத்திலும், நாவின் நுனியிலும் தடவிக்கொண்டான். யாங்களும் அவ்வாறே செய்தோம். எவ்வளவு விந்தையான பழக்கம்! தென்னோலைகளும், கோரைப் பாய்களும் எங்கள் படுக்கைகள். இஞ்சி விளைவுதான் அங்கு அதிகம். பள்ளத்தாக்குகளில் பொற்கனிிகள் ஏராளமா யிருக்கின்றன. ஆனால், அந்நாட்டினர் பொன்னைப் பொருட்படுத்துவதே இல்லை.

16. நறுமணத் தீவுகள்

“அங்கே ²பாலாவன் என்றொரு தீவு உண்டு. அதில் மிக இனிய பொழுது போக்கினோம். யானைகளின் மேல் ஊர்வலம் போனோம். வெற்றிலை பாக்குப் போட்

1. Mindano. 2. Palawan.

டுக்கொண்டோம். நாங்கள் ஊர்வலம் போனபொழுது எங்களைப் பெருமைப்படுத்தத் தெருக்களில் விலை உயர்ந்த உடைகள் அணிந்த காவலாளிகள் நின்றார்கள். ஏலம், இலவங்கம் நிறைந்த சிற்றுண்டிகளை அரசர் அனுப்பினார். ஏழு ஆட்கள் அவருடைய நன்கொடைகளை எங்களிடம் எடுத்து வந்தார்கள். அவருடைய இருப்பிடம் அழகான ஓர் அரண்மனை. அதன் ஒவ்வொரு அறையும் பொன்னாலும் பட்டாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்றிருந்தது. நாங்கள் அரசரிடம் நேரே பேச இயலவில்லை. நாங்கள் அரண்மனைக்குச் சென்றபோது அங்கொரு பணியாளர் எங்களை வரவேற்றார். நாங்கள் அரசர்க்குச் சொல்ல வேண்டியதை அவரிடம் சொன்னோம். அவர் தம் தலைவருக்கு அச் செய்தியை அனுப்பினார். அவர் அதை அரசருடம்பத்தினர் ஒருவர்க்குத் தெரிவித்தார். அவரும் அரசர்க்கு நேரே சொல்லவில்லை. அரசர் பக்கலில் இருந்த ஒருவர்க்கு ஒரு குழாய் மூலமே எங்கள் செய்தியைச் சொன்னார். அதன் பின்னர் நடந்த தொன்றும் நாங்கள் அறியோம்.

17. நறுமணப் பொருள்கள்

“நறுமணப் பொருள்கள் விளைவதை நாங்கள் பார்த்தோம். ¹டெர்நேட் என்னுமிடத்தில் நாங்கள் ஒரு இலவங்க மரத்தைச் சோதித்தோம். அதன் பட்டைகறுத்தும் மணமிகுந்தும் இருந்தது. இலவங்கம் கிளைகளின் நுனியில், சிவந்த பூக்களிடையில் கொத்துக் கொத்தாய்க் காய்க்கிறது. நாங்கள் பார்த்த தீவுகளில் மிகப் பெரிதான ²போர்னியோவில் சுற்பூர மரங்களையும் சாதிக்காய் மரங்களையும் பார்த்தோம்.

“அத் தீவுகளில் ¹பிரான்னிஸ்கோவைப் பற்றிக் கேட்டோம். அவரும், மெஜெலென் இறந்தகாலத்திலேயே இறந்துபோனதாக அறிந்தோம்.”

18. உலகு சுற்றி வந்தவர்கள்

இவ்வகையாக விக்டோரியா கப்பலானது வாஸ்கோடகாமா சென்ற வழியாகவே நன்னம்பிக்கை முனை சுற்றி ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக்கரை யோரமாக ஸ்பெயினுக்கு நேராகச் சென்றது. ஸ்பெயின் திரும்பிய பதினெண்மரும் உலகை வட்டமாகச் சுற்றியவர்கள்.

19. உலகின் வடிவம்

மெஜெலென் கூட்டத்தினர் உலகை வட்டமாகச் சுற்றியதால் உலகின் உருவம் வட்டம் என்று மக்களுக்குப் புலனாயிற்று. உலகம் தட்டையானது என்று அதுவரையில் அவர்கள் கொண்டிருந்த 'கொள்கை மறைந்தது.

20. மெஜெலென் புகழ்

மெஜெலென் பெயர் என்றும் அழியாதது. அவர் பெயரால் ஒரு நீர்ச்சேர்த்தி இருப்பதுடன் அங்கே வானகத்தில் முகில்கள் போன்றுள்ள இரு உடுக் கூட்டங்களுக்கு ²“மெஜெலென் முகில்கள்” என்ற பெயரும் வழங்குகின்றது.

1. Francisco.

2. Magellanic Clouds.

௫. ¹ஜேம்ஸ் குக்

1. தென்கடற் கண்டம்

²“ மசிடிக் பெருங்கடலில் தென் கடற் கண்டம் ஏதாவது உண்டோ?” என்பதை ஆராய, பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ³டச்சுக்காரர்கள் பெரிதும் பாடுபட்டனர். கி. பி. 1642-ஆம் ஆண்டில் நாவிக்கர் ⁴டாஸ்மன் என்பவர் தற்போது ⁵நியூஸிலாந்து என வழங்கும் நிலப்பகுதியில் இறங்கினார். அதைக்கடந்து அவர் போகும்போது அஃது ஒரு பெரு நிலப்பரப்பின் பகுதியாயிருக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார். அவர் நினைத்தது மெய்யா பொய்யா வென்பது ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின் நாவிக்கர் ⁶குக் என்னும் ஆங்கிலேயரால் காணப்பட்டது.

2. வெள்ளிக்கோளின் வானப்போக்கு

இங்கிலாந்தில் ⁷ராயல் கழகம் என்று அரசர் பரிவு பெற்ற நிலையம் ஒன்று உள்ளது. கி. பி. 1768-இல் அவர்களுக்கு ஒரு பெரும் கலக்கம் உண்டாயிற்று. அவர்கள் வானநூற் கணக்கீட்டின்படி கி. பி. 1769-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 3-ஆம் நாள் ⁸வெள்ளிக்கோள் ⁹தரைக்கும் ¹⁰கதிரவனுக்கும் இடையில் வானத்திற் செல்லும் என்று அறிந்தார்கள். அஃது ஒரு வியப்புறும் நிகழ்ச்சியாயினும் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க காட்சியாகும். வானநூல், தரைநூல் ஆராய்வார்க்கு அந் நிகழ்ச்சி மிக

1. James Cook.
2. Pacific Ocean.
3. The Dutch.
4. Tasman.
5. New Zealand.
6. Cook.
7. Royal Society.
8. Venus.
9. Earth.
10. Sun.

மிக முதன்மையானதாம். வெள்ளிக்கோள் கதிரவனுடைய உருவைத் தாண்டிச் செல்ல ஆகும் நேரத்தைக் கணக்கெடுத்துவிட்டால், அக் கணக்கிலிருந்து பல உண்மைகளையும் கணக்குகளையும் அறிய இயலும். நமக்கும் கதிரவனுக்கும் இடையில் உள்ள தொலை என்ன என்று கணக்கிடலாம். இன்னும் பலவும் அறியலாம் என்று ராயல் கழகத்தினர் கருதினர்.

அவ்வரிய வான் நிகழ்ச்சியை இங்கிலாந்திலிருந்து காண இயலாது. நாவிசர் ¹மெஜெலென் சென்ற வழியில் தென் பசிபிக் கடலில்தான் அது தெரியும். அவ்விடத்திற்குப் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். தென் பசிபிக் கடலில் யாரும் பயணம் போனதில்லை. அக் கடலில் பயணஞ் செய்ய இயலாமோ வென்பதும் ஐயத்திற்கிடமானது ; கண்டறியப் படாதது.

3. அரசினர்க்கு விண்ணப்பம்

எவ்விதமாயினும் அங்கு யாரேனும் போய்த் தீரவேண்டும் என்று முடிவு கட்டிய ராயல் கழகத்தார் இங்கிலாந்து அரசினருக்குத் “தாங்கள் யாரையாவது அவ்விடத்துக்கு அனுப்பி அந் நிகழ்ச்சியைக் கண்டு குறிப்புகள் கொண்டுவரச் செய்வது இன்றியமையாததாகும்; ஏனெனில் பின்னொரு நூற்றாண்டளவும் அத்தகைய அரிய நிகழ்ச்சி ஏற்படாது,” என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர்.

4. ஜேம்ஸ் குக்

தென்பசிபிக் கடலுக்கு யார் போவது? அங்குப் போவார்க்குக் கப்பற்றொழில் பயிற்சியும் வானநூல்

1. Magellen.

அறிவும் வேண்டுவன வன்றோ! வான நிகழ்ச்சிகளை உற்று நோக்கிக் குறித்துக் கணக்கிட வல்லராயும் இருத்தல்வேண்டு மன்றோ!

இத்தகைய நலங்கள் வாய்ந்தவர், அரசர் கடற்படையிலிருந்த ஜேம்ஸ் குக் என்பார் என அரசினர் தேர்ந்தெடுத்தனர். அவர் யார்? அவருடைய வரலாறென்ன?

5. இளமை

ஜேம்ஸ் குக் கி. பி. 1728-ஆம் ஆண்டில் ¹யார்க்ஷயரில் பிறந்தார். அவருடைய தந்தை வயல்களிற் கூலி வேலைசெய்தார். ஆதலின் குக் தம் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே ஊதியந் தேட நேரிட்டது. அவரது இளமை மிகவும் வருத்தம் நிறைந்ததே.

6. ஆர்வம்

அவர் கடலில் வருங் கலங்களைக் காணுந்தோறும் மனம் அலைவுறுவார். கப்பற்காரர்கள் பற்பல புதுப் புது நாடுகளைப்பற்றிய விந்தை மிக்க வரலாறுகளைச் சொல்லும்பொழுது ஜேம்ஸ் குக் தாமும் அத்தகைய புதிய இடங்களைக் காணவேண்டு மென்று மனந் துடிக்கக் கேட்பார். ஆனால் ஒரு கடைக்காரரிடம் வேலை ஒப்பந்தத்தில் அவர் அமர்ந்து இருந்தபடியால் அவர் அவ்வேலையை விட்டு விலகித் தம் மன மிசைந்த கப்பல் வேலைக்குச் செல்ல இயலவில்லை.

7. கப்பலில் சேர்தல்

ஒருநாள் வேண்டுமென்றே தம் முதலாளியுடன் சண்டையிட்டார். அதனால் அவரை அம் முதலாளி

1. Yorkshire.

75073

வேலையைவிட்டு நீக்கினான். விடுதலை யடைந்த களிப் பினால் பையன் துள்ளிக் குதித்துச் சென்றான். பின் னர் ஏழாண்டுகள் அளவும் ஒரு நிலக்கரிக் கழகத்தாரிடம் படகுகளில் வேலை செய்தார். அவருடைய திறமை கன்கு புலனாகவே அரசினருடைய கடற்படையிற் சேர்ந்து ¹மெர்குரி என்ற கப்பலில் அலுவல் பெற்றார். அவர் ஆண்மையும் திறமையும் மிக்கவர் என அரசினர் அறிந்திருந்தனர். செயற்கரிய செய்தவர் எனவும் இடுக் கண் அஞ்சாதவர் எனவும் அறிந்திருந்தனர். ²ஸெயின்ட் லாரென்ஸ் ஆற்றையும், ³நியூபவுண்டிலாந்து நாட்டையும் தவறின்றிக் கணக்கெடுத்திருந்தார். அக் கணக்குகளின் படி அவர் வரைந்திருந்த படங்கள் அக்காலத்திலிருந்த மற்றெல்லாப் படங்களையும் விட மிகவும் சரியானவை யாகவும் கணக்குத் தவறாதனவாகவும் இருந்தன. இதற் குக் காரணம் குக் தம் நேரத்தை ⁴வானநூலும், ⁵நிலக் கணக்கும் கற்பதிற் செலவழித்ததுதான். நில அளவு களை எடுப்பதைப்பற்றி அரைகுறையான சில கருத் துக்கள் தெரிந்திருந்தால் மட்டும் போதாதென்றும், அக் கலையைக் கசடறக் கற்று உணரவேண்டு மென்றும் அவர் விரும்பினார்.

8. பொறுப்பும் தகுதியும் உள்ள தலைவர்

இவ்வாற்றால் ஜேம்ஸ் குக்தான் வெள்ளியின் நடப் பைக் கணக்கிடவேண்டிய பயணத்துக்கு ஏற்ற பொறுப் புள்ள தலைவர் எனத் துணிந்தனர்.

-
1. Mercury. 2. The St. Lawrence.
 3. Newfoundland. 4. Astronomy.
 5. Geometry.

9. எண்டவர்

கி. பி. 1768-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்களில் (“முயற்சி” என்னும் பொருள் உள்ள) ¹எண்டவர்” என்ற பெயர் கொண்ட கப்பல் ஜேம்ஸ் குக்கின் தலைமையில் இங்கிலாந்திலிருந்து புறப்பட்டது. அக் கப்பலில் எண்பது மக்களுக்குமேல் இருந்தனர். அவர்களுள் ²அறிவியல் நிபுணரான ³பேங்ஸ் என்பவரும், ⁴மரநூல் வல்லவரான ⁵டாக்டர் சோலாண்டர் என்பவரும் சென்றனர்.

10. பயணத்தின் நோக்கங்கள்

வெள்ளியின் போக்கை நோக்குவது மட்டுமின்றி ஆங்குள்ள நிலவெளிகளையும் கண்டறிய வேண்டுமென்பதும் குக்கின் பணிகளுள் ஒன்று. தரைநூல் வல்லார் “தென்கடல்களில் ஒரு கண்டம் இருந்தே தீரவேண்டும். ⁶டாலமியின் படங்கள் அந்த இடத்தில் ஒரு பெரு நிலப்பரப்பு இருக்கவேண்டுமென்று காட்டுகின்றன. மெஜெலென் என்பவரும் அமெரிக்காவின் ஓரத்தில் ஒரு நீர்ச்சேர்த்தியைக் கடந்து சென்றிருக்கின்றார். அந் நீர்ச்சேர்த்திக்குத் தெற்கே ஒரு பெருநிலப்பரப்பு இருக்குமோ?” என்று எண்ணினார்.

11. பயணம்

கி. பி. 1768-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 26-ஆம் நாள் ⁷பிளிமத்தை விட்டுப் புறப்பட்ட எண்டவர் நவம்பர் 13-ஆம் நாள் ⁸தென் அமெரிக்காவில் உள்ள ⁹ரையோடிஜெனேய்ரோ

-
1. Endeavour.	2. Scientist.	3. Banks.
4. Botany.	5. Dr. Solander.	6. Ptolemy.
7. Plymouth.	8. South America.	
9. Rio - de - Janeiro.		

என்ற துறையில் தங்கியது. அக் கப்பலின் வருகை ஆங்கிருந்த போர்த்துகல் நாட்டு அரசினருக்குப் பெரும் ஐயப்பாட்டை விளைத்தது. அப் பெரும் கூட்டத்தினர் அவ்வளவு தொலை கடந்து ஒரு வானக்கணக் கெடுக்க வந்திருப்பார்கள் என்று அவர் நம்பவில்லை. அந்தோ! அவ் வரசியற்றலைவருக்கு வானநூல் என்பதே தெரியாது. ஆதலால் குக்கும் அவர் கூட்டத்தாரும் அவருடைய ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டபிறகுதான், அவர்களைப் பற்றிய கவலை போர்த்துகல் நாட்டு அரசினருக்கு விட்டது! குக் குழுவினர் பெரு மடையர்களாகவாவது போக்கிரிகளாகவாவது இருக்கவேண்டுமென்று அவ்வரசினர் நினைத்தார்கள்!

12. சோலாண்டர் உயிர்க்கேடு நீங்கியது

தென் அமெரிக்காவின் தென்கோடியில் உள்ள ¹டையோரா - டெல் - பியூஜோ என்ற தீவில் டாக்டர் சோலாண்டர் என்பவர் தமக்குற்ற ஓர் உயிர்க்கேட்டினின்று அரிதின் நீங்கினார். டாக்டர் பேங்க்ஸ் என்பவருடன் பதின்மரைக் கூட்டிக்கொண்டு சோலாண்டர் செடி வகைகளைச் சோதிக்க நாட்டுக்குள் சென்றார். நாடு மலைகள் நிறைந்திருந்தது. இரவு நேரத்தில் குளிர் மிகுதியால் அவர்களுக்கு உறக்கம் மிகுதியாயிற்று. டாக்டர் பேங்க்ஸ் ஆங்குள்ள அல்லல்களையும் இன்னல்களையும் அளந்தறிந்து, பணியில் உறங்குபவர் உயிருடன் எழமாட்டார் என்று சொல்லி முன்னோக்கிச் சென்று கப்பலை அடையவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். சிலரை முன்னுப்பி அருகில் எங்காவது நெருப்புமூட்டச் சொன்னார். அவர்களுக்குப் பின்னால் சென்றவர்களுக்கு எல்லாம்

1. Tierra-del - Fuego.

அலுப்பு மேலிட்டது. டாக்டர் சோலாண்டரே தாம் எங்காவது சில நிமிடங்களாவது உறங்கவேண்டுமென்றார். ஆனால் மற்றையோர் அவரைத் தள்ளாடிக் கொண்டாவது தங்களுடன் வந்துவிடத் தூண்டினர். இருப்பினும் டாக்டர் சோலாண்டர் தரையில் அயர்ந்து உறங்கி விட்டார். அதற்குள் நெருப்பு மூட்டச் சென்றவர்களுள் ஒருவர் வந்து மிக அருகில் நெருப்பு மூட்டியிருப்பதாகச் சொன்னார். டாக்டரை எழுப்பி நெருப்பு அருகிற் கொண்டுபோய் அவருக்கு உயிர்ப்பு உண்டாக்கினார்கள். அவ்வாறு டாக்டர் தமக்கு ஏற்படவிருந்த உயிர்க்கேட்டினின்று மீண்டார்.

13. டஹிட்டித் தீவு

பின் ஐந்து வாரங்கள் பயணஞ்செய்து எண்டவர் கப்பல் ¹ஹாரண் முனையைச் சுற்றி மெஜெலென் நீர்ச் சேர்த்தியின் மேற்கில் சென்றது. பசிபிக் பெருங்கடலில் உள்ள தீவுகளை நெருங்கியதும் கப்பற்காரர்களுடைய மகிழ்ச்சி பொங்கியது. 1769-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10-ஆம் நாள் ²டஹிட்டித் தீவில் உள்ள ³மாடாவைக் குடாவில் தங்கினார்கள். அத் தீவில்தான் ⁴வெள்ளியின் போக்கு நன்கு தெரியும். அங்குத்தான் அப்பயணத்தில் மூன்று திங்கள் காலம் மிகக் களிப்புடன் நாவிசர் குக்கும் அவருடன் சென்றவரும் தங்கிக் கழித்தனர்.

அத் தீவு போய்ச் சேருமுன் நாவிசர் குக்குக்கும் அவருடைய நண்பர்களுக்கும் இருபெருங் கவலைகள் ஏற்பட்டன. அத்தீவில் வெள்ளி போகும் நாளில் வானத்தை முகில்கள் மூடிக்கொண்டால் என்ன செய்வ

1. Horn. 2. Tahiti. 3. Matavai.

4. Transit of Venus.

தென்றும், அத் தீவில் வாழ்பவர்கள் தங்களிடம் பகைபூண்டு இன்னல் விளைத்தால் யாது செய்வதென்றும் கவலைப்பட்டனர்.

14. தீவின் அழகு

டஹிட்டி பச்சைப்பசந் தீவுகளின் நடுவே கதிரவன் ஒளியில் அழகு மிகுந்து விளங்கியது. அது செழிப்பு மிகுந்ததா யிருந்தது. ஆங்காங்குப் பவளமேடுகள் செக்கச்செவேரென ஒளிர்ந்தன.

15. துணைவர்க்கு எச்சரிக்கை

நாவிசர் குக் அத் தீவுவாசிகளிடம் தாங்கள் எல்லோரும் மிகவும் நயமாகப் பழகவேண்டுமென்று சொல்லித் தம் நண்பர்கள் தங்கள் கைத்துப்பாக்கிகளை அத் தீவுவாசிகள் மேல் பயன்படுத்தலாகாது என எச்சரித்தார்.

16. தீவுமக்களின் நட்புத்தன்மை

நாவிசருடைய கப்பல் டஹிட்டித்தீவை நெருங்கியதும், அத் தீவுவாசிகள் தங்கள் நட்புணர்ச்சிக்கு அடையாளமாக மரங்களின் பசுங்கிளைகளைக் கையிலேந்திப் படகுகளிற் சென்று அவர்களை வரவேற்றனர். அதைக் கண்ட நாவிசர்களுக்குத் தீவுவாசிகளைப்பற்றிய அச்சம் தீர்ந்தது. தாங்களும் நட்புக் கொண்டாடுவதாக அறிவிக்க நாவிசர்களும் தங்கள் கப்பற் கயிறுகளில் பசுந்தழைகளைச் செருகினார்கள். நாவிசர் குக் துணைவர் சிலருடன் கரை சேர்ந்தார். டஹிட்டித் தீவுத்தலைவன் அவர்கள் தங்கள் வான ஆராய்ச்சிக் கருவிகளைத் தீவில் அமைத்துக்கொள்ள உரிமை யளித்தான்.

அத் தீவு எங்கணும் நிறைந்திருந்த பசுமரங்களும், நறுமணமும், வண்ணாத்திப் பூச்சிகளும், கடல்நோயுற்ற நாவிக்கர்க்குப் பெருங் களிப்பளித்தன. தாங்கள் வான் நிகழ்ச்சி அறியவேண்டிய நாள் வருமளவும் நாவிக்கர் குக் டஹிட்டி மக்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளை அறிவதற்கு கழித்தார். டாக்டர் சோலாண்டர் அறிவியல் துறைபற்றி ஆராயப் போய்விடுவார்.

17. அவர்கள் வாழ்க்கை முறை

அக்காலத்திய டஹிட்டியர்கள் உயரமாகவும் அழகாகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் பழுப்பு நிறமானவர்கள். அவர்களுடைய பற்கள் வரிசையாகவும் வெள்ளையாகவும் இருந்தன. அவர்கள் அன்றாடம் பலதடவை குளித்துத் துப்புரவாக இருந்தார்கள். உடல் முழுவதும் பச்சை குத்திக்கொள்ளுவார்கள். ஒருவகையான முரட்டுத்துணி நெய்யவும், கோரைகளாற் கூடைகள் முடையவும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் முரட்டுக்குணம் உடையவர்கள். வீளையாட்டுக்களில் அவர்களுடைய உணர்ச்சி போற்றத்தகுந்தது. வெற்றி பெற்றவர்கள், தங்கள் மேன்மையைப் பற்றிக் கொக்கரிப்பதும் தோற்றவர் மனமழிவதும் இல்லை.

ஒருநாள் அத் தீவு அரசி எண்டவர் கப்பலுக்கு வந்தாள். அவள் சில பரிசில்களை நாவிக்கர் குக்குக்குக் கொடுத்தாள். நாவிக்கர் குக் அவட்கு ஒரு பொம்மையைப் பரிசாகக் கொடுத்தார். அவள் அப் பொம்மையை எடுத்துக்கொண்டு கரை சேர்ந்ததும், ஒரு தலைவன் அவள் கொண்டுவந்த பொம்மையைப் பார்த்துப் பொருமை கொண்டு கலகமிட்டான். அதுகண்ட நாவிக்கர் குக் இன்னொரு பொம்மையைத் தேடித் தலைவனுக்குக்

கொடுத்தபின்தான் அந்தத் தலைவனுக்கும் அரசிக்கும் அமைதி ஏற்பட்டது.

18. களவாடுந் தீக்குணம்

டஹிட்டியர்களிடம் குடிக்கொண்டிருந்த தீக்குணம் களவாடுதலாம். அடிக்கடி அவர்களுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கு மிடையே திருட்டுபற்றிச் சச்சரவுகள் ஏற்படும். அவ்வேளைகளில் குக் தலையிட்டுக் கலகத்தைத் தடுப்பார். அவர் அடிக்கடி தம் துணைவரை நோக்கித் "தீவுக்காரர்கள் மூர்க்கராயிருப்பதால் நாம் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் நாம் அவர்களைவிட வலிமை பெற்றவர்கள். சிலரைக் கொன்று வீழ்த்துவதால் நாம் அடையும் நன்மை யாது? நம் துப்பாக்கிகளுக்கு அவர்களுடைய கைத் தடிகள் ஓர் இணையல்ல," என்று அடிக்கடி சொல்லுவார்.

நாவிசர் குக் அத் தீவுவாசிகளைத் தம் கூட்டத்தினர் கொல்லாமற் காத்தது மாத்திரமன்றி, அவர்கள் நல் வாழ்க்கை நடத்தவும் உதவிசெய்தார். டஹிட்டித் தீவு செழிப்பு மிகுந்ததாயிருந்தும் உணவுப் பொருள்கள் மிகுதியாக அங்கே பயிராகவில்லை. ஆதலால் டஹிட்டியர்க்குப் பயன்படுவதாக, எலுமிச்சை, நாரத்தை, கிச்சிலி முதலிய பழமரங்கள் உண்டாக்கத் தாம் தென் அமெரிக்காவிலிருந்து கொண்டுவந்த விதைகளை அத் தீவில் நட்பார். அதனால் குக் அவர்களுடைய பெரு நன்றிக் குரியவரானார்.

வெள்ளியின் பயணம் நிகழ்விருந்த முன்னாள், ஜூன் 2-ஆம் நாள், இரவு வந்தது. நாவிசர்களும் அறிவியலாரும் மனத்துடிப்பால் உறங்க இயலவே இல்லை.

“நானே மேகங்களால் வானங் கருத்துவிட்டால் என்ன செய்வது?” என்று அவர்கள் கவலையுற்றனர்.

19. கணக்கீடுகள்

மறுநாள் காலை நன்கு புலர்ந்தது. வான் வெளி முழுதும் ஒளியுடன் விளங்கியது. ஒன்பது மணி 25 நிமிடம் 12 விநாடிக்குக் கதிரவனின் ஓரத்தில் ஒரு சிறு துளிபோல வெள்ளிக்கோள் காணப்பட்டது. 18 நிமிடம் 12 விநாடிக்குப்பின் அக் கோள் முழுதும் கதிரவனுடைய விளிம்புக்குள் வந்துற்றது. கதிரவனை முற்றும் தாண்டிப்போக அக் கோளுக்கு ஆறு மணி நேரத்துக்கு மேலாயிற்று. இக் கணக்குகளைக் குறித்துக் கொண்டனர்.

20. பயணத்தின் வெற்றி

குக் குழுவினர் தொடங்கிய பயணம் பயன் பெற்றது. அவர்கள் பெற்ற வெற்றியை நோக்க அவர்களுக்குற்ற ஆயிரக்கணக்கான இன்னல் இடையூறுகள் பொருட்படுத்தக் கூடியவை யல்ல. அதன் பின்னர்த் தென்கடலில் நாடுதேட அவர்களுக்குக் காலம் கிடைத்தது. அவர்கள் டஹிட்டித் தீவைவிட்டுப் புறப்பட்ட போது அத் தீவுவாசிகள் அவர்களை விட்டுப் பிரிய மிகவும் வருந்தினர்.

21. நியூஸிலாந்து

டஹிட்டித் தீவிலிருந்து புறப்பட்ட குக் குழுவினர் அக்டோபர்த் திங்கள் 7-ஆம் நாளன்று ¹நியூஸிலாந்து வடகிழக்குக் கரையைக் கண்டனர். அங்குள்ள மக்கள்

1. New Zealand.

முதன் முதல் நற்றன்மையுடன் குக் குழுவினரிடம் பழகவில்லை. அதுவரையில் வெறும் வெளியில் துப்பாக்கி வெடித்தாலே நாட்டு மக்கள் அஞ்சி யிருந்து விடுவது வழக்கமா யிருந்தது. நியூஸிலாந்தில் நாட்டுமக்களுள் ஒருவனைச் சுட்ட பிறகுதான் அவர்கள் வழிக்கு வந்தார்கள். ஜேம்ஸ் குக் தம் துணைவர் உள்நாட்டு மக்களைக் கொல்வதை இயன்றவரையில் தடுப்பதுதான் வழக்கம். ஜேம்ஸ் குக் செய்த பயணம் அறிவியல் தொடர்பானது. அதில் தம் குழுவினர் உள்நாட்டு மக்களுக்கு எத்தகைய இடையூறும் விளைக்காது பார்த்துவந்தார். ஆனால் நியூஸிலாந்து நாட்டுமக்கள் குக் குழுவினரிடம் மிகுந்த பகைமை பூண்டு போர் புரியவே துணிந்து நின்றமையால் நாட்டு மக்களிற் சிலர் குக்குழுவினர் கையால் மடிய நேர்ந்தது.

22. மக்கள் வாழ்க்கை

ஆறு திங்கள் காலம் நியூஸிலாந்தின் வட, தென் தீவுகளை ஆராய்வதில் குக் குழுவினர் கழித்தனர். வடதீவின் ஒரு பகுதியினர் ¹மக்கள் உண்ணும் இனத்தவர் எனக் கண்டு மிகவும் அவர்கள் அஞ்சினர். போரில் தோற்று இறந்த தங்கள் பகைவர்களின் உடல்களை அம் மக்கள் உணவாக உண்டார்கள். மக்கள் மண்டையோடுகளைக் கொடுத்துப் பண்டங்கள் மாற்றினார்கள். அது மட்டுமன்று. அவ் வோடுகளைப் படகுகளில் தேங்கும் நீரை முகந்து கொட்டும் கலமாகவும் பயன்படுத்தினர். இக்காட்சிகள் குக் குழுவினரைப் பெரிதும் அச்சுறுத்தின. அம் மக்கள் அறிவு வளத்தில் குறைந்தவராகக் காணப்படவில்லை. உறுதியான கற்களைக் கொண்டும் மாண்ட

எலும்புகளைக்கொண்டும் அவர்கள் கூர்மையான கோடரிகள், உளிகள், ஈட்டிகள் முதலியன செய்து கொண்டார்கள். அவர்களுடைய மிகப்பெரும் ஈட்டிகள் 16 அடி நீளம் இருந்தன. அவர்கள் தங்கள் காதுகளைக் குத்திக்கொள்வதுண்டு. காது குத்திய துளையில், இறகுகள், எலும்பு, மரத்துண்டுகளை அடைத்துக்கொள்ளுவார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு, உருவம், பழக்க வழக்கங்கள் முதலியன பசிபிக் தென் தீவு மக்களுடையனவற்றைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தன. நியூஸிலாந்து மக்களும் தென் தீவுகளிலிருந்து இங்கு வந்து தங்கியவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

23. ஆஸ்திரேலியா

கி. பி. 1770-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் கடைசி நாளன்று நியூஸிலாந்தை விட்டுக் குக் குழுவினர் புறப்பட்டனர். அவர்கள் அப்பொது ¹புது ஹாலந்து என வழங்கிய ²ஆஸ்திரேலியாவை நோக்கி மேற்கு முகமாகச் சென்றனர். ஆஸ்திரேலியாவின் கீழ்க்கரை வழியே தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி அவர்கள் பயணஞ் செய்தனர். அந்நாட்டுப் பறவைகள், விலங்குகள் மக்கள் முதலியன பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டே சென்றார்கள். ³கங்காரு என்ற விலங்கை முதல் வெள்ளையர்கள் குக் குழுவினர்தாம். ஆஸ்திரேலிய மக்கள் தங்கள் உடம்புகளில் பல நிறங்களைப் பூசிக் கொண்டு கடற்கரையில் அங்கங்கே மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்ததை அவர்கள் கண்டார்கள். மரஞ் செடி கொடிகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்துக்கொண்டே அவர்கள் போனார்கள்.

புத்தம் புது நாடுகளைக் கண்டறிந்தது மட்டுமன்றிப் புதுப்புது அறிவியல், விலங்கியல் உண்மைகளையும் அப் பயணத்தில் அவர்கள் கண்டறிந்தார்கள்.

நியூஸிலாந்து மக்களைவிட ஆஸ்திரேலியர் நட்புத் தன்மையில் மிகுந்திருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் உடல் உறுப்புகளுக்கு வெள்ளை சிவப்பு நிறந் தீட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கிளிஞ்சல்களைக் கோத்துத் தங்கள் மார்பைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதுதான் அவர்கள் உடை. ஒரு ஆஸ்திரேலியனுக்கு ஒரு சட்டைத் துணி கொடுத்தார்கள் குக் குழுவினர். அதை அவன் சிறிது நேரம் தன் கையில் சுற்றிக்கொண்டு பார்த்துவிட்டு முடிவாகத் தன் தலையில் கட்டிக்கொண்டான்.

அதுவரையில் குக் குழுவினருக்கு அவர்கள் பயணத்தில் பெரிய இடையூறு எதுவும் நேரவில்லை.

24. எண்டவர் கப்பலுக்கு ஏற்பட்ட பேரீடர்

யார்க் மூனைக்குத் தெற்கே 700 கல் தொலையில் எண்டவர் வடக்கு நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தது. திடீரென்று கடல் ஆழங் குறையலாயிற்று. உடனே கப்பலை நடுக்கடல் நோக்கித் திருப்பினார்கள். அப்போது கடலில் ஆழம் இடத்துக்கு இடம் மாறுபட்டு ஓரிடத்தில் எண்டவர் மோதியது. இரவில் வானம் தெளிவாயிருந்தது. உடனே கப்பலைச் சோதித்தபோது கப்பலின் கீழ்ப்பகுதி பெரிதும் பழுதுபட்டிருந்தது தெரியவந்தது. ஒரு பெரிய பாதையின் நடுப் பள்ளத்தில் கப்பல் நின்றது. அப் பாதையின் கூரிய விளிம்பு மோதித்தான் கப்பலுக்கு இடையூறு உண்டாயிற்று. கப்பலின் அடிப் பலகைகள்

பல பெயர்ந்து போயிருந்தன. கப்பலில் பளுவாயிருந்த பொருள்களை எல்லாம் அப்புறப்படுத்தினார்கள். வெகு நேரம் கப்பற்காரர்களுக்குச் செய்வ தின்னதென்று புரியாமலிருந்தது. பின்னர், பேரலைகளால் கப்பல் நகர்ந்தது. ஆழமான இடத்துக்குப் போயிற்று. ஆயினும் கப்பலில் பெரும் ஓட்டை ஏற்பட்டிருந்தமையால் குக்குழுவினருடைய நிலைமை மிகவும் கேடானதாயிருந்தது. வடிகுழாய்களைக் கொண்டு கப்பலுள் தேங்கும் நீரை இறைத்தாலும் கடல்நீர் மிகுந்த வேகத்துடன் கப்பலின் உட்சென்றமையால் நீர் குறைந்தபாடில்லை. ஒரு பாய்துணியில் ஆட்டு மயிரையும் பலகையையும் நிரப்பிச் சுற்றிக், கப்பலில் உண்டாயிருந்த ஓட்டைக்குள் செலுத்தினார்கள். அதனால் நீர்ப்பெருக்கு நின்று கப்பலுக்குற்ற பெருங்கேடு நீங்கியது. பிறகு அடித்த காற்றுவேகத்தில் கப்பல் கரைநோக்கிச் சென்றது. அங்கே கப்பலைச் சோதித்ததில் ஒரு பாறைத்துண்டு நொறுங்கிய பலகைகளினிடையே பதிந்து இருந்தது. அதுதான் பலகைகள் விலகாவண்ணம் செய்தது. அப்பாறைத்துண்டு பலகைகளிடையே புகுந்திராவிடில் பலகைகள் விலகிக் கப்பல் நீருள் மூழ்கி இருந்திருக்கும். என்னே இறைவனின் செயல்! கப்பலை மோதி உடைத்த பாறையின் ஒரு துண்டே அக் கப்பலைக் காக்கும் முனையாகவும் உதவியது. எல்லாம் அவன் திருவினையாடல் அல்லவோ!

25. பயண இடர்கள்

அக்கடலில் இருந்த ¹பவளப் பெரும் பாறைத் தடைகளும், ²மணற்றரைகளும் அவர்கள் பயணத்துக்குப் பெரும் இடையூறுகளாயிருந்தன. ஆயினும் அவர்கள்

1. The great Coral Barrier Reef. 2. Sandunes.

பெரிய இடையூறு ஏதும் இன்றி, யார்க் முனையை அடைந்தார்கள். அங்கிருந்து மேற்கு நோக்கித் திரும்பிக் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளுக்குச் சென்றார்கள். ¹ஜாவாவை நோக்கிப் போய் அதன் மேற்குக் கோடியில் உள்ள ²படேவியாவை அடைந்தனர். அங்கே சில காலம் தங்கித் தங்கள் கப்பலைப் பிரித்துக் கட்டிக்கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் படேவியா தாழ்ந்த நிலமாயிருந்தமையால் கொசுக்கள் பெருகி இருந்தன. அதனால் அங்கே ³குளிர்காய்ச்சல் அதிகமாகப் பரவியிருந்தது. படேவியாவை விட்டுப் புறப்பட்டபொழுது பலர் குளிர்காய்ச்சல் அடைந்திருந்தார்கள்.

26. முனை நகர்

அவர்கள் திரும்பும் வழியில் 'நன்னம்பிக்கை முனையைக் கிட்டியதும் அந்த இடத்தின் நற்காற்று நோயடைந்தவர்க்கு நலத்தை யளித்தது. அக்காலத்தில் 'முனை நகரில் மக்கள் தொகை மிகவும் குறைவாகவே இருந்ததாம்.

குக் குழுவினர் முனைநகரைவிட்டு ஏப்பிரல் 14-ஆம் நாள் புறப்பட்டு 1771-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 12-ஆம் நாள் இங்கிலாந்து வந்தடைந்தார்கள்.

27. பயணத்தின் பயன்கள்

அப் பயணத்தின் நோக்கமாகிய வெள்ளிக்கோளின் வானப் போக்கு ஆராய்ச்சி நன்கு முடிவுற்றது. குக் நாவிசர் நியூஸிலாந்து இரு பெருந் தீவுகளைக் கொண்டது என்று விளக்கினார். டஹிட்டித் தீவினருகே தென்

-
1. Java. 2. Batavia. 3. Malaria.
 4. Cape of Good Hope. 5. Cape Town.

கடற் கண்டம் எதுவும் இல்லை என்பதைக் கண்டறிந்தார். ஆஸ்திரேலியாவின் கீழ்க்கரை முழுதும் பயணஞ் செய்து ஆராய்ந்தறிந்தார். இவற்றை யெல்லாம் அந்நாளில் மிகவும் திருத்தமான படங்களில் குறித்தார். நாடுகாண்பவர் ஒருவருக்கு இவற்றைவிட வெற்றிகள் வேறென்ன வேண்டும்?

ஜேம்ஸ் குக் திரும்பி வந்தது முதல் இங்கிலாந்து ராயல் கழகத்தார் மறுபடியும் நீள நினைந்தனர். “தென்கடல்களில் பல பெருந்தீவுகள் உள்ளன; ஆதலால் ஒரு பெரு நிலப் பரப்பும் ஆங்கு இருந்தே தீரவேண்டும். நாம் முன்பு நினைத்ததைவிட டஹிட்டியிலிருந்து இன்னும் மிகுந்த தொலைவில் அக் கண்டம் இருக்கலாம்,” என்று எண்ணமிட்டார்கள்.

28. குக்கின் இரண்டாம் பயணம்

இந்த ஐயப்பாட்டைத் தீர்க்க நாவிகர் குக்கைவிடச் சிறந்தவர் யாருமில்லை. நியூஸிலாந்தை அவர் படமாக வரைந்தது எல்லையற்ற சிறப்புடையதாயிருந்ததென்று தரைநூலார் போற்றினர். இங்கிலாந்துக்கு மிக அண்மையிலிருந்த பிரான்சு நாட்டுப் படங்கள்கூட, நெடுந் தொலைவிலிருந்த நியூஸிலாந்து படங்களைப்போலத் திருத்தமாக அமையப் பெறவில்லை யென்று அவர்கள் கருதினார்கள்.

பயணத் தலைவரான ஜேம்ஸ் குக் புறப்பட எப் பொழுதும் ஆயத்தமே! பயணத்தில் கப்பற்காரர்களுக்கு ஏற்படும் நோயைத் தடுப்ப தெவ்வாறு என்று எண்ணமிட்டார். முன்னாட் பயணத் தலைவர்கள்—வாஸ்கோட்காமா, கொலம்பஸ்—முதலானோர் தங்கள் குழுவினர்

நோயால் மடிவதைக் கண்டிருந்தனர். ஆனால் குக்குக்குத் தம் துணைவர்களின் நலமே மிகவும் முதன்மையான தாயிற்று.

29. நோய்த்தடை ஏற்பாடுகள்

கடலில் உண்டாகும் நோய் அவர்கள் உட்கொள்ளும் உணவினால் ஏற்படுவதென்று உணர்ந்தார். உப்பிட்ட இறைச்சி முதலியன இயற்கைக்கு மாறானவை; ஏராளமான பச்சைக் காய்களை உண்டால் அந்நோய் வராது எனக்கண்டு அவற்றை ஏராளமாகத் தேடிக்கொண்டார். அதற்குமுன் எந்தத் தலைவரும் தங்கள் பயண உணவு வகைகளைப்பற்றி அவ்வளவு அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

நாவிசர் குக் செய்த முன்னேற்பாடுகள் பெரிதும் பயனளித்தன. அவருடைய கடைசிப் பயணம் மூன்று ஆண்டுகள் பிடித்தது. உலகைச் சுற்றி அறுபது ஆயிரம் மைல்கள் சுற்றினார். அப்பெரும் பயணத்தில் அவருடன் சென்ற நூற்றுப் பதினெண்மருள் ஒருவர் தாம் நோயால் இறந்தார்.

அப் பயணத்தில் தென் கடற்கண்டம் பற்றிய முடிவைக் கட்டாயம் கண்டறிய நிச்சயித்தார். அது வரையில் ஐரோப்பியர் எவரும் போய் அறியாத கடல்கள் எல்லாம் தாண்டிச் செல்ல நினைத்தார். தென் துருவக் கோட்டை மிக நெருங்கிச் செல்ல நினைத்தார். உண்மையான தரையறிவாளியாதலால், தாங்களிடத்திலுள்ள இருந்த மக்களின் வாழ்க்கை விவரங்களைக் கண்டறியவும், அவர்களுடன் பழகி அவர்களுடைய ஈடுபாடு பெறவும் விரும்பினார்.

30. நெடுந்தோலை சேல்லல்

மற்றொந்தக் கப்பற்காரரும் சென்றதைவிட மிகுதியாகத் தெற்கு நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார். குளிர் தாங்கொணாதபடி மிகுந்தது; துருவப் புயல்கள் தப்பலை ஆட்டிவைத்தன. குன்றுகளைப் போன்ற பனிக்கட்டிகள் மூடுபனியிடையே தோன்றின. அவர்களுடைய கப்பல் தத்தளித்தது. குக் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் சென்றார்

31. பனி வயல்கள் பனி மிதப்புகள்

கண்ணுக் கெட்டியவரை பனி உறைந்த ஓர் இடத்தைக் கப்பல் நெருங்கியது. அதைச் சுற்றிச் செல்ல குக் செய்த முயற்சி பலிக்கவில்லை. வானளாவும் தொலைவரை பனிக்கட்டிகள் நிறைந்திருந்தன. எங்குப் பார்க்கினும் பனிவயல்கள் போன்றிருந்தது. அதைத் தாண்டித் தெற்குக் கண்டம் ஏதேனும் இருக்குமா! தொடர்ந்து போவது அறிவற்ற செயலாகும். குளிர் தாங்கொணாததாயிருந்தது. மாலுமிகளின் கைகளில் குளிரால் இரத்தம் பீரிட்டு அடித்தது. அந்நிலையில் குக் நாவிகர் நியூஸிலாந்து கரையை நோக்கித் தம் கப்பலை வடக்கே செலுத்தினார். தம்முடைய பழைய நண்பர்களையும் பழமையான இடங்களையும் மறுபடியும் போய்ப் பார்க்க அவர் விரும்பினார். டஹிட்டியில் முன்பு நண்பனான அரசன் அவர்களைத் திரும்பக் காண மிகவும் மகிழ்ந்தான். குக்கைக் கண்டவுடன் ஓடிவந்து கட்டிப் பிடித்து மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர் விட்டான்.

32. டஹிட்டி திரும்புதல்

சில பசுக்கள், ஒரு காளை, ஒரு ஆண் குதிரை, ஒரு பெண் குதிரை, இரு செம்மறியாடுகள், பத்து வெள்ளாடு

கள் ஆகியவற்றைக் கரையில் இறக்கி அவற்றை டஹிட்டி அரசனுக்குப் பரிசாகக் கொடுத்து அவற்றின் பயனையும் சொன்னார் குக். பின்னர் உருளைக்கிழங்கு, மஞ்சள் முள்ளங்கி முதலான கிழங்கு வகைகளைத் தரையில் நட்பு அவற்றைப் பயிரிட்டுப் பெருக்கும் வழிகளையும் அந் நாட்டு மக்களுக்குக் கற்பித்தார்.

33. தாளாண்மை

ஜேம்ஸ் குக் அன்றி வேறு எந்த நாவிகராயினும், அத்துடன் நாடு திரும்பித் தெற்கே நிலம் எதுவும் இல்லை என்று சொல்லியிருப்பார். ஆனால் நாவிகர் குக் அத்தகையவரல்லர். கடல் பரப்பில் கண்டறியாத இடங்கள் மிகுதியாயிருந்தமையால் அவற்றை எல்லாம் போய்ப் பார்த்து விடுவதென்று திண்ணமாக நிச்சயித்தார். அவருடைய துணைவரும், இடர்மிகும் தென் கடற் பயணத்தைப் பற்றியோ, பனிப் புயல்கள், பனி மிதப்பு கள் பற்றியோ சிறிதேனும் அஞ்சாமல் தங்கள் தலைவரிடம் முழு நம்பிக்கையுடன் சென்றனர். இறுதியில் தென் கடற் கண்டம் என்பது இல்லையென்று நாவிகர் குக் ஐயமறத் தெளிவித்தார்.

34. மூன்றாம் பயணம்

தம்முடைய மூன்றாம் பயணம் ஒன்றில் பசிபிக் பெருங்கடலில் உள்ள ¹ஹவாய்த் தீவுகளைக் குக் கண்டார். பின்னர் ²பேரிங் நீர்ச் சேர்த்தி வழியே சென்று, அட்லாண்டிக் கடலிலிருந்து செல்லும் வடமேற்கு வழி, பசிபிக் கடலுக்குப் போகாது என்றும், அஃது அவ்வாறு

1. Hawaiian Islands. 2. Bering Strait.

செல்லும் என்று முன்னோர் எண்ணியது தவறெனவும் விளக்கினார்.

35. இங்கிலாந்தும் உலகும் ஜேம்ஸ் குக்குக்குக்
கடமைப் பட்டிருத்தல்

இங்கிலாந்து தென்கடல் நாடுகளைப் பெற்றது ஜேம்ஸ் குக்கினுடைய பெருமுயற்சியால்தான். அதற்காக இங்கிலாந்து, நாவிசர் ஜேம்ஸ் குக்குக்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டதாகும். இங்கிலாந்தன்றி உலகமே நாவிசர் குக்குக்குப் பலவழிகளில் கடமைப்பட்டதாகும். “தென்கடலில் பெரு நிலப்பரப்பு என்பதொன்றில்லை” என உலகுக்கு ஐயமற அவர் விளக்கினார். தாம் கண்டறிந்த புது விடங்களில் நாகரிகம், நல்வாழ்க்கை, இவற்றிற்கான வழிகளைக் காட்டினார். ஆதலால் அவரை “நாடு கண்டவர்களுள் அருமையாகப் பாராட்டத்தக்கவர்,” எனக் கூறுதல் மிகவும் பொருத்தமுடைத்தாம்.

கூ. ரிச்சர்ட் பிரான்சிஸ் பர்ட்டன்

1. அரேபியா

புதிய நாடுகளைக் கண்டு பிடிப்பதில் ரிச்சர்ட் பிரான்சிஸ் பர்ட்டன் மிகவும் ஊக்கம் கொண்டிருந்தார். அவர் நல்ல தைரியசாலி; சிறந்த எழுத்தாளருமாவார். அவர் காலத்தில் ஏதாவது ஒருநாள் இஸ்லாமியர் பலர் கூடி 'மெக்கா' 'மெதீனா' போன்ற தலங்களுக்குப் புறப்படுவார்கள். அப்போதுதான் அரேபியாவென்னும் நாடு ஒன்று உளது என்பது ஆங்கிலேயருடைய நினைவிற்கு வரும். அதன் பிறகு பல திங்களுக்கு அந்நாட்டைப் பற்றிய நினைவே அவர்களுக்கு ஏற்படக் காரணம் இருப்பதில்லை. எனினும் அந்நாட்டு மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களையும், பருவ நிலைகளையும், விலங்குகளையும், அந்நாட்டின் பரப்பையும், அமைப்பையும் அறியவேண்டுமென்னும் பேராவல் பன்னாட்டு மக்களின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டது. அந்நாட்டிற் பெரும் பகுதி பாலைநிலம். அப் பாலை நிலத்திலும் அவ்வப்போது சூழற்காற்று ஏற்பட்டுப் பயணஞ் செய்பவர்களின்மேல் மணலை வீசி வீசி அடிப்பதும், அந்நிலத்தில் கதிரவனின் தாங்கொணு வெப்பமும் சேர்ந்து அரேபியாவைக் கண்டறிய விரும்பியவர்களுக்கு மிகவும் உளத்தளர்வைக் கொடுத்தன. அன்றியும் வழியில் கொள்ளையடிப்பவர்கள் தொல்லையும், உணவு நீரின் பஞ்சமும் சேர்ந்ததினால் 'அரேபியா' என்றாலே பலருக்கு நடுக்கமாயிற்று. இவ்வாறான இன்னல்களை மீறி, அப்பாற் சென்றாலோ, அந்நாட்டு மக்கள் முகமதிய சமயத்தவர்களைத் தவிர பிற

1. Richard Francis Burton.
2. Mecca.
3. Medina.
4. Arabia.

நெறியினரை மிகவும் கொடுமைப்படுத்துவார்கள் என்னும் ¹கூற்று ஒன்றும் உலாவியது.

2. பர்ட்டன் துணிவு

பர்ட்டன் சிறந்த எழுத்தாளர் என்று முன்பு கூறினோம். அவருக்கு நாவன்மையும் மிகுந்திருந்தது. கீழ்நாடுகளில் பன்னாட்கள் பயணம் செய்தமையால் அவர் பன்னாட்டு மக்களோடும் பழகுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆதலால் பர்ட்டன் பல கீழ்நாட்டு மொழிகளைச் செவ்வனே பேசுந்திறமை பெற்றிருந்தார். கீழ்நாடுகளைப் பற்றித் தமக்குள்ள அறிவும் பயிற்சியும் தமக்கு வெற்றி தரும் என்னும் துணிவோடு பர்ட்டன் ஒரு முகமதியரைப்போல உடையணிந்துகொண்டு, தமது குறிப்புப் புத்தகத்தையும், எழுதுகோலையும், இடுக்கணில் உதவுவதற்கான ஆயுதத்தையும் மறைவாக எடுத்துக் கொண்டு அரேபியாவுக்குப் புறப்பட்டார்.

3. பயணம்

பாலை நிலத்தில் செல்லும்போது அவருடைய நா உலர்ந்தது; ஒளி மிகுதியினால் கண் நொந்தது; சுழற்சுற்று வேறு தொல்லை கொடுத்தது. கருமமே கண்ணை பர்ட்டன் மெக்கா சென்று பல உண்மைகளை அறிந்து நேரம் வாய்த்த போதெல்லாம் மறைவாக அவற்றைக் குறித்துக்கொண்டு தாய்நாடு திரும்பினார். திரும்பியதும் தாம் கண்ட உண்மைகளை ஒரு நூலாக வரைந்தார். அந் நாட்டிற் சிறந்து வழங்கிய கதைகளை ஆங்கிலத்தில் ஒரு நூலாக மொழிபெயர்த்தார். அது தான் ²அரேபிய இரவுகள் என்னும் நூல்.

4. பர்ட்டனுடைய புதிய பயணம்

அரேபியாவிலிருந்து வெற்றியுடன் திரும்பிய பர்ட்டனை ஆங்கிலேயர் மிகவும் வாழ்த்தினர்; எனினும் பர்ட்டன் நெடுநாள் இங்கிலாந்தில் களித்திருப்பதை விரும்பவில்லை. ஆபிரிக்காவின் பெரும்பாகம் இன்னும் ஆராயப்படாததாகவே இருந்தது. தாமும் ஆபிரிக்காவின் ஒரு பாகத்தை ஆராய்ந்தால், அது தம் நாட்டாருக்கு மிகவும் நலம்பயக்குமென்றெண்ணினார். அவரது எண்ணத்தை யறிந்த நண்பர்கள் கீழ் ஆபிரிக்காவின் நடுப்பகுதியில் ஹாரர் நகரைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஒரு முகமதிய அரசன் ஆண்டுவந்ததாகவும், அவன் அடிமை வாணிபத்திற் சிறந்தவனென்றும், அயலார் எவரையும் தன்னாட்டிற்கு வரவிடுவதில்லை என்றும், ஆங்கில அரசினர் அடிமை வாணிகருக்கு ஊறு விளைப்பதால் ஆங்கில நாட்டாரை அவ்வரசன் அதிகமாக வெறுப்பானென்றும் பர்ட்டன் ஆபிரிக்கா செல்வது நலமன்றென்றும் கூறினர். இதைக்கேட்ட பர்ட்டன் அவ்வரசனைக் காணப் பேரவாக் கொண்டார். அவ்வரசனைப்பற்றித் தம் நண்பர்கள் கூறியது உண்மையாவென ஆராய விரும்பினார். அவ்வரசனை ஆங்கில நாட்டாருடன் நட்புக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினார்.

5. ஆபிரிக்கா செல்வதல்

ஓர் அடிமை வணிகனைப்போல வேற்றுருக் கொண்டு பல பணியாட்களும் ஒட்டகங்களும் குதிரைகளும் ²பொதிக் கழுதைகளும் பின் தொடர அவர்

ஹரார் நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அரேபியர் வேடத்தில் காணப்பட்ட அவரை வழி நெடுக மக்கள் அன்போடு வரவேற்றுப் பேரிச்சம்பழமும் சோறும் அளித்து உதவினார்கள். அவர்கள், பர்ட்டன் ஹரார் செல்லும் வழியில் காடுகள் இருப்பதாகவும் அவற்றில் சிறுத்தை, புலி, சிங்கம்போன்ற கொடிய விலங்குகள் வாழ்வதாகவும் அவற்றால் பர்ட்டனும் அவரது கூட்டத்தாரும் இடர்ப்படவும் நேரலாமென்றும் அஞ்சினர். அவர்களுடைய கவலையை அறிந்த பர்ட்டனுடைய பணியாட்களுள் பலர் உடனே தங்கள் நாடு திரும்பினர். பணியாட்களுடைய வஞ்சத்தை யறிந்தும் பர்ட்டன் ஊக்கங் குன்றவில்லை; மிகுந்திருந்த துணையாட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு தம் பயணத்தை மீண்டும் தொடங்கினார். வழியில் ஆங்காங்கு வளர்ந்திருந்த கருவேல மரக்கூட்டங்களும், அவற்றை யடுத்துத் தோன்றிய சிறு நீருற்றுக்களும் அவருக்கு மிகவும் நலம் விளைவித்தன. இவ்வாறே பல நாள் பேரிச்சம் பழத்தையே தம் உணவாகக் கொண்டு சென்று ஹரார் நகரையடைந்து அந் நகரிறையைக் கண்டு இன்சொற் பேசித்தம்மை அவரின் நண்பராக ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும், ஆங்கில நாட்டாரோடு அன்பு பாராட்டும்படியும் வேண்டினார். அவ்விறைவர் பர்ட்டன் கூறியபடி நடக்க உண்மையாகவே விரும்பவில்லை யென்றாலும், அவருடைய உள உரத்தை வியந்தார்; அவரைச் செவ்வனே மகிழ்வுட்டி அனுப்பினார்.

6. பர்ட்டனுடைய புதிய ஆவல்

பர்ட்டன் நெடுநாட் கழித்துத் தாய்நாடு திரும்பிய போது அவரது நண்பர்கள் மிகவும் களிப்படைந்தனர்.

சின்னாட்களுக்குப் பின்னர் வேறொரு நாட்டைக் கண்டு ஆராய வேண்டுமென்று எண்ணலானார். அந்நாளில் ¹நைல் ஆற்றினுடைய தோற்றுவாய் எவராலும் ஆராயப் விடவில்லை. ²ஹெரடோடஸ், ³ஸ்ட்ராபோ போன்ற யவன அறிஞர் அதைக் கண்டுபிடிக்க மிகவும் முயன்றனர். அவர்களுக்குப் பின் நெடுங்காலம் வரையிற் பலர் அம் முயற்சியைக் கைக்கொண்டு ஆபிரிக்கா சென்றனர். அவ்வாறு சென்றவருள் பெரும்பாலோரைப் பற்றிய செய்தி எதுவும் கிட்டவில்லை. ஆதலால் நைல் ஆறு தோன்றுமிடத்தைத் தாம் கண்டால் தமக்கு நல்ல புகழும், தம் நாட்டினருக்கு நல்ல பயனும் கிட்டுமென்றறிந்த பர்ட்டன் ஆபிரிக்காவுக்குப் பயணமானார்.

7. மறுபடி ஆபிரிக்கா செல்லுதல்

பர்ட்டன் ஆபிரிக்காவுக்குச் சென்றபோது வழியிலிருந்த ⁴நீக்கோவர் அவரிடம் மிகவும் அன்போடு நடந்து கொண்டனர். அவர் பயணத்தினால் களைப்புற்றபோது அவருக்கு உணவுப் பொருள்களைப் பதம் செய்து கொடுத்தனர்; பர்ட்டனும் தாம் முன்பு சென்ற பல ஊர்களைப் பற்றியும் அந்நாட்டு மக்களைப் பற்றியும் அவர்களுக்குக் கூறிக் களிப்பூட்டுவார். அவர்கள் பர்ட்டன் கூறுவதை மிகவும் விரும்பமாய்க் கேட்பார்கள். உற்சாக மிகுதியால் அவர்களனைவரும் சேர்ந்து களியாட் டயர்ந்தார்கள்; அவருடைய கழுதைகளின் காதுகளைப் பிடித்துக் கிள்ளி, அவை சுத்துவதைக் கேட்டு “ஹோ!” வென்று கூவிக் கைதட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுவார்கள்.

-
1. Nile.
 2. Herodotus.
 3. Strabo.
 4. Negroes.

8. வெற்றி

இவ்வாறு பயணஞ் செய்து கொண்டு ¹தங்கனிகா அடைந்தார் ; அவரது உடல்நிலை காரணமாக அதற்கு மேற் செல்ல இயலவில்லை. நெடுநாள் மழையிலும் வெயிலிலும் அலைந்ததால் அவருக்குக் காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. அவருடைய துணைவராய் ²ஸ்பெக் என்பவர் மேலும் சென்று ஒரு பெரும் ஏரியினின்றும் நைல் தோன்றுவதைக் கண்டார். அஃது இப்போது ³விக்டோரியா நியான்ஸா என வழங்குகிறது. ஸ்பெக் திரும்பிய பிறகு அவரும் பர்ட்டனும் தாய்நாடு மீண்டார்கள். பர்ட்டன் தாம் சென்ற ஒவ்வொரு பயணத்திலும் கண்ட உண்மைகளை ஒவ்வொரு நூலாக வெளியிட்டார். நிலவாராய்ச்சியாளருக்கு அவை பேருதவியாக இருக்கின்றன.

நாடுகண்டவர் வரலாறு

(இரண்டாம் புத்தகம்)

கழகத்தின் சிறுவர் கல்வி
அறிஞர் கூட்டத்தார் எழுதியது

[Approved by the Madras Text-Book Committee for
Non-detailed Study, Vide Gazette, page 114, dated 23-5-50]

:: திருநெல்வேலித் தேன்னிந்திய ::
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி. :: சென்னை-1.

First Edition : March, 1946
Reprints : Sep., 1949, March, 1951

(All Rights Reserved)

Published by :

**THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, :: MADRAS-1.**

Head Office :

24, EAST CAR STREET :: THIRUNELVELI.

பதிப்புரை

செயற்கரிய செய்த பெரியோர் வரலாறு கூறும் தன்மையதான 'நாடுகண்டவர் வரலாறு' என்ற முதற் புத்தகத்தின் தொடர்பாக அமைந்த இரண்டாம் புத்தகமாகிய இதை மக்கள் முன்னிலைக்குக் கொண்டுவருகின்றோம். மக்கள் இனத்துக்கே இவ்வுலகத்தின் பல பிரிவுகளையும் கண்டறிவுறுத்திப் பயனடைச்செய்த பெரியோரின் வரலாற்றுநிகழ்ச்சிகள், யாவராலும் விரும்பியுணரத்தக்கன வாதலாலும், சிறப்பாக மாணவர்கட்கு உள்ளக் கிளர்ச்சியைக் கொடுத்துச் செயற்கரிய செயலின் மேன்மையை யுணர்த்தித், தாளாண்மையையும் வினை செயற் பற்றினையும் தூண்டுமாதலாலும், இப்புத்தகத்தையும் தமிழுலகம் ஏற்று மகிழுமாக!

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

க.	மங்கோ பார்த்	1
உ.	டேவிட்ஸ் லிவிங்ஸ்டன் ...	22
ங.	ரோவால்ட் அமன்சன் ...	40
ச.	காப்டன் ஸ்காட் ...	53
ரு.	பிரான்விஸ்கோ பிஸாரோ ...	68
சு.	அலெக்ஸாண்டர் வான் ஹம்போல்ட் ...	88
எ.	ஹாரி டி விண்ட்ட் ...	99

நாடுகண்டவர் வரலாறு

(இரண்டாம் புத்தகம்)

க. ¹மங்கோ பார்க்

ஆப்பிரிக்காக் கழகம்

ஐந்து தலைமுறைகளுக்கு முன் ²ஆப்பிரிக்கா கண்டத் தைப்பற்றி மக்களுக்கு மிகுதியாக ஒன்றும் தெரியா திருந்தது. ஆப்பிரிக்காவின் கடற்கரை யோரங்கள் மட்டும் ஆப்பிரிக்காவைச்சுற்றி இந்தியாவுக்குச் சென்ற வணிகர்களுக்கு அப்போது தெரிந்திருந்தது. ஆப்பிரிக்கா வின் கரையோரங்களைச் சுற்றிச் செல்லும் கப்பல்கள் தங்கிச் செல்லக் ³கடற்கரைப்பட்டினங்கள் ஆங்காங்கு ஏற்பட்டன. கடற்கரைப் பட்டினங்களில் தந்தம், தங்கம் முதலியன பண்டமாற்றப்படுவதுண்டு. ஆத லால் ⁴தங்கக்கரை, ⁵தந்தக்கரை முதலிய பெயர்கள் ஏற் பட்டன; ⁶ஜேம்ஸ் புரூஸ் என்னும் ஸ்காட்லந்து நாட்டி னார் ஒருவர் ⁷அபிசீனியாவில் இரண்டு ஆண்டுகள் தங்கி யிருந்து இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பியபோது (நீல்) ⁸நைல் நதியின் படத்தைத் தயாரித்துக்கொண்டு வந் தார். ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தின் உள்நாட்டைப்பற்றிப் பல விந்தையான வரலாறுகளைச் சொன்னார். ஆப்பிரிக் காவைப்பற்றி மக்களுக்கு ஊக்கம் உண்டாயிற்று. இந்த ஊக்கத்தை வளர்க்கவும் ஆப்பிரிக்காவைப்பற்றிய

1. Mungo Park. 2. Africa. 3. Calling places. 4. Gold Coast. 5. Ivory Coast. 6. James Bruce. 7. Abyssinia 8. Nile.

வீரங்களை அறியவும் ஆங்கிலேயரிற் சிலர் ஒரு கழகமாகச் சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் இலண்டன் மாநகரில் உணவுவிடுதி யொன்றில் அவ்வப்போது கூடி வந்தார்கள். ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் ¹ஆப்பிரிக்கா கழகத்தினர் அவ்வுணவு விடுதியில் ஓர் அறையில் கூடுவது வழக்கம். அக்கூட்டத்துக்கு நாட்டு மக்களிற் சிறந்தவர் பலரும் ²ராயல் கழக அறிவியல் நிபுணர்களும் வந்து கலந்து கொண்டார்கள். அக்கழகத்தின் தலைவர் தம் இளமையில் ³நாவிசர் குக் என்பவருடன் நாடு கண்டறியச் சென்றவர்களுள் ஒருவர்.

ஒரு நாள் மாலை அவர் கழக உறுப்பினர்களைப் பார்த்து, “நாம் எல்லோரும் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தின் படத்தை உருவாக்குவதில் ஊக்கம் கொண்டிருக்கின்றோம். அக் கண்டத்தைக் கண்டறியப் பற்பலரை அனுப்பியும் அக் கண்டத்தை அறிந்துகொள்வது அரிதாகின்றது. நைஜர் ஆற்றைக் கண்டுபிடிக்க முடியவே இல்லை.

‘மூரர்’ இராச்சியம்: ‘நைஜர்’ நதி

⁴“ஹெரோடோட்டஸ் காலம் முதல் “நைஜர்” “நைஜர்” என்ற பெயரை மட்டும் கேட்டு வருகின்றோமே யொழிய, அவ்வாற்றை நேரில் கண்ட வெள்ளையர் எவரும் இவர். ஒருகால் அதுபோன்ற ஆறென்றும் இல்லையோ! ஆயினும் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ஆண்டு கட்டுமுன்னரேயே ⁵பெர் பெர் மூரர் என்னும் இனத்தார் ⁶தூடான்நாட்டையும் ⁷சகாரா பாலைநிலத்தையும் கடந்து ஒரு பேராற்றின் வழியே வந்து நீக்ரோமக்களை

1. African association. 2. The Royal Academy. 3. Captain Cook. 4. Herodotus. 5. Berber Moors. 6. Sudan, 7. Sahara.

வென்று ஒரு பெரிய நாட்டை ஏற்படுத்தி ஆண்டதாகச் சொல்லுகிறார்களே! அந்நாட்டின் நடு நகராயிருந்த ¹டிம்பக்ட்டூ'வின் பெருமையைப்பற்றிப்பலவாறு கப்பேசுகின்றார்களே! டிம்பக்ட்டூ பொன் கூரைகள் நிறைந்த ஊர் என்றும் இலண்டனைப்போல் செல்வத்திற் சிறந்ததென்றும், அறிவாளிகள் நிறைந்த இடமென்றும், மூரர்களுக்குப் பெருமையளிக்கக்கூடிய இடமாயிருந்ததென்றும், அந்நகரம் ²நைஜர் கரையில் அமைந்து இருந்ததென்றும் சொல்லுகின்றார்களே! ஆயினும் வெள்ளையர்க்கு மட்டும் டிம்பக்ட்டூவும் மூரர் இராச்சியமும் கேள்வியளவில் அன்றி நேரில் காணப்படாதனவாக இருக்கின்றனவே. இந்த மூரர்களையும் நைஜரையும் பற்றிய வரலாற்றை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்துவிடவேண்டும்," என்றார்.

கி. பி. 1788-ஆம் ஆண்டில் அக்கழக உறுப்பினர்கள் அவ்வாராய்ச்சியை நடத்தி விடுவதென்று முடிவு செய்தார்கள்.

அவ்வாறே அவர்கள் நைஜர் ஆற்றைக் கண்டு பிடிக்க ஒருவரை அனுப்பினார்கள். அவர் ஆப்பிரிக்காவில் இறங்கிக் காட்டுக்குள் போனவுடன் இறந்து போனார்.

மறுபடியும் ஒருவரை அனுப்பினார்கள். அவரை மூரர்கள் எதிர்த்துத் தடுத்துவிட்டார்கள்.

மூன்றாம் முறையாக ஆங்கிலப்படை அதிகாரி ஒருவர் போனார். அவரும் ஆப்பிரிக்கா காட்டில் மடிந்தமையால் நைஜர் கண்டுபிடிக்கப் படாமலேயே இருந்தது.

1793-ஆம் ஆண்டில் ஒரு பிற்பகலில் ஆப்பிரிக்கா கழகத்தலைவர் ஒருவர் நான்காவதாக ஆப்பிரிக்காவைக் கண்டறியும் அரியவேலைக்கு முன் வந்திருப்பதாகக் கழகத்தாருக்குத் தெரிவித்தார். ஆனால், இருபத்தைந்து ஆண்டுகள்கூட நிரம்பாத அவ்விளைஞர் அந்த அலுவலுக்கு ஏற்றவரா என்று ஐயப்பட்டார். அவ்விளைஞருடைய பெயர் ¹மங்கோ பார்க்.

மங்கோ பார்க்

மங்கோ பார்க் 1771-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 10-ம் நாள் ²ஸ்காட்லாந்தில் ³செல்கர்க் என்னும் ஊரருகில் அவருடைய தந்தையாரின் பண்ணையில் பிறந்தார்; இளைஞராயிருந்தபோது அவர் படிப்பதிற் பெரு விருப்புடன் இருந்தார். அதைக்கண்ட தந்தையார் மங்கோ பார்க் படித்துப் பட்டம்பெற்று அமைச்சரிமை கூடப் பெறுவார் என மனக்கோட்டை கட்டினார். ஆனால், தம்முடைய பதினைந்தாம் ஆண்டில் மங்கோ பார்க் மருத்துவக்கலை பயில விரும்பினார். அதனால் அவரை ஒரு மருத்துவரிடம் தொழில் பயில விட்டார்கள். பதினெட்டாம் ஆண்டில் ⁴எடின்பரோ பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவம் பயிலப்போனார். மூன்றாண்டுகளில் மருத்துவப்பட்டம் பெற்றபின் அவருக்குப் பயணம்போகும் பேரவா மூண்டது. அதைத் தடுக்க இயலாமல் ⁵கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில் ஒரு கப்பல் மருத்துவராக ஓராண்டு இருந்தார். கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலிருந்து இங்கிலாந்து திரும்பியபோதுதான் ஆப்பிரிக்காக் கழகத்தினரின் நோக்கம் அறிந்து மங்கோ பார்க் அக்கழகத்துக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பினார்.

1. Mungo Park. 2. Scotland. 3. Selkirk. 4. Edinbrough University. 5. East Indies.

ஆப்பிரிக்காக் கழகத் தலைவரை மங்கோ பார்க் நேரில் கண்டபோது அவரைவிட ஆண்டிலும் ஆற்றிலிலும் மிகுந்தவர்கள் அக்கழக அலுவலைமேற்கொண்டு சென்றபோது உயிரிழக்கவும் நேரிட்டதென்று கழகத் தலைவர் சொன்னார். அதைக்கேட்ட மங்கோ பார்க்கின் ஊக்கம் முன்னேவிடப் பெருகியதே ஒழியக் குன்றவில்லை அதைக்கண்ட ஆப்பிரிக்காக் கழகத் தலைவர், “நைஜர் ஆற்றைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். யாருமறியாத பெருங்காடுகளுக்கப்பால், பகைபூண்ட மூரர் நாடுகளுக்கப்பால், உமக்கு முன் சென்றவர்கள் இறந்த இடங்களுக்கப்பால் நைஜர் ஆறு ஓடுகின்றது. அதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்,” என்று மங்கோ பார்க்குக்குப் பணித்தார்.

புறப்பாடு—காம்பியா நதிமுகத்தில் தங்கல்

1795-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் மங்கோ பார்க் இங்கிலாந்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார். ஒரு திங்கள் பயணஞ்செய்து ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கரையில் ¹காம்பியா நதி முகத்தில் வந்து இறங்கினார். அங்கிருந்து இருநூறு கல் தொலை உள்நாட்டுக்குள் போனார்; அங்கே ஒரு நகரில் ²லெயிட்லி என்ற மருத்துவருடைய விருந்தினராக ஆறு திங்கள், மாரிகாலம் முடியும் வரையில் தங்க நேர்ந்தது. அங்கே தங்கியவுடன் பார்க்குக்குக் காய்ச்சல் கண்டது. இரண்டு திங்கள் வெப்பு நோயால் தொல்லைப்பட்டார். தமக்குக் கிடைத்த ஓய்வைப் பிற்பயணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொள்வதில் கழித்தார். அக்காலத்தில் நீக்ரோ மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களைப்பற்றித் தெரிந்துகொண்டார்.

அங்கிருந்த வணிகர்களுடன் உரையாடித் தாம் கடந்து செல்லவேண்டிய நாடுகளைப்பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் அறிந்துகொண்டார். அவர்களுடைய மொழியையும் கற்றுக்கொண்டார். தம்முடைய அறையிலிருந்த சன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்தபோது நீக்ரோ அடிமைகள் தங்கத் தூள்களையும் தந்தங்களையும் சுமந்து வருவது தெரிந்தது. நீக்ரோ அடிமைகள் சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். நீக்ரோக்களில் பெரும் பாலோர் அடிமைகள் என்று மங்கோ பார்க் தெரிந்து கொண்டார்.

பயணம்

மாரிகாலம் முடிந்ததும் டிசம்பர் இரண்டாம் நாள் மங்கோ பார்க் தம்முடைய பயணத்தைத் தொடங்கினார். அவருடன் சென்றவர்கள் மிகச் சிலரே. லெயிட் லியின் உதவியால் இரண்டு நீக்ரோ பணியாளர்களும் முகம்மதிய நீக்ரோ ஒருவரும், நீக்ரோ பொற்கொல்லர் ஒருவரும், அடிமைகளை வாங்கிவிற்கும் வணிகர் இருவரும், மங்கோ பார்க்குடன் சென்றார்கள். மங்கோ பார்க் ஒரு குதிரைமீது ஏறிக்கொண்டார். தங்கள் உடைமைகளை இரு கழுதைகளின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு பணியாட்களும் ஏறிக்கொண்டார்கள். மங்கோபார்க் பண்டமாற்றுக்காக மணிகள், புகையிலை முதலியவற்றையும், மாற்று உடைகளையும், ஒரு குடையையும், இரண்டு திசை காட்டிகளையும், ஒரு வெப்பமானியையும், சில துப்பாக்கிகளையும் கொண்டுவந்தார்.

நண்பரின் அச்சம்

மங்கோபார்க்கை வழியனுப்ப லெயிட்லியும், ஆங்கிலேய வணிகர் இருவரும் சிறிது தொலை அவருடன்

சென்றார்கள். இரண்டாம் நாள் மாலை யில் அவர்கள் மங்கோ பார்க்கைப் பிரிந்தபோது அவரை இறுதியாகப் பார்ப்பதாகவே நினைத்தார்கள். ஆப்பிரிக்காவின் உள் நாட்டுப் பயணத்தின் இடர்கள் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். வெப்பத்தினால் நோய்களும், காட்டு விலங்குகளாலும் காட்டு மக்களாலும் இடையூறுகளும் உண்டாகலாம் என்று அஞ்சினார்கள். மங்கோ பார்க்குடன் மிகச்சிலரே சென்றார்கள். காட்டுமக்களை வெல்லக் குறைந்த அளவு ஐம்பது துணைவராவது இருத்தல் வேண்டுமென்று கவலைப்பட்டார்கள். இவ்வாறான எண்ணங்களுடன் லெயிட்லியும் ஆங்கிலேய வணிகர் இருவரும் மங்கோ பார்க்கை வழிவிட்டுப் பிரிந்தார்கள்.

‘மாடினா’ ஊர்

மூன்று நாட்கள் பயணஞ்செய்து ¹மாடினா என்ற ஊர் ஊருக்கு மங்கோ பார்க்கும் அவருடன் சென்றவர்களும் வந்தார்கள். அவ்வூரில் ஓராயிரம் குடிசைகள் இருந்தன. அவற்றைச் சுற்றிலும் அரணுகப் புதர்களும் கம்புகளால் ஆன வேலியும் இருந்தன. அஃது ஒரு சிறு நாட்டின் தலைநகர். அதன் தலைவன் தன் இருப்பிடத்தில் ஒரு பாயில் உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் மங்கோ பார்க்கை அன்புடன் வரவேற்றான். தன் நாட்டின் வழியாக அவர்கள் போக ஒப்பங் கொடுத்ததன்றி அவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியையும் அமர்த்திக் கொடுத்தான். அவர்கள் புறப்படுமுன் வழியில் அவர்களுக்கு நேரக்கூடிய இடையூறுகளைப்பற்றி எச்சரிக்கை செய்து அவர்கள் கேட்கின்றிப் போய்வரக் கடவுளைத் தன் வழக்கப்படி போற்றினான்.

நீக்ரோ மக்களின் குருட்டு நம்பிக்கை

மாடினாவிலிருந்து சிறிது தொலை சென்றதும் ஓர் ஊரில் உணவுக்காக ஓர் ஆட்டைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதைக்கொண்டு உரித்தவுடன் அதன் கொம்புகளுக்காக நீக்ரோ பணியாட்கள் இருவரும் சண்டையிட்டார்கள். மங்கோபார்க் குறுக்கிட்டு ஆளுக்கு ஒரு கொம்பாகப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார். அந்த வழக்குக்குக் காரணம் வேடிக்கையானது. மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும் நீக்ரோ மக்கள் குருட்டு நம்பிக்கை நிறைந்தவர்கள். கட்டைகள், இலைகள், காகிதங்கள் முதலியவற்றில் குராணை எழுதி முகம்மதியர்கள் விற்பார்கள். அவற்றை நீக்ரோக்கள் வாங்கித் தங்களுக்கு இடர் நேராமலிருக்கும் பொருட்டும், முயற்சிகளில் வெற்றி பெறவும் காப்புகளாக வைத்துக்கொள்வார்கள். ஆட்டுக்கொம்பில் அம்மாதிரி எழுதிவைத்துக் கொள்வதற்காகவே அவர்கள் அவ்வாறு சண்டையிட்டார்கள்.

மம்போ ஜம்போ

மங்கோபார்க் இன்னுமொரு விந்தையை அவ்வழியில் கண்டார். ஒரு பெரிய மரத்தின் கிளைகளில் பற்பல வேடிக்கையான உடைகள் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. அவையெல்லாம் காட்டுப்பேயான ¹மம்போ ஜம்போவின் உடைகளாம். அவ்வூரில் யாராவது ஒரு பெண் தன் கணவனுக்குச் சினமூட்டினால் அவளைப் பலருமறிய மம்போ ஜம்போ தண்டிப்பதாம். அதாவது பலர் அறிய அவள் கணவனாவது வேறு யாராவது மம்போ ஜம்போவின் உடையை அணிந்துகொண்டு

அவளைத் தண்டிப்பது வழக்கம். அஃது பெருங்களியாட்டமாம்.

துணி மரம்

அதன்பின் சில நாட்கள் நீரற்ற இடங்களின் வழியாக அவர்கள் பயணஞ்செய்ய நேர்ந்தது. அங்கு ஓரிடத்தில் ஒரு மரம் நின்றது. அதில் வேடிக்கையான இலைகள் நிறைந்திருந்தனவென்று முதலில் அவர்கள் நினைத்தார்கள். அருகிற்சென்று பார்த்ததும் அம்மரத்தின் கிளைகள் கொம்புகள் நிறையப் பலவிதமான துணிக்கந்தைகள் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. ஒரு கால் அருகில் தண்ணீர் இருப்பதைக் குறிக்க முதலில் யாராவது அம்மரத்தில் ஒரு துணியை அடையாளமாகக் கட்டியிருந்திருக்கலாம் அவ்வழி போகும் குருட்டு நம்பிக்கையுள்ள நீர்க்ரோ மக்கள் ஒவ்வொருவரும், பாலைநிலக் கடவுளுக்குக் காணிக்கையாக ஒரு துணியை அம்மரத்தில் கட்டாமற் போவதில்லை என்ற பழக்கம் நாளடைவில் ஏற்பட்டதுபோலும்.

காபீர்கள்

மங்கோ பார்க்கும் அவருடைய கூட்டத்தாரும் ¹கேம்பியா நதிக்கும் ²செனிகல் நதிக்கும் இடையேயுள்ள நாட்டில் போகும்பொழுது அவர்களுக்குப் பேரிடர் ஏதும் ஏற்படவில்லை. அங்கே இருண்ட காடு நிறைந்திருந்தது. இரவில் நரிகள் ஊளையிடும் ஓசையும் ஓநாய்களின் ஓசையுமே நிறைந்திருந்தன. அந்த ஓசைகளால் அவர்களுக்கு இரவில் உறக்கம் கிடையாது. பகலில் இடரின்றிப் பயணம் செய்தார்கள். அவர்கள் எதிர்ப்பட்ட ³காபீர்கள், அஃதாவது முகம்மதியரும் கிறித்

தவரும் அல்லாத நீக்ரோமக்கள் அவர்களிடம் நட்புடனே இருந்தார்கள். அவர்கள் மங்கோ பார்க் சுங்கம் செலுத்த வேண்டுமென்று ஆங்காங்குச் சொல்லுவார்கள். மங்கோ பார்க் சுங்கத்தொகை மிகுதி என்று சொன்னால் மங்கோ பார்க்குக்கும் காபீர்களுக்கும் சிறு உரையாடல் நடக்கும்.

“நீங்கள் ஏன் இங்கு வந்தீர்கள்,” என்று நீக்ரோ தலைவன் கேட்பான்.

“பல புதுமைகளை யறிய”

நீக்ரோ தலைவன் : “அடிமைகள் வாங்கவும் தங்கத்துக்காகவும் நீங்கள் இங்கு வரவில்லையே?”

“இல்லை. சைஹர் நதியைப் பார்க்கவந்தேன்,” என்று மங்கோ பார்க் சொல்லுவார்.

“ஏன், உங்கள் ஊரில் நதிகள் இல்லைபா?” என்று நீக்ரோ தலைவன் கேட்பான்.

நீக்ரோ மக்கள் அச்சம்

காட்டினரான நீக்ரோ மக்களுக்கு நாட்டினரான மங்கோ பார்க் முதலானவர்களுடைய நோக்கங்களும் பழக்க வழக்கங்களும் புரியவில்லை. அவர்கள் இருவகையானுடைய வாழ்க்கை முறைகளும் முற்றிலும் வேறுபட்டன. அவ்வகை வேற்றுமை, மங்கோ பார்க் உள் நாட்டுக்குள் செல்லச் செல்ல மிகுவதாயிற்று. ஒருநாள் அவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது நீக்ரோ வீரர் இருவர் குதிரைகளின்மேல் எதிரே வந்தார்கள். அவர்கள் மங்கோ பார்க்கைக் கண்டவுடன் மலைத்து நின்றார்கள். அவரை ஒரு பேய் அல்லது பூதம் என்று நினைத்தார்கள். அவர்களை மங்கோ பார்க் நெருங்கியதும்

அவர்கள் அசைவற்று நின்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் ஊருக்குள் மங்கோ பார்க் போனதும் நீக்ரோ குழந்தைகளும், பெண்களும் “கீச்சுக் கீச்” சென்று கத்தினார்கள்.

“நான் பேயும் அல்லன், பூதமும் அல்லன்—நானும் உங்களைப்போல் மனிதன்தான்,” என்று சொல்லி மங்கோ பார்க் அவர்களை அமைதிப்படுத்தினார்.

“நீ மனிதனானால் உனக்கு ஏன் வெள்ளைத்தோலும் பெருமூக்கும்தான்? நீ குழந்தையாய் இருந்தபோது உன் தாய் உன்னைப் பாலில் தோய்த்து உன் மூக்கைத் திருகி இருந்தாள்போலும்!” என்றார்கள்.

மங்கோ பார்க் அவர்களுடைய நிறத்தையும் மூக்கையும் புகழ்ந்து பேசினார். அதற்கு அவர்கள், “இனிய சொற்களை நாங்கள் நம்பவேமாட்டோம்,” என்றார்கள்.

இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுடன் மங்கோ பார்க், தம் முடன் வந்த பொற்கொல்லன் பிறந்த ஊருக்கு வந்தார். அங்கே அக் கொல்லனுடைய உறவினரும் தாயும் களிக் கூத்தாடிக்கொண்டு அவனை வரவேற்றார்கள்.

அந்நாட்டின் அரசன் மங்கோ பார்க்கை நட்புடன் வரவேற்றான். தன் நட்புக்கு அடையாளமாக ஒரு வெண்காணையையும் சிறப்புப் பரிசாகப் பார்க்குக்குக் கொடுத்தான். அதுவன்றி அடுத்த நாட்டின் எல்லை வரையில் வழிகாட்டத் தக்கதொரு துணைப்படையையும் அமைத்துக்கொடுத்தான்.

கார்ட்டா நாடு

அடுத்த நாடு ¹கார்ட்டா. அந்நாட்டின் எல்லையில் அந்நாட்டு அரசனுடைய தூதுவன் மங்கோ பார்க்குக்கு

நல்வரவு கூறி அழைத்தான். மங்கோ பார்க்குக்கெனத் தனியாக ஒரு குடிசை ஒதுக்கப்பெற்றது. அந்நாட்டு நீக்ரோவரிற் பெரும்பாலோர் அதுவரையில் வெள்ளையரைப் பார்த்ததே கிடையாது. ஆதலால் அவர்கள் மங்கோ பார்க்கை நெடுநேரம் வியப்புடன் கூர்ந்து நோக்கினார்கள். அரசன் மங்கோ பார்க்கை அரசவைக்கு அழைத்தான். அவனுடைய இருக்கை, தோலால் மூடப் பெற்ற ஒரு மண்மேடை. அவனுடைய வலப்புறத்தில் போர்வீரர்களும் இடப்புறத்தில் மாதரும் குழந்தைகளும் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அவன் மங்கோ பார்க்கின் வழியில் நேரக்கூடிய இடர்களைப்பற்றிச் சொன்னான். அதனால் மங்கோ பார்க் தம் வழியைச் சிறிது மாற்றிக்கொள்ள முடிவுசெய்தார்.

கார்ட்டாவில் இருந்தபடியே அடுத்த நாட்டு ¹மூர் அரசனான ²அலிக்கு அவன் நாட்டின்வழியே போகக் கட்டளை கேட்டு அனுப்பினார். அக்கட்டளைக்காகக் காத்திருந்தபோது ஒரு நாள் மூரவீரர்களிற் சிலர் வந்து தங்கள் அரசன் பார்க்கை அழைத்துவரச் சொன்னதாகக் கூப்பிட்டார்கள். மறுப்பதால் பயனில்லை எனப் பார்க் அறிந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டார். அப்போது அலி ³'பெனவன்' என்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்தான்.

மூரர்களிடம் சிறை

சில நாட்கள் பயணத்துக்குப்பின் பார்க் அலிமுன் கொண்டுவரப்பட்டார். பார்க்குக்குத் தன் மொழி பேச வியலாது என்று தெரிந்துகொண்ட அலி, பார்க்குடன் பேச முயலவில்லை. பார்க் ஒரு கிறித்தவர்; யாரும் அற்றவர்; அவ்விடத்துக்குப் புதியவர். இக்காரணங்க

ளாலும், ஒரு வேளை அவர் ஓர் உளவாளியாய் இருக்க
லாம் என்ற ஐயப்பாட்டினாலும் மங்கோ பார்க்கை
மூரர்கள் கொடுமையுடன் நடத்தினார்கள். அவரை ஒரு
தனிக் குடிசையில் சிறைசெய்தார்கள். அவரிடமிருந்த
பொருள்களையெல்லாம் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்.
அங்குத் தண்ணீர் கிடைப்பது அரிதாயிற்று பார்க்குக்கு
மிகச் சிறிது தண்ணீரே கொடுத்தார்கள். தம்மை
உயிருடன் அனுப்புவார்களோ அல்லது தம் உயிரை
வாங்கிவிடுவார்களோ வென்ற அச்சம் பார்க்கை எந்
நேரமும் வாட்டிக்கொண்டிருந்தது.

உயிர் தப்புதல்

ஒரு நாள் அலி பார்க்கின் தலையை வெட்டுவதா,
கைகளை வாங்கிவிடுவதா, அன்றிக் கண்களைப் பிடுங்கி
விடுவதா என்பன பற்றித் தலைவர்களுடன் ஆலோசித்
தான். கடைசியாகத் தன் மனைவி ¹பாதிமா சொல்வது
போல் செய்வதென்று தீர்மானித்தான். பார்க்கைப்
பாதிமா பார்த்து அவர்மீது இரக்கம் கொண்டாள்.
அவருக்கு நேரவிருந்த கேடுகள் விலகின. அவருடைய
உடைமைகள் மறுபடியும் அவருக்குக் கொடுக்கப்
பட்டன.

பிடியினின்று வெளிப்படுதல்

கோடைகாலம் முடிந்து மாரிகாலம் தொடங்கி
யது. அலி சகாரா பாலைநிலத்தை நோக்கித் தன்
இருப்பிடமாகிய வடதிசைக்குப் பயணமானான். அவ
னுடைய வீரர்களிற் சிலர் தெற்குப் பக்கமாகப்
போனார்கள். மங்கோபார்க் அவர்களுடன் கூடப்போக
ஏற்பாடு செய்துகொண்டார்.

அவர்களுடன் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது மூரர்கள் பிடியிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு போகச் சூழ்ச்சி செய்தார். ஒரு நாள் அதிகாலை நேரத்தில் அவர் தம்மை விடுவித்துக்கொண்டு வெளியேறினார். அவர் கண் இருண்டது. தொண்டை வறண்டது. அவருக்குத் தண்ணீர் வேண்டியிருந்தது. தம் உயிர் போய்விடும் என்று அஞ்சி அவர் கீழே விழுந்தார்; மூர்ச்சித்தார்.

அவர் கண் விழித்து உணர்ச்சி பெற்றபொழுது பொழுது சாய்ந்துவிட்டது. திடீரென்று மழைத் துளிகள் விழுந்தன; தம் துணியை விரித்து மழைத் துளிகளை ஏந்தினார். நனைந்த துணியை வாயிற் பிழிந்து தொண்டையை நனைத்துக் கொண்டார்; புத்துயிர் பெற்றார். “பிழைத்தேன்! பிழைத்தேன்!” என்று எழுந்தார்.

நைஜர் நதியைக் காணல்

இறைவனுக்கு நன்றி

அவ்வாறே அவர் தம் பயணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தினார். பல இடங்களுக்குப் பின் ¹பம்பாரா என்னுமிடத்துக்குப் பார்க் வந்து சேர்ந்தார். அங்கே அவருக்கு உணவும் இருப்பிடமும் கிடைத்தன. இரண்டொரு நாட்களில் அவ்வூரிலிருந்து சிலர் ²செஜோ என்னுமிடத்துக்குப் புறப்பட்டார்கள். மங்கோ பார்க் தாமும் அவர்களுடன் வருவதாகப் புறப்பட்டார். ஆனால் அவர்களுடன் விரைவாகப் போக அவருக்கு இயலவில்லை. அவர் குதிரைக்கும் அவரைச் சுமந்துசெல்ல வலுவில்லை. ஆகையால் அவர்

தம் குதிரையை முன்னே ஓட்டிக்கொண்டு கால் நடையாகவே அவர்களுடன் போனார். அவ்வாறு போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, செஜோ நகரம் ஐந்துகல் தொலைவில் இருக்கும்பொழுதே பயணக் கூட்டத்தாருள் ஒருவன், “அதோ ¹பெருநீர்” என்று பெருங் களிப்புடன் கூவினான். ²வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அருகே உருண்டோடும் ³தேம்ஸ் நதியைப்போல நைஜர் நதி அலைகளுடன் மின்னிக்கொண்டிருந்தது. பார்ச் அதன் கரையருகே விரைந்துசென்று அதன் நீரை அள்ளி அள்ளிக் குடித்தார். மெய்சிவிர்க்க இறைவனை நினைத்து “எல்லாம் வல்ல இறைவனே! பற்பல இடர்களுக்கிடையிலும் என் பயணத்தை நடத்திக்கொடுத்து, நான் இலக்காகக்கொண்ட நைஜர் நதியைக் காணும் பெரும் பேற்றை எனக்கு அளித்த ஐயனே! ஆங்காங்கு உயிரிழக்கும் தருவாயில் நான் இருந்த காலங்களில் எனக்குப் புத்துயிர் அளித்த புண்ணியனே! எனக்கு முன் அநேகர் மேற்கொண்டும் முடிக்க இயலாத பணியை எளியேன் முடிக்கத் துணைபுரிந்த தூயனே! போற்றி! போற்றி!!” எனத் துதித்தார்.

தாய்நாடு திரும்புதல்

தாம் நைஜர் நதியைக் கண்டபின் பல இடங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு கி. பி 1797-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்கள் 22-ஆம் நாள் இங்கிலாந்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். இரண்டரை ஆண்டுகள் அளவும் அவர் வெளியே யிருந்தார். திரும்பி வந்தபோது அவர் மிகவும் வாடி வதங்கி மெலிந்து போயிருந்தார். அவர் திரும்பி வருவார் என்று எவரும் எதிர்பார்க்க

1. Big Water.

2. Westminster.

3. The Thames.

வில்லை. ஆப்பிரிக்கா கழகத்தின் தலைவரிடம் போய்த் தாம் நைஜரைக் கண்டுவிட்டதாகக் கூறினார். அவர் அவரைப் பெரிதும் போற்றிப் புகழ்ந்தார்.

மங்கோ பார்க்கின் நூல்—ரீக்ரோ மக்களின் ஆதரவு

பார்க் தாம் நைஜர் நதியைக் கண்டறிந்த வரலாற்றை ஒரு நூலாக எழுதினார். அவர் அப் பயணத்தில் நைஜர் நதியின் போக்கு முழுவதையும் கண்டறிந்து வந்திருந்தால் நலமாயிருந்திருக்கும். ஆனால் அவர் உடல் நிலை மிகவும் கெட்டிருந்தது. மூரர்கள் பகைகொண்டிருந்தார்கள். ஆதலால் நைஜரைப் பார்த்ததே போதும் என்று திரும்பிவிட வேண்டியதாயிற்று. தம் முடைய பயணத்தில் ரீக்ரோ மக்கள் செய்த உதவியையும், அளித்த ஆதரவையும் மங்கோ பார்க் சிறப்பான நன்றியறிதலுடன் அடிக்கடி எண்ணமிடுவார். செஜோ நகரில் ரீக்ரோ மக்கள் அவரிடம் அச்சமும் வியப்பும் கொண்டிருந்தார்கள். ஆயினும் அவர்கள் அவர் தங்க இடமும், அவருக்கு உணவும் கொடுத்தார்கள். ரீக்ரோ மக்கள் மங்கோ பார்க்கின் பயணவழி முழுதும் அவருக்கு ஓத்தாசையாகவே இருந்தார்கள். அவருக்கு வெப்பு நோய் உண்டானபொழுதெல்லாம் அவருக்கு மருத்துவம் புரிந்து தேற்றினார்கள். அவருடைய உதவியற்ற நிலைக்கு இரங்கி வருத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் மூரர்களோ மங்கோ பார்க்கிடம் கடும் பகை பூண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மங்கோ பார்க்குக்கு விளைத்த இன்னல்களுக்கு ஓர் அளவே இல்லை.

அடிமை வாணிபம்

மங்கோ பார்க் தம்முடைய நூலில் ஆப்பிரிக்காவில் நடந்த அடிமை வாணிபத்தைப்பற்றி விவரமாக எழுதி

யிருக்கின்றார். நீக்ரோ மக்களை அடிமைகளாக்கி விலங்கிட்டுக் கடு வெயிலில் மணல் வழியாகக் கடற்கரைக்கு ஐந்நூறுகல்தொலை நடத்திவரும் கொடுமையை விளக்கி யிருக்கின்றார். அவ்வாறு நடந்துவரும் அடிமைகளிற் பலர் வழியில் மாண்டு போவதுமுண்டு. மாண்டு போகின்றவர்களைப் பார்த்து உயிருடன் இருக்கும் அடிமைகள் பொறுமைப்படுவதுண்டாம்.

மங்கோ பார்க் தம்முடைய நூலை முடித்தவுடன் சிலகாலம் மருத்துவராகத் தொழில் நடத்தச் செல்கர்க் அருகில் தங்கினார். ஆயினும் நாடுகாணும் அலுவல் அவரை விடுவதாயில்லை. அவருடைய நூல் ஐரோப்பிய மக்கள் அனைவரையும் ஆட்டிவைத்தது. ஆப்பிரிக்காவை முழுதும் கண்டறியப் பற்பல திட்டங்களை அவர்கள் வகுத்தனர். “நைஜர்நதி கடலில் கலக்கும். அவ்விதமானால் நம்முடைய வாணிபக்கலங்கள் அந்நதி வழியே டிம்பக்டுவுக்குச் சென்று செல்வம் மலிந்த வாணிபத்தை நடத்த இயலும். ஆனால், நைஜர் நதியின் போக்கைக்கண்டு அறிந்து கொடுப்பவர் யார்? பார்க் அதைச் செய்வாரா?” என்று ஆங்கிலேய வணிகர் பெருமக்கள் எண்ணமிட்டனர். அதை அறிந்த இங்கிலாந்து அரசினர் மங்கோ பார்க்குக்கு எழுதினார்கள்.

இரண்டாம் பயணம்

ஆப்பிரிக்கா காட்டு வெப்புநோய் மங்கோ பார்க்கின் உடலிற் புகுந்துகொண்டது. அவரைவிட்டு அந்நோய் அகலவே இல்லை. ஆதலால், தம் உடல் வருத்தத்துக்குக் காரணமாயிருந்த இடங்களைத் திரும்பப் பார்க்க மங்கோ பார்க் எதிர்பார்த்தவரல்லர். ஆனால், அரசினரே வாய்ப்பு அளித்தபோது மீறமுடியாத

ஆவல் அவரைப் புறப்படத் தூண்டியது. ஆகவே அரசினருடைய ஆணையின்படி நாற்பது மக்களுடன் 1805-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் ஆப்பிரிக்காவை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

அரசினரும் மற்றவர்களும் மங்கோ பார்க் தன்னத் தனிமையில் ஒருவராய்ச் செய்யத் தொடங்கிய செயலைப் பலருடன் கூடி அவர்களுடைய துணைகொண்டு போகும்போது செய்துமுடிப்பார் என்று முற்றும் நம்பினார்கள். அவருடைய ஆண்மையிலும் கால மறிந்து நடக்கும் ஆற்றலிலும் எவருக்கும் ஐயப்பாடே கிடையாது.

அவர் துணிபு

மங்கோ பார்க் “என்னுடன் வரும் ஐரோப்பியர் ஒவ்வொருவராக மடிந்துபோனாலும், நானே அரை, வாசி மடிந்துபோனாலும், நான் மேற்கொண்ட பணியை விடாது தொடர்ந்து நடத்துவேன். என் பயணத்தின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியாமற்போனால், இறுதியில் நைஜர்நதியில் மடிந்தாலும் மடிவதேயொழிய வீணாகத் திரும்புவதில்லை;” என்று உறுதிசூறிக் கொண்டார்.

பழைய நண்பர்கள்

மங்கோ பார்க் மகிழ்வும் ஊக்கமும் நிறைந்து ஆப் பிரிக்காவுக்குள் நுழைந்தார். தம்முடைய பழைய நண்பர்களைக் கண்டு தம்மை அடையாளம் சொல்லிக் கொண்டார். அவர்களுக்காகத் தாம் கொண்டுவந்திருந்த பரிசுப்பொருள்களை எடுத்துக்கொடுத்தார். எல்லாம் செவ்வனே நடைபெற்றன. ஆயினும், வெப்புநோய் அக்கூட்டத்தினரைப் பற்றியது. பார்க்

கின் துணைவர்கள் ஒவ்வொருவராய் மடிந்தார்கள். பார்க்கும் நோயால் மெலிந்தார். “என் துணைவர்கள் எல்லோரும் இறந்துபோனாலும், நானே குற்றுயிராயிருந்தாலும் நான் முன்னேறிப் போவேனே தவிர, திரும்பமாட்டேன்,” என்று சொல்லிக்கொண்டார்; நைஜர்நதியை அடைந்ததும் அரசினருடைய கட்டளைப் படி நதியின் போக்கில் ஒரு படகில் போனார்.

நைஜர் தோன்றுமிடம்

¹சையேரா லியோனும் ²பிரெஞ்சுகினியாவும் கூடுமிடத்தில் ஒரு சிறு ஊற்றுத் தோன்றுகிறது. அச்சிறு ஓடை துளிர்ந்துக்கொண்டு கீழ்த்திசை நோக்கித் திரும்புகின்றது; பெரிதாகின்றது. திடீரென்று 'வடதிசை நோக்கித் திரும்பிப் பல படகுகளுக்கு நீர்வழியாகின்றது. பின் டிம்பக்ட்டு பக்கம் திரும்பி நிறை நீருடன் மறுபடியும் கிழக்கே திரும்புகின்றது. டிம்பக்ட்டுவுக்கு அப்பால் அது பாறைகளாலும், தீவுகளாலும், பலசிறு பிரிவுகளாகச் சிதறுகின்றது. அத்தடைகளால் நுரையுடன் பேர் இரைச்சலுடன் நைஜர் நதி சுழித்து ஓடுகின்றது. அவ்விடத்தில்தான் மங்கோ பார்க்கின் இறுதிச்சொல்லான “தாம் நைஜரில் மாண்டு போவதென்பது” நிறைவேறியது.

பார்க் மறைதல்

அங்கே திடீரென்று மூரர்களுக்கும் பார்க்குக்கும் சண்டை மூண்டது. நைஜர் நதியிலேயே சண்டை தாம் தனியாகச் சமாளிக்கமுடியாத நிலையில் மங்கோ பார்க் நைஜரில் குதித்து மறைந்துபோனார்.

1. Sierra Liene.

2. French Guinea.

நைஜர் கடலில் சேருமிடம்

அவ்விடத்திலிருந்து நதி தெற்கே திரும்பி மறுபடியும் கிழக்கேபோய்ப் பின்னர் தெற்கே போய்க் கினி குடாவில் சேர்கின்றது.

மங்கோ பார்க் இங்கிலாந்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகட்குப்பின் ¹செனிகல் மாகாண கவர்னர், பார்க்குடன் பயணஞ்செய்த இரு நீக்ரோ மக்களைக் கண்டுபிடித்துக் கேட்க உண்மை தெரிந்தது.

இற்றைநாள் ஆப்பிரிக்கா

இற்றைய நாளில் வெள்ளை வணிகர்கள் நைஜர் நதியில் போய் வருவது இயல்பாக இருக்கின்றது. டிம் பக்ட்ரூவிலிருந்து ²சகாரா பாலையைத்தாண்டி ³ஆல்ஜியர்ஸ்க்கு இந்த நாளில் மோட்டாரில் போக இயலும், வான ஊர்திகளிலும் செல்லலாம். நைஜர்நதியின் குறுக்கே ஆங்கிலேயரால் கட்டப்பெற்ற பாலம் ஒன்று இருக்கின்றது.

பார்க் நினைவுக்குரிய சின்னங்கள்

அதில் “மங்கோ பார்க்கின் நினைவாக...” என்ற சொற்கள் பொறிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. அப்பாலத்தின் கீழ் ⁴ஜெப்பாத்தீவில், யாருமறியாத இடங்களைத் தன்னந்தனியாகக் கண்டறிந்து அந்நாட்டின் செல்வத்தையும் பெருநீர் வழியையும் மேல் நாட்டாருக்கு வெளிப்படுத்தி, அந்நாட்டில் நாகரிக வித்துக்களை ஊன்றிய பார்க் வீரருக்கு, நினைவுச் சிலைகள் உள்ளன.

செல்கர்க் நகரின் சந்தையிடத்தில் ஓர் உயர்ந்த மேடையில் மங்கோ பார்க்கின் உருவச்சிலை தலைநிமிர்ந்து

நிற்கின்றது. மங்கோ பார்க்கின் நூலிலிருந்து எடுத்த நான்கு உருவங்களை அவர் சிலையின்கீழ்ச் சித்திரித்திருக்கின்றார்கள். அவை : அழுது நிற்கும் ஓர் அடிமைப் பெண், ஒரு பாடக நாடோடி, ஒரு தாயும் அவள் குழந்தையும், மூடநம்பிக்கை பறைசாற்றுதல் என்பன. அவற்றுடன் மங்கோ பார்க்கின் பயணத்தில் நேர்ந்த இரு நிகழ்ச்சிகளையும் சித்திரமாகச் செதுக்கியிருக்கின்றார்கள். ஒன்று, மங்கோ பார்க் பசியால் அலைந்து நோயால் வாடியபோது நீக்ரோ மாதர் இரக்கங்கொண்டு அவரைத் தேற்றி ஆதரித்தது; இரண்டாவது, மங்கோ பார்க் முதன் முதல் நைஜர் நதியைக்கண்ட களிமிகும் காட்சி.

உ. ¹டேவிட்ஸ் லிவிங்ஸ்டன்

இளமையும் கல்லியும்

நாடுகண்டறிவதில் வணிகர்களே யன்றி, ²கிறித்தவ சமய இயக்கத்தார்களும் மேனாட்டில் முனைந்தார்கள். டேவிட்ஸ் லிவிங்ஸ்டன் கிறித்தவ சமய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்.

³டேவிட் ⁴ஸ்காட்லாந்தில் பிறந்தார். பத்தாண்டு நிரம்பு முன்னரேயே வயது வந்தவர்கள் ஏற்கவேண்டிய குடும்பப் பொறுப்பு அவரை வருத்தலாயிற்று. அவரை யொத்த சிறார்கள் அங்கும் இங்கும் ஆடிக்கொண்டிருந்த பிள்ளைப் பருவத்தில் டேவிட் தம் குடும்பத்துக்கு ஊதியந் தேடவேண்டியவரானார். பொழுது புலருமுன் உறக்கந் தெளிந்து, வான் வெளுக்கு முன்னேயே உடுத்திக்கொண்டு தாம் வேலை செய்த பஞ்சாலைக்குப் போய் விடுவார். அப் பஞ்சாலை அவரது பள்ளியுமாயிற்று; அஃது ஒரு சிறந்த பள்ளியே! அவருடைய ஊழியம் கர்லை ஆறுமணிக்குத் தொடங்கும். பஞ்சாலையில் வேலைசெய்துகொண்டே ⁵லத்தீன் மொழியின் இலக்கணத்தை மனப்பாடஞ் செய்வார் அவர்.

இரவு எட்டுமணிக்குத் தமது இலக்கணப் புத்தகத்தை மூடிவைத்து ஓர் இரவுப் பள்ளிக்குப் போய் விடுவார். அங்கே பத்துமணிவரையில் படிப்பார். அவருக்கு மிக விருப்பமானது ⁶தரைநூல். தரைநூலில் கூறப்படும் ஒவ்வொன்றும் அவருக்கு ஒரு விந்தையாகவே இருந்தது. தரைநூல் கூறும் இடங்களை எல்

1. David Livingstone. 2. Missionaries. 3. David
4. Scotland. 5. Latin. Geography.

லாம் போய்ப் பார்ப்பதாகவும், உலகின் அழகு அனைத்
தையும் கண்ணூரக் காண்பதாகவும் அவர் தம்முடைய
மன உலகில் மகிழ்ந்தார் அவ்வாறு தரைநூல் கற்கை
யில் உலக படத்தில், சில இடங்களில் ¹“கண்டறியப்
படாதது” என ஆங்காங்குக் குறிப்பிட்டிருந்ததை அவர்
கண்டார். அவ்வாறு எழுதியிருந்தது அவருக்கு மிகுந்த
ஆத்திரத்தை விளைவித்தது.

அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்த இடங்களுள் ²ஆப்பிரிக்
காவும் ஒன்று. அதுபற்றி டேவிட் மிகவும் மனம்
துடித்தார்.

“ஆப்பிரிக்கா ஏன் அறியப்படாதிருக்கவேண்டும்?
அதை இருள் சூழ்ந்து இருப்பானேன்? அங்கு எத்
தகைய மக்கள் வாழ்கின்றார்கள்? என்னைப்போல் உடல்
வளம்பெற்ற இளைஞர் வேலைசெய்துகொண்டே லத்தீன்
படிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் உளவோ?” என
றெல்லாம் டேவிட் எண்ணமிடலானார்.

இந்த எண்ணங்களால் அவருடைய மனத்தில்
மகிழ்ச்சி தோன்றியது. தாம் ஆப்பிரிக்காவுக்குப் போவ
தென முடிவு செய்தார். தாம் சென்றால் ஆப்பிரிக்கா
வைப்பற்றி எல்லா விவரங்களும் தெரியவரும். அதற்
குப் பிறகு அது “கண்டறியப்படாத நாடாக” இருக்
காது. அங்குள்ள மக்களுக்குப் படிக்க வசதிகள்
இல்லாவிடில் அவரே அவர்களுக்குக் கற்பிப்பார். அவர்
தம் தாய்க்குத் தொண்டு செய்ததுபோலவே ஆப்பிரிக்க
மக்களுக்குப் பணியாற்றுவார். அவர்களுடைய
வாழ்க்கை நலனை முன்னிட்டு அவர்களை நன்னெறியிற்
செலுத்துவார். அவர்கள் நோயுற்றால் மருத்துவராக

இருந்து மருந்து கொடுத்து நோயைத் தீர்ப்பார். அதற்
காக ¹மருத்துவக் கலையையும் அவர் பயில்வார்.

இவ்வாறு எண்ணமிட்டுக்கொண்டே வீட்டுக்கு
ஓடுவார். வீட்டிலும் நடுநிசிவரை மங்கிய விளக்கொளி
யில் படிப்பார் அன்றாடம் அவருடைய தாயார் வந்து
அவருடைய புத்தகத்தைப் பிடுங்கினால் ஒழிய அவர்
படிப்பை நிறுத்தமாட்டார்.

ஆப்பிரிக்கா பெரும்பாலும் ஒருவராலும் அறியப்
படாத நாடாகவே இருந்தது. வாஸ்கோடகாமா
முதலியவர்களுடைய முயற்சியால் ஆப்பிரிக்காவின்
கடற்கரையோரங்களில் மக்கள் குடியேறினார்கள்.
ஆயினும், அக்குடியேற்ற நாடுகள் எல்லாம் பெருங்
கடலில் சிறு திவலைகள் போன்றே இருந்தன. மன
உறுதி படைத்த சிலர் ஆப்பிரிக்காவுக்குள் துணிந்து
போனதும் உண்டு. அவர்களுள் ²மங்கோ பார்க்கும்
ஒருவர்; ஆனால் அவர் உயிருடன் திரும்பவில்லை. ஆப்
பிரிக்கா வெள்ளையரின், கல்லறையாகவே தோன்றியது.

பயணம்

டேவிட் லிவிங்ஸ்டன் 1841-ஆம் ஆண்டு ஆப்பிரிக்
காவின் தென்முனையில் உள்ள கேப்டவுனில் இறங்கிய
பொழுது அவருக்கு அதுவரை ஆப்பிரிக்காவைக் கண்
டறியச் சென்றவர்கள் பட்டபாடுகள் யாவும் தெரியும்.
ஆயினும் அவருக்கு அதுவரையில் தெரியாத புதுமை
யொன்றை அவர் அங்குக் கண்டார். அஃது அவ
ருடைய மனத்தை முறித்தது! அவருடைய கண்கள்
கலங்கின! அதுதான் ³அடிமை வாணிபம். நாஸ்தோறும்
விலங்கிட்ட அடிமைகள் வரிசை வரியாகக் காட்டி

லிருந்து கொண்டுவரப்பட்டார்கள். ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் கூட அவ்வாறு அடிமைகளாக விலைப்பட்டார்கள். அவர்களை, விலைப்படுத்தியவன் அவர்களுடைய தலைவன். அவன் அவர்களை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். கேட்பாரில்லை! நம் நாட்டில் ஆடுமாடுகளை நாம் பயன்படுத்துவதுபோல அக்காலத்தில் அடிமைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள் அவ்வாறு அங்கே அடிமைகளைப் பிடித்து விற்பது சட்டத்துக்கு முரண்பட்டது. ஆதலால், அடிமைகள் நிறைந்த கப்பல்களை அரசினர் தொடர்வதாகத் தெரியவந்தால், அடிமை வணிகர்கள், அக்கப்பல்களை அப்படியே நீருக்குள் மூழ்கடித்து விடுவார்கள். என்னே கொடுமை! பல்வகைக் கொடுமைகளிலிருந்தும் அடிமைகள் தப்பும் வழி ஒன்றுதான் இருந்தது. அஃதாவது, அவர்கள் நோயடையவேண்டும்; நோயடைந்தால் அவர்கள் பயன்படமாட்டார்கள். ஆதலால் அவர்களுடைய தலைவர்கள் அவர்களைக் கடலில் எறிந்து விடுவார்கள். இவற்றையெல்லாம் காணவும் கேட்கவும் லிவிங்ஸ்டனுடைய மனம் புழுங்கியது; நடுக்கமுற்றது.

ஆனாலும், அடிமைத் தொழிலை ஒழிக்கத் தம்மால் இயன்றதைச் செய்யத் துணிந்தார்.

பெச்சவாளு நாடு

லிவிங்ஸ்டன் கேப்டவுனிலிருந்து புறப்பட்டு வடக்கே சென்றார். ¹பெச்சவலுட்டில் ²குருமான் என்னுமிடத்தில் ³டாக்டர்மாபெட் என்பவருடைய ⁴சமய நிலையத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கே மக்கள் நோயடைந்து வருந்துவதையும் அநாகரிகத்தில் அவர்

-
1. Bechuanaland. 2. Kuruman. 3. Doctor Moffat
4. Missio Station.

கள் மூழ்கியிருப்பதையும் கண்டார். ஆயினும், அவர்களிடம் மனத்தூய்மையும், அறிவுவளமும், நன்னடத்தையும் இயல்பாகக் குடிக்கொண்டிருந்ததை டாக்டர் லிவிங்ஸ்டன் கண்டார். அவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்து அவர்களைச் சீர்திருத்தினால் அவர்கள் மேன்மையடைந்துவிடுவார்கள் என்று லிவிங்ஸ்டன் எண்ணினார். அங்கே பற்பல இடங்களுக்குச் சென்று சமயபோதனை செய்துகொண்டும், நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுத்துக்கொண்டும் அந்நாட்டு மொழியைப் பயின்றார். அங்குள்ள மரம் செடி வகைகளையும் விலங்கினத்தையும் பற்றி ஆராய்ந்து அவைபற்றிய விவரங்களை அறிந்து கொண்டார். நாட்டு மக்களுடன் இனிய சொற்கள் பேசி, அவர்களுடைய பயிர்த்தொழிலைப் பெருகச் செய்தார். அதுவன்றிப் புதிய செடிகளைப் பயிர்செய்யும் முறையையும் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். ஆனால், அவர்கள் “மழையின்றிப் புதிய செடிகளைப் பயிர்செய்வ தெவ்வாறு? நீயும் மழையழைப்போடு?” என்று கேட்டார்கள். அம்மக்களுக்குள் முதன்மையானவர்களுள் மழையழைப்போன் ஒருவன். அவன் வெளவால்கள், நரிகளின் ஈரல், குரங்குகள், சிங்கங்கள் இவற்றின் இதயங்களைப் பொசுக்கி மந்திரங்களை ஒதி மழையழைப்பதாகச் சொல்வான். அதனால்தான் அவர்கள் டேவிட் லிவிங்ஸ்டனைப் பார்த்து அவ்வாறு கேட்டார்கள்.

அதைக்கேட்ட டேவிட் லிவிங்ஸ்டன் தாமும் மழை வரவழைப்பதாகச் சொன்னார். அவர் “நீங்கள் இனி மழையழைப்போனை நாடவேண்டுவதில்லை,” என்று சொல்லி, அவர்கள் ஊருக்கு ஒரு கல் தொலைவி

லிருந்த ஆற்றிலிருந்து கால்வாய்கள் வழியாக நீர் பாய்ச்சக் கற்றுக்கொடுத்தார்.

அங்கே பிறர்பணி யாற்றிக்கொண்டு இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்தார். 1844-ம் ஆண்டில் டாக்டர் பாஸ்ட்டின் மகளான மேரியை மணந்துகொண்டார்;

தொண்டுகள்

லிவிங்ஸ்டனுடைய கண்காணிப்பில் ஹாடெண்டோட்டர்கள் என்னும் அவ்வினத்தார் பெருநன்மைகளைப் பெற்றார்கள். அவருடைய தொண்டுகளில் அவர்கள் மனம்மகிழ்ந்தார்கள். லிவிங்ஸ்டன் சும்மாவிருந்ததே இல்லை. அவர் தச்சவேலைகள் செய்தார்; தோட்டம் அமைத்தார்; ஆசிரியராயிருந்தார்; மருத்துவராய் மருந்தும் கொடுத்தார். அவருடைய மனைவியான மேரியும் அவருடைய தொண்டுகளில் துணைபுரிந்தார். மேரியம்மை தோட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சமையலும் செய்தார். அதுவன்றி அந்த நாட்டுப் பெண் மக்களுக்குத் தையல் வேலையும் கற்றுக்கொடுத்தார். அவர்கள் லிவிங்ஸ்டனை “ஐயா” “ஐயா” என்று அழைத்தார்கள். அவர்களுடைய அன்பு எல்லாம் உருண்டு திரண்டு அந்த ஒரு சொல்லாக வெளிப்பட்டது. லிவிங்ஸ்டன் தாம் அவர்களுடைய தோழனே யொழிய எவ்வகையிலும் அவர்களுக்கு மேம்பட்டவரல்லர் என்று எவ்வளவு சொல்லியும் அவர்கள் அவரை ஒரு தலைவராகவே மதித்துப் பணிவும் பரிவும் காட்டினார்கள்.

நாளடைவில் ஹாடெண்டோட்டர்கள் என்னும் அந்த இனத்தார் நாகரிகத்திலும், அறிவு வளத்திலும்

மிகவும் மேன்மை யடைந்தார்கள். அது கண்ட லிவிங்ஸ்டன் தம்முடைய பணிகளை இன்னும் தொடர்ந்து நடத்த வடக்குநோக்கிச் செல்ல விரும்பினார். அதை யறிந்த ஹாட்டெண்டோட்க்கள் அமைதியிழந்தார்கள், அச்சமும் அடைந்தார்கள். அவர்கள் லிவிங்ஸ்டனை அணுகி “ஐயாவே . எங்களுடனே தங்கிவிடுங்கள். வடக்கில் உள்ள பெச்சுவாறு மக்கள் மிகக் கொடியவர்கள். அவர்கள் உங்களுக்குத் தீங்கு இழைப்பார்கள்,” என்று சொன்னார்கள்.

லிவிங்ஸ்டன் வருத்தத்துடன் தமது தலையை அசைத்துத் தாம் அவர்கள் கருத்துக்கு உடன்படாமையைத் தெரிவித்தார். “பெச்சுவாறு இனத்தாரை உங்களுக்குத் தெரியாது அதனால்தான் அவர்களிடம் அச்சப்படுகின்றீர்கள். உங்கள் அக்கம் பக்கத்தார்களைப்பற்றி நீங்கள் அறிந்துகொண்டால் அவர்களைக் கண்டு அஞ்சமாட்டீர்கள்,” என்றார். அதைக் கேட்ட அவர்கள் “நீங்கள் இங்கே தங்க மறுத்தால் எங்களுட் சிலர், உங்களுக்குத் துணையாக உங்களுடன் வருவோம். நாங்கள் எங்கள் உயிரைக் கொடுத்தும் உங்களைக் காப்பாற்றுவோம்,” என்றார்கள்.

அதற்கு லிவிங்ஸ்டன் உடன்பட்டார். நூறு கல் தொலைவு நடந்து லிவிங்ஸ்டனும் கூட்டத்தாரும் பெச்சுவாறு இனத்தார் வாழ்ந்த ஊருக்கு வந்தார்கள் அங்கு அவ்வூர்த் தலைவனுடைய மகள் தீராத நோய் அடைந்திருந்தாள். அவ்வூர் மருந்துகளும் மந்திரங்களும், மூலிகைகளும், நோயைத் தீர்க்கவில்லை. லிவிங்ஸ்டன் மருந்து கொடுக்கவே நோய்தீர்ந்தது. தன் மகள் உடல் நலமடைந்ததைக் கண்ட அத்தலைவன் லிவிங்ஸ்டனிடம் மிகுந்த நன்றி பாராட்டி

னான். அவனுடைய நன்றியறிவுக்கு ஓர் எல்லையே இல்லை. இருவருடைய நட்பும் வளர்ந்தது. அவர்கள் இருவரும் ஆப்பிரிக்கா நாட்டு மக்களிடையே அமைதியை ஏற்படுத்துவதைப்பற்றி நெடுநேரம் பேசுவார்கள். ஆடுமாடுகள் மேயும் அமைதியான புல் வெளிகளில் அவர்கள் இருவரும் அதிகாலை நேரத்தில் உலாவி வருவார்கள். நீர்க்குடத்தைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு ஓய்ந்தவாறாக ஆற்றிலிருந்து நடந்துவரும் மகளிர் கூட்டத்தைக் கண்டு அவர்கள் மகிழ்வார்கள்.

பெச்சுவானா நாட்டுக்கு வடக்கே ¹கலஹாரி பாலை நிலமும் அதற்கப்பால் ²ஸூலூ மக்கள் நாடும் இருந்தன. லிவிங்ஸ்டன் அவர்கள் ஊருக்குப் போய்த் தம்பணிகளைச் செய்ய விரும்பினார். ஆனால், பெச்சுவானா தலைவன் அவரைப் பார்த்து, “நீங்கள் ஸூலூ ஊருக்குப் போகலாகாது. அவர்கள் மிகக் கெட்டவர்கள்,” என்றான். லிவிங்ஸ்டன் ஹாடெண்டோட்டர்களுக்குக் கூறியதுபோலவே பெச்சுவானா தலைவனுக்கும் கூறித் தாம் ஸூலூ நாட்டுக்குக் கட்டாயம் போய்த்தீர வேண்டுமென்று முடிவாகச் சொல்லிவிட்டார்.

ஒருநாள் லிவிங்ஸ்டனுக்கு ஸூலூ தலைவனிடமிருந்து அழைப்பு ஒன்று வந்தது. ஸூலூ தலைவன் லிவிங்ஸ்டனைத் தன்னூருக்கு வரவேண்டுமென்று அழைத்தான். அப்படி வர அவர் மறுத்தால் தான் லிவிங்ஸ்டன் இருக்கும் இடத்துக்கு வந்து அவரைப் பார்ப்பதாகச் சொல்லியனுப்பியிருந்தான்.

அச்செய்தி கேட்ட லிவிங்ஸ்டன் மிகவும் மகிழ்ந்தார். ஆதலால், உடனே ஸூலூ நாட்டுக்குப் போகப்

புறப்பட்டார். தெரியாத நாடுகளின் வழியாகப் பாலை நிலத்தைக் கடந்து, பகைவர்கள் இருந்த இடங்களைத் தாண்டி லிவிங்ஸ்டனும் துணைவரும் பயணஞ் செய்ய வேண்டியிருந்தது. சிற்சில இடங்களில் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. ஆனால், அடிக்கடி அவர்களுக்கு முலாம் பழங்கள், மணமிகு மலர்கள் இவைகள்கூட ஏராளமாகக் கிடைப்பதுண்டு. இரவில் நீர் அருந்த வரும் யானைக்கூட்டங்கள் பிளிறுவதை அவர்கள் கேட்பதுண்டு. அவர்கள் தங்கள் வழியில் ¹நெருப்புக்கோழி ²காண்டா மிருகம் முதலிய விந்தையான விலங்கினங்களைக் கண்டார்கள்.

அவர்கள் ஒருவகை ஈயின் தொல்லைக்கு அஞ்சி வழிமாற வேண்டியதாயிற்று. ³ஸெட்லி ஈ எனப்படும் அந்த ஈ ரீங்காரம் செய்வதை ஒருதரம் கேட்டவர்கள் அதை மறக்கவே முடியாது. அஃது இயல்பான வீட்டு ஈயைவிடப் பெரிதன்று; தேனீயைப்போலப் பழுப்பு நிறமானது; அதன் உடலின் குறுக்கே மஞ்சட்கோடுகள் இருக்கும். அது கடித்தால் மக்கட்கும் காட்டு விலங்குகட்கும் ஊறு உண்டாகாது. எனினும், அதன் கடியால் எருது, குதிரை, நாய் முதலியன மடிவது திண்ணம்.

அத்துணை இடையூறுகளிடையே லிவிங்ஸ்டனும் கூட்டத்தாரும் வழிநடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் ஸூலா மக்களின் தலைவனான ⁴ஸெபுச் சுவேன் என்பவன், லிவிங்ஸ்டனுடைய வருகையைக்கேட்டறிந்து, அவரை வரவேற்க நூறுகல் தொலைக்குமேல் பயணஞ்செய்து எதிர்கொண்டான். அவன் அதற்கு முன்னரே தன்

-
1. Ostrich. 2. Rhinoceros.
 3. Tsetse Fly. 4. Sebituane.

ஆட்களை அனுப்பி லிவிங்ஸ்டன் தங்குவதற்கு ஓர் இடத்தை ஆயத்தஞ் செய்திருந்தான். லிவிங்ஸ்டன், தென் ஆப்பிரிக்காவின் மாப்பெரு வீரனான ஸெபுச்ச வேணைக் கண்டபொழுது, அவனுடைய ஏற்பாடுகளைக் கண்டு திகைத்துப்போனார்.

ஸூலூ இனத்தாரை லிவிங்ஸ்டன் கண்ட பொழுது அவர்களிடம் அவருக்குப் பெருமதிப்பு உண்டாயிற்று. அவர்கள் நேர்மையும் உண்மையான உழைப்பும் மிகுந்தவர்கள் என்பதை அவர் அறிந்து பாராட்டினார். உலோகங்களில் அவர்கள் செய்யும் வேலைகளின் திறனைப் பெரிதும் போற்றினார். ஸூலூ இனத்தாருக்கு அருகில் வாழ்ந்த புதர்மக்கள் களியாட்டம் மிகுந்தவர்கள். அவர்கள் நகைச்சுவை நிறைந்தவர்கள். “நாடு அழகிலும், வளத்திலும் சிறந்ததே. மக்களும் பெருங்குடியினரே—ஆயினும் அங்குப் பரவியிருக்கும் குளிர்காய்ச்சல் மட்டும் ஒழிந்தால் நலமாகும்,” என லிவிங்ஸ்டன் அவ்வப்போது எண்ணுவதுண்டு.

லிவிங்ஸ்டனுடைய ஆப்பிரிக்க நண்பர்கள் அவரை மிகவும் மேன்மையாக மதித்து நன்கு விரும்பினர். அவர்கள் அவரை வழிபடக்கூட ஆயத்தமாயிருந்தார்கள். அவருடைய பெயரும் புகழும் மின்னொளிபோல ஆப்பிரிக்காவின் மூலை முடுக்குகளில் கூடப் பரவியது. “டாக்டர் லிவிங்ஸ்டன்-ஆப்பிரிக்கா” என்று முகவரியிட்டு எழுதினாலே போதும். கடிதம் அவரிடம் சேர்ந்துவிடும்! லிவிங்ஸ்டன் காய்ச்சலால் மாண்டிருப்பாரோ வெனக் கேப்டெளனில் இருந்த நண்பர்கள் ஐயப்பட்டார்கள். தங்கள் ஐயத்தைச்

சோதிக்க விவிங்ஸ்டனுக்கு ஒரு கடிதம் மட்டும் யாரிடமாவது அவர்கள் கொடுத்திருந்தால் போதும். ஓர் இனத்தாரிடமிருந்து மற்றோரினத்துக்கும் அங்கிருந்து விவிங்ஸ்டன் இருந்த இடத்துக்கும் மாற்று அஞ்சலில் கடிதம் கட்டாயம் போய்ச் சேர்ந்துவிடும். ஆப்பிரிக்க மக்கள் அனைவர்க்கும் தெரிந்தவர் விவிங்ஸ்டன்.

இத்தகைய பெருமையுடனிருந்த விவிங்ஸ்டன் ஸூலா இனத்தாரிடையே சென்றவுடன் அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு திருவிழாக் கொண்டாட ஆயத்தமாயிருந்ததுபோலக் களிப்புடன் இருந்ததைக் கண்டார். அங்கே ஆடலும் பாடலுமாக இருந்தது. எல்லோரும் விவிங்ஸ்டனைக் கண்டு எல்லையற்ற மகிழ்வடைந்தார்கள்.

இவ்வாறு விவிங்ஸ்டன் ஆப்பிரிக்காவில், அதற்கு முன் வெள்ளையர் எவருமறியாத இடங்களை எல்லாம் பார்த்து அறிந்துகொண்டே போனார். பார்த்த இடங்களின் படக் குறிப்புகளை எழுதிக்கொண்டும், புத்தம் புதிய காட்சிகளையும் இடங்களையும் தேடிக்கொண்டும் இருந்தார்.

ஒருநாள் விவிங்ஸ்டனும் அவருடைய துணைவர்களும் ஓர் ஆற்றைக் கண்டார்கள். அதன் பெயர் ¹ஸாம்பெஃஸி என்று ஸூலா மக்களின் தலைவன் சொன்னான். அந்த ஆற்றைக் கண்டதும் அதன் போக்கைக் கண்டறிய ஆவல்கொண்டார். உடனே படகுகளில் அவர்கள் ஆற்றை எதிர்த்துப் போனார்கள். அதன் இருகரைகளிலும் பூங்கொடிகள் தரையை மூடிக்கொண்

டிருந்தன. வாளை அளாவிய பனைமரங்களும் இதர மரங்களும் நிறைந்திருந்தன. அந்தக் காட்சிகளை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே ஆற்றின் எதிர்ப்புறமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு ஓரிடத்தில் ஐந்து வரிசைகளில் நீராவி வாளைநோக்கிச் செல்வது போன்றிருந்தது. ஒரு பேரொலி அவர்கள் காதில் கேட்டது. அந்நாட்டு மக்கள் அதை ¹“ஒலிப்புகை” என அழைத்தார்கள்.

லிவிங்ஸ்டன் மெதுவாக அந்த இடத்துக்குச் சென்றார். அஃது ஒரு நீர்வீழ்ச்சி. அதுதான் ஸாம் பெர்ஸி பிறப்பிடம், அங்கே ஆறாயிரம் அடி உயரத்திலிருந்து செங்குத்தான அருவியாக அவ்வாறு விழுவதைப் பார்த்தார். அதற்கு அக்காலத்து இங்கிலாந்து அரசியாரான விக்டோரியாவின் பெயரை இட்டு ²“விக்டோரியா நீர்வீழ்ச்சி,” என அழைத்தார். லிவிங்ஸ்டன் மீண்டும் தமது பயணத்தைத் தொடங்கினார்; பெருமழையால் நிலம் மிகவும் பாழ்பட்டிருந்தது; யானைகளும், எருமைகளும் அவர்களைத் துன்புறுத்த முயன்றன; எனினும் இத்தொல்லைகளால் லிவிங்ஸ்டனுடைய உறுதி குன்றவில்லை; கொடிய விலங்குகள் ஒன்றோடொன்று போரிடுவதையும், காட்டுயானைகள் விரைவான ஆறுகளை அச்சமின்றிக் கடப்பதையும், தமது ஆப்பிரிக்க நண்பர்கள் தம் கூட்டத்தவரை எதிர்த்து வரும் விலங்குகளை விரட்டுவதையும் காண அவருக்கு ஊக்கம் மேன்மேலும் பெருகலாயிற்று. செல்லும் வழியில் பல ஏரிகளையும், மலைத்தொடர்களையும், ஆறுகளையும் கண்டார். அவ்வப்பிரிவில் இருந்த சிறப்பான மரங்கள்,

1. The “Smoke that sounds.” 2. Victoria Falls.

விலங்குகள் பறவைகளைப்பற்றியும் நிலத்தின் தன்மை, பருவத்தின் விவரம் முதலியவற்றையும் ஊன்றி ஆராய்ந்தார். 20 அடி உயரம்வரை அமைந்திருந்த எறும்புப்புற்றுக்களைக் காண அவருடைய வியப்புப் பெருகியது. கண்டறியப்படாத இடங்களை எல்லோரும் காண அறியச் செய்வது தமது கடமை எனத் துணிந்ததுபற்றி அவர் மகிழ்ந்தார். நிலத்தின் வழியாகத் தாம் செய்த பயணம் மிகவும் தொல்லை மிகுந்திருந்தபடியால் நீரிற் கலங்கள் செல்லக்கூடிய வழியொன்றைக் கண்டு பிடித்தால் தம் நாட்டு மக்கள் அந்நாட்டிற் குடியேறி வாணிபம் செய்துவரவும் அந்நாட்டுப் பழங்குடிகளுக்குத் தம் நாட்டு பழக்கங்களைப் புகட்டவும் நல்ல வாய்ப்பு உண்டாகும் என்றெண்ண மிட்டார். ஆதலால், அவர் ஏரிகளையும், ஆறுகளையும், அருவிகளையும் கண்டபோது அவற்றின் முழு விவரங்களையும் அறிய விரும்பியதன்றி, அருகில் ஏதாவது ஆரோ ஏரியோ உண்டோவென ஆராய்வார். அவருடைய துணைவர்கள் அவருக்கு ¹“ஆற்றுப்பைந்தியம்” ஏற்பட்டிருப்பதாக வேடிக்கையாகக் கூறுவதுண்டு.

இவ்வாறு நெடுநாள் பயணம் செய்தமையால் லிவிங்ஸ்டனுடைய உடல் உரங் குன்றி அடிக்கடி காய்ச்சல் கண்டது. அவருடைய துணைவர்கள் அவரை இங்கிலந்துக்குச் சென்று ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளும் படி வேண்டினார்கள். எனவே, 1856-இல் லிவிங்ஸ்டன் தம்முடைய தாய்நாடு திரும்பினார்.

வரவேற்பு

நலிந்தோர் நலனையும், தாய்நாட்டினரின் சிறப்பையும் இலக்குகளாகக்கொண்டு பேரிடையூறுகளைப்

பொருட்படுத்தாது பிறநாட்டிற் பல்லாண்டு பணியாற்றிய லிவிங்ஸ்டனைக் கண்ட இங்கிலந்து நாட்டினர் மாண்டவர் மீண்டதுபோற் களிப்படைந்தனர். கல்லூரிகளிலிருந்தும் பேரூர்களிலிருந்தும் அவருக்கு அழைப்புக்கள் வந்து குவிந்தன. அறிஞர்கள் அவரைக் கண்டு அளவளாவ மிகவும் விழைந்தனர். நாட்டிறைவியாம் விக்டோரியா பேரரசியும் அவருடன் அளவளாவினார். ¹இறை அவையைச் சார்ந்த குழுவினர் அவருக்கு ஒரு பொற்பதக்கத்தைப் பரிசிலாக வழங்கினார்கள். இலக்கிய மன்றங்களில் அவர் பேசியபொழுது ஆணும், பெண்ணும், வறியரும், செல்வரும், முதியோரும், இளைஞருமாகத் திரண்டு ஆப்பிரிக்கா நாட்டைப் பற்றி அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்களை ஊன்றிக் கேட்டார்கள்.

இரண்டாம் பயணம்

இரண்டாண்டுகள் கழிந்தன. நாட்டில் தமக்கு ஏற்பட்ட பெருமையினால் லிவிங்ஸ்டன் உளநிறைவு பெற்றூரில்லை. நாள் செல்லச் செல்லத் தமக்கு வந்த அழைப்புக்களையும், பரிசில்களையும் அவர் வெறுத்தார். கூட்டங்களிற் செல்லும்போது மாந்தர் வாழ்த்தும் ஒலி, வானளாவினும் அஃது அவருக்கு ஒரு பெருந்தொல்லை யாகவே இருந்தது. “அரசியாற் போற்றப்பட்டு நான் ஒருவன் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து என்ன பயன்? ஆப்பிரிக்காவின் பெரும்பரப்பு இன்னும் கண்டறியப்படாததாகவே இருக்கிறது. அரேபியருடைய அடிமை வாணிபம் அற்றுப்போகவில்லை. அறியாமை நிறைந்த ஆப்பிரிக்கக் குடிகளும் அறிவொளி பெற்றூரில்லை. இந்நிலையில் நான் மேற்கொண்டுள்ள பணி செவ்வனே

நிறைவேறும் வரையில் நான் வாளா இருத்தல் பெருங் குற்றம்," என்று அவருள்ளம் அவருக்கு அறிவுறுத்திய வண்ணமே இருந்தது. ஆதலால், அவர் தமது அகத்துடிப்பைத் தம் நண்பர்களுக்குக் கூறி, மீண்டும் ஆப்பிரிக்கா செல்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டார். அரசினரும் 5000 பொற்காசுகள் நன்கொடை யளித்து விவிங்ஸ்டனை ஊக்கினார்கள். ஆற்றிற் செல்லக்கூடிய கலமொன்றைச் சமைத்துக்கொண்டு மாலுமி யொருவரையும் ¹பயிர்நூல் அறிஞரொருவரையும், ²அமைப்பறிஞரொருவரையும், ³ஓர் ஓவியக்காரரையும் மற்றும் மூன்று அறிஞர்களையும் தமக்குத் துணையாக அழைத்துக் கொண்டு விவிங்ஸ்டன் 1858-இல் புறப்பட்டு ஆப்பிரிக்கா வந்துசேர்ந்தார். ஸாம்பெஸீஸி ஆற்றின் வழியே சென்று ஆப்பிரிக்கா நாட்டின் உட்பிரிவை ஆராய அவர்கள் முயன்றனர். ஸாம்பெஸீஸியிலும் நெடுந்தொலை செல்லல் இயலவில்லை. வேகமாய்ச் செல்லும் சுழல்களினால் கலத்திற்கே ஊறு ஏற்படும் போலிருந்தபடியால் அவர்கள் தாங்கள் சென்ற போக்கை மாற்றி ஸாம்பெஸீஸியினுடைய பிரிவான ⁴ஷர் வழியே செல்லத் தொடங்கினார்கள். அவ்வழியிலும் அவர்களுக்கு இடையூறுகள் நேர்ந்தமையால், அவர்கள் அக்கலத்தை விட்டிற்றங்கித் தரையில் நெடுந்தொலை சென்று ⁵ந்யாசா ஏரியைக் கண்டுபிடித்தனர். அவ்வேரியைச் சுற்றியிருந்த நிலம் உடல்நலத்துக்கு மிகுந்த கேடு விளைவிக்கத்தக்கதா யிருந்தபடியால் அங்கே யாரும் குடிபுக வியலாதென்றெண்ணி வேறிடங்களைத் தேட முயன்றார்கள்.

1. Botanist.

2. Engineer.

3. Artist.

4. Shire.

4. Nyasa.

அடிமை வணிகரும் லிவிங்ஸ்டனும்

ஆங்காங்கு லிவிங்ஸ்டன் அராபிய வணிகக் குழு வீனரையும், அவர்களாற் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு நலிந்து நின்ற உள்நாட்டுக் குடிகளையும் கண்டு வருந்த நேர்ந்தது. அன்றியும், லிவிங்ஸ்டன் சென்ற வழியைப் பின்பற்றி அவரறியாமல் அராபியர் சென்று உள்நாட்டில் இருந்த மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தலாயினர். அச் செய்தி யறிந்த லிவிங்ஸ்டன் எவருடனும் கலகமிடுவ தில்லை எனத் தாம் கொண்டிருந்த கொள்கையைக் கைவிட்டு, அராபியரைக் கண்டவிடத்தில் தாக்கி அடிமைகளை விடுவிக்கும் நெறியைக் கைக்கொண்டார். ஆதலால், அராபியருக்கும் லிவிங்ஸ்டனுக்கும் பகை ஏற்பட்டது.

இறுதிப் பயணம்

அவ்வாறு பலகாலம் அலைந்ததனால் உடல்மெலிந்த லிவிங்ஸ்டன் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார். அங்குச்சில காலம் தங்கினார். உடல் சற்று நலம் பெற்றதும் மீண்டும் தம் பயணத்தைத் தொடங்கினார். அவருடைய நண்பர்கள் அவருடைய மூப்பைக்கருதி அவரைச் செல்லாமல் தடுக்க முயன்றது வீணாயிற்று. அரசினரால் லிவிங்ஸ்டனுக்குத் துணைவராக அனுப்பப்பட்டவருள் ஒரு சிலரும் அவரைக் கைவிட்டுத் திரும்பினர். லிவிங்ஸ்டனை உள்நாட்டுக் குடிகள் கொலைசெய்துவிட்டதாக அவர்கள் புனைவுரை புகன்றனர். ஆங்கில நாட்டினர் அதனை ஏற்க வில்லை. நன்றியறிவு மிக்க ஆப்பிரிக்க நாட்டினர் தங்கள் நலனுக்காக அல்லும் பகலும் அல்லற்பட்டுழைத்த லிவிங்ஸ்டனைக் கொல்ல நினைப்பதும்செய்யார் என்பதை ஆங்கிலேயர் அறிந்திருந்தனர். அவர் எங்கேனும் ஓர் இடத்தில் உள்நாட்டு மக்களோடு உள மகிழ்வோடு

அளவளாவிக்கொண்டிருப்பாரென்றும், மூப்புமேலிட்ட அவரை எவ்வாறேனும் மீட்டுக்கொண்டு வந்து நல்வாழ்வு வாழவைக்க வேண்டுமென்றும், அரசியலாரும், நண்பரும், உறவினரும் கருதினர். அதன்படி அவர்கள் ¹நியூயார்க் ஹெரால்ட் செய்தித்தாளின் ²அறிக்கையாளர் ³ஹென்றி ஸ்டான்லி என்பவரைத் தேர்ந்தெடுத்து விவிங்ஸ்டனை அழைத்துவரப் பணித்தனர்.

உண்மையாளரின் உறுதி

பேரிடையூறுகளைப் பொறுத்துக்கொண்டு பொறுமையோடு காடும் காளுறும் கடந்து சென்று ஸ்டான்லி இறுதியில் ⁴உஜ்ஜி என்னுமிடத்தில் விவிங்ஸ்டனைக் கண்டு நாட்டிற்குத் திரும்பி வரும்படி அழைத்தார். நாட்டிற்கு நண்பரோடு மீண்டு நாட்டினரைக் கண்டுகளிப்பதை விவிங்ஸ்டன் விரும்பினாரெனினும், பல்லாயிர மக்கள் பதைத்திருப்பதைக் கண்ட பிறகும் அவர்கள் துயரை வேரோடு களையாமல் நாடு மீள நினைத்தாரில்லை. “என்று அடிமை வாணிபம் அறவே அழிகின்றதோ, அன்றுதான் தாய்நாடு திரும்பமுடியும்,” என்று உறுதியாய்க் கூறித் தம் நண்பரைத் திரும்பியனுப்பிவிட்டார். ஸ்டான்லி தாய்நாடு திரும்பியதும் விவிங்ஸ்டனுக்கு உதவும்படியாக உணவுப்பொருள் களையும் துணைவர்களையும் அனுப்பிவைத்தார். விவிங்ஸ்டன் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு ⁵தங்கனிகா ஏரியைக் கண்டுபிடித்தார். அப்பொழுது வயிற்றுப்போக்கு அவரை வாட்டத் தொடங்கியது. எனினும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தம் துணைவர்களின் உதவியால் மேற்செல்லத் தொடங்கினார்.

-
1. New York Herald. 2. Reporter. 3. Henry Stanley
4. Ujiji. 5. Lake Tanganyika.

இறுதி

கடைசியில் ¹ சித்தம்பேர என்னுமிடத்தை அடைந்தார். ஓயாத உழைப்பால் நலிவடைந்திருந்த அவர், 1873-இல் மே முதல்நாள் இறையடி சேர்ந்தார். எழுந்திருக்கமுடியாத நிலையிலிருந்த அவர் தமது இறுதி நாள் வந்துற்றதை யறிந்து முழந்தாளிட்டு இறைவனை வணங்கி, “அடிமைத்தனை அறவேண்டும்; ஆப்பிரிக்க நாட்டினர் ஆக்கமுறவேண்டும்,” என்று வேண்டிய வாறே உயிர் நீத்தாராம்! என்னே இப்பெரியாரின் தந்நலமற்ற தன்மை!!

அடிமை வாணிபம் ஒழிதல்

லிவிங்ஸ்டனுடைய வேண்டுகோள் வீணாகவில்லை; அவர் எழுதிய நூல்கள் பிற்காலத்தில் ஆப்பிரிக்க நாட்டை ஆராய்ந்த அவர் நண்பர் ஸ்டான்லிக்கு மிகவும் உதவிபுரிந்தன. ஆங்கில நாட்டாரும் அடிமைவாணிபத்தை ஒழிக்குமாறு சொல்லி அரேபிய அரசருக்கு ஆள் விடுத்தனர். நாளடைவில் அடிமைவாணிபம் ஒழிந்தது. அடிமை மக்களும் துயர் நீங்கிக் களித்தனர்.

௩. ¹ரோவால்ட் அமன்சன்

நில முனைகள்

நில உருண்டையினுடைய வடமுனையையும் தென் முனையையும் ஆராய்ந்தறியப் பண்டைநாள்முதல் அறிஞர் பலர் முயன்றனர். பயணத்திற்கே இடையூறு விளைக்கக்கூடிய இடம் நில உருண்டையினுடைய முனைதான். அங்குக் குளிர் மிகுதியால் தரையில் பனி உறைந்திருக்கும். உணவுப் பொருள் கிட்டாது; ஆறு திங்கள் பகலாகவும், ஆறுதிங்கள் இரவாகவும் இருக்கும். தரையிலும் ஆங்காங்குப் பெரும்பள்ளங்கள் உள்ளன. பனிமூடிய நிலத்தில் வழக்கிப் பள்ளத்தில் விழ நேரிடின் உயிர் தப்பல் இயலாது. அன்றியும், குளிர்நாளில் கடல்நீரும் உறைந்துவிடு மாதலால், கலங்கள் கடலில் சிக்கிக்கொண்டு அசையமுடியாதபடி இருக்க நேரிடும். முனை நோக்கிச் செல்லும்போது கலம் தவறான வழியே சென்று பாறைகளில் மோதியும், பெருமீன்களினால் தாக்குண்டும் ஒழிவதால் கலத்திற் செல்லும் அனைவரும் உயிரிழக்க நேருவதும் உண்டு.

வடமேற்கு வழி

ஆசியா சென்று, அந்த நாட்டாரோடு வாணிபம் செய்ய ஐரோப்பியர் விரும்பினரென்பதை நீங்களறி வீர்கள். தரைவழியாக ஆசியா செல்ல ஒரு வழி காணப் பலர் முயன்றனர். மற்றொரு பிரிவினர் கடல் வழியாக ஆப்பிரிக்காவைச் சுற்றி இந்தியா செல்லக்கூடு மென்றும் கருதினர். ஐரோப்பாவின் வடமேற்கிற் சென்றால், ஆசியாவின் கிழக்குப் பகுதியை யடையலாம்

என்று பலர் எண்ணமிட்டனர். நிலம் உருண்டை வடிவானபடியால் ஐரோப்பாவிலிருந்து மேற்கே சென்றாலும், கிழக்கே சென்றாலும் ஆசியாவை யடையலாம் என்று அவர்கள் நினைத்தனர். இவ்வாறு ஐரோப்பாவிலிருந்து வடமேற்காகச் சென்று ஆசியா செல்லும் வழி அறிபவர்களுக்கு இருபதியிரம் பொற்காசுகள் நன்கொடையளிப்பதாக ஆங்கில அரசினர் அறிவித்திருந்தனர். ஆதலால், வடமேற்கு வழியைக் கண்டுபிடித்தால் அப்பரிசில் பெறுவதும் உலகை ரனைவருடைய வாழ்த்துக்கும் நன்றியறிவிற்கும் தாம் உரியராவதும் ஒருபுறமிருக்க, உலகின் பல நாட்டு மக்களுக்கும் தாம் ஒரு தொண்டு ஆற்றியதாகும் என்று அறிஞர் பலர் முயன்றனர்.

அமண்ட்சன் ஆராய்ச்சி

அவர்களுள் ¹ரோவால்ட் அமண்ட்சன் ஒருவர். அவர் ²நார்வே நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இளமையிலேயே எதையும் நுட்பமாகக் கூர்ந்து ஆராயும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். திறமையும் மனவன்மையும் மிக்க செயல்கள் பல செய்வதில் அவருக்குப் பெரிதும் விருப்பம். அவர் உலகின் வடமுனையைக் காண ஊக்கம் கொண்டார். தமக்குமுன் வடமுனை காணச் சென்று மறைந்த ³சபாஸ்டியன் காப்ட், ⁴ஹென்றி ஹட்சன், ⁵விட்டஸ்பேரிங், ⁶ஜான் பிராங்லின் முதலியவர்களுடைய வாழ்க்கைவரலாறுகளையும், வடமுனைப் பயணத்தின் போது அவர்கள் அவ்வப்போது தாம் கண்டவைகளைப் பற்றி வரைந்த குறிப்பு விவரங்களையும் ஆவலுடன் படிப்பார். அத்தனைபேரும் வெற்றியடையாததற்குக்

1. Roald Amundsen. 2. Norway. 3. Sebastian Cabot.
4. Henry Hudson. 5. Vittus Bering. 6. John Franklin

காரணம் யாதென ஆராய்ந்தார். அனைவரும் ஆற்றலும் ஆண்மையும் பெற்றவர்களே! ஆயினும் வடமுனையைக் காணச் செல்லும்போது அவர்கள் பயணத்திற் குறைபாடுகள் இருந்தனவோ வென அவர் ஆராய்ந்தார். கடுங்குளிரிலிருந்து தங்களைக் காக்கத் தகுந்த உடைகளை வடமுனை செல்பவர்கள் அணிவதால் ஒருவாறு குளிர்க்கொடுமையினின்றும் தப்பலாம்; பனிப்புயலினின்றும் தப்புதல் அவரவர் செல்லும் காலத்தைப் பொறுத்தது; வழியில் ஏற்படும் இடர்கள் எல்லோருக்குமே உண்டு. எனினும், எதிர்பாராத சில நிகழ்ச்சிகளால் தாம் மீளத் திட்டம்போட்டிருந்த காலத்தில் மீள முடியாமற் போவதுண்டு; கப்பல் குளிரால் உறைந்த நீரில் சிக்கிக்கொள்ளுமாயின்கோடை வரும்வரை காத்திருக்க நேரும். அக்கோடையிலும் அப்பாகத்தில் ஏற்படும் வெப்பம் பனிப்படலத்தை முழுவதும் கரையச் செய்யப் போதுமானதாயிராது. அப்போது மனித முயற்சியால்தான் பனிப்படலத்தை உடைத்துக் கலஞ் செலுத்தவேண்டும். இத்தகைய எதிர்பாரா நிகழ்ச்சிகளால் ஏற்படும் காலக்கழிவிற்கு ஏற்ற அளவு உணவுப் பொருளையும் கொண்டு செல்லல்வேண்டும். நெடுநாட்கள் சேமித்து வைக்கப்பட்ட பொருள்களையே உண்ணவேண்டுமாதலால் அவர்களுக்கு நோய் வரக்கூடும்; ஆதலால், அதற்குத் தக்க முன்னேற்பாட்டோடு செல்லவேண்டும்.

தேன்முனைப் பயணம்

இத்தகைய இடுக்கண்களைப்பற்றியும் அவற்றைத் தடுக்கத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் எவை என்பதுபற்றியும் அமண்சன் நன்கு ஆராய்ந்தார். தாம் செல்லக்கூடிய

பயணத்தில் தமக்கு ஏற்படும் இன்னல்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளப் பழக முயன்றார். அதற்காக அவர் கலங்களிற் பணியாற்றத் தொடங்கினார். அப்பணியில் நற்றிறமடைந்து நற்பெயர் பெற்றபடியால் ¹தென் கீழ்முனையை ஆராய்வதற்கென்று பயணப்பட்ட ²பெல்ஜிகா என்ற கப்பலின் தலைவரானார். இந்நிகழ்ச்சி அவருக்கு மிகவும் ஊக்கத்தை ஊட்டியது. தென்முனை செல்லும் போது தாம் கண்டறியும் கருத்துக்கள் வடமுனையைத் தாம் ஆராயச் செல்லும்போது தமக்கு ஆக்கந்தரும் என்று அவர் நினைத்தார். ஆதலால், தாம் செல்லுகையில் ஏற்பட்ட ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் குறித்துக் கொண்டார். ³தென் விக்டோரியா நிலத்தை நெருங்கிய போது கலம் பனியிற் சிக்கிக்கொண்டது. ஓராண்டளவும் அசையாமல் இருந்தது. கடுங்குளிர் தாங்காமல் மாலுமிகளிற் சிலர் மனநிலை யிழந்தனர்; மற்றவர் ⁴கடல் நோய்வாய்ப்பட்டனர். வழக்கமாய் உண்ட உணவுப் பொருளைவிட்டுப் புதிதாய்த் தயாரித்த உணவுப் பொருளை உண்டால் கடல்நோய் தீரும் என்பதை அமண்சன் அறிவார். மிகுந்த தொல்லையோடு அமண்சன் அவ்வுறைபணிப்படலத்தில் நெடுந்தொலை சென்று மீனும் பறவைகளும் தேடிக்கொண்டு வருவார். நாளடைவில் நோய் நீங்கி மாலுமிகள் உடல் நலமுற்றனர். தாம் சென்ற கலம், பணிப்படலம் கரைந்து பயணம் செல்லக்கூடிய நிலையைடைந்ததும் அமண்சன் நார்வே திரும்பினார்.

அறிஞரை அடைதல்

⁵இயூதிறனையும் ⁶காற்றுப்பகுதி நிலையையும் ஆராய்ந்தறியுங் கலைபயில அமண்சன் ஆவல் கொண்டார்.

1. South Magnetic Pole. 2. Belgical. 3. South Victoria Land. 4. Scurvy. 5. Magnetism. 6. Meteorology.

1வான்றியூமேயெர் என்னும் செருமானிய அறிஞரிடம் சென்றார். அவ்வறிஞர் அமண்சனை மிக்க பரிவோடு வரவேற்றார். அமண்சன் இழுதிறனைப்பற்றித் தாம் நன்கு ஆராய்ந்தறிய விரும்புவதாகவும், தென்முனையடுத்த பிரிவில் தாம் ஈராண்டுகள் சுற்றுப்பயணம் செய்திருப்பதாகவும் அறிவித்தார். நியூமேயெர் குறுநகை கொண்டார். “நீங்கள் உங்கள் உளக்குறிப்பு முழுவதையும் எனக்கு உணர்த்தவில்லைபோ விருக்கிறது! இன்னும் ஏதேனும் நீங்கள் அறிய விரும்பினால் தாங்கள் அதை எனக்கு அறிவிக்கலாமே!” என்று அமண்சனை அறிஞர் கேட்டார். “வடமேற்கு வழியை நானே முதலில் வகுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய பேரவா!” என்று விடையிறுத்தார் அமண்சன். “புகழத்தக்க பேரவாவே, தாங்கள் இன்னும் ஏதோ ஒன்றை என்னிடம் கூறாமல் மறைக்கின்றீர்கள்,” என்று அறிஞர் கூறினார். அமண்சன் நியூமேயெரின் நுண்ணறிவை வியந்தார். நாட்டுப்பற்று மிக்க பல இளைஞருக்குள்ள இலக்குத் தமக்கும் இருக்கும் என்பதைத் திடமாய்க் கண்டுகொண்ட அவ்வறிஞரை நோக்கி, “ஆம்! கூறி விடுகிறேன்; வட விழுமுனை எவ்விடமுள்ளது என்பதையும் காண நான் எண்ணியுள்ளேன்,” என்று கூறினார்.

அறிஞரின் ஆசி

அமண்சனை அறிஞர் ஆவலோடு தழுவிக்கொண்டார். ‘தாங்கள் அதைச் செய்தால் ஊழிவரை மக்களுக்கு மாண்பு மிக்கதோர் உதவிசெய்தோராகுவீர். அதுவே உண்மையான வீரச்செயல்,’ என்று கூறினார். அமண்சனுக்கு அளவில்லாத உள்ளக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட

டது. தம்முடைய முயற்சியில் தமக்குத் தோல்வியே கிட்டுமென்றும், தாம் அம்முயற்சியால் வீண் தொல்லை யே அடைய நேருமென்றும் எவரேனும் தமக்கு அறிவுறுத்திக் கூறினாலும், திணையளவும் உளத்தளர்வடையாதவர்க்கு நியூமேயெர் கூறிய சொற்களைக் கேட்டதும் உற்சாகம் கட்டுக்கடங்காமற் பெருகியது. தம்முடைய முயற்சியில் தாம் நினைத்ததைவிடக் கொடிய இடுக்கண் நேரினும், தாமும் தம் துணைவர்கள் அனைவரும் தாம் மேற்கொள்ளப் போகும் பயணத்தில் மரிக்க நேரினும், தாம் வடவிழுமுனையை எவ்வாறேனும் காண முயல்வதென்று முன்னரே கொண்டிருந்த உறுதியை மீண்டும் திடப்படுத்திக்கொண்டார்.

வடக்குப் பயணம்

1903-ஆம் ஆண்டு ஜூன்மீ 16-உயில் அறுவரைத் தமக்குத் துணைவராகக்கொண்டு அமண்சன் ஒரு மீன் படகில் பயணமானார். சின்னாட்களில் கலம் ¹உரியொலி என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்தது. அதற்கப்பால் அவர்களுக்குமுன் வேறெவரும் சென்றதில்லை. எனவே, ²வழிப்படங்கள் எவையும் இல்லை. அமண்சன் மிகுந்த விழிப்போடு கலத்தைச் செலுத்தலானார். தாம் சென்ற வழியைக் காட்டும் வழிப்படத்தைத் தாமே தயாரித்தார். ஒருநாள் சுடும்புயலொன்று தொடங்கியது. கலமானது அங்குமிங்கும் நிலையிழந்து ஆடிற்று. பெரிய அலையொன்று விரைவாக துடுப்பில் மோதிற்று. துடுப்பு அச்சைவிட்டுச் சற்று விலகிவிட்டது. கலத்தைத் தங்கள் திட்டப்படி செலுத்தல் இனி அவர்களால் இயலாது. கலமும் வழி தப்பியது. ஒரு பாரையை நெருங்கிற்று; கலத்தின் அடிப்புறமும் பாரையின் ஒரு

புறத்தில் மோதியது. அவர்களெல்லோரும் தங்களுடைய ஆயுள் முடிவடைந்ததாக நினைத்தனர்; அமண்சனுக்கு உயிரிழப்பதில் அச்சம் இல்லை. எனினும் தம்மால் நாட்டுக்கு ஏற்படவிருந்த நற்பயன் கிட்டாதே யென்ற ஒரு குறை உண்டாயிற்று. எனினும், அவர் நம்பிக்கையை முழுதும் கைவிடவில்லை. ஒருவேளை ஏதேனும் தாம் முன்னோக்காத நிகழ்ச்சியால் தமது திட்டம் நிறைவேறினாலும் நிறைவேறும் என்று நினைத்தார்.

கலம் நிலையடைதல்

மறுகணம் வேறொரு திரையானது கலத்தைத் தள்ளி அதனுடைய வழியிற் சேர்த்தது. திரையால் தாக்குண்ட துடுப்பு மீட்டும் தன்னிலை சேர்ந்து பணியாற்றத் தொடங்கிற்று. அனைவரும் உள மகிழ்ந்தனர். கலத்தில் ஓட்டை ஏதாவது ஏற்பட்டதோவென்று விரைவாகச் சோதித்தார்கள். கலத்திற்கு ஊறு ஏதும் ஏற்படவில்லை என்று கண்ட அமண்சன் அடைந்த களிப்பை யாரே யறிவார்! எனினும், துடுப்பு மீண்டும் நிலையிழந்துவிடுமோ என்றொரு கவலை அவரை வாட்டியது. மிகவும் மெதுவாகக் கலத்தைச் செலுத்தி ¹வில்லியம் அரசர் தீவு என்று இப்போது சொல்லப்படும் தீவையடைந்து ஒரு தகுதியானவிடத்தில் கலத்தை நிறுத்திக் கரை சேர்ந்தனர். குளிர்காலம் தொடங்கிவிட்டபடியால் அவ்விடத்திலேயே தங்களுக்குத் தங்குமிடங்கள் அமைத்துக் கொண்டு குளிர்காலத்தை அங்கே கழித்துக் கோடைகாலம் வந்துற்றதும், தம்முடைய பயணத்தை மீண்டும் தொடங்கலாமென்று கருதி, அதற்கான

ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டார்கள். அவ்விடத்திலேயே அமண்சன் தமக்கென ஓர் ¹ ஆய்வுக்கூடம் ஏற்படுத்தி, இழுமுனையினுடைய இருப்பிடத்தைக் காட்டக்கூடிய பொறிகளை அவ்விடத்தில் அமைத்தார்.

ஆய்வுக்கூடம்

ஆய்வுக்கூடம் அமைப்பதற்குத் தேவையான பொருள்களை அமண்சன் தம்மோடு கொணர்ந்திருந்தார். ² இழுதிறஊசியுனை அமைக்கத்தகுந்த சிறந்த சலவைக் கற்களையும், வெப்பமும் குளிரும் அவற்றைத் தாக்கா வண்ணம் காப்பளிக்கப் பலகைகளாலும் செப்பாணிகளாலும் ஆக்கப்பெற்ற பெட்டிகளையும் கொணர்ந்திருந்தார். இருப்பாணிகளை, ³ இழுதிறன் ⁴ வயப்படுத்துமாதலால், பெட்டிகளில் இரும்பு ஆணிகளை அமைத்தால், தமது இழுதிறஊசிகள் அவற்றின் பணியைச் செவ்வனே செய்ய இயலாதென்று அவர் அறிந்திருந்தார். அமண்சன் தமது முழுத்திறனையும் பயன்படுத்தி அமைத்த அப்பொறிகள் நன்கு பணியாற்றின.

வட விழுமுனை

நில உருண்டையின் வடக்கேயும் தெற்கேயும் இழுதிறன் உள்ளது என்பது நீங்கள் அறிவீர்கள். அதனொற்றான் ஒரு இழுதிறன்ஊசியை நாம் பார்த்தோமானால் அது தென் வடலாகவே உள்ளது. இனி இவ்வுசி குறிப்பிடும் வடதிசையானது ⁵ வடமுனைமீள் இருக்குமிடத்திலிருந்து சற்றுக் கிழக்

1. Observatory. 2. Magnetic needle. 3. Magnetism.

4. Attract. 5. North Polar Star.

கிலோ அல்லது மேற்கிலோதான் பெரும்பாலும் உள்ளது. சில சமயங்களில் இவ்வூசியானது பல மாதங்களுக்கு முன் காட்டிய திசையைக் காட்டாமல் சற்றே மாறுபட்டு நின்றது. ஆதலால், நிலஇழுதிறனுடைய முனைகள் இடம் மாறிக்கொண்டு வரக்கூடுமென்று அமண்சனுக்குத் தோன்றியது.

உள்நாட்டினரைக் காணல்

கலத்திற் சேமிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருள்களன்றி வேறு உணவுப்பொருளை உண்ணவேண்டுமென்று அமண்சனும் துணைவரும் விரும்பினார்கள். அப்போதெல்லாம் அமண்சனும் அவர், தம் துணைவரும் வெளியே சென்று கரடிகளையும் கலைமான் களையும் வேட்டையாடி வருவார்கள். அவற்றின் இறைச்சியைப் பதஞ்செய்து உண்பார்கள். கடல்நோய் காணாமல் தங்களைக் காத்துக்கொள்ள அமண்சன் இந்த முறையைக் கைக்கொண்டார். ஒருநாள், அவர்கள் இவ்வாறு வேட்டையாடச் சென்றபோது, தொலையில் கலைமான் தோலுடுத்து, வில்லை அம்புடன் கைக்கொண்ட மக்கள் சிலரைக் கண்டார்கள். அமண்சனும் அவர் குழுவினரும் தம்முடைய கையிலிருந்த ¹கொல் மருந்துக் கருவிகளைக் கீழே யெறிந்து தம்முடைய நல் வெண்ணத்தைக் காட்டினார்கள். உடனே அம் மக்களும் தங்கள் கைகளிலிருந்த வில்லையும் அம்பையும் கீழே எறிந்துவிட்டு அமண்சனையும் அவர் குழுவினரையும் அணுகினார்கள். அவர்கள் ²எஸ்கிமோ எனப்படும் மக்கள் இனத்தினர். அமண்சன் அவர்களுக்குத் தம்முடைய கலத்தையும், தம்முடைய ஆய்வுக்கூடத்தையும் காட்டினார். அவர்கள் மிகவும் வியப்புற்றனர்.

எஸ்கிமோ மக்கள்

எஸ்கிமோமக்கள் பணி நிறைந்த இடத்தில் உறைந்து வந்தமையால், கலைமானினுடைய தோலையும், ஆங்குக் காணப்பட்ட கரடிகளினுடைய தோலையும் உடையாகச் செய்து அணிந்தார்கள். அவர்களுக்கு அவ் விலங்குகளினுடைய இறைச்சியும் ஒருவகை மீனுமே உணவுப்பொருள்களாம். அங்குக் கிடைத்த மீனினுடைய கொழுப்பை எடுத்து அவர்கள் குளிர்காலத்தில் விளக்கெரிப்பார்கள். தாங்கள் கொன்ற மிருகங்களினுடைய எலும்பைக்கொண்டே அவர்கள் தங்களுடைய வில் அம்புபோன்ற வேட்டைக் கருவிகளையும், தங்களுடைய ஆடைகளைத் தைப்பதற்கு வேண்டிய சிறிய ஊசிபோன்ற கருவிகளையும் செய்துகொள்வார்கள். அமண்சன் எஸ்கிமோமக்களோடு நட்புரிமை கொண்டார். எஸ்கிமோமக்களும் அவருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தார்கள்.

வடமேற்கு வழி காண்டல்

அமண்சனும் அவர் குழுவினரும் 1905-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டுத் திங்கள் மீண்டும் புறப்பட்டு, வடக்கே சென்றார்கள். எந்த விடத்தில் தாம் தமது கலம் சென்ற திசையை மாற்றவேண்டுமென்பதை அமண்சன் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு கணக்கிட்டிருந்தார். அவ்வாறு செல்லும்போது, ஆழமற்றவிடங்களில் கூட அவர் கலத்தைச் செலுத்த நேர்ந்தது. ஓரிடத்தில் அவருடைய கலம் செல்லும்போது, அதனடிப்பாகத்திற்கும் கடல்நீர்ப்பகுதியின் அடிப்பாகத்திற்கும் இடையே யிருந்த ஆழம் ஒரு முழத்தைவிடக் குறைவாகவேயிருந்தது. அவ்வாறு பயணம் சென்றுகொண்டு இருக்கும்

போது ஒருநாள் கடலில் திமிங்கிலவேட்டையாடுவோருடைய கலங்களைக் கண்டார். வட அமெரிக்காவின் வடக்கிலுள்ள ¹ அலாஸ்காவின் வடகரையிலுள்ள கடலைத்தாம் வந்தடைந்தது கண்டு அமண்சன் மகிழ்ந்தார். அவர் தேர்ந்தெடுத்த வழி நல்ல வழியாகவே அமைந்தது. அவ்வாறு வடமேற்கு வழிகண்டு தாய்நாடு திரும்பினார் அமண்சன்.

நார்வே நாட்டினர் மகிழ்வு

நாடு திரும்பிய அமண்சன் தாம் கண்ட உண்மைகளை மக்களுக்கு அறிவித்தார். வடமேற்குப் பாதையை முதன்முதலில் கண்டறிந்த புகழ் அமண்சனைச் சேர்ந்தது. அறிஞர் பலர் அமண்சனைக் கண்டு அளவளாவினர். அமண்சன் அவர்களுக்குத் தாம் சென்ற பயணத்தைப்பற்றிக் கூறினார். எஸ்கிமோ மக்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை விவரங்களைப் பற்றியும் கூறினார். தம் நாட்டினருக்குக் காட்டுவதற்காகத் தாம் கொண்டுவந்திருந்த எஸ்கிமோ மக்களுடைய ஈட்டி, வில், அம்புபோன்ற கருவிகளையும் கலைமான்தோலாற் செய்யப்பட்ட ஆடைகளையும் காண்பித்தார். அமண்சன் தமது நாட்டினர் என்று கூறுவதில் நார்வே நாட்டினர் மிகவும் பெருமையடைந்தனர்.

தேன்முனைப் பயணம்

சில திங்கள் கழிந்தன. அமண்சன் நில உருண்டையினுடைய தேன்முனை காண விரும்பினார். ஆண்டுச் சென்றால், ² அண்டார்டிகா வெணப்படும் தேன்முனைப் பரப்பைப்பற்றிய விவரங்களைக்கொண்டு வர

லாம் என அவர் திட்டமிட்டார். 1910-ஆம் ஆண்டில் தெற்கு நோக்கிப் பயணமானார். செல்லும் வழியில் ¹ஸ்காட் என்பவரும் தென்முனை காண முயல்வதாக அறிந்தார். தாமும் தெற்கு நோக்கிச் செல்லுவதாக அமண்சன் அவருக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார். அமண்சன் கோடைகாலத்தில் தென்முனைப் பகுதியை நெருங்கினார். ஆங்காங்குத் தமக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைச் சிறிது சிறிதாக வழியில் சேர்த்து வைத்து, அவ்வவ்விடங்களில் அடையாளமாகக் கொடிகளையும் ஊன்றி வைத்துவிட்டுத் தெற்கு நோக்கிச் சென்றார். 1911-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்கள் 14-ம் நாள் அமண்சன் தென்முனை சேர்ந்தார். சுற்றுப்புறங்களில் காணப்பட்ட பொருள்களை ஆராய்ந்துவிட்டு அமண்சன் நார்வே திரும்பினார்.

வானூர்தியில் வடமுனைப் பயணம்

தம் நாட்டையடைந்த அமண்சன் நில உருண்டையினுடைய வடமுனை காண விரும்பினார். அவருக்கு முன்னரே ²பீயரி என்ற அமெரிக்கர் அதைக் கண்டு பிடித்தார். எனினும், தாம் சென்று வடமுனை கண்டறிய விரும்பினார். ³வானூர்தி ஒன்றிலேறி, அவர் வடமுனை சேர்ந்து, ஆங்குள்ள நிலத்தினுடைய அமைப்பைக்கண்டு மீண்டார். வானூர்தியில் வடமுனை சென்றவருள் அமண்சனே முதல்வர்.

அமண்சன் ஆண்மை

பிறகு மருத்துவர்கள் கூறிய மொழிப்படி அமண்சன் தமது மூப்புக்காரணமாக எங்கும் இனிச்

1. Scott.

2. Peary.

3. Airship.

செல்லுவதில்லை என்று உறுதி பூண்டார். தமது வாழ்நாளை அமைதியாகக் கழிக்க விரும்பினார். அப்போது அவருடைய நண்பரொருவர் ¹இடாலியா வென்னும் வானூர்தியிற் புறப்பட்டு வடமுனை நோக்கிச் சென்றார். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு பலநாள் கழித்தும் அவர் திரும்பி வராதது கண்ட அமண்சன் ஒரு வானூர்தியில் தமது துணைவரைத் தேடி வடமுனைக்குப் பயணமானார். பல திங்கள் கழிந்தும் அமண்சனைப்பற்றிய செய்தி எதுவும் கிட்டாமற் போகவே பல நாட்டினர் அவரைத் தேடும்படி பல ²தேடு குழுவினரை அனுப்பியும் பலனில்லை.

நிலஉருண்டையின் கிட்டாத பகுதிகளைக் கண்டறியப் பாடுபட்டு உழைத்து இருமுனைகளையும் அமண்சன் கிட்டினார். ஆதலால், அவர் உலக வரலாற்றில் சிறந்த இடம் பெறுபவரானார்.

சு. காப்டன் ஸ்காட்

கடற்படையும் ஸ்காட்டும்

உலகஉருண்டையின் தென் முனையை நன்கு ஆராய முயன்ற ஐரோப்பிய காட்டினருள் ஆங்கிலேயர் முதன்மையாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அவர்களுள் ²காப்டன் ராபர்ட் பால்கன் ஸ்காட் தென்முனை ஆராய்ச்சியில் தம் உயிரையும் இழந்த உத்தமர். அவருடைய முன்னோர் கடற்படையில் பணியாற்றினார்கள். முன்னோர் முறைப்படி ஸ்காட்டும் சிறுவராயிருந்த போதே, கடற்படையில் சேர்ந்து வேலைசெய்ய விரும்பினார். அவர் மிகவும் சிறுவராயிருந்ததனாலும், உடல் உரமில்லாதவரா யிருந்ததனாலும் கடற்படையிற் பணியாற்றத் தகுதியற்றவர் எனக் கூறிக் கடற்படையினர் அவரை ஒதுக்கினார்கள். எனினும், ஸ்காட் மனம் தளராமல் தம்மை ஒரு கலத்தில் குற்றேவல் புரிவோனாகவேனும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டினார். கடற்படைப்பணியில் அவருக்கிருந்த அளவிலா ஆர்வத்தை அறிந்த கடற்படையினர் அவருடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கினார்கள். சில ஆண்டுகள் அளவும் ஒரு கலத்தில் குற்றேவலனாகத் தொண்டு ஆற்றிய ஸ்காட். தமது தலைவர்களுடைய அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றுப் படிப்படியாக உயர்ந்து, கப்பற் தலைவராகப் பொறுப்பேற்கும் தகுதி பெற்றார். கப்பலில் அலுவல் பார்த்தமையால், அவருடைய உடலும் நன்கு வளம் பெற்றது.

தென்முனைப்பயண ஏற்பாடுகள்

அந்நாளில், நார்வேநாட்டினர் உலக உருண்டையின் தென்முனையைக் கண்டுபிடிக்க மிகவும் முயன்றனர். அதைக் கேள்வியுற்ற இங்கிலாந்து அரசினரும் தென்முனை கண்டறிய முயல்பவர்க்கு வேண்டிய ஆதரவு அளிக்க முன்வந்தனர். நெடுந்தொலை கடற்பயணம் செல்லுவதிலும், கண்டறியப்படாத இடங்களைக் காணுவதிலும் ஸ்காட் விருப்பம் மிகுந்தவர். ஆதலால், அரசினர் ஸ்காட்டை அழைத்துத் தென்முனைக்குப் பயணம் செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்குமாறு கூறினார்கள். அவ்வாறே ஸ்காட் ஒரு சிறந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தார்.

பயணஞ் செல்லுவோர் அணிந்த ஆடை

முனைகளில் பனி மிக மிகுதி என்பது யாவர்க்கும் தெரியும். ஆகையால், தென்முனை சென்றோரனைவரும் கலைமான் தோலாற் செய்யப்பட்ட செருப்புகளையும் கையுறைகளையும் அணிந்துகொண்டார்கள். ஒட்டகத்தின் உரோமத்தினால் நெய்யப்பட்ட தலைக்குல்லாய்களையும் அவர்கள் அணிந்துகொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் உடலிலும் காலிலும் கம்பளியையும் அதன்மேல் அழுத்தமான நீலநிறத் துணியினால் செய்யப்பட்ட சட்டைகளையும், அவை எல்லாவற்றிற்கும் மேல் மெழுகுத்துணியையும் போட்டுக்கொண்டார்கள். செருப்புகள் பனித்தரையில் ஈரமடைந்து ஊறிப்போகாமல் நெடுநேரம் வெப்பமாய் இருப்பதற்காக, ஒருவகைப் புல்லை அச்செருப்புக்களின் உட்புறத்தில் சுற்றினார்கள். ஒட்டகத்தின் உரோமத்தினால் நெய்யப்பட்ட போர்வைகளும், கலைமான் தோலினால் ஆன படுக்கைகளும் அவர்கள் துயிலும்போது மிகவும் நலமளித்தன.

அவர்களுடைய உணவு

பனித்தரையில் பலநாள் பயணஞ் செல்லவேண்டுமாதலால், அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைத் தங்களுடன் மிகுந்த எச்சரிக்கையாகக் கொண்டு சென்றார்கள். கலங்களில் எல்லோரும் இடுக்கணின்றிப் பயணம் செய்யவேண்டுமானால், கலத்தினுள் தேவையற்ற பொருள்களை நிரப்பலாகாது. ஆதலால், ஸ்காட் மிகவும் சத்தூள் உணவுப்பொருள்களை மட்டுமே சேமித்துக்கொண்டார். ரொட்டி, மாட்டிறைச்சி, கொழுப்பு, ¹உலர்ந்த பாற்பொடி, வெண்ணெய், ²பாற்கட்டி, எண்ணெய், காப்பி, தேயிலை, பக்குவமாய்ச் சீசாக்களில் அடைக்கப்பட்ட காய்கறித்துண்டங்கள், பழங்கள், ஊறுகாய் ஆகியவற்றை அவர் தம்முடைய கலத்தில் நிறைத்துக்கொண்டார். எனவே அப்பொருளில் சிறிதளவு உட்கொண்டாலும் நல்ல உடல்வளமுறலாம். உருளைக்கிழங்கு, சர்க்கரை, எலுமிச்சம்பழச்சாறு ஆகியவற்றையும் அவர் நிரப்பிக்கொண்டார்.

பனிநிலப் பயணத்திற்கேற்ற உருளையில்லாத வண்டிகள்

பனிநிலத்தில் பயணம் செய்வதற்கென ஸ்காட் ³உருளையற்ற வண்டிகள் பலவற்றைச் செய்து எடுத்துக் கொண்டார். சிலவிடங்களில் பனித்தரை மேடாகவும், சிலவிடங்களில் பள்ளமாகவும் இருக்குமாதலால், பனிநிலத்தில் உருளையுள்ள வண்டிகள் செல்லமாட்டா. ஆதலால், உருளையற்ற ஒருவகை வண்டிகளையே ஆங்குப் பயன்படுத்தவேண்டும். அவ்வண்டிகளில் உருளைகள் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் உறுதியான கனத்த கட்டைகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். கட்டை

கள் உறுதியற்றவையாயிருந்தால், அவற்றினமேல் வெள்ளித் தகடோ, இரும்புத் தகடோ அடிக்கப்பட்டிருக்கும். உருளை இல்லாத அவ்வண்டிகளில் பளு மிகுதியாக ஏற்றமுடியாது. ஆதலால், மக்கள் யாரும் அவ்வண்டிகளிற் பயணஞ்செல்ல இயலாது. அவர்களுடைய மூட்டை முடிச்சுக்களை மட்டுமே அவ்வண்டிகள் தாங்கும். ஸ்காட் தம் தென்முனைப் பயணத்திற்கெனவே செய்த அவ்வண்டிகள் ஒவ்வொன்றும் பதினொரு அடி நீளமிருந்தன; ஐம்பது ராத்தல் எடை இருந்தன. அவற்றை மாதோ, குதிரையோ இழுத்துச் செல்லமாட்டா. குளிர் மிகுந்த நாட்டிலுள்ள ¹கலைமான் களும், நாய்களும் அவற்றை இழுத்துச் செல்லமுடியும். ²மட்டக்குதிரைகளும் இழுத்துச்செல்வது உண்டு. ஸ்காட் அதற்காகச் ³சைபீரியாவிலிருந்து பெரிய நாய்களைத் தம் மூடன் கொண்டுபோனார்.

புறப்பாடு

ஸ்காட்டும் ⁴ஷாக்கன்டன், ⁵வில்ஸன், ⁶ஈவான்ஸ், ⁷லாக்லி என்னும் அவருடைய நண்பர்களும் வேண்டிய பொருள்களோடு 1901-ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 31-ஆம் நாள் ⁸டிஸ்கவரி (நாடுகாண் கலம்) என்னும் கப்பலில் இங்கிலாந்திலிருந்து தென்முனை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். ஆறு திங்கள் கழிந்ததும், ⁹மக்மர்தோ ஒலி என்னும் நீர்ப்பரப்பில் ஒரு துறையில் தங்கினார்கள். அத்துறையை அடுத்துப் பனிப்பரப்பு ஒன்று ஒரு பெரிய சுவர்போல் நெடுந்தொலை நீண்டு காணப்பட்ட

-
1. Reindeer. 2. Pony. 3. Siberia. 4. Shackleton.
5. Wilson. 6. Evans. 7. Lachly. 8. Discovery.
9. Memurdo Sound.

டது. அப்பனிச் சுவரின் பெரும்பகுதி கடல் மட்டத்திலிருந்து நூறு அடிக்குமேல் உயர்ந்திருந்தது. அங்கிருந்து தென்முனை செல்லும் வழி பனிமூடியே இருந்ததனால், ஸ்காட் தம் குழுவினர் அனைவரையும் பனியில் நடக்கப் பயிற்சி பெறுமாறு பணித்தார். ஆகையால், ஸ்காட்டினுடைய குழுவினர் அனைவரும் ¹சுருக்கப் பயிற்சி பெற்றார்கள். குளிர்காலத்தை மக்மர்தோ ஒலித்துறையிலேயே கழித்தனர். அங்கே அவர்கள் வீண்பொழுது போக்கவில்லை. அவர்கள் போகவேண்டிய பெரும்பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஓய்வு வேளையில் அவர்கள் நாடகங்களை நடித்தும், ²தென்முனைக்காலஇதழ் என்னும் தாளில் தாங்கள் பயணஞ்செய்த முறைகளைப்பற்றியும், கண்ட காட்சிகளைப்பற்றியும் எழுதியும், வேண்டிய படங்களை வரைந்து விளக்கியும் இன்புற்றுக் குளிர்நிலத்தில் தாங்கள் அடைந்த அவதியை ஓரளவு மறந்து மகிழ்ந்தனர்.

பயணம் தொடர்தல்

கோடைகாலம் தொடங்கியதும் அவர்களெல்லோரும் தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கினார்கள். ஸ்காட்டும், அவருடைய ஆராய்ச்சிக்குத் துணைவராக வந்த அவருடைய நண்பர்களும் ஆங்காங்கு ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு சென்றனர். ஸ்காட் புறப்படுமுன்பே ஏவலாளர்கள் வண்டிகளில் சிறுகச் சிறுக உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டுபோய் ஆங்காங்கு வைத்து அவ்வவ்விடங்களைக் குறிக்கும் அடையாளங்களாகக் கொடுக்களைப் புதைத்துவிட்டுக் கலத்திற்கு மீண்டனர்.

1. Skiing. 2. South Polar Times.

எனவே, ஸ்காட் ஒரு கல் செல்ல, ஏவலாளர் அவ் வழியில் மூன்று முறை சென்று மூன்று கல் தொலை செல்ல நேர்ந்தது. அத்தகைய ஏற்பாட்டினால், பயணக் குழுத்தலைவர்கள் தங்கள் ஆராய்ச்சியிலேயே தங்களுடைய எண்ணம் முழுவதையும் செலுத்தியதோடு, ஏவலாளர்களும் உணவுப்பொருள்கள் அனைத்தையும் தங்களுடனே கொண்டுசென்று வருந்தாவண்ணம் திரும்பும்போது வேண்டிய உணவுப்பொருள் ஆங்காங்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. இரண்டு திங்கள் கழிந்ததும், 1902-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்த்திங்கள் 30-ஆம் நாளில் ஸ்காட் 182° நெற்குக் கோடு குறிக்கும் இடத்தை அடைந்தார்.

மக்மர்தோ ஒலித்துறைக்கு மீளுதல்

அப்போது, ஷாக்கன்டன் நோயுற்றார். மற்றையோரும் அலுத்துப் போயிருந்தனர். நாய்கள் மிக மெலிந்து வண்டி இழுக்க வலுவிழந்திருந்தன. ஆதலால், ஸ்காட் மக்மர்தோ ஒலித்துறைக்குத் திரும்பி, ஷாக்கன்டன் உடல் நலமுற்றவுடன் மறுபடியும் புறப்பட்டு வரலாமென நினைத்தார். அவ்வாறே அவர்களனைவரும் மக்மர்தோ ஒலித்துறைக்கு மீண்டனர். வழியிலிருந்த ஓர் உணவுப்பொருள் சேமிப்புக்களஞ்சியத்தை அடைவதற்குள் அவர்களுக்குப் பசி மிகுந்தது. நாய்கள் களைத்துப் போயின. மெலிந்த நாய்களைச் சுட்டுக் கொண்டு அவற்றின் இறைச்சியைப் பெரிய நாய்களுக்குப் போட்டனர். உணவுக்களஞ்சியத்தை அடைந்ததும் அவர்கள் அனைவரும் கடும்பசியினால் அளவுக்கு மீறி உணவை அருந்தினார்கள். அதனால், எழுந்து

நடக்கமாட்டாமல் திணறினார்கள். அப்போது கடுங்காற்றும் மழையும் கூடியடித்து அவர்களுடைய துணிக் கூடாரங்களைத் தரையில் வீழ்த்தின அவர்கள் கீழே விழுந்த கூடாரங்களை முன்போல அமைக்க முயன்றார்கள். குளிரில் இன்றுகொண்டு கூடாரம் அமைப்பது மிகவும் வருந்தமான வேலை. அப்போது விரல்களும் கால்களும் உணர்ச்சியற்று விடுமாதலால் அவற்றை அமைப்பது மிகவும் தொல்லை. அவ்வாறு பல இன்னல்களால் வருந்தி, அவர்கள் மக்மர்தோ ஒலித்துறைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஷாக்கள்டன் சிகிச்சை

புதிதாகப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சியை ஷாக்கள்டனுக்கு உணவாகக் கொடுத்தால் அவருடைய நோய் தீருமென ஸ்காட் நினைத்தார். ஆகையால் அங்கிருந்த ¹கீல் என்னும் ஒருவகை விலங்கினுடைய ஈரலையும், ஒருவகைப் பறவையினுடைய முட்டையையும் ஸ்காட் தாமே போய்க் கொண்டுவந்து சமைத்து, ஷாக்கள்டனுக்கும் மற்றையோர்க்கும் கொடுத்தார். அது மிகவும் சுவையாயிருந்ததனால், அவர்கள் எல்லோருமே அதை மிகுந்த விருப்பத்துடன் உண்டார்கள். எனினும். ஷாக்கள்டனுடைய உடல் நலமுறவில்லை. அப்போது ²“வைகறை” என்னும் ஒரு துணைக்கப்பல் நிறைய உணவுப்பொருள்களோடு மக்மர்தோ ஒலித்துறைக்கு வந்தது. ஸ்காட், ஷாக்கள்டனை அக்கப்பலில் ஏற்றி, இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிவைத்தார்.

ஸ்காட் பேரிடரினின்று மீளுதல்

அவர்கள் மக்மர்தோ ஒலித்துறையிலேயே 1903-ஆம் ஆண்டில் குளிர்காலத்தைக் கழித்தனர். கோடை

1. Seal.

2. The Morning.

காலம் தொடங்கியதும் செப்டம்பர் மாதத்தில் அவர்களனைவரும் மீண்டும் தங்களுடைய பயணத்தைத் தொடங்கினார்கள். (உலக நடுக்கோட்டின் வடக்கே குளிர்காலமாக இருக்கும்போது, அக்கோட்டின் தெற்கே கோடைகாலமாகும்) உணவுப்பொருள்கள் குறையலாயின. பனிப்பயலும் மழையும் மிகவும் அதிகரித்தன. ஆதலால், நவம்பர் 3-ஆம் நாள் அவர்களனைவரும் தங்களுடைய பயணத்தைவிட்டுத் திரும்பினார்கள். திரும்பிச் செல்லும்போது ஸ்காட்டும் ஈவான்ஸும் அவர்களுடைய வண்டியின் முன்புறத்திலும் லாக்லி பின்புறத்திலும் வண்டியை நகர்த்தினர். அவர்களுடைய நாய்கள் மிகவும் இளைத்துப்போய் நடக்கக்கூட முடியாமல் நலிந்திருந்தபடியால், ஸ்காட் குழுவின்ரே வண்டியை இழுக்கவேண்டியதாயிற்று. அவ்வாறு அவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஓரிடத்தில் ஸ்காட் கால் சறுக்கி ஒரு பள்ளத்தில் விழுந்தார். ஸ்காட்டை அடுத்து நடந்துகொண்டிருந்த ஈவான்ஸும் அப்பள்ளத்தில் விழுந்தார். இருவரும் வண்டியின் முன்புறத்திலிருந்த கைப்பிடிகளை உறுதியாகப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். வண்டியின் பிற்பகுதி கொக்கியைப் போல் வளைந்திருந்தபடியால், அது தரையில் மாட்டிக் கொண்டது. லாக்லி மிகவும் எச்சரிக்கையோடு தப்பினார். ஸ்காட்டும் ஈவான்ஸும் பள்ளத்தினுள்ளே வண்டியின் கைப்பிடியைப் பற்றிக்கொண்டு தொங்கினார்கள். பிடியை விட்டாலோ கீழே ஆழ்ந்த குழியில் வீழ்ந்து உயிர் துறக்கவேண்டியதுதான். என்ன செய்வதென்று தோன்றாமல் இருவரும் திகைத்திருக்கும்போது, ஸ்காட் தமது கால்களுக்கருகில் அப்பனிச் சுவர் சற்று நீண்டிருந்ததைக் கண்ணுற்றார். அவர் மெதுவாக அவ்

விடத்தில் தம் கால்களை ஊன்றி லாக்வியின் உதவியால் வெளியேறினார். பின்னர், லாக்வியும் ஸ்காட்டும் சேர்ந்து ஈவான்ஸை வெளியேற்றினார்கள். இவ்விதமாகப் பயணஞ் செய்துகொண்டு டிசம்பர்மாதக் கடைசியில் மூவரும் கப்பலை அடைந்தனர்.

இங்கிலாந்துக்குத் திரும்புதல்

1904-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலேயே இங்கிலாந்துக்குப் புறப்பட்டுவிடவேண்டும் என்று ஸ்காட்டிடம் போட்டிருந்தார். ஆனால் அவர்களுடைய கப்பலைச் சுற்றிலும் பனி உறைந்து இருந்தது. பிப்ரவரி தொடக்கத்தில்தான் பனி கரையத்தொடங்கும். அப்போதுகூடக் கப்பலைச் சுற்றிப் பன்னிரண்டு கல் தொலைபணிக்கட்டியாகவே இருக்கும். ஆதலால் பல பணியாட்களைக்கொண்டு பணிக்கட்டியை உடைக்க முயன்றார்கள். அதுமிகக் கடினமான வேலையாயிற்று. ஆதலால் ஸ்காட் பணிக்கட்டி உடைப்பதை நிறுத்தச்சொன்னார். அப்போது உதவிக் கப்பல்கள் இரண்டு வந்து சேர்ந்தன. மக்மர்தோ ஒலித்துறை அருகில் அவ்விரு கலங்களை நிறுத்திவிட்டு அவ்விரு கப்பல்தலைவர்களும் ஸ்காட்டிடம் வந்து வணங்கினார்கள். ஸ்காட்டையும் அவருடைய குழுவினரையும் அழைத்துவர அரசினர் தங்களைப் பணித்ததாகவும், பனியிற் சிக்கிய கலத்தை அங்கேயே கைவிட்டு உடனே தாய்நாடு மீளும்படி ஸ்காட்டுக்குக் கூறுமாறு அரசினர் அவர்களுக்குச் சொல்லியதாகவும் கப்பற் தலைவர்கள் கூறினார்கள். அதைக்கேட்ட ஸ்காட்டும் அவருடைய குழுவினரும் மகிழ்ச்சியும் துயரமும் ஒருங்கே கொண்டனர். அரசினர் தங்களை விரைவில் தாய்நாடு மீளும்படி பணித்து அதற்கான உதவியும் செய்ததனால் மகிழ்ச்சியும், ஈராண்டளவும்

தங்களுடைய இல்லமாயிருந்து காப்பளித்த பழம் பெருங் கலத்தைப் பனியிற் சிக்கவிட்டுச் செல்லுவதில் வருத்தமும் அடைந்தனர். எனினும், தாய் நாட்டிற்குக் கடுகிச் செல்லவேண்டும் என்னும் பேராவல் அவர்களனைவரையும் தூண்டியதால், பழங் கலத்தைவிட்டுச் செல்லத் துணிந்தனர். ஆதலால், பழைய கப்பலிலிருந்த பண்டங்களைப் புதிய கப்பல்களில் சேர்க்கத் தொடங்கினார்கள். அப்போது ஒருநாள் திடீரென்று எவரும் எதிர்பாராதவண்ணம் பனி கரைந்தது. உடனே துணைக்கு வந்த இரு கலங்களின் உதவியால் பழைய கலத்தைப் பனியின் பிடியினின்று விடுவித்தனர். பிறகு அவர்கள் தங்கள் மூன்று கலங்களுடன் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார்கள். இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிய ஸ்காட்டும் அவருடைய துணைவர்களும் இங்கிலாந்து மக்களால் மிகச் சிறப்பாக வாழ்த்தப்பட்டார்கள். உலக மெங்கும் ஸ்காட்டின் பெயர் பரவியது.

இரண்டாம் பயணம்

ஐந்து ஆண்டுகள் கழிந்தன. ஸ்காட் மீண்டும் தென்முனை செல்லத் திட்டம் வகுத்தார். அதன்படி 1910-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 15-ம் நாள் ¹கார்டிப் துறையிலிருந்து ²டெர்ரா நோவா என்னும் கப்பலில் அவர் புறப்பட்டார். அவரோடு ³வில்ஸன், ⁴ஓட்ஸ், ⁵ஈவான்ஸ், ⁶பவர்ஸ் என்பவர்கள் சென்றனர். நவம்பர் மாதம் 29-ஆம் நாள் ⁷ஈவான்ஸ் முனையில் தங்கினார்கள். அவ் விடத்தில் தங்களுடைய திரும்புகால் பயணத்துக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருளை வைத்துவிட்டுச் சென்றார்கள். 1911-ஆம் ஆண்டு முதல்நாள் அவர்கள் ⁸87°

1. Cardiff. 2. Terra Nova. 3. Wilson. 4. Oates.
5. Evans. 6. Bowers. 7. Cape Evans. 8. 87° S. Latitude.

தெற்குக் கோட்டைக் கடந்தனர். ஜனவரி நான்காம் நாள் ஸ்காட்டும் அவருடைய நான்கு நண்பர்களும் தங்களுக்கு உதவியாக வந்தவர்களிடமிருந்து விடை பெற்றுப் பிரிந்து, தெற்கே சென்றனர்.

தென்முனை அடைதல்

அம்மாதம் 17-ஆம் நாள் தென் முனையை அவர்கள் அடைந்தபோது, சிறிது தொலையில் ஏதோ கறுப்பான பொருள் தரையில் கிடப்பதை பவர்ஸ் என்பவர் பார்த்தார். அவர்களனைவரும் அதன் அருகே சென்று பார்க்க, அஃது ஒரு கறுப்புப்பை என்று அறிந்தார்கள். ஸ்காட் ¹மெல்போரன் நகரிலிருந்தபோது ²அமண்சன் என்னும் நார்வே நாட்டாரிடமிருந்து ஒரு செய்தி பெற்றார்; அச்செய்தியில் அமண்சன் தாமும் தென்முனை காணச் செல்லுவதாக மதீராவிலிருந்து அறிவித்திருந்தது, கறுப்புப் பையைக் கண்டதும் ஸ்காட்டின் நினைவிற்கு வந்தது. அமண்சன் தமக்கு முன்னரே தென்முனையை அடைந்துவிட்டார் என்று அவர்கள் அறிந்ததும், அவர்களனைவரும் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள்; எனினும் தாங்களும் தென்முனை யடைந்ததுபற்றி அவர்கள் ஆறுதல் அடைந்தார்கள். ஒருநாள் அங்கேயே தங்கி அங்குக் காணப்பட்ட பறவைகள், விலங்குகள் முதலியவற்றை ஆராய்ந்தார்கள்.

தென்முனை விலங்குகளும் பறவைகளும்

தென்முனையில் அவர்கள் பல அழகிய பறவைகளைப் பார்த்தார்கள். சில பறவைகளின் சிறகுகள்

நீலங் கலந்த பழுப்பு நிறமாயிருந்தன. அவை அச்சமின்றி ஸ்காட் குழுவினர் வேட்டையாடும்போது அவர்களைச் சுற்றி நின்றன. வேறு சில பறவைகளின் தலைகளும் சிறகுகளும் சிவந்தும், உடல் வெளுத்தும் இருந்தன. மற்றும் சிலவற்றின் சிறகுகளும் தலைகளும் கறுப்பு நிறமாயும், உடல் வெள்ளையாயும் இருந்தன. அவற்றின் உயரம்நான்கு அடி; எடை நூறு இராத்தல். தரையில் அவை நெடுந்தூரம் அணி அணியாக நின்றது பார்க்க மிகவும் அழகாக இருந்தது.

ஸீல் என்னும் ஒருவகை விலங்கு அங்கே இருந்தது. அதன் உடல் முழுதும் வெண்மையாயிருந்தது. அது நண்டுகளையும், மீன்களையும் பிடித்துத் தின்னும். ஸ்காட் குழுவினர் அதன் ¹ஈரலையும், ²சிறுநீர்ப்பிரித்தியையும் மிகுந்த விருப்புடன் உண்டார்கள். பனித்தரையில் ஆங்காங்குப் பாசிகள் படர்ந்து மூடி இருந்தன; வேறெந்தச் செடிவகையும் அங்கே வளருவதில்லை.

முனையினின்றும் திரும்புதல்

ஆங்கிருந்த இயற்கை அமைப்புகளைக் கண்ட ஸ்காட் குழுவினர், அமண்சன் அவர்களுக்கு முன்னால் தென்முனை யடைந்ததால் ஏற்பட்ட மனத்தளர்ச்சியை ஒருவாறு மாற்றிக்கொண்டு, ஜனவரி 19-ஆம் நாள் தென்முனையை விட்டுப் பயணமாணர்கள். அவர்கள் புறப்படுமுன் அங்கே இங்கிலாந்து நாட்டின் ஐக்கியக் கொடியை நாட்டிப் புகைப்படமெடுத்துக்கொண்டார்கள். வடக்கு நோக்கித் திரும்பிச் சிறு தொலைவு சென்றதும், பனிப்புயலும்,

பெரு மழையும் தொடங்கின. மிகுந்த வருத்தத்தோடு அவர்கள் மேற் சென்றனர். பனியின் தண்மை தாங்காமல் ஈவான்ஸ் நோயடைந்தார். அதனால், ஒரு திங்கள் அவர் வருந்தினார். கடைசியாகப் பிப்ரவரி 17-ஆம் நாள் உயிர் நீத்தார். ஸ்காட்டும் அவருடைய நண்பர்களுள் எஞ்சிய மூவரும் உளம் கலங்கினார்கள். தாய்நாட்டார் உயர்வுக்காக உயிர்துறந்த உத்தமர் ஆவி, உலகை ஈன்ற ஒருவனுடைய காப்பில் ஓய்வு பெற வேண்டுமென்று வணங்கி வேண்டி, உடைந்த உள்ளத் துடன் தம் வழிமேற் செல்லத் தொடங்கினார்கள்.

இன்னல்கள் தொடர்தல்

வடக்கே செல்லச் செல்லக் குளிர் மிகுந்தது. ஓட்ஸும் குளிர் தாங்க முடியாமல் மிகவும் வருந்தினார். தம்மை அழைத்துச் செல்லுவதற்காக நோயற்ற தம் நண்பர்கள் வருந்துவதை அவர் விரும்பவில்லை. தம் நண்பர்கள் தமக்கு முன்னால் சென்றுவிடவேண்டுமென்றும், தாம் பின்னர் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வருவதாகவும் சொன்னார். ஸ்காட் அதற்கு இணங்க வில்லை. அவ்வாறு ஒரு திங்கள் கழிந்தது. அவர்கள் ஓர் இரவு உணவருந்தியபின் படுத்துக்கொண்டார்கள். ஓட்ஸ் உறங்கவில்லை. மறுநாள் காலை பனிமழை மிகுதியாய்ப் பெய்துகொண்டிருந்தது. தாம் வெளியே செல்லுவதாகவும், திரும்பிவரச் சற்றுத் தாமதமாகுமென்றும், ஓட்ஸ் தம் நண்பர்களிடம் கூறிவிட்டுக் கூடாரத்தைவிட்டு வெளியேறிப் பனிமழையிற் புகுந்து மறைந்தார். நெடுநேரமாகியும் அவர் திரும்பாதது கண்ட அவருடைய நண்பர்கள் ஓட்ஸ் மரித்திருப்பா ரென்று தெரிந்துகொண்டார்கள்.

பறவைகள் அனைத்தும் பறந்து சென்றன

ஸ்காட்டும் அவர் நண்பர்களும் மிகுந்த வருத்தத்தோடு மேற்சென்றனர். ஓயாத அலைச்சலாலும், நண்பர்கள் மரித்ததனால் மனமுடைந் திருந்ததனாலும், அவர்கள் உடலும் மிகவும் நலிந்தன. நாளொன்றுக்கு மூன்று கல் தொலை நடப்பதே அவர்களுக்கு வருத்தமாயிற்று. மிக மெதுவாக நடக்க நேர்ந்ததால், உணவுக்களஞ்சியத்தை அடைவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னமேயே அவர்கள் உணவுப் பொருள்கள் தீர்ந்துவிடும்போலிருந்ததால், வழக்கமாக உண்ட உணவுப் பொருளையும் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. மார்ச் திங்கள் 21-ஆம் நாள் அவர்கள் ஈவான்ஸ் முனைக்குத் தெற்கே பதினொரு கல் தொலைவிலுள்ள ஓரிடத்தை அடைந்தனர். களைப்பு மேலிட்டதால் அங்கேயே தங்குவதற்குக் கூடாரம் அமைத்துக்கொண்டார்கள். அப்போது அவர்களிடம் இரண்டு வேளைக்கு மட்டும் உணவு இருந்தது. அங்கு தங்கிய பிறகு நான்கு நாட்கள் விடாமல் பனி மழை பெய்தது.

¹ துணைக்குழுவினர் கண்டது

குறித்த காலத்திலே ஸ்காட்டும் அவருடைய குழுவினரும் மீளாமையால் இங்கிலந்து அரசினர் ஒரு துணைக்குழுவினரை அனுப்பி, அவர்களை அழைத்து வருமாறு பணித்தார்கள். அவ்வாறே அவர்கள் சென்று பார்த்தபோது ஸ்காட்டும் அவருடைய துணைவர்களும் கூடாரத்தில் உயிர்துறந்து கிடந்தனர். ஸ்காட்டினுடைய குறிப்புப் புத்தகத்தில், “நாங்கள் நாடு திரும்பும் பேறு பெற்றிருந்தோமானால் நானும் என்

துணைவர்களும் அடைந்த வருத்தத்தை ஆங்கிலேயர்களுக்குக் கூறி அவர்கள் உரோமம் சிலிர்க்கும்படி செய்திருப்போம்," என்று வரையப்பட்டிருந்தது. தேடு குழுவினர் அங்கே ஸ்காட் குழுவினர் ஒவ்வொருவருடைய நினைவுக்குறியாகவும் ஒவ்வொரு சிலுவை நாட்டி இங்கிலந்துக்கு மீண்டனர். ஸ்காட் மரித்தது கேட்ட ஆங்கிலேயர் அனைவரும் மிகுந்த துயரமடைந்தார்கள். தங்கள் நாட்டு அறிஞர்களும் தென்முனை அடைந்துவிட்டனர் என்னும் நினைப்பு அவர்களுக்கு ஒருவாறு ஆறுதலளித்தது.

ஸ்காட்டின் பெருமை

நாடு கண்டவர்களுள் மிகவும் போற்றப்படவேண்டிய ஒருவர் ஸ்காட். தென்முனை காணச் செல்லுவதில் ஏற்பட்ட இடையூறுகளை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். எனினும் உண்மையைக் கண்டறியும் ஆவலால் அவர்தம் உயிரையும் பொருட்படுத்தாது பயணம் போனார். அத்தகைய சான்றோர் பலருடைய நன்முயற்சியாற்றான் நாம் இப்போது பல நாடுகளைப்பற்றிய உண்மைகளை அறியப்பெற்றோம்.

௫. பிரான்ஸிஸ்கோ பிஸாரோ

ஐரோப்பியரும் அமெரிக்காவும்

கொலம்பஸ் அமெரிக்கா கண்டத்தைக் கண்டு பிடித்த பிறகு, ஐரோப்பிய மக்கள் அந்நாட்டைப் பற்றிச் செவ்வனே அறிந்துகொள்ள முயன்றனர். பற்பல நாட்டு அரசினரும் தத்தம் நாட்டிலிருந்த வன்மை மிக்க கம்மியர்களை அமெரிக்காவைப் பற்றிய முழுவிவரமும் அறிய அக்கண்டத்தின் பற்பல பிரிவுகளுக்கும் அனுப்பினர். அவ்வாறு அமெரிக்கா சென்று மீண்டவர்களுள், கல்வியறிவற்ற பலர் அமெரிக்க நாட்டில் மலைகள் எல்லாம் பொன்னாலானவை எனவும், ஆறுகளின் இருமருங்கிலும் மணிகள் சிதறிக்கிடந்தன எனவும், அவ்வாறுகளில் முத்துக்கள் நிறைந்திருந்தன எனவும் அந்நாட்டின் செல்வ வளத்தைப் பன்மடங்கு மிகைப்படுத்திக் கூறலாயினர். அவற்றைக் கேட்ட ஐரோப்பிய மக்களுட் பெரும்பான்மையோர் அமெரிக்காவைக் காணப் பேராவல் கொண்டார்கள். பற்பல நாடுகளிலிருந்து பலர் அமெரிக்காவுக்குப் போனார்கள்.

பிஸாரோ

அவ்வாறு அமெரிக்கா சென்ற ஸ்பெயின் நாட்டினருள், ¹பிரான்ஸிஸ்கோ பிஸாரோ என்பவர் ஒருவர். சிறுவராயிருந்தபோது அவர் ஒரு செல்வருடைய பன்றிகளை மேய்த்து வயிறு வளர்த்தார். நாளடைவில் அவருக்கு அவ்வாழ்க்கையில் வெறுப்பு ஏற்பட்டது. அமெரிக்காவுக்குச் சென்றால், தாம் ஒரு செல்வராக வாழலாம் என நினைத்தார். ஆதலால், கப்பற்றலை

1. Francisco Pizarro.

வர்கள் பலரை அணுகித் தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். ¹பல்போவா என்னும் கப்பற்றலைவர் பிஸாரோ விடம் இரக்கம் கொண்டார். பல்போவா ஏன் அவரிடம் இரக்கம் கொண்டார்?

பல்போவா

பல்போவா முதலில் அமெரிக்காவை அடுத்த ²சான் டொமிங்கோ என்னும் தீவில் ஒரு பயிரிடுவோராக இருந்தார். அத்தொழிலில் அவருக்குப் போதுமான ஊதியம் கிடைக்கவில்லை; மாறாகக் கடன் பெருகிற்று. ஆதலால் தாம் வேறேதேனும் ஒரு சிறந்த தொழிலைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினார். அப்போது அவர் அமெரிக்கா செல்ல விரும்பினார். ஆனால், அதற்கு வேண்டிய பொருள் அவரிடமில்லை. பொருளிலாக் குறையால், அமெரிக்கா சென்று பொருள் தேடாவிடில், அதிவிசுவில்தாம் கஞ்சிக்கும் பஞ்சாய்ப் பறக்க நேரும் என்பதைப் பல்போவா நன்குணர்ந்தார். நண்பர்கள் பலரை அணுகித் தமக்குப் பொருள் கடனாகத் தரும்படி வேண்டினார். பெரும் பொருள் படைத்தோர் பலர் பல்போவா ஒரு வறிஞர் என அறிந்தோராதலால், அவருக்குப் பொருள் உதவி செய்ய மனமின்றிப் பொய்ச்சாக்குக் கூறிப் போது கடத்தினர். அவருக்குப் பொருள் உதவ மிகவும் விரும்பிய இரண்டொரு நண்பர்கள் தாம் எதிர்பார்த்த பொருள் கிட்டாமையால் வருந்தினர். ஆதலால், பல்போவா அமெரிக்கா செல்ல ஒரு சிறு சூழ்ச்சி செய்தார். ஓரிரவு அவர் எவருமறியாவண்ணம் கப்பற்றுறையை அடைந்து, அங்கே அமெரிக்கா

வுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கென வைக்கப்பட்டிருந்த வெற்றுப்பெட்டி ஒன்றினுள் புகுந்துகொண்டார். கப்பல் நடுக்கடலை யடைந்ததும், எவருமறியா வண்ணம் பெட்டியை விட்டு வெளிவந்து, கப்பல் மேற்றளத்தை யடைந்து, அங்கிருந்தவர்களோடு சேர்ந்து உறங்கினார். பிறகு அங்கிருந்தவரோடு நட்புக்கொண்டு அவர்களுள் பலருடைய உதவியைப் பெற்று, ஒரு சிறந்த கப்பற்றலைவரானார்.

பல்போவாவும் பிஸாரோவும்

இளமையில் வருந்தி முயற்சியால் உயர்நிலை யடைந்த பல்போவாவுக்குப் பன்றி மேய்க்கும் பிஸாரோவைக் கண்டதும், தம்முடைய இளமையில் நேர்ந்த இன்னல்கள் நினைவிற்கு வந்தன. எனவே, தம்மைப்போன்று வருந்தும் பிஸாரோவை மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அவர் விரும்பியதில் வியப்பேதுமில்லை யன்றோ! ஆதலால், அவர் தாம் சென்ற பயணங்களில் எல்லாம் பிஸாரோவைத் தம் துணைவராகச் சேர்த்துக்கொண்டார். அவ்வாறு ஒரு சிறந்த தலைவரிடம் நாடு கண்டறிவதில் பயிற்சி பெற்றமையால், பின்னர் தாமே பல பயணக் குழுவினரின் தலைவராகப் பல நாடு செல்லும் பேற்றைப் பிஸாரோ பெற்றார்.

பிஸாரோ அமெரிக்கா செல்லுதல்

¹பனாமாவிலிருந்து பிஸாரோ தென்னமெரிக்கா செல்ல விரும்பினார். ஸ்பெயின் நாட்டுப் போர்வீரரான ²அல்மேக்ரோ என்பவரையும், பனாமாவிலிருந்த ஸ்பெயின் நாட்டுக் கிறித்து நெறித் தலைவர் ஒருவரையும் அணுகித்

தமக்கு வேண்டிய பொருள் உதவிபெற்றார். அவ்வாறு பிஸாரோக்கு உதவிய அவ்விருவரும் அவருடைய முயற்சியில் மிகவும் ஊக்கம் கொண்டனர். அல்மேக்ரோ சிறந்த போர்வீரராதலால், பிஸாரோவின் துணைவராகச் செல்லுவதற்கு மிகவும் விரும்பினார். கிறித்துநெறி யிறைவர் பிஸாரோ பொருள் வேண்டிய போதெல்லாம் இல்லையென்னாது கொடுத்தார். அல்மேக்ரோவை விட அதிகப் பொருள் கொடுத்தவர் கிறித்துநெறித் தலைவர்தாம். கலம் கட்டிய பிறகு, கம்மியரைக் கூட்டும்பணி சற்று வருத்தமானதாயிருந்தது. மிகுந்த முயற்சியுடன் ஒரு நூறு கம்மியர்களைச் சேர்த்தனர். அனைவரும் 1524-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்கள் 24-ஆம் நாள் பனாமாவை விட்டுப் புறப்பட்டார்கள். ஒரு சிறு கலஞ்சமைத்துக்கொண்டு, சின்னாட்களில் அல்மேக்ரோவும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தார்.

பயணம்

முதலில் அவர்கள் ¹முத்துத்தீவு எனப்படும் இடத்தை அடைந்தனர். அது பனாமாவுக்குத் தென் கிழக்கில் உள்ளது. பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் கரையோரமாகவே அவர்கள் தங்கள் கலத்தைச் செலுத்தினர். செல்லும்போது, பிஸாரோ கரையை நோக்கியவாறே, ஏதேனும் குடில்களோடு மாந்தர் எவரேனும் புலப்படுகின்றார்களோ வென்று உற்றுநோக்கிக் கொண்டு போனார். சில வாரங்கள் கழிந்தன; புயல் வீசியது. கப்பல் தத்தளித்தது. புயலில் அவர்கள் மிகுந்த அல்லற்பட்டு மேற்சென்றனர். புயல் ஓய்ந்ததும், அவர்களுக்கு வேறொரு பெருங்கவலை ஏற்பட்டது.

1. Isle of Pearls.

குடிநீர் குறைந்துவிட்டது. உணவுப் பொருள்களும் மிகவும் குறைந்துவிட்டன. எங்காவது ஓரிடத்தில் கலத்தை நிறுத்திக் கரையருகில் உள்ள ஊரிலிருந்து குடிநீரும், 'உணவுப் பொருள்களும்' வேண்டியவளவு சேர்த்துக்கொண்டு பயணம் தொடங்கவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஆதலால், கலத்தை ஓரிடத்தில் நிறுத்தி, அனைவரும் கரைக்குச் சென்றனர்.

காட்டத்தியும் கலவரமும்

அவ்விடத்தில், காட்டுஅத்திமரங்கள் நிறைந்திருந்தன. அனைவரும் மிகவும் விருப்பத்தோடு காட்டத்திக்காய்களைப் பறித்துத் தின்றனர். கரையோரத்தில் மக்கள் வாழும் அறிகுறிகள் தென்படவில்லை. உள்நாட்டில் யாரேனும் மனிதர்கள் இருக்கின்றார்களோ வென அறிய பிஸாரோ விரும்பினார். உள்நாடு செல்லுவதற்கான ஆயத்தம் செய்துகொண்டிருக்கையில், அத்திக்காய்களைத் தின்றவரனைவரும் வாந்தியெடுத்து மயக்கமுற்று வீழ்ந்தனர். பிஸாரோ அவர்களுடைய மயக்கத்தைத் தெளிவித்து ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளச் செய்தார். பிறகு, தம் குழுவினரிற் சிலரை அழைத்து, முத்துத் தீவுகளுக்கு மீண்டும் சென்று, கலம் நிறைய உணவுப்பொருள்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு தாங்கள் இறங்கி இருந்த இடத்திற்கு வரும்படி பணித்து, எஞ்சி யிருந்தவர்களுடன் உள்நாட்டிற்குள் சென்றார்.

உள்நாட்டுக் குடிகள்

உள்நாட்டில் சிறிது தொலையில் அடர்ந்த காடு ஒன்று இருந்தது. அக்காட்டுக்குள் நுழைந்ததும் ஒரு சிற்றூரை அவர்கள் பார்த்தார்கள். அவ்வூரில் ஆங்

காங்கு மக்கள் நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களானவரும் பிஸாரோவையும் அவர் குழுவினரையும் கண்டவுடன் அஞ்சி ஓடிவிட்டார்கள். பிஸாரோ மிகவும் எச்சரிக்கையாக முன் சென்றார். அங்கிருந்த குடிசைகளில் இருந்த தேங்காய்களையும், சோளத்தையும் கண்டு அவர் மகிழ்ந்தார். பின்னர் அச்சமும் ஐயறவும் கலந்த குறிப்புடன் நிற்கொண்டிருந்த உள்நாட்டுக் குடிமக்களைத் தம்மருகில் வருமாறு குறிப்பிட்டார். அவர்களும் அவ்வாறே வந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் கைகளிலும் கால்களிலும் கனத்த பொற்காப்புகளை அணிந்திருந்தார்கள். அதைக்கண்டு ஸ்பெயின் நாட்டினர்க்கு மகிழ்ச்சி மிகுந்தது. தாங்கள் தேடிவந்த பொன்னும் மணியும் மலியும் நாடு மிக அருகிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். தாங்கள் உண்ணப்போதுமான உணவு கிடைக்காமல் தாங்கள் வருந்துவதைக்கூட அவர்கள் மறந்தார்கள். நண்பர்களுட்கிலர் காய்ச்சலால் மரித்தமை கண்டு, மனம் தளர்ந்து, மீண்டும் பனாமா சென்றுவிடலாம் என்று முன்னர் நினைத்த மாலுமிகள் கூடப் பொன்னைக் கண்டவுடன் தங்கள் தென்திசைப் பயணத்தை மேலும் தொடர்வதற்கு, விரைவாக முத்துத்தீவிலிருந்து கப்பல் மீளவில்லையென யென விருப்புடன் கப்பல் வரும் வழியை நோக்கினர். என்னே பொன்னின் உயர்வு!

கலகம் விளைக்கும் குடிகள்

ஒருநாள் முத்துத் தீவிலிருந்து உணவுப்பொருள்களுடன் பிஸாரோவின் நண்பர்கள் திரும்பினார்கள். உடனே அனைவரும் தங்களுடைய பயணத்தைத் தொடங்கினார்கள். முன்போலவே பிஸாரோ கரையை

நோக்கியவாரே சென்றார். தெற்கே செல்லச் செல்லச் சின்னஞ்சிறு குடில்கள் நிறைந்து காணப்பட்டன. ஓர் இடம் ஓர் ஊர்போல் காணப்பட்டது. அவ்விடத்தை நன்கு ஆராயவேண்டுமென்று பிஸாரோ விரும்பினார். கப்பலைக் கரையருகே நிறுத்திக் கரை சேர்ந்தார். போர் வீரர் சிலருடன் ஒருவரை முன்னால் அனுப்பி, அவ்வூராருடைய தன்மையை உளவறிந்து வருமாறு சொன்னார். கலத்திலிருந்து பலர் இறங்குவதைக் கண்ட அவ்வூர்க்குடிகள் ஓட ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் போர்ப்பயிற்சி பெற்றவர்கள். பிஸாரோவும் அவருடைய துணைவரிற் பலரும் கரையில் தங்கிவிட்டதை அறிந்ததும் அவர்கள் முன்னோக்கி வந்துகொண்டிருந்த ஸ்பெயின் நாட்டுப் போர் வீரர்களைத் தாக்கினார்கள். மற்றொரு பிரிவினர் கரையில் தங்கியிருந்த பிஸாரோவையும் அவர் துணைவரையும் தாக்கினார்கள். ஸ்பானியர்கள் மிக்க திறமையுடன் போரிட்டு அவர்களைத் துரத்தினார்கள்.

பிஸாரோவின் திகைப்பு

பிறகு, பிஸாரோ தம் துணைவர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு கப்பலுக்குத் திரும்பினார். பயணத்தைத் தொடர்ந்து முடிக்க அவர்கள் தயங்கினார்கள். தெற்கே செல்லச் செல்ல மக்கள் மிகவும் முரடர்களாயிருப்பின் அவர்கள் தம்மைத் தாக்காமலிருக்கவும், கட்டாயமானால் அவர்களைத் தாங்கள் தாக்கவும் வேண்டிய ஆள்வலி தம்மிடமில்லை என்று உணர்ந்த பிஸாரோ, மீண்டும் பனாமாவுக்கே திரும்பி விடலாமென்று நினைத்தார். அவருடைய அகக்குறிப்புணர்ந்த நண்பர்கள் கலம் மிகவும் நிலைகேடுற்று இருந்ததாலும், தெற்கே குளிர் மிகவும் அதிகரிக்கக்

கூடுமாதலாலும், பனாமாவுக்கு மீளுவதே சாலச் சிறந்தது என்று கூறினார்கள். ஆதலால் பிஸாரோ பனாமாவை நோக்கித் திரும்பினார். அவரைத்தொடர்ந்து வந்த அல்மேக்ராவும், ¹சான்ஜுவன் ஆறு வரையில் சென்று பிஸாரோவைக் காணாமல் வாட்டத்துடன் பனாமாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

இரண்டாம் பயணம்

பனாமா திரும்பினும், பிஸாரோ தம் முயற்சியைக் கைவிடவில்லை. முதற் பயணத்தில் தமக்குற்ற இடர்களைப் பிஸாரோ மறக்கவில்லை. இரண்டாம் பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகளை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்யலானார். அவருடைய திட்டப்படி இரு கலங்கள் சமைக்கப்பட்டன. ²உருயிஸ் என்னும் சிறந்த மாலுமிகலஞ் செலுத்தும் பணியை மேற்கொண்டார். துணைவர் பலர் சேர்க்கப்பட்டனர். போர்க் கருவிகள் கலங்களில் குவிக்கப்பட்டன. ஒருநாள் அல்மேக்ராவுடன் அனைவரும் மறுமுறை பனாமாவலிருந்து புறப்பட்டுத் தெற்கே சென்றனர். சான்ஜுவன் ஆற்றின் வட பகுதியிலுள்ள மக்களைப் பற்றிப் பிஸாரோ ஒருவாறு அறிந்துகொண்டா ராதலால், வழியில் எங்கும் காலத்தைக் கழிக்காமல் நேரே சான்ஜுவன் ஆற்றை அடைந்து கலத்தைவிட்டுத் தம் நண்பருடன் இறங்கினார்.

ஸ்பேயின் நாட்டினர் ஐயம்

அனைவரும் கரையேறியவுடன், கடற்கரையை யடுத்த ஒரு சிற்றாருக்குள் நுழைந்தனர். உள்ளூரார் சிலரைக் கண்டு மிகுந்த அன்போடு பேசினார்கள். அவர்கள் அணிந்திருந்த பொன் வளையல்களிற் சில

வற்றைப் பிஸாரோ குழுவினர் பெற்றுக்கொண்டனர். பொன் வளையல்களைக் கண்ட அல்மேக்ரோவின் ஆசை பன்மடங்கு பெருகியது. தெற்கே செல்லச் செல்ல உள்நாட்டு மக்களுடைய செல்வம் பெருகிக் காணப்பட்டமையால், தாங்கள் கண்டு பிடிக்கப் போகும் ¹பெருவியா நாட்டில் மணியும் முத்தும் மிகுந்து காணப்படுமென அவர்கள் நினைத்தார்கள். செல்வம் மலிந்த நாட்டினர் தங்களுடைய செல்வப் பொருள்களைப் பிற நாட்டாருக்குக் கொடுப்பார்களோ வென்றும் ஐயப்பாடு அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று. எவ்வாறாயினும் பெருவியா நாட்டில் காணப்படும் விலையுயர்ந்த பொருள்களைக் கெரண்டுவந்தாக வேண்டுமென்று ஸ்பெயின் நாட்டினர் உறுதிகொண்டிருந்தனர் பெருவியரோடு போராடி வெற்றிபெறவேண்டிய வீரர்கள் தம்மிடம் இல்லை யென்றும், ஆங்காங்குத் தங்கும்போது உள்நாட்டினரால் இன்னல் நேராவண்ணம் காத்துக்கொள்வதற்கு மட்டுமே ஆட்களைக் கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் பிஸாரோ கூறினார்.

அல்மேக்ரோவின் குள்

அல்மேக்ரோ ஒரு புதிய குள் கூறினார். தாம் ஒரு கலத்துடன் மீண்டும் பனாமா சென்று, வீரர்களையும், உணவுப் பொருள்களையும் கொண்டுவருவதாகச் சொன்னார் பிஸாரோ அதற்கு உடன்பட்டாரெனினும், அல்மேக்ரோவுடன் மக்கள் வர விரும்புவார்களோ வென்று அவர் ஐயுற்றார். அன்றியும் அனைவரும் கடலில் ஊறு ஒன்றும் ஏற்படாமல் பெருவுக்குச் செல்லவேண்டுமே யென்றும், அவர் கவலை

யுற்றார். உள்நாட்டுக் குடிகளிடமிருந்து தாம் பெற்ற பொற்காப்புக்களைப் பனாமா மக்கள் கண்டால், அவர்களும் பெருவிற்கு வர மிக விரும்புவார்களாதலால், ஆள் சேர்ப்பது எளிதேயாகும் என்றும், உரூயிஸ் தெற்கே சென்று கடற்கரை யமைப்பை நோக்கி மீண்டால், அனைவரும் இடையூறின்றிப் பெருவிய நாட்டை யடையலாம் என்றும், அல்மேக்ரோ சொன்னார். அல்மேக்ரோ கூறியதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். அவர் மீண்டும் பனாமாவுக்குப் பயணமானார். உரூயிஸ் தெற்கே சென்று கடற்கரை யமைப்பை ஆராய்ந்தார். பிஸாரோவும், அவருடைய நண்பர்களும் சான்ஜுவன் ஆற்றை யடுத்த இடங்களை ஆராய்ச் சென்றார்கள்.

பிஸாரோவின் பெருங் தோல்லை

பிஸாரோவும், அவருடைய துணைவர்களும் நாள் தோறும் அடர்ந்த காடுகளையும், முதலைகள் நிறைந்த ஆறுகளையும், பெரும் பள்ளங்கொண்ட பாறைகளையும் கடந்து, அப்பிரிவைப் பற்றி ஆராய வேண்டியிருந்தது. அடிக்கடி உள்நாட்டினர் அவர்கள் தனித்திருக்கும்போது அவர்களைத் துன்புறுத்தினார்கள். ஆதலால் பிஸாரோவுக்கு மனக்கவலை மிகுதியும் ஏற்பட்டது. ஒருநாள் பிஸாரோவின் குழுவினரிற் பதினான்குபேர் ஓராற்றின் வழியே சென்றனர். பொழுது போகும் நேரமாகியும், அவர்கள் மீளாதது கண்ட பிஸாரோ, தம் துணைவரோடு அவர்களைத் தேடிச் சென்றார். ஓரிடத்தில் அவர்கள், பயணஞ் சென்ற படகு கவிழ்ந்து கிடந்தது. துணைவரைப் பற்றிய செய்தி யொன்றும் தெரியவில்லை. பிஸாரோ

வும், அவர் குழுவினரும் மனங் கலங்கி இருப்பிடத் துக்குத் திரும்பினார்கள். அக்காட்டில் அழகுற விளங்கிய மண மலர்களையும், பச்சைக் கிளிகளையும் பலநிறப் பறவைகளையும் கண்டதால், அவர்களுடைய கவலை ஓரளவு குறைந்தது. நாள் ஆக ஆக உணவுப் பொருள் குறைய ஆரம்பித்ததும் பிஸாரோ பெருங் கவலை கொண்டார்.

உரூயிஸ் மீளுதல்

ஓர்நாள் உரூயிஸ் தம் கப்பலில் திரும்பி வருவதைக் கண்டு பிஸாரோ பெருங் களிப்புக்கொண்டார். அவர் கரையடைந்ததும் பிஸாரோ, உரூயிஸை அவர் தம் பயணத்தில் கண்டவற்றைப்பற்றிக் கேட்டார். உரூயிஸ் தாம் கண்ட புதுமைகளைக் கூறலானார். “நான் நெடுந்தொலை சென்றதும், கரையோரமாகப் பார்த்துக் கொண்டே போனேன். ஒருநாள் நான் ஒரு பெரிய கப்பலைப் பார்த்தேன். அதை உள்நாட்டு மக்களே செலுத்தி வந்தனர். அதைப் பார்த்ததும் என்னுடைய வியப்பு பன்மடங்கு மிகுந்தது. அவர்கள் பொன் நகைகளை அணிந்திருந்தார்கள். நான் அவர்களை ‘எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?’ என்று கேட்டேன். ¹தும்பியாழ் என்னுமிடத்திலிருந்து வருவதாக அவர்கள் கூறினார்கள். நான் பார்த்தவர்களுள் அவர்களே மிகவும் பண்புடையோராவர். நான் அவர்களோடு நட்புக் கொண்டேன். பிறகு, நான் தெற்கே சென்றேன். உலக நடுக்கோட்டைத் தாண்டிச் சிறிது தொலை தெற்கே சென்று, ²பாஸாடோ முனை கண்டு மீண்டேன். அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதியில் உலக நடுக்கோட்

டைக் கடந்த முதல் ஐரோப்பியன் நான்தான்," என உருயிஸ் பெருமையுடன் கூறினார். உருயிஸ் கூறியதைக் கேட்ட பிஸாரோ பெருங்களிப்புற்றார்.

பயணம் தொடர்தல்

உருயிஸ் மீண்ட சின்னங்களில் அல்மேக்ரோவும் திரும்பி வந்தார். அவரோடு எண்பது வீரர்கள் வந்திருந்தனர். உணவுப் பொருள்களையும் அவர் கொண்டுவந்திருந்தார். ஆதலால், பிஸாரோ தம்முடைய கவலையை மறந்து, தம் துணைவருடன் தம்முடைய பயணத்தைத் தொடங்கினார். தெற்கே செல்லச் செல்ல சோளக் கொல்லைகளும், உருளைக்கிழங்கு பண்ணைகளும் மிகுந்து காணப்பட்டன. ஆதலால், 'அவை அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைப் பண்பின் ஓர் அறிகுறி. அங்குள்ள மக்களும் முரடர்களாக இருக்கமாட்டார்கள்' என்று பிஸாரோ நினைத்தார். ஆயினும், அவர்களனைவரும் அயல் நாட்டினரைப் பகைப்பவர்களாக இருந்தால், தம்முடைய திட்டம் நிறைவேறுதே என்று பிஸாரோ கவலையுற்றார்.

மனிதக் குதிரை

பிஸாரோவும் அவருடைய துணைவர்களும் ஓரூரில் தங்கியிருந்தபொழுது, உள்நாட்டுமக்கள் போர்க்கருவிகளுடன் கடற்கரைக்குப் போனார்கள். அல்மேக்ரோவுடன் வந்திருந்த குதிரைவீரர்களுள் ஒருவன் அந்த ஊர் மக்களருகே சென்று, தன் குதிரையை அங்குமிங்கும் செல்லவிட்டான். அக் குதிரைவீரனை அம் மக்கள் மிகுந்த வியப்புடன் இமைகொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குமுன் அவர்கள் குதிரைவீரர்களைப் பார்த்ததே இல்லைபோலும்! ஆதலால்,

அவர்கள் அக்குதிரையையும், வீரனையும் ஒரே விலங்காக நினைத்து, அது புதிய விலங்கு என்றே மருண்டு பார்த்தார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு வியப்புடன் பார்த்துக்கொண்டு நின்றபொழுது, குதிரை கால்வழுக்கிக் கீழே விழுந்தது. குதிரைவீரனும் தூக்கி எறியப்பட்டான். உடனே, குதிரை எழுந்து நின்றது. வீரனும் எழுந்து குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டான். அதுகண்ட உள்ளூர் மக்கள், “ஒரே விலங்கு நினைத்தமாத் திரத்தில் இரு பிரிவாகப் பிரிந்தும், பிறகு ஒன்றாகக் கூடியும் இயங்குகின்றதே! விந்தையினும் விந்தை! இது ஒரு மாயக்கார மாஸிட விலங்கு. இதைக் கொல்ல எவராலும் ஆகாது. இது முதுகின்மேலேயும் இரு கால்கள் நீண்ட உடலில் தொங்குகின்றனவே!” இதன் நான்கு கால்களில் வீரல்களே இல்லை. இரு கால்களில் மட்டும் வீரல்கள் இருக்கின்றன. இந்த விலங்குக்குப் பேசக்கூடத் தெரியும்போலிருக்கின்றது. இதன் வாலில் மயிர் எவ்வளவு அடர்ந்திருக்கின்றது. இதைப் போன்ற பல விலங்குகள் அந்தக் கப்பலில் இருக்கின்றன போலும்! அவை கப்பலை நெருங்கியவுடனே இரு பிரிவாகப் பிரிந்துவிடுகின்றனவே! ஆம்! ஒரே விலங்காக இருந்தால் பளு மிகுந்து கலம் கடலுக்குள் அழுந்தி விடுமோ! இரு விலங்குகளாகப் பிரிந்தவுடன் அவ்வளவு பளு இருக்காதுபோலும்! இந்த விலங்குகள் தம்முடைய மாயத்தினால் அந்த மனிதர்களை அச்சுறுத்தி, ஏமாற்றி இருக்கின்றன. அவர்களை யெல்லாம் ஒரு தனிக் காட்டிற்குக் கொண்டுபோய்க் கொண்டு தின்று விடும்போலும்! அந்தோ! இந்த மனிதர்கள் அவைகளிடம் அவ்வளவு அன்புடன் பழகுகின்றார்களோ!” என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அவ்

வாறு பேசிக்கொண்டிருந்ததை அறிந்த பிஸாரோவும், அவருடைய குழுவினரும் அந்நேரத்தையே தாங்கள் நழுவ ஏற்ற வாய்ப்பாகக்கொண்டு, கலத்திலேறித் தங்கள் இலக்கு நோக்கிச் சென்றார்கள்.

பனூமா ஆளுவோர் சீற்றம்

அவ்வாறு, அவ்வப்போதும் உள்நாட்டினருடைய தொல்லை எதிர்பாராதவகைகளில் ஏற்பட்டு பிஸாரோ தம் தென்திசைப்பயணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதில் தடையும் ஏற்படுமென்று தோன்றியது. ஆதலால் மக்கள் வாழாத ஒரு தீவை அவர்கள் அடைந்தபோது, அல்மேக்ரோ மறுபடியும் பனூமா சென்று பலரைத் துணைகொண்டு வரும் நோக்கத்தோடு புறப்பட்டார். பனூமாவை ஆளுவோர் அல்மேக்ரோவினுடைய சொல்லைக் கேட்டதும் சீற்றமடைந்தார். தம்முடைய ஆள் ஒருவரை ஒரு காலத்தில் அனுப்பி, உடனே பிஸாரோவையும் அவருடைய குழுவினரையும் திரும்பவும் பனூமாவுக்கே அழைத்து வருமாறு கூறினார்.

பிஸாரோவின் மனவுறுதி

ஆளுவோர் கூறியனுப்பிய செய்தி கேட்ட பிஸாரோ செய்வது இன்னதென்று அறியாமல் மலைத்துப்போனார். தாம் கண்டறிய விரும்பிய பெருநாட்டை அணுகிக்கொண்டிருக்கும்போது, துணை கேட்டனுப்பியதற்காக அரசினர் மீளும்படி பணித்திருந்தார். பிஸாரோவின் துணைவர்கள் அரசினருடைய கட்டளையை அறிந்ததும், 'பிற நாட்டில் நெடுநாள் அலைந்து அவ்வூர்க் குடிகளால் துன்புறுத்தப்படுவதைவிட பனூமாவுக்குத் திரும்புவதே மேல்,' என்று சொன்னார்கள். பிஸாரோ அவர்கள் சொன்னபடி நடக்காவிடில், அவர்கள் கலகம் வீளைவிப்பார்களென்றும் பிஸாரோ

வுக்குத் தோன்றியது. தாம் மேற்கொண்ட பணியை முடிக்காமல் திரும்புவது பிஸாரோவுக்கு உடன்பா பாடில்லை. ஆதலால், மேற்கொண்ட பணியை முடித்து விட்டுப் பனாமா திரும்புவதென்றும், காலங்கடந்து திரும்பியதற்காக அரசினர் தமக்கு விதிக்கும் தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ளுவதென்றும் பிஸாரோ துணிந்தார்.

பனாமா திரும்புவவர்களும், பெரு காணுவோரும்

பிஸாரோ கடற்கரையில் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கித் தமது உடைவாளினால் ஒரு கோடு கிழித்தார். வடதிசையைக் காட்டி, “அத்திசையில் பனாமா இருக்கிறது. ஆங்குச் சென்றால் நலமுற வாழலாம். ஆனால், புகழ் அற்ற வாழ்வுதான் வாழவேண்டும். நமது செல்வமும் பெருக வழியில்லை. எனினும், பனாமா செல்ல விரும்புவோர் இக்கோட்டின் வடபுறத்தில் நிலலுங்கள்,” என்றும், “இதோ இந்தக் கோட்டின் தென்புறத்தில் பெரு இருக்கக்கூடும். அங்குச் செல்லுவது வருத்தம் மிகுந்தது. ஆனால், இன்னல்களைப் பொருட்படுத்தாது மேற்சென்றால் வளமிக்க நாட்டைக் கண்டு பிடித்த பெருமை நம்மைச் சாரும். நான் பெரு செல்லுவேன். என்னுடன் வர விருப்பமுள்ளவர்கள் இக்கோட்டின் தெற்கே நிலலுங்கள்,” என்றும் கூறித் தாம் அக் கோட்டின் தென்புறத்தே நின்றார்.

அரசினர் பதிலியின் பதட்டம்

ஸ்பெயின் நாட்டினருள் பதினொரு பேர்கள் பிஸாரோவைத் தொடர்ந்து கோட்டின் தெற்கே நின்றனர். உரயிஸும், அல்மேக்ரோவும் பனாமா ஆளுவோருக்கு உற்றது உரைத்து, அவருக்கு இன்சொற் கூறி, அவருடைய சிற்றத்தைத் தணித்து, இயலுமாறால்

வேறொரு கலத்தில் துணைவரும், உணவுப்பொருள் களும் தேடிக்கொண்டு பிஸாரோவுக்கு உதவத் திரும்பும் பெருநோக்குடன், பனூமா செல்லுவோருடன் சேர்ந்து நின்றனர். பிஸாரோவின் உறுதி கண்டு உளக்கொதிப்புற்ற ஆளுவோரின் பதிலி கரையில் ஒருவருக்கும் உணவுப்பொருளை வைக்கலாகாதெனப் பணித்தான். ஆதலால், பன்னிரு வீரர்களை உணவின்றித்தனியே விட்டுவிட்டு, மற்றையோர் இரு கப்பல்களில் பனூமாவுக்குத் திரும்பினார்கள்.

வீரர்கள் விடாமுயற்சி

ஒரு வேளைக்குக்கூட உணவு கொடுக்காமற் சென்ற பதிலியின் சிற்றங்கண்டு பிஸாரோ வருந்தினாரெனினும், உணவின்மை கருதி உளத்தளர்வடையவில்லை. தாம் வேறிடங்களுக்குச் செல்லுவதற்குத் தமக்கு ஒரு கலம் கொடுக்காமல் அவர் சென்றதுதான் பிஸாரோவின் மனத்தைப் பெரிதும் முறித்தது. உள்நாட்டினரால் இன்னல் ஏற்படாம விருப்பதற்காகவே, அவர்கள் உணவுப்பொருள் எதுவும் கிடைக்காததொரு மக்களற்ற தீவை அடைந்திருந்தனர். கலங்களிருந்த வரையில் உணவுபற்றிய கவலை அவர்களுக்கு இல்லை. கலங்கள் பனூமா நோக்கிப் புறப்பட்டுவிட்டன. பின்னர் பிஸாரோவும், அவருடைய துணைவர்களும் வருந்தி உழைத்து, ஒரு மிதவை தயாரித்தார்கள். அருகிலுள்ள ஊரில் எங்கேனும் உணவு கிட்டுமாயின், அங்கேயே அல்மேக்ரோவும், உரூயிஸும் திரும்பும் வரையில் தங்குவதென்றும் தீர்மானித்தார்கள். மிதவையிற் சென்று, அருகிலிருந்த ¹கார்கோலு என்னும் தீவை அடைந்தார்கள்.

கார்கோனாத் தீவு

அங்கே குழிமுயல்களும், பறவைகளும் காணப் பட்டன. அவை உண்ணக்கூடியனவாயிருந்தன. தவிரவும், அங்கே அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய மக்களும் இல்லை. பிஸாரோவுக்கும், அவருடைய துணைவர்களுக்கும் குழிமுயல்களை வேட்டையாடுவதும், பறவைகளைப் பிடிப்பதும் நல்ல பொழுதுபோக்காயிருந்தன. நாள் செல்லச் செல்ல அவர்களுக்கு அல்மேக்ரோவின் வரவுக்காகக் காத்திருப்பது மிகவும் வருத்தமான வேலையாயிற்று. அன்றியும், மழைகாலம் நெருங்கியது. நாஸ்தோறும் அவர்கள் கடலை நோக்கியவாறே பாய்மரம் ஏதாவது புலப்படுகின்றதாவென்று கூர்ந்து நோக்குவார்கள். ஆறு திங்கள் கழிந்தன. அல்மேக்ரோ ஒருவேளை வராமல் பனாமாவிலேயே தங்கியிருப்பாராவென்று அவர்கள் ஐயமுற்றனர். ஏழு திங்கள் கழிந்ததும், ஒருநாள் அல்மேக்ரோவும், உரூயிஸும் துணைவர் சிலருடன் திரும்பி வந்தார்கள். அவர்கள் தாங்கள் புறப்படுவதற்கு ஆளுவோரிடமிருந்து அனுமதி பெறுதல் வருத்தமானதாய் இருந்ததால், காலம் தாழ்ந்ததென்று கூறினார்கள். அல்மேக்ரோ அவருடன் துணைவர் சிலரையே கொண்டு வந்திருப்பினும், அவருடைய வரவினால் கார்கோனாத் தீவி லிருந்து தாம் மேற்செல்லக்கூடிய வாய்ப்பு தமக்குக் கிடைத்ததுபற்றி பிஸாரோ மகிழ்ந்தார்.

பெருகாடு அடைதல்

உடனே, அவர்களெல்லோரும் ¹பெரு நோக்கிப் புறப்பட்டனர். இடையில் அவர்கள் எங்கும் தங்க

விரும்பவில்லை. அவர்களுடன் சென்ற மக்கள் தொகை மிகவும் குறைந்திருந்தபடியால், அவர்கள் உள்நாட்டா ரோடு சண்டையிடத் துணியவில்லை. அவர்கள் தும்பி யாழ் என்னும் பேரூரை அடுத்த ஒரு தீவில் உணவுப் பொருள் ஏற்றுவதற்காகத் தங்கினார்கள். உருயிளின் உள்நாட்டு நண்பர்கள் அவர்களுக்கு மிகுந்த உதவி செய்தார்கள். மக்களும் முரடர்கள் அல்லர் ; மாறாக அயலவரை அன்புடன் போற்றும் அருங்குணம் கொண்டிருந்தனர். பிஸாரோ அவர்களைத் தம் கலத் துக்கு வரவேற்று, அவர்களை மகிழ்வுட்டினார். அவர்கள் தேங்காய், மீன், சோளம், வாழைப்பழங்கள், அன்னாசிப் பழம், இறைச்சி முதலியவற்றைப் பிஸாரோவுக்கு மிகுதியாகக் கொடுத்தார்கள்.

பெருவியர் வாழ்வு

பெருவியர் பயிர்த்தொழில் செய்பவர். சிறந்த கால்வாய்களும், கிளைக் கால்வாய்களும் பயிர்த்தொழி லுக்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசனங்களா யமைந்திருந்தன. வாழை, அன்னாசி போன்ற பழப் பயிர்களும், உருளைக் கிழங்கு, மக்காச்சோளம் முதலியனவும் எங்கும் நிறைந்து அழகுற வளம்பெற்று விளங்கின. பல ஊர்களுக்கும் இடையிடையே சிறந்த வழிகள் இருந்தன. ¹ அல்பாகா, ² இலாமா என்னும் ஆடுகளின் உரோமத்தால் நெய்யப்பட்ட துல்லிய ஆடைகளை அவர்கள் அணிந் திருந்தார்கள். பஞ்சிலிருந்து நூல் நூற்கவும், ஆடை நெய்யவும் அவர்கள் பயின்றிருந்தார்கள். வாணிபம் செய்து தங்களுடைய பொருளை அவர்கள் பெருக் கிக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய வீடுகள் பெரி

யனவாயும், அழகு மிகுந்தும் அமைந்திருந்தன. மக்களோடுவெனில், தம் உள்ளத்தில் கள்ளமென்பதே அறியாதவராயிருந்தனர். அவர்கள் தாங்கள் பகலவன் வழித்தோன்றல்களெனக் கூறிக்கொண்டார்கள். (குமரிக் கண்டம் அல்லது கடல் கொண்ட தென்னாடு என்னும் நூலிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தென்றமிழ் நாட்டின் பழம் பெருங் குடிகளுடைய ஒரு பிரிவினர்தாம் அவர்கள் என்பதும், உலக வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே அவர்கள் மிகவும் பண்பட்ட வாழ்வு நடாத்தினரென்பதும், கலஞ் சமைத்து வெகு தொலை சென்று பிறநாடு காணும் பேராவல் மிக்க மக்களே அவர்கள் என்பதும் ஆதலால், அம்மக்களே தென் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றிருக்கவேண்டும் என்பதும், அவர்களுடைய தாய்நாடு அந்நாளில் ¹இலெமுரியா எனக் குறிப்பிட்டதென்பதும் இக்கால அறிஞர் காணும் முடிவு.) அவர்கள் தாங்கள் ²இன்கர்கள் இனத்தைச் சேர்ந்த பெருங்குடி மக்களெனக் கூறிக்கொண்டனர். அவர்களுடைய அரசியல் முறை மிகவும் திறமைபெற்றதாயிருந்தது.

பிஸாரோவின் பேராசை

பெருவியருடைய செல்வத்தையும், விருந்தோம்பல் முறையையும் கண்ட பிஸாரோவின் உள்ளத்தில் உவகையும் துடிப்பும் ஒருங்கே குடிகொண்டன. அம்மக்கள் தமக்களித்த பொருள்களாலும், அவ்வளவு பெருஞ் சிறப்புற்ற நல்வாழ்வு பெற்ற மக்களுடைய ஒரு பெரு நாட்டைக் காணும் பேறு தமக்குக் கிடைத்தது பற்றியும் பிஸாரோ மகிழ்ந்தார். எனினும்

கள்ளமற்ற அம்மக்களை வெல்லுவது எளிதாதலால், அதற்கு வேண்டிய ஆட்கள் தம்மிடம் இல்லையே என்னும் குறை அவரை நையச் செய்தது. அகத்தில் பகையும், முகத்தில் நகையும் கொண்டு பிஸாரோவும் அவர் கூட்டத்தாரும் பெரு நாட்டாரிடம் விடை பெற்று மீண்டனர். பிஸாரோ பனாமாவுக்குச் சென்று, ஆள்வோரிடம் தாம் கண்டவைகளைப்பற்றிக் கூறினார். ஆளுவோரும் மிக மகிழ்ந்து, ஸ்பெயின் நாட்டு வேந்தரை அணுகிப் பெருவை வெல்லுவதற்கு உதவி வேண்டுமாறு பிஸாரோவுக்குப் பணித்தார்.

சூறையாடல்

அவ்வாறே பிஸாரோ ஸ்பெயின் நாட்டரசரிடம் சென்று தம்முடன் போர்வீரர் பலரை அனுப்பித் தருமாறு வேண்டினார். ஸ்பெயின் அரசரும் பல கப்பல்களையும், போர்வீரர்களையும் பிஸாரோவுக்கு உதவியாக அனுப்பினார். பிஸாரோ அவர்களனைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு பெருவை அடைந்தார். பெருவியரை அடிமைகளாகச் செய்தும், அவர்களுடைய செல்வங்களைக் கைப்பற்றியும் ஸ்பெயினுக்குத் திரும்பினார்.

பிஸாரோவின் தன்மை

பிற நாடுகளைக் காணவேண்டு மென்னும் பேராவல் மிகுந்தவர் பிஸாரோ; ஆதலால், வழியில் தமக்கு ஏற்பட்ட பேரிடையூறுகளைப் பொருட்படுத்தவில்லை. பொதுவாக உலகத்தவரும், குறிப்பாக ஸ்பெயின் நாட்டினரும், பெருவியா நாட்டை அறிந்துகொண்டது பிஸாரோவின் பெரு முயற்சியினாலேயேயாகும்.

கூ. ¹ அலெக்ஸாண்டர் வான் ஹம்போல்ட்

இளமை

அலெக்ஸாண்டர் வான் ஹம்போல்ட் ஒரு செருமானியர். அவர் 1770-ஆம் ஆண்டு ²பெர்லின் நகரில் பிறந்தார். நான்கு ஆண்டு நிரம்பப்பெறாத சிறுவராயிருந்த போது அவர் தம்மையொத்த சிறுவர்களுடன் விளையாடுவாராம். மற்றையோர் சிறு படங்களும் கோலிக்குண்டு களும் வைத்துக்கொண்டு விளையாடினால், அலெக்ஸாண்டர் சிறு நத்தைக் கூடுகளையும், செடிகொடிகளையும், பூச்சிகளையும் வைத்துக்கொண்டு விளையாடுவாராம். தரையிலே ஒரு புதுமையான கூழாங்கல் கிடந்தாலும், அதைத் தம் கையில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு உற்று நோக்குவாராம். பள்ளியிற் கல்வி பயிலும் பருவத்திலும், பள்ளியிலிருந்து வீடு திரும்பியதும், தம்முடைய ³படிப்பறைக்குச் சென்று, நிலப் படங்களை எடுத்துப் பிரித்து வைத்துக்கொண்டு ஆறுகளையும், மலைகளையும், காடுகளையும், நகரங்களையும் பற்றிய பொருள்களைக் கூர்ந்து ஆராய்வார். அப்போது அவருடைய அன்னையார் அவரை உண்ண அழைப்பினும் அவர் செல்லார். அன்றாடம் அவருடைய ⁴நெறிஇறைவர் இவருக்கு ⁵இலத்தீன் மொழிகற்பிக்க வந்த பின்னர்தான் அவர் தம்முடைய பாடவாராய்ச்சியை விட்டு அவ்வாசிரியரை வணங்குவார்.

கல்வியில் ஊக்கம்

அவருடைய ஆசிரியர்கள் அவர் பிற்காலத்தில் ஆராய்ச்சித்துறையில் வல்லுநராவாரென்று அறிந்து

1. Alexander Von Humboldt. 2. Berlin. 3. Study Room. 4. Priest. 5. Latin.

கொண்டனர். அவருடைய நண்பர்கள் அவர் ஒரு ¹விலங்கியல் அறிஞராகவோ, மண்ணியல் வல்லுநராகவோ சிறப்படைவாரென்று பேசிக்கொண்டனர். அரசியற் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் அலெக்ஸாண்டர் ஒரு சிறந்த அரசியலறிஞராவாரென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். இவ்வாறு பலருடைய நன்மதிப்புக் குரியவராயிருந்த அலெக்ஸாண்டர், தம்முடைய ஊக்கத்தினாலும், அறிவு நுட்பத்தினாலும், அயர்வின்மையாலும், எல்லோரையுமே தம் வயப்படுத்தும் தன்மையைப் பெற்றிருந்தார். தம் பாடங்களில் சொல்லப்பட்ட நிலவாராய்ச்சியாளரைப் போலத், தாமும் ஒரு சிறந்த அறிஞராக விளங்கவேண்டும் என்று அவர் ஆவல் கொண்டார்.

அறிஞரை நாடுதல்

அந்நாளில், ³ஜார்ஜ் பாஸ்டர் என்னும் அறிஞர் உலகைச் சுற்றிப் பயணம் செய்தவர். அலெக்ஸாண்டர் அவருடைய நட்பைப் பெற்றால், தம்முடைய நோக்கம் விரைவில் நிறைவேறும் என்று நினைத்தார். ஆதலால், ஒருநாள், அவர் பாஸ்டரிடம் சென்றார். பாஸ்டரைக் கண்டதும் அலெக்ஸாண்டருக்கு அளவற்ற வியப்பு உண்டாயிற்று. பாஸ்டர் மிக்க பொறுமையும், இரக்கமும், அமைதியும் கூடிய தோற்றமளித்தார். “உலகு சுற்றி வந்திருக்கின்றார் இவர் அயல்நாடு செல்வோர், கண்முடிக் கண்திறப்பதற்குள் கருத்திற் கெட்டாத செயல்கள் செய்யக்கூடிய வன்மை உடையவர்களாகவன்றோ இருத்தல்வேண்டும்? இவ்வளவு மேன்மையான சிலத்தோடு விளங்கும் இவர் உலகப் பயணத்திலேற்பட்ட இன்னல்களை எவ்வாறு பொறுத்திருப்பார்?” என்று வியந்தார்.

அறிஞர் அறிவுரை கூறல்

அவருடைய வியப்பைக் கண்டுகொண்ட பாஸ்டர், “ஆராய்ச்சியாளருக்கும், மண்ணைசைக்காரர்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமை தங்களுக்கு விளங்கவில்லை. ஆராய்ச்சியாளருக்கு ஆனையடிக்கும் வலிமை தேவையில்லை, அவர்கள் பதறமாட்டார்கள்; அவர்கள் எதையும் அழிக்கமாட்டார்கள்; அறிவைப் பெருக்கவே ஆராய்ச்சியாளர்கள் உதவவேண்டும்; ஆராய்ச்சியாளர்கள் பெருந்தன்மை உடையவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். அவர்களால்தான் நாட்டிற்கு நல்ல பணியாற்ற இயலும்; அன்றி ஒரு நாட்டை ஆராயவேண்டுமென்று சென்று ஆங்குள்ள பொருள்களைக் கைப்பற்றி வருதல் பெருங் குற்றம்,” என்று கூறினார். அறிஞருடைய அறிவுரை அலெக்ஸாண்டருக்குச் செவ்வனே விளங்கவில்லை. ‘பிற நாட்டிற் காணப்படும் பொருள்களைக் கொணர்ந்தால்தானே நம் நாட்டாரும் அந்நாட்டைப் பற்றிச் சிறிதேனும் அறிதல் இயலும்?’ என்று எண்ணி அவர் மயங்கினார்.

அறிஞரின் விளக்கம்

அலெக்ஸாண்டருடைய அகநிலையைக் குறிப்பாலுணர்ந்தார் பாஸ்டர். அவருடைய ஐயத்தைப் போக்க நினைத்தார். ஆகவே, “தங்களுக்கு இரு வீரருடைய வரலாறு உரைப்பேன்; உளங் கொள்ளு வீர். இந்நாள் ¹மெக்ஸிகோ எனப்படும் பெருநிலப் பரப்பில் அந்நாளில் ² ‘அஸ்டெக்’ என்னும் மக்கள் நிறைந்திருந்தனர். அவர்களுடைய கடைகளில் பொன்னும், முத்தும், மணியும், நல்லிறகுகளும் மலிந்து இருந்தன. ³ஹெர்னாண்டோ கார்டிஸ் என்னும் ஸ்பெயின் நாட்டார்

ஒருவருடைய தலைமையில் ஸ்பெயின் நாட்டினர் சிலர் ஆங்குச் சென்றனர். மெக்ஸிகோவைக்காண விரும்பியே தாங்கள் அங்குப் போனதாகக் கூறினார்கள். அஸ்டெக் மக்களும் தம் நாட்டிற்கு விருந்தினராய் வந்த ஸ்பெயின் நாட்டினரை உள்ளன்போடு வரவேற்று, உண்டியும், இருக்கையும், உதவினார்கள்; ஊர்ப்புதுமைகளைக் காட்டினார்கள். பொன்னும் மணியும் மலிந்து வளம் பெற்ற அந்நாட்டைக் கண்ட ஸ்பெயின் நாட்டினர் உள்ளத்தில் பேராசைத்தீ கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. ஆதலால், அவர்கள் தங்களுடைய படைவலி கொண்டு கள்ளமற்ற அஸ்டெக்குகளை எளிதாக வென்று, அவர்களுடைய உடைமைகளைக் கொள்ளைகொண்டு சென்றனர். ஆராய்ச்சியாளர் தாம் காணச் செல்லும் நாட்டு மக்களை நலிவுற வாட்டுதல் நலமோ?" என்று அறிஞர் கேட்டார்.

அலெக்ஸாண்டருடைய வேண்டுகோள்

இவ்வரலாற்றைக் கேட்ட அலெக்சாண்டருடைய அகம் கனிந்தது. “பெரும்பொருள்மீது கொண்ட பேராசை காரணமாக மனிதத்தன்மையை இழக்காது, நன்மனவலிகொண்டோனே சிறந்த அறிஞனாவான்; உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் நினைப்பதுபோலத் தம்மை வரவேற்கும் மக்களை வாட்டுவோன் ஒரு வீரனாகான். நான் அம்மெக்ஸிகோ நாடு செல்ல அவாவுகின்றேன். தாங்கள் கூறுவதைக் கேட்க எனக்கு மேலும் மேலும் ஊக்கம் மிகுகின்றது! மற்றொரு வீரர் வரலாற்றையும் உரையுங்கள். நீங்கள் கூறுவது எனக்கு நன்கு விளங்குகின்றது,” என்று கூறிப் பரிவுடன் அறிஞரை வேண்டினார் அலெக்சாண்டர். அறிஞர் பின்னும் சொல்லத் தொடங்கினார்.

இன்கர்கள் பேரரசு

“¹ இன்கர்கள் பகலவன் வழித் தோன்றல்களெனத் தங்களைக் கூறிக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய நாடு தற்போது ²பெரு ³ஈசுவடார் எனப்படும் நிலப் பரப்புக்கும் அப்பால் விரிந்து விளங்கியது. அவர்கள் உலோக வேலைகளிற் சிறந்தவர்களாகவும், வழி அமைப்போர்களாகவும், ஓவியம் வரைவோர்களாகவும் இருந்தார்கள். சோம்பல் என்பதே அறியாதவர்கள். அதனால், அவர்களுடைய செல்வமும், வாணிபமும் தழைத்தன. அப்போது ஸ்பெயின் நாட்டினர் ⁴பிஸாரோ என்பவருடைய தலைமையில் அவர்களுடைய நாடு சென்றனர். உலகிற்கு ஒளிவழங்கும் பகலவன் வழியினர் தம் நாடு வந்துற்ற ஸ்பெயின் நாட்டினரைப் பரிவுடன் வரவேற்று, வேண்டுவன உதவித் தம் நாட்டில் உண்டான அழகு மிகுந்த மட்கலங்களையும், பொற்கட்டிகளையும் காட்டினர். அவற்றைக் கண்ட பிஸாரோ, அப்பொருள்களோடு தம் நாடு செல்ல வேண்டுமென்றெண்ணி இன்கர்களை வென்று வீழ்த்தி, அவர்களுடைய மணியும், முத்தும், துணியும் கொள்ளை கொண்டு மீண்டனர். இது முறையோ? ஆதலாற்றான், உண்மை கண்டு உலகுக்கு உரைப்பவன் அறிஞனேயன்றி, மறவனல்லன் என்று நான் கூறினேன். இப்போது தங்கள் கருத்து என்னவோ?” என்று கேட்டார் அறிஞர்.

அலெக்ஸாண்டர் கண்ட முடிவு

ஆம்! அறிஞனுக்கு அறிவே கருவி; மறவனுக்குத்தான் வாள் வேண்டும்; அறிஞன் அறிவொளி

பரப்புகிறான் ; மறவன் குருதி வெள்ளம் காண்கிறான் ; நாடு காணுவோன் அறிஞன் ; நாடுகொள்ளுவோன் மறவன் ; அறிஞனுடைய இலக்கும், மறவனுடைய முயற்சியும் மாறுபட்டு நிற்பதைத் தாங்கள் விளக்கினீர்கள். நான் இப்போது அந்நாடுகளுக்குச் செல்ல விரும்புகின்றேன்," என்று அலெக்ஸாண்டர் கூறிப் பாஸ்டரைப் பணிந்து மீண்டார்.

அலெக்ஸாண்டர் பயணம்

தென்அமெரிக்காவுக்குச் சென்று ஒரினுகோ ஆற்றினுடைய போக்கைக் கண்டு ஆராயவும், எவராலும் அடையக்கூடாமலிருந்த சிம்பரசோ உச்சியை அடையவும் அவர் திட்டம் வகுத்தார். அதன்படி 1799-இல் பிஸாரோ வென்னுங் கலத்தில் தமக்கு வேண்டிய பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு, தென் அமெரிக்கா சென்று, ஒரினுகோ ஆற்றின் வழியே ஒரு சிறு படகில் சென்றார். உள்நாட்டுமக்கள் இருவரைத் தமக்கு வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டார்.

காட்டில் அலெக்ஸாண்டர் வாழ்க்கை

ஒருநாள் மாலைப்போது வந்ததும், அலெக்ஸாண்டரும், அவருடைய துணைவரும், வழிகாட்டிகளும், அவர்கள் போய்க்கொண்டிருந்த காட்டின் ஒரு பிரிவில் படகைவிட்டிறங்கினார்கள். தாங்கள் தங்குவதற்காக ஒரு கூடாரம் அமைத்துக்கொண்டார்கள். இரவில், அவர்களுக்கு உறக்கம் வரவில்லை. அன்று முழுமதி ஒளி பரப்பிக்கொண்டிருந்தது. காட்டுப் பறவைகள் மனமகிழ்வோடு பாடிக்கொண்டிருந்தன. சில பறவைகளைப்பற்றித் தமக்குத் தெரியாதவற்றை அலெக்ஸாண்டர்

டர், தம் வழிகாட்டிகளைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டார். பொழுது புலர்ந்ததும், சில அழகான பறவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டுவரச்சொல்லி தம் படகில் ஒரு கூட்டில் வைத்துக்கொண்டார். அதுபோலவே, நல்ல மணந்தரும் மலர்களையுடைய செடிகளையும், மரமாகிச் சுவையுள்ள பழந்தரவல்ல இளஞ் செடிகளையும் தருவித்துத் தமது படகில் வைத்துக்கொண்டார்.

வழிகாட்டுவோர் வியப்பு

அலெக்ஸாண்டருடைய வழிகாட்டிகளுக்கு அவருடைய செய்கைகளின் நோக்கம் விளங்கவில்லை; உண்பதற்குப் பயன்படாத பறவைகளையும், சிறு செடிகளையும் கொண்டுவரச் சொன்னதின் காரணம் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அவற்றைத் தமது படகில் வைத்துப் பாதுகாப்பதன் நோக்கம் அவர்களுக்குப் புலனாகவில்லை.

“ஒருவேளை இவ்வாறெல்லாஞ் செய்தால் படகுபாறைகளில் மோதாமல் செல்லுமோ? அப்படியும் தோன்றவில்லையே? இவர்கள் என்னதான் முயன்ற போதிலும் படகைக் காப்பாற்ற முடியவில்லையே! நாமல்லவோ படகை மோதாமல் கரை சேர்க்கிறோம்! இவர்கள் தங்கள் படகுகளுக்குக் கண்கள் அமைக்கவில்லை. கண்கள் அமைக்காததால்தான் காட்டுக்கடவுள் இவர்களுடைய படகை அடிக்கடி பாறையில் மோதும்படி செய்கிறது! படகுகளுக்குக் கண் அமைப்பது எவ்வளவு எளிது. அதைவிட்டு இவர்கள் வேறு என்னென்னவோ செய்கின்றார்களே!

“ஒருவேளை இவர்களுக்கு மதிமயக்கம் உண்டாகியிருக்குமோ! ஆம்! அப்படித்தான் இருத்தல் கூடும்.

ஆதலால்தான் தம்முரைவிட்டு இங்கே வந்து அலைந்து திரிந்து அல்லற்படுகிறார்கள்! ஒரு சிறிய பறவையைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து கொடுத்தவுடன் நம்மிடம் ஒளி வீசும் பொற் காசுகளை நிறைய அள்ளிக் கொடுக்கின்றார்கள். அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறை அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை! இப்பொற்காசுகளைச் சேர்த்துக் கோத்து அவர்களுடைய பறவைக்கூட்டில் கட்டினால், அது எவ்வளவு அழகாயிருக்கும்!

“ஒருவேளை இவர்களுடைய கிறுக்கு முற்றியதும், நம்மையும் இவர்கள் பிடித்துக் கடித்துக் கழுத்தை முறித்துவிடுவார்கள் போலும்! அதற்குள் நாம் இவர்களறியாமல் ஓடிப்போகவேண்டும். அதுவரையில் நாம் இவர்களிடமிருந்து பெறும் பொற்காசுகள் அனைத்தையும் ஒரு கோவையாக்கி நம் குடிசையில் கட்டித் தொங்கவிட்டால் அது எவ்வளவோ அழகுடன் விளங்கும்! ஏன்! நாம் அவற்றை வருந்திவழிபட்டால் அவை இரவில்கூட ஒளியுடன் மிளிரக் கூடுமல்லவா? அவை நாளடைவில் நம்மிடம் அன்புகொண்டு நம்மோடு பேச வுங்கூடும்!”

இவ்வாறு, அவ் வழிகாட்டிகள் வியப்புடன் பேசிக் கொண்டனர். உலகமெங்கும் தம் நாட்டிலுள்ளவை போன்றே பறவைகளும், விலங்குகளும் இருக்கக்கூடும் என்று அவர்கள் உறுதிக்கொண்டிருந்தனர். ஆதலால், அலெக்ஸாண்டர் அப் பறவைகளை அவ்வளவு பிரியமாகக் காப்பாற்றியதன் நோக்கம் அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை.

சிம்பரஸோ உச்சி

அலெக்ஸாண்டர் ஓரிடத்தில் ஓரினகோ ஆறு இரு பிரிவுகளாகப் பிரிவதைக் கண்ணுற்றார். பிறகு,

அவரும், அவருடைய துணைவரும் சிம்பரலோ மலை யுச்சியைக் காண விரும்பினார்கள். அம்மலைக்குத் தங்களை அழைத்துச் செல்லும்படி. தங்களுடைய வழிகாட்டு வோரைப் பணித்தனர். அவர்களும் அவ்வாறே அவர்களை அம்மலைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். பிறகு அவர்கள் மலைமீது ஏறத்தொடங்கியதும், வழிகாட்டிகள் வேண்டா வெறுப்புடன் அவர்களை அழைத்துச் சென்றனர். மேற் செல்லச் செல்ல வழிகாட்டிகளுக்குச் சலிப்பு மிகுந்தது. பதினாயிரம் அடி உயரத்திலிருந்த ஓர் இடத்திற்குச் செல்லும் வரையில் அவர்கள் தங்களுடைய வருத்தத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டனர்.

வழிகாட்டிகள் பிரிதல்

மலை வாளை அளாவி நின்றதைப் பார்த்தபோது, அவர்களுக்கு அச்சமும், வியப்பும் ஏற்பட்டன. எங்கணும் பனிப்படலம் பரவியிருந்ததால், மேற்செல்லும் வழி ஒன்றும் புலனாகவில்லை ஒருவேளை அம்மலை உச்சியில்தான் அக்காட்டின் கடவுள் எவருமறியாமல் உறையக்கூடும் என அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். ஆகையால், அவர்களுடைய அச்சம் பெருகியிருக்கவுங்கூடும். அதன்மேல் அவர்களால் மேற்செல்ல முடியாதென்று மறுத்தனர். மலை உச்சியைக் கண்டால் நல்ல புகழ் உண்டாகும் என்று அலெக்ஸாண்டர் கூறவே, அவர்களுக்கு அச்சத்துடன் ஐயுறவும் மிகுந்தது. மலை யுச்சியில் இருக்கும் கடவுளுக்குத் தங்களைப் பலியிடவே அவர்கள் தங்களுக்குப் பொற்காசுகளைக் கொடுத்து, ஆசை காட்டி அழைத்துச் செல்கின்றார்களென அவர்கள் அஞ்சினர். உடனே அவர்கள் தங்களால் ஒரு அடி கூட மேலேற முடியாதென்று மறுத்துக் கீழ்நோக்கிச் சென்றுவிட்டார்கள்.

உச்சி காணல்

பிறகு, அலெக்ஸாண்டரும், அவருடைய நண்பரும் மிகுந்த தொல்லையோடு மேற்சென்றார்கள். இறுதியில் அவர்கள் தரைமட்டத்திற்குமேலே 19,200—அடி உயர்ந்திருந்த சிம்பரஸோ உச்சியை அடைந்தார்கள். கீழே பாழடைந்த சின்னஞ்சிறு பாலங்களும், வீடுகளும், வழிகளும் இன்கர்கள் பேரரசின் நினைவுக்குறியாக விளங்கின. அவற்றைப் பார்த்த அலெக்ஸாண்டர் மிகவும் துயரடைந்தார். தாம் ஆங்காங்குக் கண்ட உண்மைகளை அவ்வப்போது குறித்துக்கொண்டார். பிறகு மெக்ஸிகோவுக்குச் செல்லும் உறுதியுடன் கீழே இறங்கினார்.

மெக்ஸிகோவில் அலெக்ஸாண்டர் ஹம்போல்ட்

பிறகு, அலெக்ஸாண்டர் மெக்ஸிகோவுக்குச் சென்றார். அங்கே அஸ்டெக்குகளின் அழிந்துபோன பேரரசின் அடையாளங்களைக் கண்டார். ஸ்பெயின் நாட்டினருடைய பொன்னாசையாலேயே அப்பேரரசு அழிந்தது என்று நினைத்தபோது, அவருக்கு மிகுந்த வருத்தம் ஏற்பட்டது. பிறகு, தமக்கு அந்நாட்டு வரலாற்றைக் கூறிய அறிஞர் பாஸ்டரையும், தம் நண்பர்களையும் கண்டு தம்முடைய பயணத்தைப்பற்றிக் கூற வேண்டுமென்று மிகவும் விரும்பினார்.

நாடு மீளல்

ஆதலால், அலெக்ஸாண்டர் 1804-ஆம் ஆண்டில் தம் நாடு திரும்பினார். தம்முடன் ஒன்பது அறிஞர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு தாம் தம்முடைய பயணத்திற்கு கண்டறிந்த உண்மைகளை ஒரு நூலாக வெளியிட

டார். அவர் ¹கனிகளில் கேடு ஏற்படாமல் எரியக் கூடிய விளக்குகளைக் கண்டுபிடித்தார். நிலப்படங்களில் ²வெப்பநட்பக்கோடுகளை முதன்முதலாக வரைந்தவர் அலெக்ஸாண்டர் ஹம்போல்ட் ஆவார். அவர் 1859-ஆம் ஆண்டில் இறந்தார். அறிஞர் பலரும் அலெக்ஸாண்டரை மிகவும் புகழ்வார்கள்.

எ. ஹாரி டி விண்ட்ட்

¹ஹாரி டி விண்ட்ட் என்பவர் ²பிரான்சு நாட்டினர். அவர் பல இடங்களிலும் பயணஞ் செய்தவர். உலகெங்கும் சுற்றிப் பண்பட்டவர். அவர் 1902-ஆம் ஆண்டில் தம் நாட்டின் தலைநகராகிய ³பாரிஸிலிருந்து ⁴அமெரிக்காவின் முதன்மையான கப்பற்றுறை நகராகிய ⁵நியூயார்க்குக்குத் தரைவழியே 19,000-கல் தொலைவீண்டதொரு பயணம் போனார்.

மாஸ்கோ

1901-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 19-ஆம் நாள் பாரிஸ் நகர்விட்டு அவர் புறப்பட்டார். மூன்று நாட்கள் பயணஞ்செய்து 1,800-கல் தொலை கடந்து ⁶மாஸ்கோ வந்து சேர்ந்தார். மாஸ்கோவில் அப்போது குளிர்காலம். ஆதலால், டி விண்ட்ட் மிகவும் வருத்தத்துடனே அங்குத் தங்கியிருக்க நேர்ந்தது. மறுபடியும் அவர் தம்முடைய பயணத்தைத் தொடங்கப் பதினைந்து நாட்கள் ஆயின.

இர்கட்ஸ்க்

ஜனவரி 4-ஆம் நாள் மிக மகிழ்வுடன் குளிர் நிறைந்த மாஸ்கோவைவிட்டு டி விண்ட்ட்டும் அவருடைய தோழர்களும் புறப்பட்டார்கள். அங்கிருந்து கீழ்த்திசையில் 4,000 கல் தொலை ⁷பைகல் ஏரியின் தென் கரையோரமாய் இருக்கும் ⁸இர்கட்ஸ்க் என்னும் ஊருக்குச் செல்ல ⁹குறுக்கு வசதியாக இருப்புப்பாதையில் ஒரு ரயிலில் ஏறினார்கள். அந்த ரயிலில் ஒன்பது நாட்கள்

1. Harry de Windt. 2. France. 3. Paris. 4. America.
5. New York. 6. Moscow. 7. Baikal. 8. Irkutsk.
9. Trans-Siberian Railway.

பயணஞ்செய்தனர். சில சமயம் அவர்களுடைய ரயில் அடர்ந்த தேவதாரு மரக்காடுகளினடுவே சென்றது. அவர்கள் சென்ற வழியில், இரு புறங்களிலும் கண்ணுக்கெட்டிய தொலை வரையில், வானளாவிய பனிக்கட்டிகளே உறைந்து இருந்தன. எங்குப்பார்த்தாலும் ஒரே வெள்ளைப்பனி! வழியில் ¹யூரல் மலைகளையும், ஆறுகளையும் கடந்தார்கள். அவற்றைத் தாண்டி மேல் சைபீரியாவுக்கு வந்தார்கள். அங்கே தரை முழுதும் பனி படிந்து இருந்தமையால், ரயில் வண்டி மணிக்கு 20-கல் தொலையே சென்றது. பலநாட்களில் கதிரவன் பளிச்சென்று காய்வதுண்டு. அப்போது நடுப்பகவில் ரயில்வண்டிக்குள் வெப்பம் மிகுந்தும், வெளியில் குளிர் தாங்கமுடியாதபடி மிகுந்தும் இருக்கும்.

இவ்வாறு பயணஞ்செய்து ஜனவரி 13-ஆம் நாள் இர்கட்ஸ்க் வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கே மூடியில்லாத ஒருவகை வண்டியில் அவர்கள் ஏறிச் சுற்றினார்கள். அப்போது அங்கே, குளிர் மிகுந்த பனிப்புயல் ஒன்று தொடங்கியது. அப்போதுதான் தங்கள் பயணத்தின் வருத்த மிகுந்த பகுதி தொடங்கியது என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

இர்கட்ஸ்க் நகரில் அவர்கள் ஐந்து நாள் தங்க நேர்ந்தது. அந்நகரில் அப்போது, ஆசியா கண்டத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலுமிருந்து வந்து குடியேறியிருந்த பதினெண்ணாயிரம் மக்கள் இருந்தனர். அவ்வூரில் விண்ட்ட்டுக்கும், அவர் துணைவர்களுக்கும் உண்ணவும், உறங்கவும் வசதிகள் இல்லை. அவ்வூரில் வாழ்க்கை நலங்கள் எதுவும் இல்லை. அக்காலத்தில் அங்கே கொலையும் களவும் மலிந்திருந்தன.

இர்கட்ஸ்க் முதல் யாகட்ஸ்க் வரை

ஆதலால், ஜனவரி 19-ஆம் நாள் டி விண்ட்ட்டும் அவருடைய துணைவர்களும் ¹யாகட்ஸ்க் நகர் நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அந்நகர் அங்கிருந்து இரண்டாயிரம் கல் தொலைவிலிருந்தது. அப்பயணத்தில் அவர்கள் ஏறிச் சென்ற ² பனிதரை வண்டிகளில் வசதிகள் குறைந்திருந்தன.

³இர்கட்ஸ்க் முதல் ⁴லேனா ஆற்றின் தலைப்பு வரையில் அவர்கள் 150-கல் தொலை அடர்ந்த தேவதாரு மரக் காட்டின்வழியே செல்லவேண்டியிருந்தது. அதையடுத்து அவர்கள், நீர் பனியாக உறைந்த ஆற்றின் வழியே செல்லவேண்டியதாயிற்று. அவ்வழியில் தடம் குறிக்க ஆங்காங்குத் தேவதாரு மரக்கிளைகள் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வழியில் அவ்வாறான அடையாளம் கட்டாயம் வேண்டியதாயிற்று. ஏனெனில், அங்கே உறைபனியின் கீழ் சிற்சில இடங்களில் ⁵கொதிநீர் ஊற்று கள் இருந்தபடியால், பணிக்கட்டி உருகியிருக்கும். அவ்விடங்களில் மக்கள் சென்றால் பனியின்கீழ் அழுந்த நேரிடும். அக்காலத்தில் கொடுங் குளிராயிருந்ததால், அவ்விடங்களில் அவர்கள் சுருட்டுக்கூட பிடித்தல் இயலாது. சுருட்டை வாயில் வைத்தால் அதில் பனி உறைந்து அதை வாயில் புதைத்துவிடும் ஒரு சமயம் பயணஞ் செய்பவர்களுள் ஒருவர் ⁶புகைப்பட மெடுக்கத்தம் கை உறையைக் கழற்றிப் ⁷புகைப்படக் கருவியின் உலோகப் பகுதியொன்றை நகர்த்தினார். என்ன விந்தை! அவர் கைவிரல்களில் பழுக்கக் காய்ந்த இரும்பைத்

-
1. Yakutsk. 2. Sleights. 3. Irkutsk. 4. The Lena.
5. Hot Springs. 6. Photo. 7. Camera.

தொட்டதுபோல் கொப்பளித்தன. உறைக்குள் இருந்த கைவிரல்களின் வெப்பத்துக்கும், வெளியில் இருந்த புகைப்படக் கருவியின் கொடுங் குளிருக்கும் பொருத்த மில்லை. அவர்களுடைய பயணத்துக்குவேண்டிய பால் கட்டி கட்டியாக உறைந்துபோயிற்று. அக்கட்டிகளைப் பைகளில் போட்டு வண்டிகளின் வெளிப்புறத்தில் தொங்கவிட்டிருந்தார்கள். அவ்வளவு குளிர்!

அவ்வழியில், பதினைந்து முதல் முப்பது கல் தொலைக்கு ஒரு ¹குதிரை மாற்றுமிடம் இருந்தது. ஒவ்வொரு குதிரை மாற்றுமிடத்திலும் மூன்று புதிய குதிரைகளைப் பெற்றுத் தங்கள் பயணத்தை மிக விரைவாக நடத்தினார்கள். ²இர்கட்ஸ்க் முதல் ³யாகட்ஸ்க் வரையில் நாள் ஒன்றுக்கு நூற்றுமுப்பது கல் பயணஞ் செய்தார்கள். அவர்களுடைய வழியின் நிலையையும், அங்கங்கே அவர்களுக்குற்ற இடங்களையும் நோக்க, அது மிக மிகுந்த விரைவான பயணம் என்று சொல்லலாம். சிற்சில இடங்களில் பனிக்கட்டியால் வழி முற்றிலும் அடைபட்டு, வழிப்பயணம் போகமுடியாதபடி இருக்கும்; அடிக்கடி அவர்களுடைய பயணவண்டிகளுள் ஒன்றிரண்டு பனிமிதப்புகளில் புதைந்து விடுவதுண்டு. அவற்றைத் தோண்டி எடுப்பதில் வீண்காலம் போகும். இவ்விடர்களைத் தவிர எதிர் பாராதவிதமாகப் ⁴பனிப் புயல்கள் திடீரென்று வீசும். அப்போது அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் நெருங்கிக் குதிரைக்கும் வண்டிக்குமிடையில் பதுங்க நேரிடும். அவ்வழியில் இருந்த தங்குமிடங்கள் மிக மோசமானவையே! இரவு நேரங்களில் அவர்கள் உறங்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் அங்கு இல்லை. தங்குமிடங்

1. Post-horse. 2. Irkutsk. 3. Yakutsk. 4. Blizzard.

களில் இரவைக் கழிப்பதைவிட, அவர்களுடைய பணித்தரை வண்டிகளில் பயணம் போவதே அவர்களுக்கு மிகுந்த நலமாயிருந்தது.

சிறிது சிறிதாக அவர்கள் போகவேண்டிய தொலை குறைந்துகொண்டே வந்தது வழியில் அங்கு மிங்கும் வழிப்போக்கர் சிலரும் தென்பட்டார்கள். ஆனால், எவரும் அவர்களுக்குத் தெரிந்தவர்களல்லர். உலகின் வடகோடிப் பகுதியில் பயணஞ் செய்யும் அவர்களுக்கு அங்கே தெரிந்தவர்கள் எவ்வாறு இருப்பார்கள்? இருந்தாலும் ¹விட்டிம்ஸ்க் என்னும் இடத்தில் ஒரு விடுதியில், உடல் முழுதும் ²பர் உடையணிந்த ஓர் உருவத்தினர் விண்ட்ட் இடம் ஓடி “நீங்கள் ஹாரி டி விண்ட்ட் அன்றோ?” என்று கேட்டார். விண்ட்ட்டுக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. குளிர்நில உடையணிந்திருந்த அவர் இன்னாரென உருவ அடையாளம் தெரியா விடினும், குரல் அடையாளம் தெரிந்து விண்ட்ட் அவரோடு கை குலுக்கினார். என்னே மகிழ்ச்சி! தாய்நாட்டிலிருந்து நெடுந்தொலையில் அவதி நிறைந்த பயண வழியில் நண்பர் ஒருவரைக் காணல் அரிதினும் அரிதன்றோ?

டால்போட் க்ளிப்ட்டன்

புதிதாக வந்தவர் ³டால்போட் க்ளிப்ட்டன் என்பவர். அவர் சிலகாலம் வடகோடியில் ஆங்கிருந்த மக்களுடன் தங்கியிருந்து, 'தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போய்க்கொண்டிருந்தார். அவர் தாம் கடந்துவந்த வழியின் நிலைமையையும், இடங்களின் தன்மையையும் விண்ட்ட்டுக்குக் கூறினார். அவர் வந்த வழியில்

கலைமாண்கள் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தது. மலைப் பாதைகளில் பனி இறுகி முடிக்கொண்டிருந்தது. அவரே மிகுந்த வருத்தத்துடன் தொல்லைப்பட்டுத்தான் யாகட்ஸ்க்கிலிருந்து தெற்கே வர முடிந்தது.

டாக்டர் ஹெர்ஸ்

அச்செய்திகளைக் கேட்டு டி விண்ட்ட் வருத்த முற்றராயினும், திரும்புவதாக அவருக்கு நோக்க மில்லை பின்னுஞ் சில நாட்கள் கழித்து ¹டாக்டர் ஹெர்ஸ் என்பவரை அவர்கள் கண்டார்கள். அவர் அப்போது ²இனம் அறறுப்போன பழங்கால நீர் யானை இன விலங்கு ஒன்று வடகோடிக் குளிரில் பதம்பட்டுக் கிடந்ததை இருபது பனித்தரைவண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு இர்கட்ஸ்க் வழியாக ஐரோப்பாவுக்கு விரைந்து செல்லும் நோக்கத்துடன் வந்துகொண்டிருந்தார். ஆனால், அந்த நீர்யானையை ³ஸெயிண்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் ⁴அறிவியல் கழகப்பொருள் நிலையத்தில் அவர் சேர்த்துவிடவேண்டியதாயிற்று.

யாகடஸ்க்

அவ்வாறு பயணஞ் செய்துகொண்டு பிப்ரவரி 14-ஆம் நாள் யாகட்ஸ்க் என்னும் இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அவ்வூரைச் சைபீரிய நாகரிகத்தின் வடகோடி எல்லை எனக் கூறலாம். சைபீரிய மக்கள் ⁵உலகின் வரம்பு என அவ்வூரை அழைப்பார்கள். அவ்வூரில் டி விண்ட்ட்டும், அவர் நண்பர்களும் தங்கியிருந்த பொழுது, அவ்வூர் ஊர்க்காவல் தலைவருடைய விருந்

1. Dr. Herz.
2. Mam-moth.
3. St. Petersburg.
4. Imperial Academy of Science.
5. The End of the World.

தினர்களாக இருந்தார்கள். அத்தலைவர் வேடிக்கை யானவர். அவருடைய நண்பர்களுள் ஒருவர் ஓர் அரசியல் குற்றவாளி! அவ்வூரில் டி விண்ட்ட்டுக்குத் தங்கப் பிடிக்கவில்லை. நீர் நிறை வெப்பம், தூசிப்புயல், கொசுக்கூட்டங்கள் முதலியன அவர்களுக்கு வெறுப்பையும், தொல்லையையும் விளைவித்தன.

யாகட்ஸ்க் முதல் வெர்க்யோயான்ஸ் வரை

பிப்ரவரி 21-ஆம் நாள் யாகட்ஸ்க் ஊரைவிட்டு அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். அப்பயணத்தில் அவர்கள் கலைமாதர்கள் பூட்டிய வண்டிகளிற் சென்றார்கள். அவர்கள் புறப்பட்டபொழுது யாகட்ஸ்க் ஊர்காவல் தலைவரும், மற்றையோரும் டி விண்ட்ட்டையும், அவருடைய நண்பர்களையும் மேற்செல்ல வேண்டாமெனத் தடுத்தும், அவர்கள் கேட்கவில்லை. இதனால் அவர்கள் டி விண்ட்ட்டைக் குறித்து, 'அவர் ஒரு வீரர்—ஆனால், அவர் மரிக்கவே போகின்றார்.' என்று பேசிக்கொண்டார்கள்.

யாகட்ஸ்க் விட்டுப் புறப்பட்ட ஒன்பது நாட்கள் கழித்து, ¹வெர்க்யோயான்ஸ் என்னும் ஊருக்கு அவர்கள் வந்தார்கள். அது மட்குடிசைகள் நிறைந்த ஒரு சிற்றூர். அங்கே ²யாகூட்களும், ³ருஷ்யர்களும், ⁴நாடு கடத்தப்பெற்ற அரசியல் குற்றவாளிகளுமாக ஐநூறு மக்களே இருந்தார்கள். அவ்வூரிலும் ஊர்காவல் தலைவர் டி விண்ட்ட் கூட்டத்தாரிடம் அன்பு பாராட்டினார். அவர் யாகட்ஸ்க் ஊர்காவல் தலைவரைப் போலவே, தம் காவலில் இருந்த குற்றவாளிகளுடன்

1. Verkhoyansk. 2. Yakutes. 3. Russians.

4. Political Exiles.

மிகவும் நன்றாக ஒரு தோழரைப்போலப் பழகினார். டி விண்ட்ட்டுக்கு அவர் அளித்த விருந்துக்கு அவர் களிற் பலர் வந்திருந்தனர். அவ்விருந்தில் அவ்விடத்துக்கு அரியவையான மிகச் சிறந்த உணவுப்பொருள்களைப் பரிமாறினார்கள். மீன், வறுத்த மான்இறைச்சி, ஏட்டுப் பாற் பனிக்கட்டி, உயர்ந்த சாராயம்—முதலியன உட்கொண்டார்கள்.

வெர்க்யோயான்ஸ்

வெர்க்யோயான்ஸ் என்னும் அவ்வூரில் இருந்த நாடு கடத்தப்பெற்றவர்களுடைய வாழ்க்கை துயர் நிறைந்தது மிகக்கொடிய குற்றம் புரிந்தோர்க்கும் அவ்வாழ்க்கையே கடுமையானதொரு தண்டனையாயிற்று. உலகவாழ்க்கையிலிருந்து அவர்கள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர் அவ்வூரிலிருந்து தப்பிச்செல்லும் வழி இல்லை. நெடுந்தொலையில் உள்ள அவர்களுடைய நண்பர்கள், உறவினர்களிடமிருந்து செய்தி ஏதாவது எப்போதாவது கிட்டலாம். ஆனால்; அவ்வூர் வாழ்க்கை அவர்களுக்குப் பைத்தியம்பிடிக்க வைத்துவிடும். ¹ஓய்வு நேர யேலை ஏதாவது இருந்தால் நாடு கடத்தப்பட்டவர்கள் தங்கள் இன்னல்களை ஓரளவு மறக்கலாம். புத்தகங்கள், திங்கள் இதழ்கள், செய்தித்தாள்கள், வேறு வெளியீடுகள் முதலியன அங்கே கிடைப்பது அரிதினும் அரிது டி விண்ட்ட் இளைஞனாயிருந்த ஒரு குற்றவாளிக்கு ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுத்தார். அவன் அங்குத் தண்டனையாக இன்னும் பன்னிரண்டு இருந்து தீரவேண்டியவன். அவன் அப்புத்தகத்தை நீர் நிறைந்த கண்களுடனும், நன்றியறிவுடனும் பெற்று, “நான் இப்

புத்தகத்தை அப்படியே மனப்பாடம் பண்ணிவிடுவேன்," என்றான்.

வேர்க்யோயான்ஸ் முதல் சிரேத்னி கோலிம்ஸ்க் வரை அவ்வூராரும் யாகட்ஸ்க் ஊராரைப்போலவே தம் முயற்சியைக் கைவிட்டுத் திரும்புமாறு டி விண்ட்ட்டை வேண்டினார்கள். ஆனால், அவர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை மீறி, வட கிழக்கில் 1000-கல் தொலைக்கப்பாலுள்ள ¹சிரேத்னி கோலிம்ஸ்க் என்னும் ஊரை நோக்கிப் பயணமாறார். அங்கிருந்த வண்டிகளும் மிகவும் மோசமானவை. அவ்வழியில் 200-கல்லுக்கு ஒரு தங்கு வீடுதியிருந்தது. அவ்விடுதிகள் பெரிதும் பாழ்பட்டுக்கிடந்தன.

²வேர்க்யோயான்ஸ்க்கிலிருந்து வடகிழக்கே சிறிது தொலையிலேயே மிகக் கொடிய கடுங்குளிர் ஏற்பட்டது. அவர்கள் வெளிவிட்ட மூச்சில். இருந்த ஈரமும் மூச்சு வெளிவந்ததும் பனிக்கட்டிச் சிதர்களாக உறைந்து கீழே விழுந்தது. நற்காலமாக அங்குக் காற்று வீசவில்லை. காற்றுமட்டும் அடித்திருந்தால் அவர்கள் அங்கே புதைபட்டு மடிந்திருக்கவேண்டும்.

சிரேத்னி கோலிம்ஸ்க்கை நெருங்க நெருங்கத் தரைநிலைகேடு மிகுந்ததாயிருந்தது. பயிர் பச்சைகள் எதுவும் இல்லை. கலைமான்களுக்கு உணவாய்ப் பாசிகள் கூட அங்கே கிடைப்பதில்லை. ஆதலால், கலைமான்களுக்குப் பதில் யாகூட் குதிரைகளை வண்டிகளுக்குத் தேடிக்கொண்டார்கள். அக்குதிரைகள் வெறிமிகுந்து அடங்காதவையாயிருந்தாலும், அக்கடுமையான குளிர் வெளியில், தளர்ச்சியின்றிப் பயணஞ்செய்து ³கோலிமா ஆற்றங்

1. Sredni Kolymsk. 2. Verkhoyansk. 3. River Kolyma.

கரையில் ஒதுக்கு ஊராயிருந்த சிரேத்னி கோலிம்ஸ்க் என்னும் இடத்துக்கு மார்ச்சு 17-ஆம் நாள் அவர்கள் வந்துசேர உதவியாயிருந்தன.

சிரேத்னி கோலிம்ஸ்க்

அவ்வூரில் நாற்பது ஐம்பது மண்குடில்களும், ஒரு மர மாதாகோவிலும் இருந்தன. அவ்வூர் ஒரு கல்லறை போலச் சந்தடியற்றிருந்தது. அவ்வூர்த் தலைவர் அவர்களை மேற்செல்லவிட மறுத்தார். மேற்பயணத்துக்கு வேண்டிய நாய்கள் கிடைக்கவில்லை; உணவுப்பொருள்களும் அகப்படவில்லை. நாய்களின்றிப் பயணஞ்செய்ய முடியாது. டி. விண்ட்ட் மனந்தடுமாறிப்போனார். ஆனால், டி. விண்ட்ட்டுக்குத் தாம் எதிர்பாராத இடத்திலிருந்து உதவி கிடைத்தது. அவர்களுடைய வழிகாட்டிகளுள் ஒருவன் எவருமறியாமற் காணாமற் போயிருந்தான். மூன்றுநாட் கழித்து, அவன் தன் நண்பர்களுள் ஒருவனிடமிருந்து அறுபத்துநான்கு நாய்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்தான். மிகுதியான விலைகொடுத்துச் சில உணவுப்பண்டங்களையும் வாங்கிக்கொண்டார்கள். மார்ச்சு 22-ஆம் நாள் கோலிமா ஆற்றின் வழியே கடற்கரை நோக்கி அவர்கள் பயணமானார்கள்.

நிஜ்னி-கோலிம்ஸ்க் வரை

300-கல் தொலையில் இருந்த ¹நிஜ்னி கோலிம்ஸ்க் என்னும் ஊருக்கு வந்தார்கள். அதுவும் ஒரு பாழும் ஊரே. அவ்வூரில் அவர்களுடைய வண்டிக்காரர்களுள் ஒருவன் கலகம் விளைத்து மேற்செல்ல மறுத்த துறைப் பதினான்கு நாட்கள் வீணே கழிந்தன. அப்போது, அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு வினாடியும் மிகவும்

1. Nijni-Kolymsk.

அருமையானதாயிருந்தது. அப்போது, மார்ச்சு இறுதி. பனி கரையத் தொடங்குமுன் ¹பேரிங் நீர்ச் சேர்த்திக்கு. அவர்கள் போய்த் தீரவேண்டும். கோடையில் பனி கரையத் தொடங்கினால் அவர்கள் போவது மிகவும் தொல்லை. ²வோட்கா என்னும் குடிப்பொருளை நிறையக் கொடுத்து அந்த வண்டிக்காரனை வழிக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். ஏப்ரல் முதல் வாரத்தில் அவர்கள் கடற்கரை நோக்கிப் பயணம் புறப்பட்டார்கள்.

ரிஜ்னி-கோலிம்ஸ்க் முதல் வடமுனை வரை அந்நிலையில் அவர்கள் நாகரிக வாழ்க்கை நடக்கும் இடங்களுக்கு வெகுதொலையில் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வழியில் தங்குவிடுதிகள் இல்லை. உணவு விடுதிகள் இல்லை. தடம் குறிக்கத் தேவதாரு முனைகள் இல்லை பனி உறை கடலருகில் இயற்கையின் சேட்டைகளுக்கு இரையாக அவர்கள் பயணஞ் செய்தார்கள். பனிப் புயல்களும், சருக்கல் தரையும் அவர்களுடைய பயணத்துக்குப் பேரிடர்களாயிருந்தன. உணவுப் பொருள்கள் குறைந்துகொண்டே வந்தன. பனி மிதப்புகளில் வந்த சுள்ளிகளே அவர்களுடைய விறகு. வட கடற்புயல்களிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற, அவர்களுடைய வலிவற்ற கூடாரங்கள்தான் இருந்தன.

அவர்கள் நெடுந்தொலைவு பயணம் போகும் முன் ஒரு கொடிய புயற் காற்றுத் தொடங்கியது. அவர்கள் ஒரு பாறையினடியிற் போய்ப் பதுங்கிக்கொண்டார்கள். மரத்துப்போயிருந்த கைகளால் அவர்கள் மிகுந்த வருத்தத்துடன் தங்கள் கூடாரங்களை அமைத்தார்கள். ஆனால், பனிப்புயல் பனித்துளிகளை எங்கும்

பரப்பியது. அவர்களுடைய ¹பர் உடையில் பனி படிந்தது. அன்றிரவு அவர்களுடைய கூடாரங்கள் இருமுறை கீழே வீழ்ந்தன. அவர்களுக்கு நெருப்பு இல்லை. அவர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் முடங்கி இருந்ததால் உண்டான வெப்பமே அவர்களுக்கு உணர்வு கொடுத்தது.

அவ்விரவின் நிகழ்ச்சி அவர்கள் பேரிங் ரீர்ச் சேர்த்திக்குப் போய்ச்சேர அவர்கள் செல்லவேண்டிய வழியின் நிலைக்கு மாறாத ஓர் அறிகுறியாயிருந்தது. அவர்கள் சிறுகச் சிறுகப் பயணஞ்செய்து, 1500-கல் தொலைவிலுள்ள ²வடமுனைக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வழி முழுதும் பனிமிதப்புக்களில் வந்த சுள்ளிகளே, அவர்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருளாய் இருந்தன. அவை கிடைத்திராவிடில் அவர்கள் உயிர் துறக்க வேண்டியதே!

வடமுனை

வடமுனையைக் கிட்டுவது அவர்களுக்கு மிகவும் தொல்லையாயிற்று. பனிக் கட்டிகள் தாறுமாறாகப் பாறை பாறையாகப் படிந்திருந்தன சிற்சில இடங்களில் அறுபது, எழுபது அடி வரையில் பனிக் கட்டிகள் உயர்ந்திருந்தன. அடிக்கடி இவற்றைத் தாண்டி அவர்கள் தங்கள் வண்டிகளைப் பெயர்த்து இழுத்துச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. அவற்றை இழுத்துச் செல்வது வருத்தமும், இடரும் மிகுந்த அலுவலாயிருந்தது.

வடமுனை முதல் பேரிங் ரீர்ச்சேர்த்தி வரை

வடமுனை தாண்டியதும் அவர்கள் பயணவழி சிறிது நல்லதாயிருந்தது. ³தூந்திர நிலப் பரப்பு கரடு

முரடு இன்றிச் சமனாக இருந்தது. அப்பரப்பில் பயணஞ் செய்து ¹கோலியுட்சின் தீவுக்கு மேத் திங்கள் 10-ஆம் நாள் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

கிழக்கு முனை

அதன் பின்னர்ப் பத்துநாட் கழித்து அவர்கள் பேரிவ நீர்ச் சேர்த்தியின் ஆசியாக் கண்டத்துக் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் உலகின் கிழக்குமுனைக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். அந்நிலையிற்றான் அவர்கள் இன்னல் மிகுந்த வழியனைத்தும் கடந்தவர்களானார்கள்.

கிழக்கு முனை முதல் ²நோம் நகர்வரை

ஐந்துவார காலமளவும் அவர்கள் சைபீரியாவின் கோடியில் தங்க நேர்ந்தது. பனி உடைந்ததும் கிழக்கு முனையில் அவர்களைக் கண்டு அமெரிக்காவுக்கு அழைத்துப்போக ஓர் அமெரிக்கப் படகு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் காத்திருந்த காலம் மெல்ல மெல்லக் கழிந்தது. அவர்கள் அங்கே செய்யக் கூடிய வேலை யொன்றுமில்லை. அந்நாட்டு மக்கள் அவர்களிடம் பகை காட்டினர். அவர்கள் துப்புரவற்று இருந்தார்கள் அதனாலேயும் அவர்களுக்கு அங்குத் தங்கப் பிடிக்கவில்லை.

கடைசியாக ஜூன் 18-ஆம் நாள்ன்று அவர்கள் காத்திருந்த அமெரிக்கப் படகு வந்தது. அப்படகில் அவர்கள் ஏறிச் சென்றார்கள். கரையிலிருந்து ஆறுகள் பனி உறைந்திருந்தபடியால், அதற்குமேல் அப்படகு செல்ல முடியவில்லை. கரையிலிருந்து ஓர் எஸ்கிமோ

படகு பணியிற் சென்று அவர்களைக் கரைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. அவ்வாறாக அவர்கள், ஜூன் 19-ஆம் நாள், பாரிஸ் விட்டுப் புறப்பட்டதி லிருந்து ஆறு திங்கள் சரியாகக் கழிந்தபிறகு, அமெரிக்காவின் உள்நாடு வந்தடைந்தார்கள். அங்குச் சென்ற தும், கிறித்துவ சமயத்தலைவர் ஒருவருடைய குடிவிற்பத்துநாள் தங்கியிருக்க நேர்ந்தது.

பத்துநாட்கள் கழித்து அமெரிக்க நீராவிக்கப்பல் ஒன்றில் அவர்கள் சிறு பயணஞ்செய்து நோம் நகருக்கு வந்தார்கள். அற்றைக்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், அந்நகரில் மூன்று நான்கு மரவீடுகளே இருந்தன. டி விண்ட்ட் அற்றைக்கு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு தடவை அங்கு வந்திருந்த காலத்தில் அந்நகர் இருந்ததற்கு, அவர் இரண்டாம் முறையாக வந்தபோது பார்த்தது முற்றிலும் வேறாயிருந்தது. இப்போது அது ஒரு பெரிய நகரமாகப் பெருகிச் சிற்றுண்டிச்சாலைகள், கோவில்கள், நடன அரங்குகள், அழகான கட்டிடங்கள் முதலியன நிறைந்து விளங்கியது. அவர் அந்நகர் சேர்ந்தவுடன் ஒரு தையற்காரரிடம் சென்று தமக்கு ஒரு புதிய உடுப்பு செய்து கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அவர் அணிந்திருந்த பயண உடை மிகவும் பாழடைந்து போயிருந்தது. இவ்வாறு நோம் நகரம் பெருகக் காரணம், வடமேற்கு அமெரிக்காவில் பொற்கனிிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை தான்.

நோம் நகர் முதல் டாஸன் வரை

அமெரிக்காவில் அப்பகுதியில் தங்கந் தோண்டு மிடங்கள் புதிது புதிதாகக் காணப்பட்டமையால்,

அப்பக்கத்து ஊர்கள் எல்லாம் பல வழியிலும் சிறப்பான மாறுதல்கள் அடைந்தன. செல்வத்தாற் பெறக்கூடிய நலங்கள் அனைத்தும் அங்கு மலிந்திருந்தன. ஆதலால், நோம் நகரிலிருந்து அவர்களுடைய பயணநிலை சிறப்பானதாயிருந்தது.¹ யூகோன் ஆற்றில் ஒரு நீராவிப்படகேறி² டாஸன் நகர் அடைந்தார்கள். அந்நகரை அடைய அவர்கள் பதினான்கு நாட்களில் 1600-கல் தொலை போனார்கள். அவ்வளவு தொலை சென்றாலும், வருத்தம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவேயில்லை. அவர்கள் சென்ற நீராவிக்கப்பலில் எல்லா நலங்களும் அமைக்கப்பெற்றிருந்தன. பயணஞ் செய்பவர்களுடைய நன்மைக்கு வேண்டிய பற்பல ஏற்பாடுகளும் அக்கப்பலில் செய்யப்பட்டிருந்தன.

தங்க வெறி

டாஸன் நகரில் அவர்கள் பெரிதும் கொண்டாடப்பட்டார்கள். உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் 30,000 மக்கள் அங்கு வந்து குடியேறியிருந்தார்கள். அந்நகர மக்கள் அனைவர்க்கும் ஒரே வெறிதான்—அதாவது விரைவில் பொன்னைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. தாமதித்தால் இன்னும் பலர்கூடிப் பொன்னெடுக்கவந்துவிடுவார்கள் என்ற அச்சம் அந்நகர மக்களுக்கு உண்டு. கடைக்காரர்களுக்கும் பொன் மயக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆதலால், அவர்கள் தங்கள் பொருள்களையெல்லாம் பன்மடங்கு விலை ஏற்று விற்குங்கள். ஒரு செய்தித்தாளின் விலை ஒரு ஷில்லிங்; ஒருவேளை உணவின் விலை ஐந்து டாலர்கள். இவ்வளவு செல்வம் மலிந்த ஊரில் செய்யப்பட்டிருந்த முன்னேற்றங்கள் பலப்பல.

1. Yukon. 2. Dawson City.

டி விண்ட்ட் டாஸன் நகரிலிருந்து லண்டனுக்கு ஒரு தந்தி யனுப்பி, அதற்கு விடைபெற ஏழுமணி நேரந்தான் ஆயிற்று. பொருள் உள்ளார்க்கு எதுதான் எப்படித்தான் நடக்காது?

டாஸன் நகர் முதல் நியூயார்க் வரையில்

டாஸன் நகரிலிருந்து நீராவிக்கப்பலிலும், பிறகு ரயிலிலும் பயணஞ்செய்து ¹‘வெண் கணவாய்’ கடந்து ²ஸ்காக்வே என்னும் கடற்றுறையை அடைந்தார்கள். அங்கிருந்து ³சியாட்டல் என்னுமிடத்திற்கு வந்தார்கள். அமெரிக்க நாடுகளின் வழியே ⁴ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோவிலிருந்து ரயிலில் சென்று, 1902-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 25-ஆம் நாள் ⁵நியூயார்க் நகரம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

டி விண்ட்ட் அவ்வளவு பெருங் தொலையைத் தரை வழியே கடக்க முடியுமென்று காட்டினார். குளிர் நிறைந்த பனிவயற் பரப்புகளின் வாழ்க்கை விவரங்கள் இவரைப்போன்றவர்கள் சென்ற பயண வரலாறுகளிலிருந்துதான் அறியக்கிடக்கின்றன. இயற்கையை மக்கள் பண்படுத்தும் முயற்சியும், இயற்கை மக்களை அடிமைப்படுத்தும் நிலையும் ஒரு பெரும் போராட்டம் என்னும் உண்மை இத்தகைய வரலாறுகளிலிருந்துதான் நன்கு புலனாகின்றது.

-
1. White Pass. 2. Skagway. 3. Seattle.
4. San Francisco. 5. New York.

1908 THE PUBLISHED BY THE PUBLISHERS LTD.
வாஸ்கோட காமா

Ed 1 Jan 1916
Ed 2 April 1923
Reprint: July 1988

திரு எஸ் எஸ் தேவர் அவர்கள்

எழுதியது

VASAGODAMA

திருநெல்வேலித் தேன்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்
திருநெல்வேலி - 6. மதுரை-1. சேன்னை-1.

சேகி சிங்காரவேலு முதலியார் சக்தேவர் (1874 - 1953)

© 1968 **THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVLY, LTD.,**

**Ed 1 Jan 1946
Ed 2 April, 1953
Reprint : July 1968**

**U8wI60
K8**

VASGODAGAMA

Appar Achakam, Madras-1. (—/8)

பதிப்புரை

மேல்நாடுகளையும் கீழ்நாடுகளையும் ஒன்று பட முதன்முதல் இணைத்தது வாணிபத்துறை தான். அவ்வித வாணிப வழிகாண முயன்றவர் பலர். அவர்களுள் சிறப்பாகக் கொண்டாடத் தக்கவர் வாஸ்கோட காமா. அவர் தம் நாடாகிய போர்த்துக்கல்லிலிருந்து புறப்பட்டு நம் நாட்டுக்கு வந்து சேருவதற்கு அடைந்த இன்னல்கள் பல. “மெய்வருத்தம் பாரார், பசி நோக்கார்” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கிற் கேற்ப இடுக்கண்களை ஒரு சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் தமது நோக்கமே இலக்காகக் கொண்டு இந்திய நாட்டிற்கும் ஐரோப்பிய நாட்டிற்கும் வாணிபம் நடக்க வழி தேடியவர் வாஸ்கோ. அவ் வழிகண்ட வராலறு மாணவ மாணவிகள் படித்தறிய வேண்டுவ தொன்றும். அவர்களுக்குப் பயன்படத்தக்க வகையில் இந்நூல் வெளியிடப் பெறுகின்றது. இதனை மாணவர்கள் படித்துப் பல அரிய கருத்துக்களை அறிவார்கள் என்பது திண்ணம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உள்ளுறை

	பக்கம்
1. தோற்றுவாய்—இந்திய நாடு	1
2. போர்த்துக்கீசியர் முயற்சி	6
3. இன்னலும் இன்பமும்	10
4. முனை நெருங்குதல்	14
5. சிறுபகையும் பெருநட்பும்	21
6. செவ்வி யருமை	28
7. காணாதது கண்டது	33
8. அருநகர் கண்டதும் ஐயங்கொண்டதும்	38
9. இடுக்கண் வருங்கால் நகுதல்	44
10. ஏதிர்பாராத இணக்கம்	49
11. கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்	54
12. பொருமைப் பேய்களின் பொல்லாச் செயல்கள்	61
13. அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பதா நட்பு	67
14. தாய்நாடு திரும்புதல்	75

வாஸ்கோடகாமா

தோற்றுவாய்—இந்திய நாடு

“நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
காட வளந்தரும் நாடு”

“பேரும் பொருளாற் பேட்டக்கதாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு.” (குறள்: எகக, எகஉ.)

உலகின்கண் சிறந்து விளங்கும் நன்னாட்டினர் இயல்புகள் பல. அங்கு வாழும் மக்கள் காலந்தவருது நிலத்தை உழவு செய்வதால் அங்கே நல்ல விளவு விளையும். அம்மக்கள் நன்னெறியில் நடப்பார்கள் ; கேடில்லாத செல்வத்தை யுடையவர்களா யிருப்பார்கள் ; பிற நாட்டினர் பல பொருள்களுக்காக அந்நாட்டினை நாடி வருவார்கள். நோய், நீரின்மை முதலிய கேடுகள் அங்கு ஏற்படமாட்டா. அரசர்க்குரிய இறைப் பணத்தைக் குடிமக்கள் மனமுவந்து கொடுப்பார்கள். வறுமையும் ஏழ்மையுமுடைய பிறநாட்டார்க்கு அந்நன்னாடு ஒரு புகலிடமுமாகும். பசியும், பகையும் நன்னாட்டில் தலை காட்டா. நல்ல நாட்டில் அமைதி நிலவி யிருக்கும்; புரட்சியாளர்களும், உட்பகைவரும், அரசர்க்கு கடங்காத சிற்றரசர்களும் இருக்கமாட்டார்கள். ஏரி, குளம், கிணறு, ஊற்று முதலான நீர்நிலைகளும், ஆறு, ஓடை, அருவி முதலிய நீரோடைகளும் அங்கு நிறைந்திருக்கும்.

நன்னாட்டு மக்கள், தங்கள் நாட்டிலேயே தங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்கள் எல்லாம் நிறையக் கிடைப்பதால் அவற்றிற்காகப் பிறநாடுகளை நோக்கி ஏங்கி நிற்க மாட்டார்கள்.

இத்துணைச் சிறப்புக்களும் ஒருங்கே பெற்றது நம் இந்தியா. இதன்கண் வேளாண்மை சிறந்து நடக்க நெல், கோதுமை முதலான கூலப் பொருள்கள் நன்கு விளைவதனால் மக்கள்பசிப்பிணியறியாது வாழ்வார்கள். தவிர, கனிப்பொருள்களான பொன்னும் மணியும், காடுபடு பொருள்களாகியதேன், தந்தம், மயிலிறகு முதலியனவும், மலைபடு பொருள்களான மூலிகைகள், நறுமணப் பொருள்கள் ஆகியவையும் கடல்படு பொருள்களான முத்து, பவளம், சங்கம் முதலியனவும் நிறைந்திருக்கும். நம்நாட்டில் கிடைக்காத பொருள் எதுவும் இல்லை. நமக்கு வேண்டிய பொருள்களை நாம் வேண்டியாங்கு அளிப்பது நம் நாடு. நாம் உடை, உணவு, உடல்நலம் முதலியவற்றிற்கு வேண்டிய பொருள்களுக்காகப் பிறநாட்டினரை நாடி நிற்க வேண்டுவதில்லை. உலகத்தினர் நம் நாட்டைப் பொன் விளையும் நன்னாட்டு என்று போற்றுவார்கள். பிறநாட்டினர் தமக்குத் தம் நாட்டிற்கிடைக்காத பொருள்களைப்பெற நம் நாட்டை நாடுதல் தொன்றுதொட்டுப் பெரு வழக்கமாயிருந்து வருகிறது.

முற்காலத்தில் கடல்கடந்து பயணஞ் செய்து வாணிகம் நடத்துவதில் முதன்மையாக விருந்த 'போர்த்துகல், ஸ்பெயின்' என்னும் இரு ஐரோப்பிய நாட்டினர் செல்வமலி இந்தியாவுக்குவந்துபோக கடல்வழியொன்றைக் கண்டமைப்பதில் மிகவும் முனைந்திருந்தார்கள்.

அவ்வழியைப் புதிதாக்கக்கண்டமைக்கும்நாட்டினர்க்கே அவ்வழியைப் பயன்படுத்தும் முழு உரிமையும் சேரும். ஆதலால் ஐரோப்பாவிலிருந்து நம்நாட்டுக்கு வரக் கடல் வழி தேடுவதில் போர்த்துகல் நாட்டு இளவரசராயிருந்த ஹென்ரி என்பவர் மிகுந்த ஊக்கமுடையவரானார். அவர் தாமே ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கரைக்குப்பாய் அங்கிருந்த மூர்ச்சாதியினர் கொண்டுவரும் அரிய வாணிபப் பொருள்கள் ஆப்பிரிக்கப் பெரும்பாலை நிலத்திற்குக் கிழக்கே வெகுதொலையிலிருந்து வருவதாகக் கேள்வியுற்றார். அவை கிடைக்கும் நாடு இந்தியாவென்றும், கடல் வழியாக அங்குச் செல்ல ஆப்பிரிக்காவின் தென் பகுதியைச் சுற்றிப் போகவேண்டும் என்றும் அறிந்திருந்தார். ஹென்றிக்குப்பின் போர்த்துகல் நாட்டின் அரசரான ஜான் என்பவர், அம் முயற்சியைத் தொடர்ந்து நடத்தினார். அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராகிய 'பார்த்தலோமியூ டயஸ்' என்பவரைக் கீழ்த்திசைக்கு வழிதேடப்பரிவாரக் கப்பல்களுடன் அனுப்பிவைத்தார். டயஸ் 1486 ஆம் ஆண்டு புறப்பட்டு ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடிமுனைவரையில் வந்தார். புயலடிதாங்க வொண்ணாத நிலையிலும் அஞ்சா கெஞ்சினராய் அவர் அம் முனையைச் சுற்றிவந்தார். பரிவாரங்கள் மேற்செல்ல மறுத்துக் கலகம் செய்தலால் அவர் அம் முனைக்குப் புயலடிமுனை² என்று பெயரிட்டுப் போர்த்துகல் திரும்பிப்போனார்.

டயஸ் போர்த்துகல் லுக்குவந்து தம்முடைய கடற்பயண வரலாற்றை ஜான் அரசருக்குத் தெரிவித்தார். அரசர் இந்தியாவுக்குச் செல்லும் வழி அதுதான் என்று

சொல்லி, ஆப்பிரிக்காவின் தென் கோடிக்கு ¹“நன்னம்பிக்கை முனை” என்னும் நற்பெயரிட்டனர். இந்தியாவுக்குக் கடல்வழி காணவேண்டுமென்னும் பேரவா, ஜான் மனத்திற் குடிகொண்டது. ஆயினும் ஆப்பிரிக்காவின் தென் முனை வழியாகக்கப்பல்கள் சென்றால் அவை பேரிடுக்கண்களுக்குள்ளாகவேண்டுமென்று அந்நாட்டினர் அவர் முயற்சிகளைத் தடுத்து வந்தனர். ஆதலால் அரசருடைய எண்ணம் நிறைவேறாமலே இருந்தது. அப்பேரவா கைகூடாமலே ஜான் அரசர் காலமானார்.

அதற்கிடையில் ஸ்பெயின் நாட்டார் இந்தியாவுக்குச் செல்லத் தங்கட் கென்று வேறொரு வழி காணும் பெருமுயற்சியில் ஈடுபட்டனர். அதற்காகக் கொலம்பஸ்² என்பவர் சில கப்பல்களுடனும் பரிவாரங்களுடனும் அனுப்பப்பட்டார். அவர் கடற்பயணத்திற் படாத பாடுகளெல்லாம் பட்டுக் கடைசியாகச் சில தீவுகளைக் கண்டார். அத் தீவுகளின் அருகில் பெரு நிலப்பரப்பு இருக்கவேண்டுமென்று ஊகித்தார். அந் நிலப்பரப்பிலேயே இந்திய நாடும் இருக்கவேண்டும் என்றும் எண்ணினார்; ஆதலால் அத் தீவுகளுக்கு ³மேற்கிந்தியத் தீவுகள் என்றும் ஆங்கு அவர் கண்ட மக்கட்கு இந்தியர்கள் என்றும் பெயர்களிட்டு மகிழ்ந்தார். தம் பரிவாரங்கள் ஊக்கங் குன்றியதால் கொலம்பஸும் தாய்நாடு திரும்ப வேண்டியதாயிற்று. இது கி. பி. 1492ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது.

கொலம்பஸ் கடல் ஓடிக் கண்டுபிடித்தவை எல்லாம் இந்தியா அன்று; தென் அமெரிக்காவின் வடபாகத்தின் கரையோரமாக இருந்த சில தீவுகளே.

1. Cape of Good Hope. 2. Columbus. 3. West Indies.

அஃதே ஆசியா கண்டத்துக் கரையென்றும் கொலம்பஸ் எண்ணிக்கொண்டு இந்தியாவைத் தாம் கண்டு பிடித்துவிட்டதாக எண்ணி ஸ்பெயின் நாடு சேர்ந்தார். உண்மையில் அவர் கண்டுபிடித்தது அமெரிக்கா கண்டமே ஆகையால் “அமரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தவர் கொலம்பஸ் கொலம்பஸ்” என்று ஐரோப்பியர் புராத் தினர்கள். இந்தியாவின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததனாலேயே ஒரு பெரும் புது நிலப்பரப்பாகிய அமெரிக்கா கண்டம் ஐரோப்பியருக்குக் கிடைத்தது. அஃது அவர்களுக்குப் பெறற்கரிய ஒருபெரும் பேரூம். அஃது இந்தியர்களாகிய நமக்கும் ஒரு பெருமையே! நல்லார் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தாலே நன்மை யுண்டாகுமென்பது நன்னூடாகிய நம் இந்தியாவில் வாழ்ந்த பெருமக்கள் வாக்கன்றோ!

2. போர்த்துகேசியர் முயற்சி

கொலம்பஸ் நாடு கண்ட செய்தி போர்த்துகல் நாட்டினர் எல்லோருக்கும் படபடப்பையும், துடிதுடிப்பையும் உண்டாக்கிவிட்டது. நாட்டினர் பேராவலுற்று இருந்ததுபோலவே, போர்த்துகல் அரசரும் நாடு காண்பதில் ஊக்க முடையவரானார். அவர் பெயர், ¹இமானுவல். விரிகடல் வழியே இந்தியாவுக்குச் செல்லும் கப்பல் வழியொன்று கண்டு புகழ்பெற வேண்டுமென்னும் ஆவலுடன் அரசருக்கு இருந்ததுபோலவே இமானுவல் அரசருக்கும் இருந்தது. இந்தியாவுக்கு வழி காணும் முயற்சியில் போர்த்துகல் நாட்டினரே முந்திவிட வேண்டுமென்பது அவர் பேரவா. அப்பேறு தம் நாட்டுக்கே தனி உரிமையாக வேண்டுமென்பதும் அவர் நாட்டம். தம் கோக்கத்தை நிறைவேற்ற இமானுவல் இமைப்போதும் தாழ்த்தினூரில்லை. சில நாட்களிலேயே மூன்று கப்பல்கள் கட்டியாயிற்று. உணவுப் பொருள்களையும் மருந்துகளையும் வாணிபப் பொருள்களையும் வேண்டிய அளவு அக்கலங்களில் ஏற்றிக்கொண்டார்கள்.

அக் கடற்பயணத்துக்குத் தக்க நாவினர் தலைவர் ஒருவரும் கிடைத்தார். ² “வாஸ்கோட காமா ” என்பவர் ஓர் உயர் குடியிற் பிறந்தவர். அவர் நாட்டுக்கு நல்ல வேலை செய்தவர். அரசர் அவரையே இப் பயணத்துக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டார். காமாவின் உடன்பிறந்தவராகிய ³பாலோ என்பவரும் பாலோவின் நண்பராகிய ⁴கோசலோ என்பவரும் துணைத்

-
1. King Emmanuel.
 2. Vasco-da-gama
 3. Paulo.
 4. Kosolo.

தலைவராயினர். “ராபேல்” “கேப்ரியல்” “மிகோல்” என்றும் மூன்று கப்பல்களும் முறையே அம் மூவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டன.

1497 ஆம் ஆண்டு இளவேனிற்காலம் நாயிறு நாள் இளநாயிறு கடலடியிற் றேன்றிற்று. ¹லிஸ்பன் நகரின் தெருக்களிலும், சதுக்கங்களிலும் மக்கள் நிறைந்து இருந்தனர். புதுமையொன்றுநகரில் நடைபெறப்போவ தகாத் தென்பட்டது. அப்பழைய நகரில் புதுவிழா வொன்று நடக்க அதனைக் காண்பதற்கென்று, அழகுடை புனைந்த அந்கர் மக்கள் கூட்டங் கூட்ட மாய் ஒரு பக்கமே நோக்கிப் போவதாகவும் காணப் பட்டது. பெருந்தேவர்கோட்டத்தின் மூலை முடக்கு களிலெல்லாம், பெருமக்களும் செல்வர்களும் பெருங் கூட்டமாய்க் கூடிவிட்டனர். ஆங்குத் திறையிடு வோரிடத்தில் நாட்டரசரும் அரசியும் சிறப்பான அவைக் குழாத்துடன் தங்கள் தங்கள் இருக்கைகளில் வீற்றிருந்தனர். அவர்களுக்கு அண்மையிலேயே வாஸ்கோ, பாலோ, கொசலோ ஆகிய முத்தலைவர் களும் அழகிய ஒளிருடையுடன் யாவர் நாட்டமும் தங்களை நாடக் களிப்புடன் இருந்தனர். ஆங்கு அப் போது லிஸ்பன் நகரின் கிறித்துவ நெறித் தலைவ ருடைய ஒரு குரலே கேட்டது. அவர் இறைவனைப் போற்றிக் கூட்டத்தை நோக்கி, “வாஸ்கோவின் கடற் பயணம் வெற்றிபெறுவதாக, என்று கடவுளை வேண்டிக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்.

கடவுள் வாழ்த்து முடிந்ததும் தேவர் கோட்டத்தி லிருந்து எல்லோரும் புறப்பட்டு வழியில் மட்டற்ற

மக்களின் களிப்பூட்டும் கைத்தட்டலுடன் இறைவன் அரண்மனை யடைந்தனர். கப்பல் ஏறும் நேரம் வர எல்லோரும் சேர்ந்து ஊர்வலமாய்த் துறைமுகஞ் செல்லத் தொடங்கினர். ஊர்வலத்தின் முன்னணியில் அராபிக் குதிரையின்மேல் வாஸ்கோவும் இருபக்கங்களிலும் துணைத்தலைவர்கள் இருவரும் பெருமையுடன் சென்றனர். அவர்களுக்குப் பின்னால், ஒளியும், அழகும் நிறைந்த உடுப்புக்கள் அணிந்த கப்பற் பரிவாரங்கள் இருவர் இருவராய்ச் சென்றனர். நகர்ப் பெருமக்களிற் பெரும்பாலோரும் அரசருடைய அலுவலாளர்களும், உடன் சென்றனர். அவர்களுடன் நகரமக்களும், திரள் திரளாக வந்து சேர்ந்து கொண்டனர். அக் கூட்டத்தில் நாவிக்களின் உறவினரும் நண்பர்களுமான பலர் அவர்களுக்கு நடுக்கடலில் நேரக்கூடிய இடுக்கண்களை நினைத்து ஓரளவு கவலையடைந்தார்கள். ஏனையோர் வாழ்த்திக் கைகொட்டினார்கள். கப்பற்றுறையில் மூன்று கப்பல்களிலும் பல நிறக்கொடிகள் அழகுடன் நிறையக் கட்டப்பட்டிருந்தன. காமா கடற்கரையடைந்ததும், நாவாய்த் தலைவரை வரவேற்பதற்கறிஞறியாகப் பல குண்டுகள் வெடித்தன. துறைப்பக்கங்களில் வீட்டுக் கூரைகளின்மீதும், மேற்றளங்களிலும் மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாக ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். வாஸ்கோ சரேலென்று குதிரைவிட்டிறங்கி வீர நடையோடு கரைக்கும், கப்பலுக்கும் இடையிலிருந்த பலகையைக் கடந்து தமக்குரிய ரபேல் கப்பலில் தம் பரிவாரத்துடன் ஏறினர். அக் கப்பலில் வாஸ்கோ மகிழ்முகத்துடன் காட்டின் தோற்றத்தையும் மக்களின் முகத்தையும்

விருப்புடன் கோக்கினார். அடுத்து பாலோவும் கொசலோவும் அவ்வாறே தத்தம் கப்பல்களில் இருந்தார்கள்.

குறித்த நேரத்தில் வாஸ்கோ கப்பல்கள் புறப்படலாமெனக் கட்டளையிட்டார். கப்பற்றுறையில் மக்கள் சித்திரப் பாவைபோல் அசைவற்றுப் பார்த்த கண் பார்த்தபடியே நின்றனர். திடீரெனப் பாய்கள் அவிழ்ந்து விரிந்தன; நங்கூரங்கள் மேலெழுந்தன; துறைமேடையில் குண்டுகள் வெடித்தன; மக்கள் உரத்த குரலுடன் வாயார வாழ்த்திக் கைவீசி நல்விடை கொடுத்தனர். உரமும் மாட்சிமையும் நிறைந்த அக் கப்பல்கள் லிஸ்பன் துறைவிட்டு மெதுவாக நகரத் தொடங்கின. கப்பல்கள் புறப்பட்ட முதல் நாளன்று எதிர்காற்றடித்தபடியால் லிஸ்பனுக்கு மேற்கே சிறிது தொலையிவிருந்த 1பேஸி துறைமுகம் வரை சென்று இரண்டுநாள் அங்கேயே தங்கிவிட்டன. மூன்றாம் நாள் அவர்களுக்கு நலமாகக் காற்று வீசவே கப்பல்கள் புறப்பட்டன. இமானுவலரசர் கப்பல்கள் நடுக்கடல் போகும் வரை அவற்றுடன் சென்று நாவிக்கர்களுக்கு நற்செலவுகொடுத்து வாழ்த்திக் கப்பல்கள் கண்களுக்கு மறையும் வரைப் பார்த்துத் திரும்பினார்.

3. இன்னலும் இன்பமும்

காற்றுங் கடலுங் கருத்த வானமும் வெப்ப தட்டி
நிலையும் வாஸ்கோமுதலிய துணிசெயலாளர்க்குத் துணை
செய்யக் கப்பல்கள் கடுகச் சென்றன. வாஸ்கோவின்
மனத்தில் ஊக்கம் மிகவும் பெருகியது. கப்பற்காரரும்
களிமகிழ் வெய்தி நாவாய் வேலைகளை நலமுற நடத்தி
னர். மூன்று கப்பல்களும் ஒன்றையொன்று தொட்டுக்
கொண்டு மிக அருகிற் சென்றன. நாவிக்களும் தங்கள்
தங்கள் கப்பல்களிலிருந்தபடி ஒருவரோடொருவர் உரை
யாடிக்கொண்டு போனார்கள். ஏழெட்டு நாட்களில்
அவர்கள் ஆப்பிரிக்கப் பெரும் பாலைக் கருகில் உள்ள
கனேரித் தீவுகளைக் கண்டார்கள். அதுவரை அவர்க
ளுடைய பயணம் நற்பயணமே. சென்ற வழியும் கோர்
வழியே. அவர்கள் 1 கனேரித் தீவுகளைக் கடந்தவுடனே
பெரும் புயற்காற்று வீசியது. கப்பல்கள் அலைகளின்
நடுவே அலையலாயின. புயல் அடங்கியபோதும் காமா
வின் கப்பலை எவ்விடத்திலும் காணவில்லை. தலைவ
ருடைய கப்பல் தண்ணீரில் மூழ்கிவிட்டதாக எண்ணி
உடன்பிறந்தாரும் மற்றையோரும் பெருந் திகிலடைந்
தனர். ஆயினும் அவர்கள் இடுக்கணுக்கு அஞ்சவில்லை.
தம் தலைவர் முன்னரே தங்களுக்குப் பணித்திருந்தபடி
ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் 2 செனிகல் நாட்டைச் சேர்ந்த
வெர்டிமுனைத் தீவுகளை கோக்கிச் சென்றனர். பின்னும்
ஏழுநாட்களுக்கெல்லாம் காமா சென்ற கப்பல் தவிர
மற்றிருக்கப்பல்களும் அத் தீவுகளை அடைந்தன. அத்
தீவுகளை அணுகியதும் தொலையில் அவர்கள் ராபேல்
கப்பலையும் வாஸ்கோவையும் அதில் கண்டார்கள்.

1. Canary Islands.

2. The Senegal.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் வாஸ்கோ கப்பல் அருகில் வர எல்லோரும் ஒன்று கூடிவிட்டனர். எக்காளங்கள் கொட்டின; வெடிகுண்டுகள் வெடித்தன. வெர்டித்தீவுகளில் ஒன்றாகிய சான்ஜாகோவுக்குப் புறப்பட்டு வந்து அங்கே ஒரு கிழமை தங்கினார்கள். அங்கே நல்ல தண்ணீர் நிரப்பிக்கொண்டனர். உணவுப்படகிலிருந்து அவரவர்கள் வேண்டியவைகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டனர். கப்பற்கயிறுகளையும் தூண் முதலியவைகளையும் பழுது பார்த்துக் கொண்டனர். அப்போது அவர்கள் போர்த்துகல் நாடு விட்டுத் திங்கள் ஒன்றாயிற்று. மேமதியில் அவர்கள் அத் தீவைவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள். அங்கிருந்து நன்னம்பிக்கை முனையை இலக்காகக் கொண்டு கப்பல்கள் சென்றன. வாஸ்கோ மனலுக்கமும் எழுச்சியுங் கொண்டவரல்லரோ! அவர்கரையோரமாகவே சென்றால் மன நிறைவோடு இடுக்கணின்றிப் போகலாமல்லவா? ஆயினும் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை. ஏனெனில் இந்தியாவை அப்போது காண்பதென்னும் பேரவாவே அவரைப் பீடர்பிடித்துத்தியது. ஆகையால் அவர் கினியா கரையிலிருந்து குறுக்காகவே நன்னம்பிக்கை முனை நோக்கிச் சென்றார். சான்ஜாகோ தீவை விட்டு அவர்கள் மறுபடி கரையைக் கண்ணால் பார்ப்பதற்குத் திங்கள் பல சென்றன. அக் காலத்திற் சில வேளைகளில் கப்பலாட்கள் பொறுமையற்றுத் தாய் நாட்டை எண்ணி ஏங்கிப்போனதுண்டு. அவ்வப்போதும் மூடுபனி முதலியவற்றைக் கண்டு கரையடைந்து விட்டதாக எண்ணி ஏமாந்துபோனதுமுண்டு. சிற்சில வேளைகளில் தலைவர் வாஸ்கோவே தம் திசையறி கருவியைப் பார்த்து வழிதப்பிப் போய்விட்டோமோ வென்று மனம் நடுங்கியதுமுண்டு. இன்னும்

சில நாட்களில் கடும் புயலால் கப்பல்கள் கவிழ்ந்து விடுவதுபோற் காணப்பட்டது முண்டு. இத்திற இடுக்கண்களிடையிலும் காமா பல சிழமைகளாகியும், பல திங்கள்களாகியும் மனத்திடம் சிறிதும் தளராராய்த்தாம் நோக்கிய வழியை விட்டகலாமலேயே கப்பல்களை நடத்திக் கொண்டு போனார். இடுக்கண்களை இடுக்கட்படுத்தும் தன்மையுடையவர் அன்றோ வாஸ்கோ! கப்பலாட்கள் வழியில் பலதடவைகளில் அச்சமடைந்து தாய்நாடு திரும்பிவிட வேண்டுமென்று சொல்லியபோ தெல்லாம் வாஸ்கோ “நாம் முன்வைத்த காலப் பின் வைக்கலாகாது. இந்திய நாட்டைக் கண்டே திரும்ப வேண்டும் அல்லது கடலிற் கவிழ்ந்துவிட வேண்டும்” என்னும் சொற்களையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். அவ்வாறு கடல் கடந்து காமா ஆகஸ்டு திங்கள் இறுதியில் ஆப்பிரிக்காவின் தென்கரையருகே வந்துவிட்டார்கள். அந் நாட்களெல்லாம் எப்படிக் கழிந்தனவோ அவருக்குத் தெரியாது. வெப்பங்கொண்ட காற்றுந் தட்பங் கொண்டதாக மாறியது.

ஒருநாட் காலே அவர்கள் தரையைக் கண்டார்கள். அதுவரையில் சேர்ந்தே வந்துகொண்டிருந்த கப்பல்கள் வெவ்வேறு வழியாகப் பிரிந்துபோயின. கப்பற்றலைவர் ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் முதலில் தரைக் காண வேண்டுமென்று கரைநோக்கிச் சென்றார்கள். அவர்கள் சிறிது தொலை கரையருகே சென்று ஒரு விரிகுடாவைக் கண்டு அங்கே கப்பல்களை நிறுத்தினார்கள். அவர்கள் அதற்கு ¹செயிண்டு ஹல்லு குடாவென்று பெயரும் இட்ட

னர். நன்னம்பிக்கை முனையினின்றும் தாங்கள் மிகுந்த தொலையிலில்லை யென்று காமா முழு நம்பிக்கையோடு இருந்தார். அவர் ஆங்குள்ள மக்களிடம் அம்முனையைப் பற்றிச் சில குறிப்புகளைக் கேட்டறிய முயன்றும் பயன் பெறவில்லை.

4. முனை நெருங்குதல்

செப்டம்பர் முதல்காள் கப்பல்கள் மறுபடியும் புறப்பட்டன. வாய்ப்பான காற்று வீச வாஸ்கோ தம் நண்பர்களைநோக்கி “முனை மிகு தொலைபிலில்லை; அஃது என்மனத்தில் நன்றாய்ப்படுகிறது,” என்று சொல்லவும் நாவாய்கள் நலத்துடனே நிலஞ்சுற்றிபோடின. அலை கடற்போக்கில் அமைதியுண்டோ! அவர்கள் ஹெலீனாவை நீங்கியதும் எதிர்காற்றும் புயலும் கப்பல்களைத் தாக்கின. அலைகள் மிக உயரமாக அடித்துச் சிறு கப்பல்களைத் தள்ளாடச் செய்தன. பெருநீரலைகள் அவைகளைப் பெருங் கடலடிக்குக் கொண்டுபோய் வீழ்த்திவிடுமோ என்று நடுநடுங்கினர். புயல் முழக்கத்தில் நாவாய் ஓட்டிகள் பெருங்கூச்சலும் காதுகளுக்கெட்டவில்லை. சிறிது நேரம் வெளிச்சமாயிருக்கும். உடனே பேரிருள் மூடிக்கொண்டு கப்பல்கள் செல்லுந் திசை தெரியாமற் போகும். காற்றும் அலைகளும் அடிக்கும் திசைக்கீக அவை சென்றன. அத்தகைய இடுக்கணில் வாஸ்கோவின் மன உறுதியும் தாளாண்மையும் நன்கு சோதனைக்குள்ளாயின.

புயல் சற்று ஓய்ந்ததும் களைத்து ஏக்கமடைந்த கப்பலாட்கள் வாஸ்கோவைச் சுற்றிநின்று, “தலைவரே, இந்தவேலை வேண்டாம், இல்லம்போய்ச் சேர்வோம். இங்கு எக்காலமும் புயலே! இதுவரை எந்தக் கப்பலும்முனை தாண்டிப் போயிற்று? திரும்பினாலொழிய, திரைக்கு இரையாகவேண்டியதுதான். நாம் இதுவரை அடிக்கடி கண்டுகொண்டே வரும் கரைக்கு எல்லையே யில்லை. இஃது இச்சில உருண்டையின் தென்கடற்கப்பாலும் போகும் போலும்” என்று வருத்தி இரைந்து

வணங்கிச் சொல்லிக்கொண்டனர். இதற்கெல்லாம் அஞ்சுபவர் வாஸ்கோடகாமாவா! அவர் அவர்களைப் பார்த்து, “நன்மக்களே! நமக்கு முன் சிறிது தொலையி லேயே முனை இருக்கின்றது. நீங்கள் நம்புங்கள்; மன வலி இழக்காதீர்கள்; ஏக்கமடையாதீர்கள். பயணத்தை நிறுத்தாமல் போய்க்கொண்டேயிருந்தால் முனைசுற்றி அப்பாற் சென்றுவிடலாம்,” என்று அவர்களைப் போற் றித் தணிப்பாய்ப் பேசினார்.

இஃதேயன்றி வாஸ்கோ அதுமுதல் அவர்கள் மன நிறைவடையும் பொருட்டு அவர்களுடைய செய்பணிகளில்தாமும் ஈடுபட்டார். நாள்தோறும் தலைமையாட் குழலாதியதும் பணியாட்களைப் போலத் தாமும் மேற் றட்டுக்கு வந்துவிடுவார். உறக்கம் என்பதை மறந்து அவர் இரவும் பகலும் சுக்கான் அருகில் நிற்பார். ஏவலர் உண்ணும் உணவையே தாமும் உட்கொள்வார். கப்ப லோட்டி களைப்படைந்துபோனால் அவன் வேலையைத் தாமே செய்வார்.

இவ்வாறு செய்தும் ஆட்கள் அவ்வப்போது திரும் பிப்போகும்பாடத்தைப்படித்துக்கொண்டே வந்தனர். இறுதியாக வாஸ்கோவுக்கு என்றுமில்லாத சினம் மூண்டது. உடனே அவர் எல்லோரையும் மேற்றளத் தில் சேர்த்து அவர்கட்கு முன்னின்று “முனைசுற்றி வரு மளவும் திசையளவும் மனம் மாறேன்,” என்று உறுதி யாய்க் கூறிவிட்டார்.

மூன்று கப்பல்களும் முனைநோக்கிச் சென்றன. அடிக்கடி கரை கீழ்ப்பக்கமே தெரிந்துகொண்டு வந்தது. கப்பல்கள் முனை தாண்டி வந்துவிட்டதாகத் தோன்றவேயில்லை. முனை தாண்டும்வரையில் இடுக்

கணுக்கஞ்சாது நெடுகச் சென்றுகொண்டே யிருக்கவேண்டுமென்று முடிவுசெய்து கொண்டார் திண்ணீயராகிய வாஸ்கோடகாமா. அவ்வாறு செல்லுங்கால் ஒருநாட் காலை கப்பலோட்டிகள் அலையற்று ஒலியற்று அடங்கியிருந்த தண்கடற்றரையை அடைந்தனர்; மெல்லிய காற்றும் முன்னோக்கி யடித்தது. முன்னாட்கள் போலன்றி அற்றை நாள் துன்புற்று இன்புற்ற நாளாயிற்று. கப்பல்கள் உடனே கரையைக் காணவில்லையாயினும் வாஸ்கோடகாமா முனைசுற்றி வந்து விட்டதாகத் தெரிந்துகொண்டார். உடனே அவர் மற்றிரண்டு கப்பல்களுக்கும் குறிகாட்ட அக்கப்பல்களும் அங்கே வந்துவிட்டன. அந்த நற்செய்தி கப்பலுக்குக் கப்பல் பரவியது. மாலுமிகளின் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. மற்றவர்கள் பாய்மர மேறிக் களிப்புடன் தொப்பிகளை ஆட்டிக் காட்டுவோர்களும், எக்காளம் கொட்டுவோர்களும் ஒருவரையொருவர் கட்டிக் கொண்டு கூத்தாடுவோர்களுமாயினர்.

அதுவரையில் அவர்கள் அடைந்த தொல்லைகளையும், இன்னல்களையும் ஒரு கணத்தில் அவர்கள் மறந்தே போயினர். காமாவோ வெற்றி மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்த முகத்தோடு உடனாளர்கள் நடுவில் உலாவினார். அவர்கள் அவர் உடைக்கு முத்தமிட்டனர். அவரிடம் தாங்கள்முன்பு திரும்பவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு, குற்ற மன்னிப்பும் கேட்டுக்கொண்டனர். அவரை ஓயாது வாழ்த்தினர். நெறியிறைவர்கள் தங்கள் தங்கள் நெறியுடையணிந்து கப்பல்களின் மேற்றட்டுகளிலேறினர். எல்லோரும் முழங்காற்படியிட்டனர்; தொப்பிகளைக்கழற்றிப்பிடித்துக்கொண்டனர்; தலைகுனிந்தனர்.

அவ்வேளையில் “கர்த்தாவே! எங்கள் உள்ளங்களெல்லாம் தங்களுக்கு இந்நேரத்திற் காட்டவேண்டிய நன்றியறிவினால் நிறைந்து மேலிட்டுப் பெருகுகின்றன,” என்னும் குரலொசைகள் எல்லாக் கப்பல்களிலும் கேட்டது.

கப்பல்கள் முனையைச் சுற்றி வந்துவிட்டதாக எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர். கரையோரமாகவே அவை போய்க்கொண்டிருந்தன. அக்கப்பல்கள் நிற்பதற்கு ஏற்ற இடம் காணப்படவில்லை. ஆதலால், அவை மீண்டும் நடுக்கடலுக்கே போய்விட்டன. பகல் நேரத்திற் பாய்களைப் பரக்க விரித்துக்கொண்டு காற்றோட்டத்தின்படி கடுகியே சென்றன. இரவிலோ எச்சரிக்கையாகவே எல்லாக் கப்பல்களையும், மாலுமிகள் மெல்லச் செலுத்தினர். முனை சுற்றிக் கரைக்குத் தொலையில் கப்பல்கள் ஓடிய போதிலும் புயற்காற்று எல்லையை அவர்கள் முற்றும் கடந்து போய்விடவில்லை.

மாரிகாலம் வந்தது. அப்போதும் இந்தியாவின் இருப்பிடம் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு நாட்காலம் திடீரென்று ஒரு பெருங் கொடும் புயற்காற்று கப்பல்களைத் தாக்கியது. வாஸ்கோ மேற்றட்டிலிருந்து தங் கூரிய கண்களால் கோள்களையுற்று நோக்கியவாறு கப்பலோட்டிகளுக்கு வேலையிட்டுக் கொண்டிருந்தார். கப்பலாட்கள் கருத்தோடும் களிப்போடும் தத்தம் வேலையைச் செய்தார்கள். புயலோ வர வர ஓங்கியது. முடிவில் கப்பலோட்டி தொப்பியைக் சுழற்றிக் கையிலேந்தித் தலைவரிடம் தயங்கித் தயங்கி வந்து நின்று, “மாலுமியாரே, நம் கப்பல்கள் ஆற்றலற்றனவாய் இருக்கின்றன. நாம் தரை நோக்கிக் கடுகச் சென்று தங்கி

யிருந்து, புயல் ஓய்ந்ததும் புறப்படலாமே," என்றான். அப்போது வாஸ்கோ "முடியாது, உனக்கேற்பட்ட வேலையைப் போய்ச்செய். ஓரடிகூடப் பின்னுக்கு வைப்பதில்லை என்று கருத்தில் உறுதி செய்துகொண்டு தான் லிஸ்பன் துறைமுகம்விட்டுப் புறப்பட்டேன் யான்" என்று உறுத்து, உரத்துக் கூறினார். கப்பலாட்கள் காமா முகங்கண்டு திகைத்துப் போயினர். அவருடைய முகம் கண்டிப்புத் தன்மையைக் கடுமையாய்க் காட்டியது. அவர் விட்டுக்கொடுப்பார் என்று தோன்றவில்லை.

புயலோ நேரம் ஆக ஆக மேலோங்கி நாற்புறமும் வீசியடிக்கத் தொடங்கியது. அலைகளும் மேன்மேலோங்கி அலைக்கழித்தன. கப்பல்களில் கடல்நீர் புகாத இடமேயில்லை. எங்கும் வெள்ளக் காடாயிற்று. பிறகு காற்று நின்றது. கப்பல்களோ கடலலையில் தள்ளாடின. இருமருங்கும் நீரேறத் தொடங்கியது. ஆட்களெல்லாரும் பாய்மரங்களையும் கயிறுகளையும் பிடியாகப் பற்றினர். குழாய்களினின்றும் நீரை வெளியேற்றவும் முடியவில்லை. கப்பல்கள் கிரீச் கிரீச்சென்று மிக்கொலி செய்ய, அவை உடைந்து விடுமோ வென்னும் கவலை மேலிட்டது. ஆட்கள் வருந்தி மிகப்பரிவு காட்டி வாஸ்கோவை நெருங்கித், "தலைவரே திரும்பிவிடுவோம்; மன்னிக்கவேண்டும்; கப்பல்களுடன் எங்களைக் கடலடிசேர விடாதீர்கள்," என்று கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டனர். அப்போது வாஸ்கோ, "முடியாதென்று முன்னமே சொல்லிவிட்டேன். ஒரு நூறு பேர் மரிப்பதை நேரே கண்டாலும் நான் முன்னோக்கிச் செல்லவேண்டும். இந்தியாவுக்கே முந்திப்போகவேண்டும்; இன்றேல், இக்

கடலடியிற் றலைசாய்க்கவேண்டும்," என்று கொடுமுகங்
காட்டிக் கூறிப் பிறகு, இன் முகத்துடன் இயம்புவார்;
"நாம் நம் தாய்நாடு சென்று அரசரைக் கண்டு நமது
வீரதீரச் செயல்களை யெல்லாம் விவரிப்போமாயின்
அவர் எவ்வளவு நம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பரிசுகள்
அளிப்பார் என்பதை இப்போது எண்ணிப் பாருங்கள்;
என் மக்களே வாருங்கள்; மனலூக்கம் கொள்ளுங்கள்;
ஆண்டவனிடம் உங்களை ஒப்படைத்துக்கொள்ளுங்கள்."

பின்னர் புயல் சிறிது நின்றது. மூன்று கப்பல்
களும் மறுபடியும் ஒன்றையொன்று நெருங்கின. ரபேல்
கப்பல் ஆட்கள் ஏனையோரைக் கூவி "மாலுமிகளின்
கட்டளைகளுக்குக் காது கொடாதீர்கள்; நாம் திரும்பிப்
போய்விடவேண்டும்," என்றனர். அப்போது வாஸ்கோ
மற்ற இரு மாலுமிகளைக் கூவி யழைத்து, "நாம் கரை
யோரம் திரும்பிவிடல் கூடாது, மனலூக்கத்துடன்
நேரே செல்லுங்கள்," என்று கண்டிப்பான கட்டளை
யிட்டார்.

தலைவர்களைக் கொலை செய்துவிட வேண்டுமென்று
ஒரு கலகக் கூட்டம் ரபேல் கப்பலில் முன்னமே சூழ்ச்சி
செய்திருந்தது அதை எப்படியோ அறிந்துகொண்டார்
வாஸ்கோ. உடனே கலகத்தலைவர்களை யெல்லாம் கண்டு
பிடித்து விலங்கிட்டுக் கைதிகளாக்கிக் கப்பலின் மூலைக
ளில் கடுங்காவலில் வைத்துவிட்டார். அவர்கள் போர்த்
துகல் நாடு போகும்வரையில் அப்படியே காவலில்
இருக்க வேண்டுமென்றும் கட்டளை யிட்டுவிட்டார்.
"எங்களை விட்டுவிடுங்கள்; எங்கள் வேலைகளைத் தவறு
மல் செய்துகொண்டுவருகின்றோம்; தங்கள் கட்டளைக்கு
நாங்கள் மீறி நடப்பதில்லை" என்று அக் கைதிகள்

எவ்வளவோ விண்ணப்பித்துக்கொண்டும் காமா அவர்கள் சொன்னவற்றைக் காது கொடுத்துக் கேட்டாரில்லை. அன்று முதல் ஏனைய ஆட்களெல்லாரும் காமா விடம் அச்சம் கொண்டவர்களாய்த் தத்தம் வேலைகளைத் தயங்காமற் செய்துவர, மூன்று கப்பல்களும் முரண்பாடொன்று மின்றி முன் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன.

நெடுநாட் புயலடியால் கப்பல்களில் உடைப்புக்கள் உண்டாகிவிட்டன. நீர் இறை குழாய்கள் உள்ளேறும் நீரை வெளியேற்றத் தகுதியற்றுப் போயின. குடிநீரும் குறைந்துவிட்டது. மனலுக்கத்துடன் முன்னறிவும் கொண்ட காமா இக்குறைகளை நீக்கக் கருதிக் கப்பல்களைக் கரையோரம் திருப்பிக்கொண்டார். கரைகண்டு கப்பலாட்கள் களிப்பெய்தினர். கிறித்து பிறந்த நாளன்று ஒரு முனையைக் கண்டு அதற்கு நெட்டாளம் என்று பேரிட்டார் வாஸ்கோ. பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு பெரு ஆற்று முடிவை வாஸ்கோ கண்டார். அவ்விடம் கப்பல் தங்கத் தகுதியுள்ளதென அறிந்தார். அங்கேயே கப்பல்களை நிறுத்தவும் நன்மனங் கொண்டார். அவ்விடத்தைக் காண்பித்துக் கொடுத்த கடவுளுக்கு நன்றி காட்டி அந்நதிக்கு இரக்க ஆறு (River of Mercy) என்று பேரிட்டார்.

5. சிறுபகையும் பெருநட்பும்

இரக்க ஆற்று முனையின்கண் காமா பல நாட்கள் தங்கியிருந்தார். கப்பல்கள் நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்டன. சான்மிகூவல் கப்பல் பழுதுபார்க்கப்பட்டாலும் ஒன்றுக்கும் உதவாதென்று கண்டு அதனை உடைத்து விட்டார்கள். அக் கப்பற்காரர்களையும், பண்டாரப் பொருள்களையும் மற்றிரண்டு கப்பல்களிலும் பங்கிட்டு வைத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டதும், கரையருகிலேயே ஒரு படகுவரக் கண்டனர். அப் படகில் காமா ஒரு மூரனைக் (Moor) கண்டார்; அவன் பெயர் திவாஸி, அவன் காமாவுடன் கடற்பயணம் செல்வதாக ஒத்துக்கொண்டு அவருக்குக் கருத்தொத்த காவலாளனானான்; மார்ச்சுத்திங்கள் முடிவில், கப்பல்கள் மொரம்பிக் கால்வாயை அடைந்தன. அப்பெயர் கொண்ட தீவையடைந்து வாஸ்கோ அதன் துறைமுகத்தில் கப்பல்களை நிறுத்தினார். அத் தீவின் மக்கள் நட்புக் கொண்டவர்களைப்போல் நடித்துப் பகைக்கத் தொடங்கவே வாஸ்கோ விரைவில் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டார். ஏப்ரல் திங்கள் முடிவில் கப்பல்கள் மொம்பாசாத் தீவினை அடைந்தன. அத் தீவாரும் காமாவிடம் நயவஞ்சனையா யிருக்கவே இரண்டு கப்பல்களையும், கடுகச் செலுத்திக்கொண்டு போனார். அவர் கரையோரமாகச் சென்று மெலிண்டா நகர் சேர்ந்தார். அந் நகர மக்களும் அரசரும் நட்புடன் இவர்களை வரவேற்றது மன்றி இத்தியநாடு செல்வதற்கு ஏற்ற ஆயத்தங்களையும் செய்து கொடுத்தனர். ஒருநாட் காலை வாஸ்கோவும் யாலோவும் தங்கள் ப்டகொன்றில் ஏறி மெலிண்டா அரசரைக் காணச் சென்றனர்.

அந்நகர மக்கள் புனைவுகள் பூண்டு துறைப்பக்கம், கடல் மோதும் கற்பாறைகளின்மேல் ஏறிச் செறிந்து நின்றுகொண்டனர். நகர்ச் சுவர்களின்மீதும், கப்பல் தோணிகளின்மீதும் கட்டிய கொடிகள் காற்றலைபட்டுப் பறந்தன. அப்போது இளவேனிற் காலமாதலால் சுற்றிலுமிருந்த நாட்டுப்பகுதி பச்சைப் பசேரென்று வளம் பெற்றிருந்தது.

கப்பல்களிலிருந்து வந்த இரண்டு படகுகளும் அழகுமிக்க தோற்றமளித்தன. வாஸ்கோவும், பாலோவும் சிவப்புப் பட்டுடையும் இறகேறிய தொப்பிகளும் வாடகச்சையும் பூண்டு மகமற்பட்டு மூடிய நாற்காலிகளில் வீற்றிருந்தனர். அவர்கள் பாதங்களின் கீழ் இரத்தினக் கம்பளம் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. படகின் பக்கங்களில் கம்பளங்கள் போடப்பட்டிருந்தன. அவற்றின்மேல், இவ்விரு நாவிகர்களின் கூட்டத்தார்களும் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொரு படகிலும் இரண்டு பீரங்கிகள் வெளியே நீட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தன. படகுகளில் போர்த்துகல் நாட்டுக் கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன.

படகுகள் விரைவிலேயே துறைமேடையைக் கிட்டின. அங்கு நரைதிரை கண்ட முகத்துடனும் தம் குழாத்துடனும் அரசர் இவர்களை வரவேற்க நின்று கொண்டிருந்தார். வாஸ்கோவும், பாலோவும் படகில் இருக்கைவிட்டுமுந்து வணங்கினர். மூரர்களும் அராபிய மக்களும் கூட்டங் கூட்டமாய் ஆங்காங் கிருந்தபடியே கைகொட்டித் தத்தம் மகிழ்வை யறிவித்து அவர்களை வரவேற்றனர். அரசர் கரைமேலும், கடலோடிகள் படகிலும் இருந்தால் இருதிறத்தாரும்

பேசிக்கொள்வ தெப்படி? ஆகையால் மெவிண்டா அரசர் தம்மை, வாஸ்கோ படகில் கொண்டு போய் வீடும்படி கட்டினையிட்டார். படகில் அவருக்கு ஒரு நாற்காலி போட்டிருந்தார்கள். வாஸ்கோ முழங்காற்படியிட்டுச் சைகை காட்டி அரசரை அதில் உட்காரச் செய்தார். வாஸ்கோ படகில் பாலோவும் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டார். திவானியும் மொழிபெயர்ப்பாளனாய், அண்டையில் நின்றான். மூவரும் மனமுவந்து உரையாடினர்.

பாலோ : பெரியோரே! இங்குத் தாங்கள் எங்களைப் பெருமைப்படுத்தியதுபற்றி மனமாசந்த நன்றிகூறுகின்றோம். தங்கள் நண்பர்களாகவும், பணியாளர்களாகவும் இருக்கநாங்கள் விரும்புகின்றோம். தங்களுக்கும் எங்கள் அரசர்க்கும் நட்பும் உறவும் உண்டாக்க நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

அரசர் : கடவுளறிய யானும் அவ்வாறே இந் நலம் பெற முன்பே மனங்கொண்டிருக்கின்றேன். இந் நலங்களை யான் மிகவும் விரும்புகின்றேன். இதற்காகக் கடவுளைப் போற்றவுஞ் செய்கின்றேன். உங்கள் அரசரிடத்தில், என் ஆயுள்வரையில் உடன்பிறந்தான் போல் நடந்து கொள்வேன்.

பின்னர், வாஸ்கோ முழங்காற்படியிட்டு, அரசர் கைகளில் முத்தமிட்டார். அரசர் அவரை வாழ்த்தினார். அப்போது கப்பற்காரர்கள், “அரசரே வருக; கர்த்தா புகழ் பெறுவாராக” என்று உரத்துக் கூவினர். உடனே, எக்காளங்கள் முழங்கின; பீரங்கிகள் வெடித்தன. இக்கிளர்ச்சி யொலி கேட்டுக் கரையில் நின்றவர்கள் பெருவியப்படைந்தனர். என்றுமில்லாத இச்சந்தடி

கேட்டு அவர்கள் முடுகித் தள்ளிக்கொண்டு முன்னேறியும் வந்தனர். பொன்பூசிய உறைபெற்ற ஒரு சிறந்த வாட்படையும், முலாம் பூசிய எஃகு ஈட்டியும், பொன்னாலால் தைத்த செம்பட்டு மூடிய ஒரு பரிசையும் அரசர்க்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்து வாஸ்கோ பெருந்தகையீர்! புதியராக வரும் நண்பருக்குப் போர்க்கருவிகள் வழங்குவது எங்கள் அரசருடைய பெரு வழக்கம். எதிரிகளின் போர் தாங்குவதற்கென்று, இவை தங்கட்குக் கொடுக்கப் படுகின்றன. உலகத்தில், உயர்புகழ் கொண்ட வீரப்பட்டத்துக் கடையாளம் இவ்வாள். இத்தகைய சிறந்த பொருளாகிய வாளை வழங்கி நிலைநாட்டிக் கொள்ளும் நட்பினை முறித்துப்போடுபவர்தமது பெருமையை முற்றும் இழந்தவராவர். ஆகையால், பெருந்தகையீர், எங்கள் அரசரின் பெயரைச் சொல்லி இப் போர்ப்படைகளைத் தங்களுக்கு வழங்குகின்றோம். தங்களிடம் நாங்கள் அமைதியுடனும், நட்புடனும், ஒற்றுமையாகவும் எப்போதும் நடந்து கொள்வோம், என்று நாங்கள் வாக்களிக்கின்றோம்," என மொழிந்தார். அதற்கு, அரசர், "எமது போர்த்து கல் அரச நண்பருடன் எப்போதும் ஒற்றுமையுடனும், நட்புடனும் நாம் நடந்துகொள்வோம். நபிநாயகர் சான்றாக யாம் இவ்வாக்குக் கொடுக்கின்றோம். இதனை யாம் எம் குடிகள் எல்லோர்க்கும் முன்பு அறைகூவிச் சொல்லுகின்றோம்" என்று சொன்னார்.

மெவிண்டா அரசர் தமக்கு மனமார்ந்த நண்பராயினு ரென்றும், அவர் தங்கள்மீது பகைபாராட்டித் தங்களை எவ்வித இடுக்கணுக்கும் உட்படுத்தமாட்டா ரென்றும் உறுதியாய் நம்பினார் வாஸ்கோ. ஆதலால்

அவ்வரசர் தமது நாட்டுக்கு வர இரண்டாம் முறை அழைத்தபோது வாஸ்கோ தயக்க மொன்றும் அடைந்தாரில்லை. மறுநாளே அவர் தம்முடைய ஆட்களில் பன்னிருவருடன் சிறப்பு உடையணிந்து துறைமேடையடைந்தார்.

அரசருடைய பேரவையினரிற் பலர் அங்கு வந்து நின்று வாஸ்கோவை வரவேற்று அரண்மனைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போயினர். முகவாயிலில் மெலிண்டா அரசர் காத்துக்கொண்டிருந்து காமாவுக்கு நல்வரவு கூறி மார்போடணைத்துக்கொண்டார். அப்போது, வாஸ்கோ முழங்காற்படியிட்டு உடல்குனிந்து வணங்கினார். அரசர் அவரை அரண்மனைக்குள் அழைத்துச் சென்று பட்டுப் பரப்பிய ஓர் உயர்மேடையின் மீது ஒரு சிறந்த இருக்கையில் அமரச் செய்தார்.

அப்போது அரசர், காமாவை நோக்கிக் "காம்பே வளைகுடாவை நீங்கள் நாடிப் போகவேண்டாம். உங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்கள் ஆங்கு அகப்படா; அகப்பட்டாலும் விலை மிகுதியாகும். அதற்கப்பாலுள்ள பெருநகராகிய கள்ளிக்கோட்டைக்கு வழிகாட்டக் கப்பலோட்டிகளை உடன்படுத்துகிறேன். ஆங்கு, அக்கம்பக்கங்களில் மிளகு சுக்குமுதலிய மூலிகைகள் பயிராகி வருகின்றன. உங்கள் நடுவரான திவானிக்கு எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் தெரியும். ஆதலால், நீங்கள் ஏமாறவேண்டியதில்லை," என்று சொல்லித் திவானியையும் பார்த்துப் "போர்த்துக்கீசியருடன் நீ கள்ளிக்கோட்டைக்குப் போகின்றாயல்லவா?" என்று கேட்டதற்குத் திவானி அவரை நோக்கித் தயக்கமில்லாமல் 'பெரியீர், யான் அவர்களுடன் கள்ளிக்கோட்டைக்கும்

போவேன்! கட லெல்லாமும் சுற்றுவேன். அவர்களைப் பற்றி எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அவர்களுடன் எனக்குப் பலநாட் பழக்கம். அவர்கள் என்னைச் சிறக்கப் பாராட்டினார்கள். மாலுமியாரோ தாராள மனத்தார்; அவர் எனக்குச் சிறந்த நன்கொடையளிப்பார்” என்று மொழி பகர்ந்தார். திவானியுடைய பேச்சைக் கேட்ட வுடனேயே வாஸ்கோ அவருக்கு நன்றிகூறி, “ஐயமின்றி அப்படியே தருவேன்; நிரம்பவும் தருவேன். இனிமேல் இந்நாட்டில் போர்த்துக்கேசியர் எங்குச் சென்றாலும் ஊர் மக்கள் அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய ஆவல் கொள்ள வேண்டுமல்லவோ? அரசர் பெருமானே, யான் இந்திய நாடு விட்டுத் திரும்பும்போது தங்களிடம் வந்து எங்களுக்கு ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் கூறுவேன். அவைகளில் நல்வாய்ப்புக்களிருந்தால் அவைகளைப் பற்றி மகிழ்வடையுங்கள். அல்வாய்ப்புக்க ளுண்டேல் அவைகளுக்காக எங்கள் பருவரலில் கலந்து வருந்துங்கள்,” என்றார்.

பிறகு, வாஸ்கோ தமக்குக் கோதுமை வேண்டுமென்று கேட்க, அரசர் அஃது அங்குப் பயிராவதில்லை யென்றும், காம்பே வணிகர் அரண்மனைச் செலவுக்குச் சிறிது கொண்டு வந்து கொடுத்திருப்பதாகவும், அதிற் சிறுகூறு கொடுப்பதாகவும் ஒத்துக் கொண்டார். பின்னர் வாஸ்கோ, தாம் உடனே புறப்பட விருப்பதாகச் சொல்லி, அது விரைவில் வேண்டுமென்றார். அப்போது அரசர் “அது முடியாத காரியம். மூன்று திங்கள் வரையில் நீங்கள் இங்கேயே இருந்து தீர வேண்டும். இந்தியப் பெருங் கடலில் அதற்குள் உங்கள் பயணத்திற் கேற்ற காற்று அடிக்காது. நீங்கள் பருவக்

காற்றோட்டத்தில் தான் கப்பல்களைச் செலுத்த வேண்டும். இப்போது அஃது எதிரேறி யடிக்கின்றது. இப்போதே நீங்கள் புறப்படுவீர்களானால் புயற்காற்றில் சிரழிய நேரிடும். உயிருக்கே இன்னல் நேரினும் நேரும்” என்று முன்னறிவு கூறினார்.

இவ்வாறு அவ்வரசர் சொல்லக் கேட்டதும் காமாவுக்கு முகங்குன்றிப்போய்விட்டது. இந்திய நாட்டைக் காண அவர் மனம் துடிதுடித்ததால் அவருக்கு மூன்று திங்கள் மூன்று ஆண்டுபோலத் தோன்றின. “பாமுங்காற்றே” என்று மனம் பதைத்தார். இவ்விடையூறு அவர் மன வெழுச்சியைத் தளர்த்தமாட்டாமற் போயினும் அவருக்குச் சிறு அயர்வையும் கவலையையும் தந்தது.

காமா அரசரிடம் விடை பெற்றுத் தம்கப்பலையணுகியபோது, ஆக்கிய சோறுநிறைந்த கொப்பறைகள், காய்ச்சின முழு ஆட்டிறைச்சி, இனிப்பூட்டிய வெண்ணெய், கோதுமைஅடைகள், வேகவைத்து வறுத்த கோழிக்குஞ்சுகள், காய்கறிகள், அத்திப்பழங்கள், தேங்காய்கள், கரும்புக்குவியல்கள் முதலியன அரசர் பெருமானால் ஒருபடகில் அனுப்பப்பட்டு ரபேல் கப்பலில் வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காமா கண்டு மகிழ்ந்தார். மாலுமிகள், அலுவலாளர்கள், கப்பல் வேலைக்காரர்கள், எல்லாருக்கும் வேண்டிய அளவு உணவுப் பொருள்கள் வந்திருந்தன. மூன்று மாலுமிகளும், கறிகாய், இறைச்சி முதலியவற்றை மேசைமேல் நிறையப் பரப்பி வைத்துக்கொண்டு உண்டார்கள். ஏனையோரும் மேற்றட்டில் மகிழ்ச்சியுடன் உண்டு களித்தார்கள்.

6. செவ்வி யருமை

காமா மற்ற இரண்டு துணைத்தலைவர்களுக்கு அரசர் செய்த எச்சரிக்கையைத் தெரிவித்ததும், அவர்கள் "மூன்று திங்களா தங்கியிருப்பது" என்று வருத்தமிகுந்தனர். சேரவிருந்தால் செறியும் பகையாதலால், அவ்வளவுநாள் அங்கேயே தங்கியிருந்தால் தங்களுக்கும் அரசருக்கும் பகை மூளுமென்று அஞ்சினார்கள் மாலுமிகள். மேலும் மொம்பாசாஃ மொஸாஃம்பிக் மக்கள் மெவிண்டா அரசருடைய மனத்தை மாற்றவும் கூடும் என்றும் ஐயமுற்றனர். இதைத் தடுப்பதற்கென்றே தமது கப்பலாட்களில் கோய்வாய்ப்பட்டவர்களைத் தவிர ஏனையோர் எவரும் கரைகடந்து நாட்டுக்குள் போகலாகாதெனக் கட்டளையிட்டனர். மேலும், அரசரின் மனத்தைக் கலைக்க எவராவது, ஏதாவது அவரிடம் சொல்லும்போது, அதை மறுத்துப்பேசத் திவானியை அரசர் பக்கவிலேயே இருக்கச் செய்யவேண்டுமென்றும் முடிவு செய்தனர். வாஸ்கோ திவானியை அழைத்து "நண்பரே, நீர் அரண்மனை சென்று எப்போதும் அரசர் அருகிலேயே இருக்கவேண்டும். நீர் அங்கிருக்கும்போது மூரன் எவனாவது, நம்மைப் பற்றிக் கோள்மூட்டிப் பகைச்சொற்களை அரசரிடம் பேசத் துணியமாட்டான். இந்நாட்டு மூரர்களுக்கு நம்மைப் பிடிக்காது; ஏனெனில் வாணிபத்தில் நாம் அவர்களுக்கு எதிரிகளாகி விடுவோம் என்று அவர்கள் எண்ணி அரசரிடம் நமக்கு எதிராகக் கோள்மூட்ட முயற்சிக்கலாம். நாம் நீண்ட நாட்கள் இங்கேயே தங்கவேண்டி யிருப்பதால், அரசருக்கு நம்மிட முள்ள நல்லுணர்ச்சி குன்றாமலிருக்க நாம் உன்னிப்பாயிருத்தல் வேண்டும்," என்று நயமாய்ப் பேசினார்.

இதைக் கேட்ட திவானி புன்சிரிப்புடன் வாஸ்கோவைப் பார்த்துத் “தலைவரே, யான் ஒரு மூரன் அல்லனோ, என்னை எப்படி நீங்கள் அவ்வளவு நம்பலாம்?” என்று கேட்க, வாஸ்கோ, “நீர் உண்மை நண்பர் என்று என் மனமே எனக்குச் சொல்லுகின்றது, நீர் எங்களுக்கு நல்லனவே செய்திருக்கின்றீர். இதுவரையாதொரு கேட்டையும் விளைத்தவ ரல்லர். ஆகையால் யான் உம்மிடம் முழு நம்பிக்கையுட னிருக்கின்றேன்,” என்று பதில் சொன்னார். இதனால் திவானி மிக மகிழ்ந்தனர்.

மூரனாகிய திவானியின் நேர்மைக்கும், அவனுடைய அன்பின் நீர்மைக்கும் அவனைப் பாராட்டி, அதன் அறி குறியாகக் காமா ஒரு பொன்மாலையை அவன் கழுத்தில் அணிவித்தார். திவானி மகிழ்ந்து அரசரிடம் சென்று அதனைக் காண்பிக்க, அவர் அவனுடைய நற்குணத்தை மெச்சி அவனுக்கு ஒரு பட்டு மேலாடையைப் பரிசளித்தார். தலைமை மாலுமியின் சொற்படி திவானி அன்று முதல் அரண்மனையிலேயே தங்கி விட்டான். அவனுக்கும் அரசருக்கும் நட்பு மிகுந்தது. மூரன் வேடிக்கை வினோதப் போக்குடையவனாதலால், அவனுடன் அரசர் எந் நேரமும் நகைச்சொல்லாடிக்கொண்டிருப்பார்.

நிற்க, வாஸ்கோ தமக்குக் கிடைத்த செவ்வியைச் சிறந்த வழியிற் பயன்படுத்த முடிவு செய்தார். அந்த மூன்று திங்களும் கடலோடிகளுக்கு நிறைய வேலையிருந்தது. அந்த நாட்களெல்லாம் கப்பல் வேலைகளை அயர்வின்றிச் செவ்வையாய்ச் செய்து கொண்டு வந்தனர். கப்பலோட்டிகளையும், காரியக்காரர்களையும்

அழைத்துக் காமா தங்கள் பொழுதை எவ்வாறு கழிக்க வேண்டுமென்று எச்சரித்தார். கப்பல்கள் செவ்வனே பழுது பார்க்கப்படவேண்டும். எதிர்காற்றுவரின் கடற்போக்கு நீடிக்குமாதலால், அதற்கேற்ற பல உணவுப் பொருள்களும் தேடியாகவேண்டும். எல்லாவற்றையும் காமா அவர்கட்குக் குறிப்பித்தார்.

ஆட்கள் கப்பல்களில் ஏற்பட்டிருந்த ஓட்டை உடைப்புகளை யெல்லாம் பழுதுபார்த்தனர். மேற்பக்கங்களெல்லாவற்றிற்கும் மெழுது எண்ணெயைப் பூசுத தண்ணீர் படியாமற் செய்தனர். தேங்காய் நார் தருவித்துக் கயிறுகள் திரித்துக் கொண்டார்கள். அக்கயிறுகள் திரும்பக் கிளம்பி (rubber போன்று) நீளுமாகையால் வேலைகளுக்கு நன்கு உதவின. அவர்கள் தங்கள் நாட்டினின்றுங் கொண்டு வந்த வடங்களை விட இவை உப்புத் தண்ணீரில் தாக்குக் கொடுக்க மிக்க வலிவுள்ளன வாகக் காணப்பட்டன. வாஸ்கோ, லிஸ்பன் சகரை விட்டுப் புறப்படுவதற்குச் சில நாட்கள் முன்பே தம் ஆட்களை இக்கைத்தொழில்களில் பழக்கி வைத்தாரென்பது அப்போது தெளிவாயிற்று. சிலர் வடங்களும் கயிறுகளும் முறுக்கினர். சிலர் தச்சுவலை செய்தனர். கப்பற்கட்டுங் கயிறுகள் திரிக்கும் வேலை பெரும்பாலும் கரையிலேயே நடந்தது. அதில் மூரர்களும் கலந்துகொண்டு கூலிக்கு வேலை செய்தனர்.

அவ்வேலைகளுடன் உணவுப் பொருள் தேடுதலும் விரைவாய் நடந்தது. மெலிண்டாவுக்கு அருகே ஓடும் அருவிகளினின்றும் டிறையக் குடிநீர் கொண்டு வந்து கப்பலில் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டனர். இறைச்சி,

காய்கறி, மாப்பண்டம், பழம் முதலியவைகளையும் ஏராளமாக வாங்கிக்கொண்டு வந்து பதப்படுத்தித் தக்கபடி சேர்த்துக்கொண்டனர். உணவுப்பொருள் தேடுவதில் அரசர் மிக்க உதவிசெய்தார். “போர்த்துக்கேசியருக்குக், கடைக்காரர்கள் உணவுப்பொருள்களை விலை தூக்கி விற்றல்கூடாது” என்று கட்டளையிட்டு, மீறி நடப்பவர்களின் இல்லங்கள் தீக்கிரையாக்கப்படும் என்றும் பறையறைவித்து வைத்தார்.

வாஸ்கோவும் மற்ற இரு மாலுமிகளும் அச்சமின்றி அடிக்கடி கரை செல்வார்கள். அரசர் நட்போ அணுவளவுங் குறையவில்லை. மாலுமிகள் அவருடன் அடிக்கடி விருந்துண்பார்கள். மூவருங் கூடி நகரைச் சுற்றவும் பேட்டைகளில் வேடிக்கை பார்க்கவும் செல்வார்கள். அரண்மனையை அடுத்துள்ள பூங்காவில் உலாவப் போவது முண்டு.

அவ்வாறு மூன்று திங்களும் நன்கு கழிந்தன. மாலுமிகள் அரசரை விட்டு அரிதிற் பிரியும் நாள் வந்தது. கப்பல்கள் கடலோடும் நாள் ஆகஸ்டு ஆறு என்று ஏற்பாடு செய்தனர். முன்னாள் மாலை யில் கணக்கற்ற படகுகள் பற்பல பண்டங்களை ஏற்றிக் கொண்டு நாவாயை நண்ணின. அரிசி, வெண்ணெய், வேகவைத்த இறைச்சி, ஆடுகள், கோழிகள், காய்கறிகள், தேங்காட்கள், பழங்கள், சர்க்கரை மூட்டைகள் முதலியன கொண்டு வந்த திறக்கின அப் படகுகள். அரசரின் பிரிவு வரிசையின் அருமைதான் என்னே!

மறுநாட் காலை கப்பல்களை வழிகூட்டி யனுப்பக் காவலர் கப்பலருகே வந்தார். அவர் வாஸ்கோவையும்,

பாலோவையுங் கட்டியணைத்துக்கொண்டு “நீங்கள் திரும்பும் போது என்னிடம் வந்து போக மறந்துவிடாதீர்,” என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டார். அரசன் தோணிக் கரைக்குத் திரும்பும்போது எக்காளங்கள் ஒலித்தன. வெடிகுண்டுகள் வெடித்தன; கப்பலில் இருந்தவரெல்லாரும் கைகொட்டிக் “கடவுளாகிய கர்த்தர் உம்மோடிருப்பாராக,” என்று உரத்த குரலிற் சொல்லி ஆரவாரித்தனர்.

பாய்களை விரித்து விடும்படி காமா கப்பலாட்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். நல்ல காற்றும் போகவேண்டிய திசைநோக்கி அடித்தது; மெலிண்டா துறையிவிருந்து கப்பல்கள் இரண்டும் சிறப்புடன் கடலிற் சென்றன. கப்பல்கள் நடுக்கடலை நாடாமல் கரையோரமாகவே ஆங்காங்குள்ள காட்சிகளைக் கண்டுகொண்டு விரைந்து சென்றன. வருத்தம் நிறைந்த கடற்பயணத்தில் இன்னும் அவர்கள் ஈராயிரம் கல்தொலை கடக்கவேண்டும். வாஸ்கோட காமாவீர தண்மைத் தன்மையும், தெளிவறிவும், களிமனமும், விடாமுயற்சியும், தன்னம்பிக்கையு முள்ள தலைவரன்றோ! ஆகையால், இந்தக் கடற்பயணத்தில் கப்பலில் இருந்தவர்கள் யாரும் இத்திய நாட்டைக் கண்ணாற் பாராமல் தாய்காடு திரும்ப மாட்டோம் என்ற உறுதிப்பாட்டோடு முகமலர்ந்து கப்பல்களை நடத்திக்கொண்டு போனார்கள்.

7. காணுதது கண்டது

எவ்வளவு ஆவலோடும் நம்பிக்கையோடும் இந்தியப் பெருங்கடல் கடந்துபோனார். சிந்தைதளரா வாஸ்கோ! மாலுமி ஒரு நிலையற்ற கருங்கடல் கடப்பது எத்தனை நாளிலோ! எவ்வளவு தொலையோ! தாய்நாடு விட்டுத் திங்கள்பல சென்றன. இடுக்கண்களுக் கெல்லாம் ஈடுகொடுத்து இத்திபாவைக் காணும் பெருநோக்கம் ஈடேறி, ஆங்குள்ள அரசரின் நட்புப்பெற்று, அங்குள்ள பொருள்களைக் கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டு திரும்பி விடுவாராயின் காமாவுக்குண்டாகும் செருக்கும் பெருமிதமும் இவ்வளவினையுடையனவென்று எண்ணிப் பார்க்கத்தான் 'முடியுமோ? புத்தம் புதுச் செய்திகளோடும் மதிப்பற்ற பொருள்களோடும் எவ்வளவு இறுமாப்புடன் வாஸ்கோ லிஸ்பன் பெருந்துறை புதுவார்! தெரியாத வழி தெரிந்து நாடாத நாட்டைத் தேடிக்கண்டு திரும்பினார் காமா வென்றால் போர்த்துகல் நாட்டார் மாத்திரமோ அவரைப் புகழ்வார்கள்! ஐரோப்பாக் கண்டம் முழுதும் அவரை ஏற்றிப் போற்று மன்றோ! கொலம்பசுக்குப் பிற்பட்டவர் அல்லர் வாஸ்கோ என்று எல்லோரும் எண்ணுவார்! மக்கள் அவரை எவ்வளவு சிறப்பித்தாலும் அது மிகையாகா தன்றோ! அவருடைய செயற்கரிய வீரச் செயல்கள் வரலாற்று நூல்களில் உலகுள்ளளவும் நிலைநின்று அக்கால மக்கட்குப் பெருவியப்பை விளைவிக்குமன்றோ? கண்ணுக்கெட்டாத கடலில் கருத்தொத்த காற்றுவிசைக் களிப்புடன் கடலோடும் காமாவுக்கு இம்மேன்மையான எண்ணங்கள் மனத்தின்கண் உண்டாயிருக்கு மென்பதில் ஐயமும் உண்டோ? தாம் பார்க்
 வா. கா.—3

கும் பேறுபெற்றுள்ள இந்தியநாட்டைப் பெரு விழைவுடன் நோக்குவதுபோல மேற்றட்டினின்று காமாகடல்நீர்ப் பரப்பைத் திறந்த கண் மூடாது உற்று நோக்கிப் பார்த்தவண்ண மிருப்பார்.

தாங்கள் நேரான வழியிலேயே செல்வதால் மலை யாள் மலைகளைப் பார்த்து மகிழப் பலநாட்களாகாவென்று மெலிண்டி கப்பலோட்டிகள் சொல்லும் போதெல்லாம் காமா அதனைக் கருத்தூன்றிக் காது கொடுத்துக் கேட்பார். இரண்டு கப்பல்களும் ஒன்றையொன்று அடுத்தே செல்லக் காமா தம் உடன்பிறந்தாருடன் உவகையுடன் உரையாடிக் கொண்டே போனார்.

இரு கப்பற்றலைவர்களும் கப்பற்காரர்களும் மன வெழுச்சியும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டார்கள். வீடுதிரும்பும் எண்ணமும் தலைவர் சொல்லை மறுக்கும் எண்ணமும் அவர்கள் மனத்தில் தோன்றவேயில்லை. வாஸ்கோ மூரர்களோடு பேசிக்கொண்டே போனதினால் இந்திய நாட்டைப்பற்றியும் ஆங்குள்ள மக்களைப் பற்றியும் வேண்டியவளவு அறிந்து கொண்டார் மூரர்களிற் சிலர் அங்குச் சென்று வந்தவர்களாதலால் காமாவின் கருத்துக்கினிய சிறந்த செய்திகளை அவர்கள் தெரிவிக்கக் கூடியவர்களாயினர்.

எவ்வித இடையூறுமின்றி நலமுறவே பயணம் போனார்கள். அவ்வாறே பல நாட்கள் நன்கு கழிந்தன. போகும்வழியில் இடையூறென்றும் ஏற்படவில்லை. கப்பல்கள் தடைப்பட்டுத் தங்கியது மில்லை இவ்வாறு நாட்கள் செல்ல, ஒருநாட்காலை மெலிண்டாக் கப்பலோட்டி தன் தொப்பியைக் கழற்றிக்கொண்டு மன நிறைவு பூண்டு காமாவைக் கிட்டி, "மாலுமியே! இந்

தியக்கரை அணுகிவிட்டோம்; ஐயமில்லை. நாளைக் காலையே நாட்டைக் கண்டுவிடுவோம்," என்று முகமலர்ச்சியுடன் மொழிந்தான். அதைக்கேட்ட வாஸ்கோ உள்ளந் துடிதுடித்தவராய் ஆண்டவனை மனமார நினைந்து வாயார வாழ்த்தினார். அவர் அந்தக் கப்பலோட்டிக்கும் நன்றி கூறி 'உனது முன்னுரை உண்மையாகக் கடவது' என்று வாழ்த்தினார்.

வாஸ்கோ அன்றிரவு நல்ல உறக்கம் கொண்டிருக்க மாட்டார். விடிந்ததும் அவர் மேற்றட்டில் நின்று கொண்டிருந்தார். அதுகண்டு யாவரும் அங்குச்சென்று கீழ்த் திசையையே நோக்கி இந்திய நாட்டுத் தரையைக் காண்பதற்கு முந்தி முந்திப் பார்த்தபடி இருந்தனர். பலர் கப்பல்களின் உச்சிகளில் தொத்திக் கொண்டும் அத்திசை நோக்கிய வண்ணம் இருந்தனர்.

திடுமெனத் "தரை," "தரை" என்ற பேரொலிகேட்டது. ஒரு கணத்துக்குள் கப்பலோட்டி ஓடோடியும் வந்து களி மிதுதியால் காமாலை வணங்கி ஆர்வத்தால் துடிக்கும் தன் விரலினால் வானடியைச் சுட்டிக் காட்டி, "அதோ பாருங்கள், தலைவரே, இந்திய நாட்டுத் தரை!" என்று கூவினார். பலர் இங்குமங்கும் ஓடினர்; சிலருக்குக் களிப்புக் கண்ணீரும் தானாகவே ஒழுகியது. சிலரேம் அலுவலாளர்களென்றும் ஆட்கள் என்றும் வேறுபாடே இன்றி நடமாடினார்கள். பன்னூள் நோக்கம் அந்நாளில் நிறைவேறி விட்டதன்றே!

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் வாஸ்கோவின் பெருங்குரல் மேலோங்கி யெழ, உடனே அமைதியுண்டாகி விட்டது. அவர் கீழ்த்திசையைச் சுட்டிக் காட்டி,

அதோ, அதோ தெரிகிறது இந்தியா! இங்கு நம்மையெல்லாம் நலமுறக் கொண்டு வந்து சேர்த்த கடவுளை வணங்கி வாழ்த்துவோம்," என்று கூறினர்.

அவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே வாஸ்கோ முழங்காற்படியிட்டார். அங்கிருந்த மற்றையோரும் அவ்வாறே செய்தனர். அப்போது போற்றி மொழிகள் யாரும் கூறவில்லை. மட்டற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்படுங்கால் வாய்மொழிக்கு இடமேது? பின்னர், எல்லோரும் கிழக்கு நோக்கியபோது அவ்வரும் பெரும் செய்தி உறுதியாயிற்று; அதனைப்பற்றி ஐயமேயில்லை. தெரிந்ததும் தெரியாததுமாயிருந்த அக்கரைக்குத் தொலையில் குன்றுகளின் உச்சிகளின் மேல் பகலவன் கிரணங்கள் படிகந்து ஒளிகாட்டி நாட்டின் இருப்பை விளக்க முறச் செய்தன. வாஸ்கோ அப்போது, மூரரான கப்பலோட்டிகளைத் தம்மிடம் கூப்பிட்டு அவர்கள் கொண்ட ஊக்கத்திற்கும் அன்புக்கும் நன்றி கூறி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் செம்மைநிற அங்கியையும் பணத்தையும் உள்ளமுவப்பக் கொடுத்துத் தவ, அவர்கள் அவற்றைப் பெருமகிழ்வோடு பெற்றுக் கொண்டனர்.

பிறகு கப்பல்கள் கரையோரமாகச் சென்றன. வெயிலொளி காட்டக், கரையிலிருந்த பொருள்களெல்லாம் நன்கு தெரிந்தன. சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் கப்பலோட்டி வந்தவர்கள் கரையிற் கூரைவீடுகளையும் மீன் படகுகளையும் கொண்ட ஒரு சிறு நகரையும் கண்டார்கள். ஆங்கிருந்த வலைஞர் கப்பல்களை வியப்புடன் காணப் படகேறிவந்து கப்பல்களிலிருந்தவரைக் கண்டார்கள். "கள்ளிக்கோட்டை இவ்வளவு கேவல

மாண பட்டினமா?" என்று ஏமாந்து போனார் வாஸ்கோ. உடனே, மூர்கப்பலோட்டி அவரைப் பார்த்து, "இது கன்னூர்; கள்ளிக்கோட்டை இதற்குத் தெற்கே முப்பதுகல் தொலையில் இருக்கின்றது" என்று அவரைத் தேற்றினான்.

8. அருநகர் கண்டதும் ஐயங் கொண்டதும்

கப்பல்கள் கரையோரமாகவே தெற்கே சென்றன. காணா நகராகிய கள்ளிக்கோட்டையை மறுநாளே கண்டுவிடலா மென்னும் உறுதிகொண்டவராய்க் காமா அன்றிரவு கலக்கமற்றுக் கண்ணுறங்கினார். மறுநாட்காலைப் பொழுது அழகாயிருந்தது காற்றும் நேர்மையாக அடித்தது. கள்ளிக்கோட்டையுங் கண்ட கொண்ட தொலையில் காணப்பட்டது. குன்றுகளும் பகலவனொளியில் பளபளத்துத் தோன்றின. அகன்ற துறைவெளி அணிபெற விளங்கிற்று; அத்துறையில் நாலாபக்கங்களி லுமிருந்து வந்த கப்பல்களெல்லாம் நின்றுகொண்டிருந்தன.

வளைகுடாவிற் குள்ளே செல்வதற்கும் கரையின் அருகே கப்பலை நிறுத்தவும் வாஸ்கோ துணிந்தாரில்லை. ஏனெனில் உள்நாட்டார் தம்மிடம் எவ்வாறு இருப்பார்களோ வென்று அவர் மனம் திடப்படவில்லை. மேலும் தம்மிடம் வலியற்ற இரண்டு கப்பல்களே இருந்ததாலும், துணைவலி மிகக் குறைவு என்பதாலும் அந்நிலையில் தம்மை அவர்கள் எதிர்த்தால் எவ்வாறு தப்புவது என்று ஐயமுண்டாயிற்று. கள்ளிக்கோட்டையிலிருந்து நாலைந்து கல் தொலையில் ஒரு சிறுநகர் உண்டு. அந்தக் கரையோரத்தில் கப்பல்கள் அச்சமின்றித் தங்கியிருக்கலாம். படகுகள் போக வரவும் அவ்விடம் தகுதியானதாகக் காணப்பட்டது. அங்கேயே அன்றிரவு தங்கியிருக்கத் துணிந்தார் வாஸ்கோ. அன்றிரவு மாலுமிகளையும் மூரன் திவானியையும் அருகழைத்துக் கள்ளிக்கோட்டை அரசரிடம்

எவ்வாறு நடந்துகொள்வதென்பதைப்பற்றிக் கூடிப் பேசலாயினர்.

மாறுநாட்காலை, தாமே கள்ளிக்கோட்டை அரசரான சாஃமொரினிடம் கோரிற் சென்று, வந்த காரியத்தை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று, முதன் முதல் பேசினார் வாஸ்கோ. அரசர் மாறுபட்ட எண்ணத்துடன் என்ன செய்வாரோ என்று நினைத்து, அவர் தன்மையை யாரும் அறிந்து கொள்ளவில்லை யாதலால் வாஸ்கோ சொன்னதை மறுத்துப் பேசினான் திவானி. அவன் “முதன் முதல் நாம் செய்யவேண்டுவது என்ன வென்றால், கீழ்நாடுகளின் வழக்கப்படி பிணையாளரை நம்மிடம் அனுப்பிவைக்கும்படி அரசரைக் கேட்க வேண்டும்” என்று வாஸ்கோவுக்கு எடுத்துச் சொன்னான்.

மறுநாள் கதிரவன் தோன்றியதும் பல படகுகள் கப்பலைச் சூழ்ந்து நின்றன. இடுப்பில்மாத் திரமே ஒற்றைத்துணி யணிந்து கொண்டிருந்த மலையாளிகள் அப்படகுகளில் இருந்தனர். புதியாராக வந்தவர்கள் யாவர் என்றும், அவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்றும் அறிய ஆவல் கொண்டவர்களாக அவர்களுடைய முகக்குறியால் தெரியவந்தது. அவர்களுக்குப் பின்னால் கரையில் மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாக வந்து நிறைந்தனர். கடலிலிருந்து திடுமெனத் தோன்றிய அரக்கர்களோ வென அச்சங்கொண்டு கப்பல்களை ஏறிட்டுப் பார்த்த வண்ணமிருந்தனர் அக்கூட்டத்தார். கப்பல்களைச் சூழ்ந்திருந்த படகுகளுள் சிறு மீன் தோணிகளும் காணப்பட்டன. அவை கப்பல்களினருகில் வந்து நின்றன. வலைஞர்களைக் கூப்பிட்டு மீன்

வாங்கிக்கொள்ளக் காமா தம் ஆட்களுக்குக் கட்டளை யிட்டார். அவர்கள் கப்பல்களுக்குள் கடுக ஏறிவந்து மீன்விற்று, விலையாகத் தாங்கள் பெற்ற வெள்ளிக் காசுகளைக் கண்டு களிப்புடன் திரும்பிப்போயினர்.

உடனே, விறகுப்படகு ஒன்று கப்பலண்டை வந்தது. கப்பலில் விறகு மிகுதியாக இருந்ததால் வாஸ்கோ வாங்க மறுத்துவிட்டார். விறகுக்காரர்கள் ஏமாந்து போய்த் திரும்பிவிட்டதை வாஸ்கோ அவர் தம் முகக்குறியாற் கண்டு அவர்களுக்குச் சிறுதொகை கொடுத்து அவர்களை அனுப்பக் கட்டளையிட்டார். அப்போது, திவானி அவர் ஏன் அவ்வாறு செய்தார் என்று வாஸ்கோவைக் கேட்டார். அதற்கு வாஸ்கோ அவர்கள் ஏழைகள்; விறகு விற்கவந்தார்கள்; ஏமாந்து போனார்கள்; அவர்கள் வருந்தி வந்த கூலியாவது வேண்டாமா? ஆகையால், அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்தேன்! என்னிடம் வேலையாக வருபவர்களுக்கு யான் அவ்வாறு செய்வது வழக்கம்," என்று சொன்னார். வாஸ்கோவின் இம் மறுமொழி விறகுக்காரர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இச் செய்தி ஊரிலுள்ளார்க்கும் தெரியவர அவர்கள் "போர்த்துக்கேசியர் மிக நல்லவர்கள்" என்று பேசிக்கொண்டார்கள்.

கள்ளிக்கோட்டைக் கரை சேர்ந்ததுமுதல் மூன்று நாட்களில் வலைஞரிடமிருந்து மீன் வாங்கும் வேலையைச் செய்தார்களையொழியப் போர்த்துக்கேசியர் பிறிதொன்றுஞ் செய்தாரில்லை. நான்காம் நாள் ரபேல் கப்பலிடம் ஒரு பெரும் படகு வந்துசேர்ந்தது. அதில் உயர்குலத்தோன் ஒருவன் வந்தான். அவனை "நாயி"

என்று சொல்லுவார்கள். அவன் சாஃமொரினிடமிருந்து வந்த ஒரு செய்தியாளன். இந்நாயரும் இடுப்பைச் சுற்றி ஒரு வெள்ளைத் துணியே கட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன் ஒரு சிறு வட்டக் கேடயமும், சில மரக்கவண்களும், இருப்புப்பிடி போட்ட உறையற்ற ஒரு சிறு வாளும் உடன் கொண்டுவந்தான். அவன் தலைமயிர் சடைகட்டிப் போயிருந்தது. அவன் நெட்டையன்; உயரத்திற்கேற்ற உடலமைப்பையும் பெற்றிருந்தான்.

அங்கு வந்த நாயர், வாஸ்கோவின் கப்பலுக்கு வர மறுத்துத் தன்படகிலேயே இருந்துகொண்டு ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளன் வாயிலாக வாஸ்கோவிடம் பேசினான். “அந்த அயல்நாட்டார் யாவர்; அவர்களுக்கு கள்ளிக்கோட்டையில் என்ன வேண்டும்?” என்பதே அவன் அறிய விரும்பியது. அதற்கு வாஸ்கோ, “யான் என்னுடைய செய்தியை இன்னும் சாஃமொரினுக்கு அனுப்பவில்லை; அதற்காக அரசரிடம் கட்டளையை எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன். ஆயினும், உன்னுடன் ஒரு செய்தியாளனை அனுப்பிவைக்கிறேன்; அவன் அரசருக்கு மறுமொழி பகர்வான்,” என்று சொன்னார்.

அவ்வாறே, அந்நாயருடன் மூரனாகிய திவானி சென்றான். திவானி சாஃமொரினின்முன் சென்று வாஸ்கோ கற்பித்தபடி அவரிடம் சொன்னான். உலகத்தில் மிகப்பெரிய கிறித்து அரசரிடமிருந்து இப்போர்த்துக்கேசியர் இங்கு வந்தனர். அவ்வரசர் தங்களுடன் நட்புக்கொள்ள விரும்புகின்றார். அவர் விலையுயர்ந்த துணிகளையும், பொன்னையும் வெள்ளியையும் பண்ட

மாற்றாக அனுப்பி வைத்திருக்கின்றார். அவைகட்கு மாற்றுப்பொருள்களாக இவ்விடமிருந்து மிளகும் மருந்துப்பொருள்களும் தம் நாட்டுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுகிறார்," என்றான்.

திவானி சொன்னதைக் கேட்ட சாஃமொரின் மிகுந்த வியப்படைந்து தம் அவையினருடன் போர்த்துக் கேசியரைப்பற்றி அக்கறையும் ஆவலுங்கொண்டு பேசத் தொடங்கினார். இடையில் அலுவலாளரில் ஒருவன் திவானியைப் பார்த்து, அவன் போர்த்துக் கேசியருடன் சேர நேர்ந்தது எவ்வாறென வினவினான். அப்போது திவானி மெவிண்டா அரசருக்குக் கண்ணியங்காட்டிக் கொடுத்த தாராள பரிசுகளைப்பற்றிப் பேசினான். அப்போது சாஃமொரின் தம்நாட்டு வாணிபப் பெருக்கின் நோக்க முடையவராய் இப்பேச்சைக் கேட்டுத் திவானியை நோக்கிப் "போர்த்துக்கேசியர் கள்ளிக்கோட்டைக்குள் தடையின்றி வந்து போகலாம். அவர்களுக்கு எவ்வளவு மிளகும் எவ்வளவு மருந்துப் பொருள்களும் கொண்டுபோக முடியுமோ அவ்வளவும் யான் அவர்கள் கப்பலிற் கொண்டுபோய் நிரப்புவேன்," என்று அன்புடன் சொன்னார். திவானி புறப்பட்டபோது அரசர் "திவானியிடம் வாஸ்கோ மாலுமிக்கென்று அத்திப்பழங்களும் கோழிக்குஞ்சுகளும் கொடுத்தனுப்பினார்.

நற்செய்திகளுடன் அரசரிடமிருந்து மூரன் திரும்பி வந்தது மாலுமிகளுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியை அளித்தது. அரசர் நமக்கு அன்புள்ள நண்பராய் விட்டார். நாம் நமது நாட்டுக்குத் திரும்பிப்போகும்போது விலையுயர்ந்த வாணிபச் சரக்குகளை நம் கப்பல்களில் நிரப்பிக்கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் மகிழ்ந்தனர்.

அரசர் அன்பும் நட்புங்கொண்டனுப்பிய பொருள் களுடன் பெரு விருந்தயர்ந்து, மறுநாளே வேறு செய்தி களுடன் திவானியை அரண்மனைக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று அப்போதே முடிவு செய்தனர்.

அவ்வாறே அடுத்தநாட் காலை யில் திவானி கரையேறிக் காவலரைக் கண்டு, “நண்பராகிய அரசரே, தமக்குக் காப்பாகத் தங்களுடன் நல் உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட பின்னரே வாணிபத்தில் ஈடுபட வாஸ்கோ மாலுமி விரும்புகின்றார். ஆகையால் அரசர் கோமானைப் பிணையாளிகளாகச் சிலரை வாஸ்கோவிடம் அனுப்பி வைக்க வேண்டுகின்றேன். அதன்பிறகு தான் வாஸ்கோ, தங்களைவந்து நேரிற் கண்டு போர்த்துகல் நாட்டரசர் தங்கட்கு அனுப்பியிருக்கும் பட்டோலையைத் தங்களிடம் சேர்ப்பார்” என்று சொன்னான்.

சாஃமொரின் அரசர் வாஸ்கோவை வரவழைத்துப் பேச மிக்க அவாக் கொண்டார். அதைப்பற்றி அவர்தம் அமைச்சர்களுடன் பேசினார். வாஸ்கோவோ தாம் அஞ்சிய தொல்லைகளெல்லாம் தொலைந்து போயினவென்றும், தம்மிடம் அரசருக்கு நம்பிக்கையும் நட்பும் உண்டாய்விட்டனவென்றும் மனநிறைவோடு மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தார். போர்த்துகேசியரைக் கள்ளிக் கோட்டையை வீட்டுத் துரத்திவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக் காவலர் மனத்தை அந்நகர மக்களிற் சிலர் கலக்கிக் கொண்டிருந்ததை அவர் எவ்வாறு அறிவார்?

9. இடுக்கண் வருங்கால் நகுக

கள்ளிக்கோட்டையில் செல்வமும் செல்வாக்கு முடையவர்களாயிருந்த ¹அராபிய வணிகர்கள் துறை வெளியில் போர்த்துக்கேசிய கப்பல்கள் வந்திருந்ததைக் கேட்டு ஏக்கமுற்றனர். தங்கள் வாணிபம் ஐரோப்பியரால் முழுதும் கெடாது; ஆயினும், அவர்கள் வாணிபத்தில் தங்களுக்குப் போட்டியாகவாவது ஆகக்கூடுமே என்று அராபியர்கள் அச்சங்கொண்டனர். அராபியர்கள் அதுவரையில் போட்டியின்றி வாணிபத்தை நடத்திக்கொண்டுவந்து மேன்மேலுஞ் செல்வம் திரட்டினார்கள். அப்போதுவந்திருந்த ஐரோப்பியர்கள் முன்னோடிகளாகிய ஒற்றர்களை அவர்கள் திரும்பிச் சென்றபின், அந்நாட்டு வணிகர்கள் அவ்வப்போது கூட்டங்கூட்டமாக வந்து தாம் வாங்கும் விலையுயர்ந்த சரக்குகளை யெல்லாம் கொண்டுபோய் விடுவார்கள் என்று அராபியர் அஞ்சினார்கள்.

அதனால், கள்ளிக்கோட்டையிலிருந்த அராபியர்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடிப்போர்த்துக்கேசியரிடம் சாஃமொரினுக்குப் பகைமுட்டவேண்டியதைச் செய்து அவருக்கு அச்சத்தை யுண்டாக்கி இவர்களைத் துரத்திவிட முயலவேண்டு மென்று முடிவு செய்தார்கள். இச்செய்தி விளம்பரமாக அக்கம்பக்கங்களிலிருந்த அராபியர்களெல்லாம் கள்ளிக்கோட்டையில் வந்து கூடிவிட்டார்கள்.

சாஃமொரின் அலுவலாளர்களில், செல்வத்துறைத் தலைவர் ஒருவரும், கோசில் என்னும் பெயர் கொண்ட வழக்கியல் அமைச்சர் ஒருவரும் இருந்தார்

கள். இவ்விருவருக்கும் அரசரிடத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குண்டு. அவர்கள் இருவரும் நேர்மை யற்றவர்கள்; பேராசைக்காரர்கள். இருவரும் கைக்கூலி வாங்குபவர்கள்.

அராபியர்களில் முதன்மையானவர்கள் செல்வத்துறைவரிடமும் நெறித்துறை அமைச்சரிடமும் சென்று “உங்களுக்கு வேண்டிய பணம் கொடுக்கின்றோம். நீங்கள் அரசருக்குப் போர்த்துக்கேசியரிடம் அச்சமும் ஐயமும் அருவருப்பும் உண்டாக்கிவிடவேண்டும். நீங்கள் கட்டாயமாய் அரசரிடம் பின்வருவன சொல்லவேண்டும்: போர்த்துக்கேசியரோ பெருஞ்செல்வர்கள்; பிற சமயத்தினர். அவர்கள் இங்கு வாணிபத்துக்காக வரவில்லை, செல்வத்தில் சிறந்த இவ்விந்திப நாட்டைப் பிடித்துத் தமதாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பது அவர்கள் எண்ணம். அதை முன்னிட்டு ஊர் உளவறிய ஒற்றர்களாய் வந்தவர்களே வாஸ்கோ கூட்டத்தார். இவர்கள் தங்கள் நாடு சென்ற பின் நாவாய்களொடு பெருங் கூட்டத்தார் போர்க்கருவிகளுடன் இங்கு வந்து நம் நாட்டையும் அக்கம்பக்கத்து நாடுகளையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு சிறுகச்சிறுக இந்தியநாடு முழுவதையுமே வாயில் போட்டுக் கொள்ளுவார்கள்; ஆகையால், இத்தகைய பொல்லாத போர்த்துக்கேசியர்களை ஊரை விட்டு உடனே ஐரோப்பா திரும்பும்படி செய்துவிட்டு மறு வேலை பார்க்கவேண்டும்,” என்று கூறினார்கள்.

சாஃமொரினுடைய அவ்விரண்டு அமைச்சர்களும் அராபியர்கள் சொன்னது உண்மையே யென்றுதங்கள் கருத்திற்கும் தோன்றியதாக நடித்துக் காட்டிக்கொண்

டார்கள். அவர்கள் இருவரும் அராபியர் கொடுத்த பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் சொல்லிய படியே அரசரிடம் தெரிவிப்பதாகவும் பொய் சொன்னார்கள்.

அராபியர்கள் போனபின் செல்வர்கள் இருவரும் தமக்குள், “நாம் எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டும். அராபியர் சொன்னதைமெல்லாம் அப்படியே அரசரிடம் சொல்லிவிடல் கூடாது; அரசருக்குப் போர்த்துக் கேசியரிடம் ஐயுறவு உண்டாகும்படி எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவுசொல்லி விட்டுவிட வேண்டும்; சாஃமொரின் நமது சொல்லைக் காதுல் போட்டுக்கொள்ளாமல் வாணிப ஆசைகொண்டு வந்திருக்கிறவர்களுடன் நட்புக்கொண்டு ஒற்றுமையுடன் நடந்தால் அப்போது நமது பேச்சை மாற்றிப்பேச நமக்கு வழியிருக்கவேண்டும். இதற்கிடையில் அராபியர்களிடமிருந்து எவ்வளவு பொருள் கறக்கலாமோ அவ்வளவும் கறந்து கொள்ள வேண்டும்.” என்று பேசிக்கொண்டார்கள்.

நெறித்துறை அமைச்சர் மட்டும் தனித்து அரசரிடம் சென்றார். நிதியாளரும் தாமும் பேசிக்கொண்ட படி போர்த்துக்கேசியரைப்பற்றி அளவாகவே பொல்லாங்கு சொல்லிவிட்டுப் போனார். அரசரோ வாணிபப்பித்துக் கொண்டிருந்தவர். கள்ளிக்கோட்டை செல்வம் மிக்க நாடாகவேண்டும் என்னும் கோக்கமுடையவர். மெலிண்டாவில் போர்த்துக்கேசியர் தாராள சிந்தையேடு செய்த செயல்களை மெல்லாம் திவானி வாயிலாகக் கேட்டிருந்தாரன்றோ சாஃமொரின். வாஸ்கோடகாமா துணையால் வேற்றுநாட்டு வாணிபம்

தொடங்கவேண்டு மென்றே அவர் தீர்மானித்துக் கொண்டார். ஆயினும், அமைச்சருடைய மொழிகள் தம் மனத்திற் பதிந்திருந்தபடியால் அவர் வாஸ்கோ கேட்டுக்கொண்டபடி பிணையாளரை அனுப்பிவைக்கத் தயக்கங்கொண்டார்; ஆயினும், அவர் வாஸ்கோவுக்கு "நீங்கள் உங்களுள் எவரையாவது ஊருக்குள் அனுப்பிவையுங்கள். நகரைச் சுற்றிப் பார்த்து வேண்டிய பொருளை வாங்கச் செய்யுங்கள். அவருக்கு நகரில் எத்தகைய இடரும் நேரிடாது," என்று செய்தியனுப்பினார்.

அச்செய்தி கேட்டு வாஸ்கோ வருத்தமடைந்தார். அரசார்க்குத் தம்மிடம் இருந்த நம்பிக்கை குறைந்ததென்று அவருக்கு நன்கு விளங்கியது. வாஸ்கோ அரசருடைய நம்பிக்கை பெற்று நலமான வாணிப ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்வதில் யாதொரு தடையும் உண்டாகாதென்று உறுதியாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அந்த எண்ணத்தை அப்போது கைவிட வேண்டியதாயிற்று ஆயினும், அரசருடைய உள்ள நிலையை ஆழச்சோதித்து அதற்கேற்பப் பக்குவமாக நடந்து கொண்டு அரசருடைய மனநிலையை மாற்றவேண்டுமென முடிவு செய்து கொண்டார். அரசர் மனத்தைத் திருப்பி எப்படியாவது அவரைத் தம்வழிக்குக் கொண்டுவருவது இன்றியமையாததென்று உணர்ந்தார். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் இத்தியப் பொருள்களை வாங்கிவைத்துக்கொள்ள அவருக்கு எவ்வாறு முடியும்! தம்முடைய முயற்சியில் தாம் வெற்றி பெற்றதற்கு இமானுவேல் அரசருக்கு என்ன அடையாளம் காட்டுவார் வாஸ்கோடகாமா!

வாஸ்கோவின் ஆட்களுள் ¹அரபி, ²ஹீப்ரு என்னும் இரு மொழிகளும் பேசத் தெரிந்த ஃஜோன் நியூன்ஸ் என்னும் ஒருவன் இருந்தான். அவனைத் திவானியுடன் கள்ளிக்கோட்டைக்கு அனுப்பி வைக்கலாமென்ற றெண்ணி வாஸ்கோ அவனை அழைத்து "நீ திவானியுடன் நகருக்குப் போகவேண்டும். அங்கு எல்லாவற்றையும் உற்றுநோக்கி வரவேண்டும். அங்கு மக்கள் என்னென்ன சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று அறிய வேண்டும். அவர்கள் ஏதாவது கேட்டால் அதற்கு அளவாய் எச்சரிக்கையுடன் மறுமொழி பகர வேண்டும். நீ திவானியை விட்டுப்பிரிந்து எங்கும் போய்விடக்கூடாது. அவனுடனேயே நீ எப்போதும் இருக்க வேண்டும்; நான் உன்னிடம் பணமும் கொடுத்து வைக்கின்றேன். வாங்கவேண்டிய பொருள்களின் பட்டியும் கொடுக்கின்றேன். அவைகளைத் தவிர நீ வேறொன்றும் வாங்கவேண்டாம்; ஆனால் கடைகளில் என்னென்ன பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பதை மாத்திரம் குறித்துக்கொண்டு வா," என்று அவனுக்கு எச்சரிக்கை செய்தார்.

மறுநாட்காலை ஜோனும் திவானியும் ஒரு படகிலேறிக்கரை வந்துசேர்ந்தனர்.

10. எதிர்பாராத இணக்கம்

ஜோனும் திவானியும் துறைமேடைக்குச் சென்ற வுடனேயே ஊரார் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் எந்த வெள்ளைக்காரரையும் அதுவரையிற் பார்த்ததில்லை யாதலால் ஜோனைக் கண்டவுடனே அவனை நெருங்கிக் கூட்டமாக வந்து சேர்ந்தார்கள்.

திவானி தன்னூற் கூடியவரையில்விரைந்து சென்று கோளிரில் அமைச்சன் வீட்டையடைந்தான். அமைச்சன் அவர்களை அன்போடு வரவேற்று, அவர்கள் விரும்பியபடி நகரில் சுற்றிவரலாமென்று தாராளமாய்விடை கொடுத்ததுமன்றி கரமக்கள் இவர்களை நெருக்கிமேல் விழாதபடி செய்யத் தன் ஆட்களில் ஒருவனையும்உடன் அனுப்பிவைத்தான்.

அவர்கள் நெருக்களைச் சுற்றி வரும்பொழுது அராபிய வணிகர்களிற் சிலர் அவர்களைக் கண்டனர். கண்டவர்கள் உடனே அமைச்சன் வீட்டுக்குப் போய் அவனிடம் “நியூன்ஹைசையும் திவானியையும் இன்றிரவு இந்நகரிலேயே நிறுத்திவிடவேண்டும். அவர்கள்மேற்குற்றஞ்சாட்ட அவர்கள் பேச்சில் ஏதாவது காணக்கூடுமா வென்று பார்க்கவேண்டும்,” என்று சொல்லி, அதற்கு அவனை இசையச் செய்தனர்.

ஜோனும் திவானியும் ஒரு நீண்ட தெருவில் ஓய்ந்தாற்போல் கடைகளைப் பார்த்துக்கொண்டே நடந்து சென்றனர். அக்கடைகளில் காணப்பட்ட தந்தங்கள் பவழங்கள் முதலியவற்றைக் கண்டு கண்கொட்டாமல் ஏறிட்டுப் பார்த்துக்கொண்டே நடந்துபோனார்கள். அத்தெருவில்ஓரிடத்தில் ஒரு மனிதனைத்தங்கள்எதிரே கண்டார்கள். அவன் ஜோனையே உற்று நோக்கிக்

கொண்டு வந்து எதிரில் நின்று ஜோன் வியப்படையும் படி அவனைப் பார்த்து ஸ்பெயின் மொழியில் "ஃ எங்கே போகின்றாய்?" என்று கேட்டான்.

ஜோன்: இன்றிரவு கோளில் வீட்டில் தங்கியிருக்கச் செல்கின்றேன்.

வந்தவன்: அப்படிச் செய்யவேண்டாமென்று நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்; என்னைக் கூட என் வீட்டுக்கு வாருங்கள்.

உடன்வந்த கோளியின் வேலைக்காரன் இதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆகையால் இருவரும் மறுபடியும் அமைச்சன் வீட்டுக்குச் சென்று அவன் உத்தரவு பெற்று ஸ்பெயின் மொழியில் பேசி விருந்துக்கு அழைத்தவன் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள்; அங்குச் சிறந்த உணவையும் உண்டார்கள்.

பிறகு அவன் அவர்கள் வரலாற்றை முற்றும் கேட்டறிந்துகொண்டு தன் வரலாற்றைச் சொல்லலாயினான். அஃதாவது:—“யான் ஸ்பெயின் நாட்டான். செவில் நகரைச் சேர்ந்தவன். நான் ஒரு சிறு பையனாயிருந்த போது மூரர்கள் என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆசியா வந்துவிட்டார்கள். நான் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு எங்கெங்கோ திரிந்து, இறுதியில் இக் கள்ளிக்கோட்டை வந்துசேர்ந்தேன். என்னுயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக ஒரு மூரன் மாதிரி நடந்துகொண்டிருந்தேன்” என்பதாம். இதனைக்கேட்ட ஜோன் அம்மனிதனைப்பார்த்து, “நீர் நாளைக் காலையில் எங்கள் கப்பலுக்கு எங்களுடன் வாரும், எங்கள் மாலுமி வாஸ்கோடகாமா உம்மைக் களிப்புடன் நன்கு ஏற்றுக்கொள்ளுவார்,” என்றான்.

மாண்சேடி என்னும் பெயர்கொண்ட அம் மனிதன் அவ்வழைப்புக்கு இணங்கினான். பொழுது விடிந்ததும் அமைச்சனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு மூவரும் படகேறி மறுபடியும் ரபேல் கப்பல் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

மாண்சேடி கப்பல் மேற்றட்டுக்கு வந்ததும், ஆங்கிருந்த வாஸ்கோவையும், பாலோவையுங் கண்டு, தலைமிகத் தாழ வணங்கி ஆவலோடு உரத்த குரல்கொண்டு ஸ்பெயின் மொழியில் "பெரியீர்! நல்ல வாய்ப்பு! நல்ல வாய்ப்பு! மட்டற்ற மாணிக்கங்கள்! மட்டற்ற மரகதங்கள்! உங்களை இங்கே கொண்டு வந்ததற்காகக் கடவுளுக்கு வாழ்த்துக்கூறி அவரை வணங்க வேண்டும்! இவையேயன்றி, கறிமணப் பொருள்கள் எவ்வளவோ!" ஏனைய செல்வப் பொருள்கள் எவ்வளவோ! என்று கூறினான்.

ஸ்பெயின் மொழி கேட்டதும் காமா வெகு வியப்படைந்தார். தங்கள் பேச்சுமொழியை வேற்றான் ஒருவன் பேசக்கேட்டு மற்றவர்களெல்லோரும் மேற்றட்டுக்கு ஓடிவந்து அவனைப் பார்த்து அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் மாண்சேடி மாலுமிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மிகவும் நண்பனாகிவிட்டான். வாஸ்கோ அவனைத் தம்மருகில் இருக்கச் செய்து அவன் வரலாற்றையெல்லாம் கேட்டறிந்தார். பிறகு ஜேர்ன், மாண்சேடி, காமா மூவரும் ஒருங்கே உண்டார்கள்.

பின்னர் வாஸ்கோ தம் வரலாற்றை அவனுக்குச் சொல்லித் தாம் கள்ளிக்கோட்டைக்கு வந்த காரணத்தையும் தெரிவித்து அந் நாட்டரசர் தம்மிடம் நட்புப் பூண்டு நல்லது செய்வாராவென்றும் அவனைக் கேட்டார். மான்சேடி உடனே மனக்கலக்கமடைந்து முகவாட்டமுற்றுச் சிறிதுநேரம் ஒன்றும் பேசாமலே யிருந்து இறுதியாக வருத்தத்துடன் “மாலுமியே! கேட்பாயாக! நான் இப்போது உண்மையைச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். வஞ்சனை கொண்ட மனத்துடனேயே நான் முதன்முதல் இக் கப்பலில் கால் வைத்தேறினேன். உனக்குப் பகையாளிகளாய் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அராபியர்களிடமிருந்து ஓர் ஒற்றனாக உளவறிந்துபோய் அவர்களுக்குச் சொல்லவே யான் இங்கு வந்தது. ஆனால் இப்போதோ யான் உன் அன்புக்கு அடிமையாய்விட்டேன். இனிமேல் நான் உனக்கு உண்மை நண்பனே! அராபிய வணிகர்கள் உங்கள்மீது பொருமையும் அதனால் பகையும் கொண்டுவிட்டார்கள். உங்கள் வரவால் தங்களுக்குக் கேடு விளையுமென்றெண்ணி உங்களை விரட்டி யனுப்பி விடவேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்கின்றனர். அரசருக்கு உங்களிடம் பகைமையுண்டாக்கத் துணை செய்யச் செல்வ அமைச்சனையும் கைக்கூலி மிகக் கொடுத்துத் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். உங்களிடம் வந்து அன்புடன் நடத்து உளவறிந்து செய்திகளை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கைக்கூலியாசை காட்டி என்னையும் இங்கு அனுப்பி வைத்திருக்கின்றனர். நான் உன் ஆட்களை அழைத்து விருந்தளித்ததும் இப்போது இங்கு வந்ததும் அவர்களுடைய தூண்டுதலினாலேதான். மாலுமியே! இப்

போது யான் உங்களுக்குச் செய்யவேண்டியதென்ன சொல்லும். எதையும் உண்மைப் பற்றுக்கொண்டே செய்துமுடிப்பேன்” என்று சொல்லி முடித்தான்.

வாஸ்கோ மான்சேடியின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டு அவனுக்குப் பச்சைக்கோடி யொன்றளித்து, “நீ இப்போது எங்களிடம் கொண்டுள்ள அன்பு குறைவின்றி மிகுமானால், இன்னும் உயர்ந்த பரிசுகளெல்லாம் உனக்குக் கிடைக்கும்,” என்றார்.

காமா கள்ளிக்கோட்டைச் செய்துகளையெல்லாம் கருத்தில் ஊன்ற எண்ணி எண்ணி மனத்தில் இருத்திக் கொண்டார். வருவது வரட்டும் செய்வதைச் செய்வோம் எனத் துணிந்தார். சாஃமொரின் அரசர் தம்மை வரவழைத்தால் தாம் அவரிடம் அஞ்சாமற்போய்த்தம்மை ஒப்படைத்துக் கொள்ளப்போவதாக மற்ற மாலுமிகளிடம் சொன்னார். அவர்கள் வாஸ்கோவுக்கு ஏதாவது ஆபத்து நேரிட்டுவிட்டால் தங்கள்நிலை என்னுமென்று எண்ணி மனங்கலங்கி அவரை நோக்கி, “தலைவரே! இஃது எங்களுக்கு நன்மையாய்த் தோன்றவில்லை. வேறொருவரை அனுப்பிவைத்து அரசருடன் உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளலாமே” என்று சொன்னார்கள்.

11. கடாஅஉருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும் உகாஅமை வல்லதே ஒற்று

கரையேறிக் கள்ளிக்கோட்டைக் காவலனைக் கண்டு கலந்து பேசவேண்டியவற்றையெல்லாம் முன்னூடியே ஓர்ந்துகொண்டார் வாஸ்கோ. அரசருக்குச் செலுத்த வேண்டிய காணிக்கைகளைத் திரட்டும்படி கட்டளையிட்டார். அவர் தம் ஆட்களில் பன்னிருவரைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தம்முடன் அரசர் அத்தாணி மண்டபத்துக்குவர ஏற்பாடு செய்தார். அவர்கள் அணிந்து கொள்ளச் சிறந்த உடையுடுப்புக்களை அவர்களுக்குத் தந்தார். சாஃமொரினுக்கு அளிக்க அவர் வைத்திருந்த பொருள்கள் அருவளமும் பெருவியப்புங் கொண்டவை. அவையாவன : செந்நிறக் கோடிகள், மஹமல் பட்டுக்கள், மஞ்சட் பட்டுத்துணிகள், சரிகைச் சித்திரவேலை செய்த பட்டுத்துணியால் மூடப்பட்டதும் ஒளிமிக்க வெள்ளி ஆணிகள் பதிக்கப் பெற்ற சரிகைச் சித்திர வேலை செய்த பட்டு உறையிட்ட வனப்புவாய்ந்த நாற்காலி ஒன்று. ஓரங்களில் பொன்னூற் குஞ்சங்கள் அமைந்த செம்பட்டுறையிட்ட திண்டுகள் இரண்டு, சித்திரங்கள் செதுக்கித் தங்கம் பூசிய வட்டில் கூசாக்கள், முலாம் பூசிய முகம் பார்க்கும் பெரிய கண்ணாடி ஒன்று, செம்பட்டுப் பொத்தான்களும் குஞ்சங்களும் கொண்ட செந்நிறத் தொப்பிகள் ஐம்பது; உறையிட்ட கத்திகள் ஐம்பது இன்னும் பல.

பன்னிரண்டு மெய்க்காப்பாளர்களுடன் அரசு வரிசைப் பொருள்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு காமா, கேப்ரியல் கப்பலிலிருந்து ரபேல் கப்பலில் புறப்பட்

டார். அது துறையில் கூட்டமாயிருந்த மக்களுக்கு ஒரு புதுமைக் காட்சியாயிருந்தது. மேலும் கப்பல் முன்னும் பின்னும் கொடிகள் பறந்துகொண்டிருந்தன. இருபுறங்களிலும் பீரங்கிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மாலுமியின் மெய்க்காவலரும் அணிந்து கொண்டிருந்த உடை உடுப்புக்கள் பகல் வெயிலில் நன்கு மிளிர்ந்தன. அரசவைக்குச் செல்வதற்கு ஏற்ற உடையுடுப்புக்களையே வாஸ்கோ அணிந்துகொண்டிருந்தார். நீலப்பட்டாலான உட்சட்டையும் வெள்ளைப் பீங்கான் பூசிய கழுத்துப் பட்டையும் அணிந்திருந்தார். பொற்கைப்பீடிகொண்ட சரியையோடு கூடிய ஒரு வளப்பமான கச்சுப்பட்டை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டிருந்தார். சித்திரவேலை செய்த மஞ்சட் பட்டாடை ஒன்றைக் குதிக்கால் மறைய மேலணிந்துகொண்டிருந்தார். தலையில் நீண்ட வெள்ளிறகு அமைந்த நீல மஹமல் பட்டாலான ஒரு தொப்பி, காலடிகளிலோ வெள்ளைத் தோற்காப்புகள், இத்தகைய உடையுடுப்புகளுடன் வாஸ்கோ புறப்பட்டார். அங்கிருந்து அரண்மனை செல்ல ஓர் ஊர்வலம் ஏற்பாடாயிற்று. கையாளாக அழகிய இளமகன் ஒருவன் செம்பட்டுத்து வாஸ்கோ அருகில் நடந்தான். மெய்க்காவலர்கள் பன்னிருவரும் அரச வரிசைகளை ஏந்திக்கொண்டு ஒரு வர்பின் ஒருவராக அவருக்கு முன்னே சென்றனர். அவர்கள் எல்லாருக்கும் முன் நடந்தவன் அவ்வரிசைகளிற் சிறந்ததாகிய நாற்காலியை ஏந்திச் சென்றான். இருநூறு பேர்கொண்ட நாயர் பட்டாளம் ஒன்று பேர்த்துக்கேசியர் இருபக்கங்களிலும் பிரிந்து சென்றது. சாஃமொரின் மெய்க்காவலர் தலைவனே அப்பட்டாளத்துத் தலைவராய் அதனை நடத்தினான்.

ஊர்வலக் கூட்டத்தின் முன்னணியில் போர்த்துக் கேசியர் பலர் எக்காளம் ஊதுக்கொண்டு போயினர். ஊர்வலம் புறப்பட்டபோது, கடலோரம் தங்கியிருந்த கப்பலிலிருந்து பீரங்கிகள் வெடித்தன.

வாஸ்கோ தெருக்கள் வழியே நடந்து போன போது வீடுகளின் வாயிலிலும் பலகணிகளிலும் தளங்களின் மீதும் மக்கள் கூடி ஊர்வலத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது வாஸ்கோ பெருங்குரலெடுத்து “நமக்கு இங்கு எவ்வளவு சிறப்புக்கள் நடக்கின்றன வென்று நமது போர்த்துகலில் இருக்கும் மக்கள் அறியார்களல்லவா?” என்றார்.

ஊர்வலம் கோமகன் அரண்மனை அணுக மிகுந்த நேரமாயிற்று. அவ்வரண்மனையோ கண்கவரும் அழகுமிக்க காட்சியைத் தந்தது. அழகாக வெட்டி விடப்பட்ட அடர் சிறு செடிகள் அம்மாளிகையைச் சூழ்ந்து பச்சைக் காப்புச் சுவர்போலக் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியளித்தன. அவற்றையடுத்து மலர் நிறைந்த பூங்காவும் நீருற்றுக்களும் அகத்தையும் முகத்தையும் மகிழ்ச்சி செய்தன.

மாலுமியை வரவேற்று அரசரிடம் அழைத்துக் கொண்டு போகப் பெரியார் பலர் அரண்மனை வெளி வாயிலில் வாஸ்கோவின் வரவு நோக்கி இருந்தனர். அப்பெரியோர்களுடைய தலைவரான நெறித்தலைவர் வந்து வாஸ்கோவை ஆர்வத்தோடு மார்போடணைத்துக் கொண்டு வரவேற்றார். அவர் வாஸ்கோவையும் உடன் சென்றோரையும் அரண்மனை முன் மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். பிறகு அவர் அவர்களை வளைவாயில்களின் வழியாக நாயர்களால் காவல் செய்யப்பட்ட

நான்கு அவைமண்டபங்களுக்கப்பால் அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஒரு பெருங் கூடத்தை அடைந்தார். அங்கு விசுப்பலகைகள் அரை வட்டமாக அமைக்கப் பட்டிருந்தன. தரையில் பச்சை இரத்தினக் கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டிருந்தன. சுவர்ப் பக்கங்களில் பட்டுத் துணிகள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. மெத்தையின் முகப்பில் பீதாம்பரத்தாலும் வெண்பட்டாலும் மூடப்பட்ட ஒரு சாய்வு நாற்காலியில் அரசர் வீற்றிருந்தார். அவர் மாணிக்கங்கள் பதித்துப் பளபளத்த ஒரு வயிர முடியைத் தலையில் அணிந்திருந்தார்.

வாஸ்கோ கூடத்தின் வழியே நடந்துபோய் சாஹீ மொரீன் எதிரே நின்று மும்முறை குனிந்து வணங்கிக் கைகூப்பி நின்றார். அரசர் வாஸ்கோவுக்கு ஒரு இருக்கையைச் சுட்டிக் காட்டி அதில் இருக்கும்படி அவருக்குக் குறிப்பிட்டார். அப்போது நாயர்கள் மற்றப் பரிவாரங்களை விசுப்பலகைகளில் உட்காரச் செய்தனர். பிறகு அரண்மனை ஆட்கள் வட்டில்களில் நீர் கொணர்ந்து வந்தவர்களைக் கை கழுவிக்கொள்ளச் செய்து சிற்றுண்டியாகப் பலவிதப் பழங்களை அவர்களுக்குப் பரிமாறினர்.

சிற்றுண்டி உட்கொண்டபிறகு வாஸ்கோ கொண்டு வந்த காணிக்கைப் பொருள்களெல்லாம் காவலன் முன் வைக்கப்பட்டன. விலையுயர்ந்த துணிகள், கூஜாக்கள், வட்டில்கள், உருக்காட்டிக் கண்ணாடி நாற்காலி அவை ஒவ்வொன்றும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்க் கொண்டுவரப்பட்டபோதெல்லாம் அரசர் மட்டற்ற மகிழ்வுடன் திறந்த கண்ணும் வாயும் மூடாமல் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தார். வாஸ்கோ

இருமொழியாளர் மூலம் தாம் கொண்டுவந் தளித்த நாகாலியில் அரசரை அமர்ந்திருக்கக் கேட்டுக் கொள்ள அவர் மனமுவந்து அவ்வாறே செய்து மகிழ்ந்தார்.

சாஹிமொரின் வாஸ்கோவை நோக்கி, “நீங்கள் இங்கு வந்த காரணத்தை எமது அவைக்களத்தாரிடம் சொல்லுங்கள்” என்ன, வாஸ்கோ, “அரசே, எங்கள் அரசர் அதைத் தங்களிடமே தனித்துச் சொல்லும்படி கட்டளை யிட்டனுப்பினார்” என்றார். உடனே அரசர் வாஸ்கோவையும், பெரியார் சிலரையும், நியூன்ஹீஸ், திவானி இவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு தமது சமயத் தலைவருடன் ஓர் உள்ளறைக்குச் சென்றார். எல்லோரும் அவரவர்கள் இருக்கைகளில் அமர்ந்தபின் வாஸ்கோ, அரசரை நோக்கி :

“அரசரே! இந்நாட்டு அரசர்களில் தாங்கள் உயர்ந்தவரும் வல்லவருமா யிருக்கின்றீர்கள். தங்கள் சீரையும் சிறப்பையும் கேள்வியுற்றிருக்கும் எம் அரசர் தங்கள் நட்பையும் உறவையும் பெற மிக விரும்புகின்றார். எங்கள் நாட்டுப் பொருள்களுடன் கப்பல்களை அனுப்பிவைத்து அவற்றை இங்கே பண்டமாற்றி இந்நாட்டுப் பொருள்களில் முதன்மையாய் மிளகையும் மருந்துப் பொருள்களையும் பெற்று வாணிபஞ்செய்ய மிகவும் விரும்புகின்றனர். அந்த உயர்ந்த நோக்கத்துடன் இப்பொருள்களாகிய காணிக்கையை என்னிடம் அனுப்பிவைத்து அவற்றைத் தங்களிடம் சேர்ப்பிக்குமாறு ஆணையிட்டனுப்பினார் எங்கள் இறைவராகிய இமானுவேல். எல்லாம் வல்ல இறைவனருளால் ஓர்

ஊறுபாடுமின்றி உங்களை வந்து காணலாயினேன். நீங்கள் எங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்றால் நாங்கள் எங்கள் நாடு திரும்பி உங்களுடைய அருஞ்செயல்களை யெல்லாம் பலரறியச் செய்வோம். பிறகு அங்கிருந்து வாணிபக் கப்பல்கள் வரவும் இங்குள்ள பொருள்களை ஆங்குக் கொண்டு போகவும் கள்ளிக்கோட்டை வாணிபம் எந்நாளும் மிக்க சிறப்பாக நடந்தேறும்” என்று சொல்லி முடித்தார்.

அவர் கூற்றைக் கேட்ட சாலிமொரின் “உங்களுக்கு இங்குள்ள பொருள்களில் என்னென்ன வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் கொண்டுபோய் உங்கள் கப்பல்களில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். மேலும் உங்கள் மக்களெல்லாம் இங்குகளில் எங்குவேண்டுமானாலும் களிப்புடன் உலாவலாம்; அவர்களுக்கு எவ்வித ஊறுபாடும் ஏற்படாது,” என்று பகர்ந்தார்.

பிறகு சாலிமொரின் வாஸ்கோவினுடைய கடற்பயணம்பற்றியும் அதில் நேர்ந்த இடுக்கண்களைப்பற்றியும் போர்த்துக்கல் நாட்டுவளப்பங்களைப்பற்றியும் அந்நாட்டு அரசரைப் பற்றியும் பற்பல கேள்விகள் கேட்டார். அவற்றிற்கெல்லாம் வாஸ்கோ தக்க மறுமொழி கூறி, “இந்தியாவுக்கு ஒரு கடல்வழி கண்டு பிடிக்கவும் உம்முடைய உறவைப் பெறவுமே இக் கப்பல்களுடன் இமானுவேல் அரசர் என்னை இங்கு அனுப்பிவைத்தார். அவர் நோக்கம் நிறைவேறாமல் நான் திரும்பக்கூடாது என்று கடுங் கட்டளையிட்டிருக்கின்றார். அக்கட்டளைகளை நிறைவேற்றாமல் நான் நாடு திரும்புவேனாயின் நான் உயிருடன் வாழமுடியாது,” என்று சொல்லித்தம் இருக்கையில் அமர்ந்தார்.

பொழுது போய்விட்டபடியால் அரசர் வாஸ்கோ வுக்கு விடைகொடுத்து மெய்க் காப்பாளர்களுடன் திரும்பிப் போகக் கட்டளையிட்டார். வாஸ்கோவும் தோழர்களும் தெருக்களில் நடந்து வருகையில் மழை பெய்யத் தொடங்கியது. விலையுயர்ந்த உடைகளெல்லாம் வீணாய்ப் போகும்போலத் தோன்றியது. வாஸ்கோவை முதுகில் தூக்கிக்கொண்டு போகும்படி ஷியூன்ஃஸ் சிலருக்குச் சொல்லியும் வாஸ்கோ அதற்கு உடன்படவில்லை. வாஸ்கோ மழையில் நடந்தே சென்று பொருட் களஞ்சியத்துக்கு வந்தார். அங்கு நனைந்த உடுப்புக்களைக் களைந்துவிட்டு வேறு நல்லுடை அணிந்துகொண்டார். அதன்பிறகு வாஸ்கோ ஆங்கோரிடத்திலமர்ந்து தாம் அரசரைக் கண்டு பேசிய செய்தியையும் மற்ற நகர நிகழ்ச்சிகளையும் பற்றிப் சாலோவுக்கு ஒரு கடித மெழுதி அனுப்பிவைத்தார்.

12. பொருமைப் பேய்களின் பொல்லாச் செயல்கள்

மறுநாள் பொன் பூப்போட்ட பல பொருள்களுடனும் கஸ்தூரி நிறைந்த ஒரு ஜாடியுடனும் மற்றும் சில விந்தைப் பொருள்களுடனும் பண்டார அலுவலாளன் வாஸ்கோவிடம் வந்து அப்பொருள்களை யெல்லாம் அவரிடம் கொடுத்து அவை அரசரால் வாஸ்கோவுக்கு நன்கொடையாக அனுப்பப்பட்டவை என்று சொன்னான். மேலும் போர்த்துக்கேசியர் தங்கி யிருக்கத் தகுதியாக அப் பண்டசாலையைச் செப்பனிடும்படி அரசர் இட்ட கட்டளையையும் யாவருக்கும் அறிவித்தான்.

உடனே அகன்ற கொட்டகையொன்று போடப்பட்டது. வணிகர்கள் வந்து அமர்ந்து பண்ட மாற்று வதற்கென்று விசப்பலகைகளும் அக்கொட்டகையில் அங்கங்கே போடப்பட்டன. வணிகர்கள்மிகச் சுறுசுறுப் போடும் அக்கரையோடும் பண்ட மாற்றுவதைப் பார்த்து வாஸ்கோ ஆவலும் மன நிறைவுங் கொண்டார். பகலெல்லாம் பண்ட மாற்றுவார்கள். மாலையில் மணப் பொருள்களையும் மருந்துப் பொருள்களையும் படகுகளிற் கப்பலுக்குக் கொண்டு போவார்கள். சூரியன் பட்டதும் பணம் கொடுக்கப்படும்.

செல்வ அமைச்சனும் நெறி முறை அமைச்சனும் அரசுவையில் செல்வாக்கு மிகுந்தவர்கள் என்பதை வாஸ்கோ அறிவார். அவர்கள் தம்மிடம்பகைபாராட்ட அரசி வணிகர்கள் செய்த முயற்சியையும் அவர் அறிவார். ஆகையால் அவ்வலுவலாளர்க்கு வாஸ்கோ பட்டுத் துணிகளும், சிறு கத்திகளும், தொப்பிகளும்,

அழகிய கயிறுகளும், பவழக் கிளைகளும் நன்கொடையாகக் கொடுத்தார். தெரிந்தோ தெரியாமலோ கோஸலிலுக்குக் கொடுத்ததைவிட மிகுதியான பொருள்களை நிதியாளனுக்குக் கொடுத்துவிட்டார் வாஸ்கோ. இந்நிகழ்ச்சி கோஸலிலுக்குச் சினமூட்டியது. ஆகையால் அவன் அரசர் வணிகர்களோடு இணக்கம் மிக்கவனானான்.

அரசர் போர்த்துக்கேசியரிடம் நட்பும் உறவும் கொண்டவராயிருப்பதைக் கண்டு அராபியர் திகைப்படைந்தனர். அவர்கள் தம் மனம்போல் வாணிபம் நடத்துவதற்கு அரசர் விட்டுவிட்டாரே யென்று பொறாமை கொண்டனர். தாங்கள் செய்த முயற்சிகள் வீண் போயினவே என்றும் வருந்தினர். தங்கள் வாணிபமே அழிந்து போய்விடுமென்றும் அங்கலாய்த்தனர். ஆகையால், அரசர் வணிகர்கள் எல்லோரும் பெருங்கூட்டமாகக் கூடி வேண்டிய முயற்சிகளெல்லாஞ் செய்து நகர் எங்குமே போர்த்துக்கேசியர் மீது பகையுண்டாக்கிவிட வேண்டுமென்று எல்லோரும் ஒரே முடிவு செய்தார்கள்.

அரசர் வணிகர்கள் கோஸலில் அமைச்சனுக்கு அளிவு கடந்த பொருள் கொடுத்தார்கள். வாஸ்கோட காமாவுக்குப் பாதுகாப்பாகத் தன் மொய்க்காப்பாளர் தலைவனை சாலிமொரின் ஏற்பாடு செய்து வைத்தாரல்லவா! அவனிடமும் இவ்வணிகர்கள் சென்று மறைவாகப் பேசி மட்டற்ற பணம் கொடுத்தனர். போர்த்துக்கேசியருக்கு அரசர் மேல் சினமூட்டி அவருக்குப் பகையாக அவர்கள் ஏதாவது செய்யத் தூண்டும்படி ஏற்பாடு செய்தனர். அவ்வாறு செய்தால் அரசர் அவர்களை வெறுத்து அவர்களைக் கொலை செய்வதன்றி

அவர்களுடைய கப்பல்களையும் பிடித்துக்கொள்வார் என்பது அவர்களுடைய நினைப்பு.

மெய்க்காப்பாளர் தலைவன் வறியவன். ஆகையால் மற்ற அலுவலாளர்களை விடச் செல்வ வெறி மிகுந்தவன். ஆகவே அரசி வணிகருடைய வேண்டுகோளுக்கு அவன் உடன்பட்டான். ஆனாலும் சாலிமொரின் அரசருடைய சிற்றத்துக்காளாகித் தன் தலையையிழந்துவிட நேருமோ வென்றும் அவன் அஞ்சினான். ஆதலால் அவன் போர்த்துக்கேசியருக்கு வெளிப்படையாக ஒரு வித ஊறு பாடுஞ் செய்வதற்கில்லை. “அரசர்க்கு எதிராக ஏதாவதொன்றைச் செய்ய வாஸுகோவைத் தூண்டவேண்டும். அதன் வழியாக அவருக்கு இன்னல் விளைவிக்க வேண்டும். இவ்வளவும் நாம் செய்தோமென்று அரசருக்காவது வாஸுகோவுக்காவது தெரியக்கூடாது. அவ்வாறு செய்தோமானால் நாம் தப்பலாம்,” என்று அவன் எண்ணி முடிவு செய்தான்.

வாஸுகோ, அரசரைக் கண்டு பேசிய இரண்டொரு நாட்களில் மெய்க்காப்பாளர் தலைவன் ஒரு பல்லக்கில் ஏறிப் பண்டசாலைவந்து வாஸுகோவைக் கண்டு சாலிமொரின் தம் நாட்டுப்புற மாளிகைக்குப் போகிற ரென்றும் புறப்படுமுன் வாஸுகோ தம்மை வந்து காணவேண்டுமென்றும் அவர் கட்டளையிட்டதாகத் தெரிவித்தான். வாஸுகோ முன் மென்சரிக்கையுள்ளவராயினும் அச்சொல்லை நம்பி அவனோடு செல்ல உடன்பட்டார். தன் சூழ்ச்சி அரசருக்குத் தெரியாமலிருக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் காப்பாளர் தலைவன் முன்னதாகச் செய்துவைத்துவிட்டான்.

தாம் அரசனைப் பார்க்கப் போவதாகவே எண்ணி நியூன்ஃசைக் கூப்பிட்டு, "நல்லதோ கெட்டதோ என்ன பொருள்கள் விற்பனைக்கு வந்தாலும் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்; மேலும் அவை என்ன விலைபாலானும் மறுக்காமற் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்," என்று வாஸ்கோ சொன்னார். அதன் பிறகு அவர் சிவப்பு நிறங்கொண்ட பட்டு உட்சட்டையும் அங்கியும் தொப்பியும் அணிந்து கொண்டார். தம் உடனாட்களாக எட்டுப்பீர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டார். அவர்கள் மயிர்ச் சட்டை உடுத்துக் கையில் தடிகளைத் தாங்கிக் கொண்டார்கள்.

காப்பாளர் தலைவன், வாஸ்கோவை ஏற்றிச் செல்ல ஒரு பட்டுப் பல்லக்குக் கொண்டுவந்தான். அது புட்டாக்கள் போட்டுப் பட்டுக் குஞ்சங்கள் தொங்க விடப்பட்டிருந்தது. பல்லக்கில் படுத்துக்கொள்ள மெத்தை தலையணைகளும் இருந்தன. வாஸ்கோ பல்லக்கிலேறி மெத்தையின் மீது சாய்ந்துகொண்டார். அவ்வாறு பண்டசாலையிலிருந்து பல்லக்குப் புறப்பட்டது.

நடுப்பகல் வேளையில் பல்லக்கு ஒரு சிற்றூற்றங்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தது. ஆற்றின் கரையோரத்தில் இரண்டு பெரிய படகுகள் இருந்தன. அங்கு நாயர் ஒருவன் வாஸ்கோட காமாவையும் அவருடன் வந்தவர்கள் மூன்று பேரையும் முதற் படகில் ஏறிக் கொள்ளக் கட்டளையிட்டான். அம்மூவரும் ஒருவன் நியூன்ஃஸ். மற்ற ஐவரும் பின்படகில் தள்ளப்பட்டார்கள். இரண்டு படகுகளையும் நாயர்கள் விரைந்து தள்ளிக்கொண்டு போனார்கள்.

படகுகள் ஆற்றில் செல்லும்போது இருபக்கங்களிலும் பல சிற்றூர்களைக் கண்டார்கள். கரையோரத்தில் அங்கங்கே மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து படகுகளை வியப்போடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். சிற்சிலவிடங்களில் கரையோரமாகப் புதர்களும் வெளியிடங்களும் காணப்பட்டன. அவ்வாறு செல்லும்போது வாஸ்கோ சென்ற படகு பின் வந்த படகை விட்டுப் பிரிந்து கண்ணுக்கெட்டாத தொலைவிரைந்து போய்விட்டது. தம் துணைவரை விட்டுத் தம்மைப் பிரித்ததுபற்றி வாஸ்கோ சினைந்தாராயினும் நாயர்கள் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

வாஸ்கோவின் படகு சில குடிசைகள் இருந்த ஒரு சிற்றூரருகில் நின்றது. ஆனாலும் வாஸ்கோவையும் அவருடனிருந்தவர்களையும் நாயர்கள் கரையிற் செல்ல விடவில்லை. படகிலிருத்தியே அவர்களுக்குக் கஞ்சி கொடுத்தார்கள். தமக்கு அவர்கள் விளைத்த கொடுமையினூற் சினங்கொண்ட வாஸ்கோ கஞ்சியை உட்கொள்ள மறுத்தார்.

படகு பின்னும் பறத்தது. இருட்டும் வரையில் அஃது எங்கும் நிற்கவில்லை. இருட்டானதும் படகு ஓரிடத்தில் நின்றது. கைதிகளாக்கப்பட்ட வாஸ்கோவும் உடனாளிகளும் அன்றிரவு கரைக்குக் கொண்டு போகப் பட்டார்கள். பிறகு அங்கிருந்த ஒரு சிறுவீட்டில் அடைத்து வைக்கப்பட்டனர். பொழுது விடியுமுன்னர் நாயர் ஒருவன் வாஸ்கோவை எழுப்பி, “ஐயா, காப்பாளர் தலைவர் வந்துவிட்டார். உம்மைப் பார்க்க விரும்புகின்றார்” என்றான். வாஸ்கோ விரைவில் வெளிவந்தார். இருமொழியாளன் ஒருவனை யன்றி

வேறெவரையும் வாஸ்கோவுடன் வரவிடவில்லை. வாஸ்கோ புறப்பட்டபோது தம் தோழர்களை நோக்கி, "எச்சரிக் கையாக நடந்துக் கொள்ளுங்கள்; என்ன நடந்தாலும் பேச்சாவது செயலாவது ஒன்றும் கூடாது" என்று கட்டளையிட்டார். அதற்குள் வாஸ்கோவின் துணைவர்கள் இருந்த மற்றொரு படகும் வந்தது. அப்படகில் வந்தவர்கள் அன்றிரவு வாஸ்கோவை அடைத்து வைத்திருந்த வீட்டையடுத்து இருந்த ஒரு குடிசையில் வைக்கப்பட்டார்கள்.

13. அழிவின் கண் அல்லல் உழப்பதா நட்பு

காப்பாளர் தலைவன் ஒரு கட்டிலின்மேல் அமர்ந்திருந்தான். வாஸ்கோ அவனிடம் வந்தபோது அவன் அவருக்கு இருக்கையளிக்கவு மில்லை; அவருடன் பேசவு மில்லை; மாறாக அவன் முகஞ்சளித் திருந்தான். அவன் பேசுவதை வாஸ்கோவுக்குச் சொல்ல இருமொழியாள னான நியூன்ஃஸ் உடனே அங்குக் கொண்டுவரப் பட்டான்; அப்போது காப்பாளர் தலைவன் மரியாதை யின்றி இறுமாப்புடன் வாஸ்கோவைப் பார்த்து “போர்த்துக் கேசியராகிய நீங்கள் கடலிற் சென்று கப்பல்களைக் கொள்ளையடிக்கின்றீர்களென்று மொம் பாஸா மக்களால் எங்களுக்குத் தெரியவருகின்றது. நீங்கள் உண்மையைச் சொல்லுகிற வரையில் உங்கள் கப்பல்களை மடக்கி வைத்துக்கொண்டு உங்களைக் கைதிகளாகப் பிடித்து வைத்திருக்க வேண்டு மென்பது சாஹிமொரின் கட்டளை. இப்போது நீ உண்மையை என்னிடம் சொல்லவேண்டும்; நான் அதை அரசருக்குத் தெரிவிப்பேன்,” என்று வெருட்டினான். அதற்கு வாஸ்கோ “நீர் என்னை அரசரிடம் அனுப்பினால் அவரிடம் நான் உண்மையை யேரிற் சொல்லுவேன். உம்மிடத்தில் ஒன்றும் பேசமாட்டேன்” என்று உறுதியுடன் சொன்னார். அதைக் கேட்ட காப்பாளர் தலைவன் மிகச் சினந்து “என்னிடம் ஏன் சொல்லக்கூடாது?” என்று இரைச்சலிட்டான். வாஸ்கோ பேசாமல் நின்றார்.

காப்பாளர் தலைவன் பற்பல கேள்விகள் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தான். வாஸ்கோ ஒன்றுக்கும் வாய் திறந்தாரில்லை. பிறகு அழிசினங்கொண்ட அலுவ

லாளன் நாயர்களைக் கூப்பிட்டு வாஸ்கோவை வெளியே கொண்டு போய் ஒரு வீட்டில் தனியாக அடைத்து வைக்கும்படி கட்டளையிட்டான். பிறகு நியூன்ஸின் வாயிலிருந்து ஏதாவது பிறப்பிக்கலா மென்று முயன்றான். ஆனால் நுண்ணறிவுடைய நியூன்ஸின் அவன் கேள்விகளுக்கு நேர்விடை கொடுக்காமல் இழுத்து விட்டான். அதைக் கண்ட அலுவலாளன் நியூன்ஸையும் அடைத்துவைக்க உத்தரவிட்டான்.

என் செய்வான் காப்பாளர் தலைவன்? வாஸ்கோவையாவது அவர் உடனாரையாவது சினம் அடையச் செய்ய இயற்றிய முயற்சிகளெல்லாம் வீணாயின. அதற்காகவன்றோ அவன் அவர்களை அவ்வளவு பாடும் படுத்தியது. பின்னும் அவர்கட்கு இடர் செய்ய முடியவில்லை. இச்செய்திகள் ஒன்று மறியாத அரசர் காதுக்கு எட்டி விட்டால் இத்தலைவனுக்குத் தலை போய்விடு மல்லவா! இன்னது செய்வ தென்றறியாமல் திகைத்தான் காப்பாளர் தலைவன். என்னென்னவோ எண்ணிப் பார்த்தான் அவன். எதுவும் அவனுக்குச் சரியான வழியாகத் தோன்ற வில்லை. அராபியரிட மிருந்து பறிக்க வேண்டிய பொருளெல்லாம் பறித்துக்கொண்டான். பொருளுக்காசைப்பட்டு இப்போது இடுக்கணில் சிக்கிக்கொண்டானல்லவா! அரசர் கொடுஞ்சினத்துக் காளாகாமல் தான் தப்புவது எவ்வாறு என்பதே அவனுக்குப் பெருங்கவலையாயிற்று. வாஸ்கோவைத் தன் வசப்படுத்துவதே நல்லது என்று துணிந்தான் தலைவன்.

அவ்வாறே மறுநாள் வாஸ்கோவைத் தன்னிடம் வரவழைத்துத் தலைவன் அவரை நோக்கி, "நீங்கள் உங்

கள் கப்பல்களுக்குக் கொண்டுபோன பண்டங்களெல்லாம் மறுபடியும் பண்டசாலைக்கு வந்து சேர்ந்துவிடவேண்டும். நாலு நாட்களுக்குள்ளாக, உங்கள் பண்டங்கள் யாவும் உங்கள் கப்பலுக்குத் திரும்பப் போய்ச் சேர்ந்துவிடவேண்டும். அதன்பிறகு ஒரு கணமும் இங்குத் தங்காமல் உங்கள் கப்பல்கள் ஊரை விட்டுப் போய்விடவேண்டும். இதுசாஃமொரின் கட்டளை," என்றான். அதைக் கேட்ட வாஸ்கோ, "அரசர் கட்டளைப்படி நடக்கத் தடை யொன்று மில்லை; ஆனால் அவ்வாறு செய்யக் கப்பல்களுக்கு முன்னுடையே செய்தி யனுப்பவேண்டும்," என்று சொன்னார். மற்றப் போர்த்துக் கேசியரும் வாஸ்கோமுன் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். அதுவரையில் அவர்கள் வாஸ்கோ கொல்லப்பட்டாரென்றே நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் வந்து வாஸ்கோவைச் சூழ்ந்து மகிழ்ந்தார்கள். எனினும், வாஸ்கோவை அத்துடன் விடவில்லை. தலைவன் அவரை நகருக்குத் திருப்பிக்கொண்டுவந்து துறைமேடையில் பண்டசாலைக்குச் சிறு தொலையி லிருந்த ஓர் அறையில் தங்கியிருக்கும்படி செய்தான். அங்கிருந்தபடியே கப்பலுக்குச் செய்தியனுப்பக் கட்டளையிட்டான். அவ்வாறே வாஸ்கோ தமக்கு நேர்ந்தனவெல்லாம் தெரிவித்து "யான் இன்னும் அடைபட்டே கிடக்கின்றேன். பண்டங்களைக் கரைக்கு அனுப்பிவிடவும், பிணையாட்கள் தப்பிப்போகவொட்டாமற் பார்த்துக்கொள்ளவும், யான் விடுதலை பெருவிட்டால் செயலாளனாகிய டயாஸை வரவழைத்துக்கொள். எவரையும் கரைப்பக்கம் அனுப்பாதே—" என்று பாலோவுக்குச் செய்தியனுப்பினார்.

வாஸ்கோ ரபேல் கப்பலுக்குக் செல்ல முயன்றார். ஆனால் காப்பாளர் தலைவன் அவரை விடவில்லை. வாஸ்கோ தம் சினத்தையெல்லாம் எவ்வளவோ அடக்கிக்கொண்டு மறுபடியும் பாலோவுக்கு “விடுதலை பெறுவேனென்று நான் நினைக்கவில்லை. எவ்வளவு பண்டங்கள் கரைக்குப் போய் விட்டாலும் கவலையில்லை. நான் விடுதலை பெறமாட்டேனென்று நீ கண்டால், உடனே பிணையாளரைக் கரைக்கு அனுப்பி விடு. அப்போதும் நான் விடுதலை பெறாவிட்டால் உடனே போர்த்துக்கலுக்குப் புறப்பட்டுப் போய் அந்நாட்டு அரசருக்கு இங்கு நடந்தன வெல்லாம் தெரிவி. நான் கொல்லப்பட்டாலும் அதுபற்றிக் கவலையே இல்லை. ‘இந்தியாவுக்கு வழிகண்டோம்’ என்னும் நற்செய்தி அரசர் காதுகளுக்கு எட்டிவிட வேண்டும். இஃதே என்னுடைய மனமவந்த நோக்கம்,” என்று மறுபடியும் செய்தியனுப்பினார்.

இச் செய்தியைக் கேட்டதும் செய்தியாளனை நோக்கிப் பாலோ, “வாஸ்கோவை விட்டு நான் போக மாட்டேன், வாஸ்கோவை விடுவிக்கச் செய்யும் முயற்சியில் என்னுயிர் போனாலும் போகட்டும்; என் உடனாளர்களும் உயிரிழந்தாலும் இழக்கட்டும்; எங்கள் மாலுமியின் உயிரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாங்களெல்லாரும் உயிர்விடத் துணிந்துள்ளோம். நாங்கள் போரிட்டுத் துறையில் உள்ள கப்பல்களை யெல்லாம் உடைத் தழித்துவிடுவோம் என்பதைக் காப்பாளர் தலைவன் உறுதியாயறியட்டும்,” என்று சொல்லிச் செய்தியாளனை யனுப்பிவிட்டு “இனிமேல் பண்டங்கள் எதையும் கரைக்கனுப்பக் கூடாது” என்று கட்டளையும் பிறப்பித்து விட்டு, “நான் உம்மைக் காக்கவேண்டி

இங்கேயே.. இருப்பேன்” என்னும் வாய்மொழிச் செய்தியையும் வாஸ்கோவுக்கு அனுப்பிவைத்தான்.

போர்த்துக்கேசியர் மேல் சாஃமொரினுக்குச் சினமூட்டக் காப்பாளர் தலைவனுக்கு அப்போது நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தானே அரசரிடஞ் சென்று, வாஸ்கோவுக்குச் செய்த தீங்குகளை மறைத்துவிட்டு “போர்த்துக்கேசியர் சரக்குகளைக் கணக்கு அனுப்ப மறுத்து விட்டதுமன்றி இந்நகரையும் இத்துறையிலுள்ள கப்பல்களையும் தீக் கிரையாக்கி விடுவோம் என்கிறார்கள்,” என்று கூறினான். அரசி வணிகர்களும் கூடச் சேர்ந்து கோள்மூட்டினார்கள். அரசருக்குச் சினம் மூண்டது. அவர் உடனே “பண்டசாலையிலுள்ள அவர்கள் சரக்குகளை யெல்லாம் கைப்பற்றிக் கொள்ளுங்கள் வாஸ்கோவையும் அவருடனாளர்களையும் கொன்று விடுங்கள்,” என்று கடுங்கட்டளை பிறப்பித்துவிட்டார்.

நிருபன் கட்டளையை நிறைவேற்றக் காப்பாளர் தலைவன் களிப்புடன் கடுகி நடந்தான். நல்லறிஞராகிய சமயத் தலைவர் அவனை வழிமறித்து நிற்கச் செய்து அரசர் பெருமானை நோக்கி, “அண்ணலே! இது செய்ய வொண்ணாது. தலைவன் சொல்லத்தில் உண்மையிருக்கலாம்; ஆனாலும் போர்த்துக்கேசியர் இங்குக்கரையேறிய நாள்முதல் நமக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யவில்லை; அவர்கள் நல்லவர்களாகவும் அமைதியுடையவர்களாகவும் இங்கு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இத்தகைய தீமைகளைச் செய்தார்கள் என்று ஐயமற ஏற்பட்டாலொழிய இக்கட்டளையை நிறைவேற்றவேண்டாம்,” என்றார்.

இதைக் கேட்ட அரசர் அராபியர்களுடன் கலந்து பேசி நெறித்தலைவர் அறிவூட்டியபடி நடந்துகொள்ள முடிவு செய்தார்.

வாஸ்கோவை மீட்டுக்கொள்ள பாலோவுக்கு ஒரே யொரு வழிதான் புலனாயிற்று. அஃதாவது பிணையாளிகளை நகருக்கு அனுப்பிவைத்துவிட்டு அவர்களைக் கொண்டு அரசரை அணுகி வாஸ்கோவை விடுவிக்குமாறு வேண்டவேண்டுமென்பதே. போர்த்துக்கேசியரால் மிக்க அருமையாகவும் பெருமையுடனும் நடத்தப்பட்ட அப்பிணையாளிகள் தங்களால் கூடிய முயற்சி செய்து பாலோவின் விருப்பத்தை ஈடேற்றி வைப்பதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு பாலோ அவர்களுக்குப் பட்டுத்துணியும் சிகப்புத் தொப்பியும் கத்தியும் பரிசாக அளித்து அவர்களைப் படகேற்றி அனுப்பிவைத்தான்.

பிணையாளிகள் நகர் சென்றவுடன் நாட்டரசர் பேட்டி கண்டார்கள். அவர்கள் அரசர்முன் முழங்காற்படியிட்டு வாஸ்கோவையும் கைதுயாக்கிய செய்தியையும் காப்பாளர் தலைவன் அவரைத் துன்புறுத்தி இழிவுபடுத்திய விவரத்தையும் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லி, “அரசே! தாங்கள் வாஸ்கோட காமாவை விடுவிக்க வேண்டும். உங்களிடத்தில் போர்த்துக்கேசியர் மிகுந்த பற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். தங்களை மிகவும் பெருமையாகவும் உயர்வாகவும் எண்ணுகின்றார்கள். அவர்களைத் தாங்கள் மீட்காவிடில் அவர்கள் எல்லோரும் இந்நகரிலேயே தற்கொலை புரிந்துகொள்வார்கள். இது நேர்ந்து விட்டால் கள்ளிக்கோட்டையின் பேரும் புகழும் அழிந்துபோய்விடும். நமக்கிருக்கும் மேன்மைக்கும் சிறப்புக்கும் அழிக்க முடியாத களங்கம் உண்டாகிவிடும். துரையவர்களே! தாங்கள் இவ்விளைவுகளை யெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும்

தங்களுக்காவது இந்நகருக்காவது அவர்களால் யாதொரு தீங்கும் நேரிடாதென்பது திண்ணம், திண்ணம்," என்று அரசர் மனமுருக வற்புறுத்தி வேண்டினார்கள்.

அதைக் கேட்ட அரசர் மனம் தடுமாறியது. காப்பாளர் தலைவனிடம் கடுஞ்சினங் கொண்டார். அவன் செய்த பழிச்செயல்களுக்கெல்லாம் கழுவாய் தேட வேண்டுமென்று அவர் மனம் துடித்தது.

இந் நிகழ்ச்சி வாஸ்கோவுக்குத் தெரியாது; மறுகணத்தில் என்ன நேருமோ வென்று வருத்திக்கொண்டிருந்தார் அவர். அந்நேரத்தில் அரசர் அழைப்பதாக அவருக்குச் செய்தி வந்தது. உடனே வாஸ்கோ புறப்பட்டு அரசன்மனை வந்தார். அரசர் அவரைப் பார்த்து, "உங்களுக்கு நேர்ந்த இடுக்கண்களை யெல்லாம் யான் அறிந்தேன். அவற்றிற்காக நான் தங்களை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். குற்றவாளிகளைத் தக்கபடி தண்டிப்பேன். நீங்கள் விரைவில் உங்கள் கப்பலுக்குப் போய்ச் சேருங்கள்," என்று சொல்லி அவருக்கு மாணிக்கங்களும் முத்துக்களும் பதித்த பதக்க மொன்றைப் பரிசாக அளித்துத் தன் பரிவையும் நல்லெண்ணத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டார். அரசர் சொன்னவாறே வாஸ்கோ கப்பலுக்குத் திரும்பினார். போர்த்துக்கேசிய நண்பர்களோடும் நாயர்களின் கூட்டத்தோடும் துறைமுகம்சென்று படகேறினார். படகு புறப்படும்போது மான்சேடி உள்ளே குதித்தான். அவன் தன்னுடன் கப்பலுக்கு வந்ததபற்றி வாஸ்கோவுக்கு மகிழ்ச்சியே.

வாஸ்கோ ரபேல் கப்பலுக்கு வந்தபோது பாலோ ஓடிவந்து அண்ணனைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டான். அவனுக்குப் போன உயிர் வந்ததுபோல இருந்தது. கப்பற்காரர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தலைவரைக் கண்ணாற் கண்டதும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சிந்தினர். அன்றிரவு கப்பல்களில் வீருந்தும் விளையாட்டுமாக இருந்தது.

மறுநாட்காலை நல்ல காற்று அடித்தது. கள்ளிக் கோட்டையையும் அதில் உள்ள தெருக்கள் துறைகள் சிறுகோபுரங்கள் முதலியவற்றையும் இறுதியாகக் கண்ணாரப் பார்த்துவிட்டு போர்த்துக்கேசியர் அத்துறை நீங்கி அகன்ற கடற்பரப்பில் கப்பல்களை யோட்டிக் கொண்டு தாய்காட்டுக்குப் புறப்பட்டார்கள்.

14. தாய்நாடு திரும்புதல்

ஔவம்பர்த் திங்கள் முடிவில் கேப்ரியல் கப்பல்கள்ளிக்கோட்டைத் துறைமுகம் விட்டு மெல்ல நகர்த்தது. வாஸ்கோ போர்த்துகல் விட்டுப் புறப்பட்டு அப்போது பத்தொன்பது திங்களாயின. திரும்பிச் செல்கையில் கப்பல்கள் கண்ணனூர்க்கரை சேர் அங்கேயே திவானி மூரன் தங்கிவிட்டான். பிறகு கள்ளிக்கோட்டைக்கு வடக்கேயுள்ள கோவாக்கரை வந்து சேர்ந்தனர். அங்கே கோவா மக்களிற் சிலர் இவர்களுடைய கப்பலைத் தாக்க, இவர்கள் அவர்களுடன் போரிட்டு அவர்களைத் துரத்தி விட்டனர்.

நான்கு சிழமைகளில் இந்தியப்பெருங்கடல் கடந்தனர். பிறகு ஆப்பிரிக்கக் கரை கண்டு பெருங்களிப்படைந்தனர். 1499 ஜனவரியில் வாஸ்கோ மெலிண்டாகரை கண்டு அங்குக் கப்பல்களை நிறுத்தினார் நண்பரான அவ்வரசர் வாஸ்கோவைத் திரும்ப வரவேற்றார்.

மெலிண்டாவில் பன்னிரண்டுநாள் தங்கினார். அங்குக் குடிநீரும் உணவுப்பொருள்களும் தேடிக்கொண்டு மேற்சென்றனர். வழியிலுள்ள சான்:சிபார்நாடும் சான்பிளாஸ் நகரும் கடந்தனர். சில நாட்களில் நன்னம்பிக்கை முனையையும் சுற்றிப் போனார்கள். இறுதியில் ஆகஸ்டுத் திங்களில் வெர்டிமுனைத் தீவுகளுக்கு வந்தார்கள்.

நன்னம்பிக்கை முனை கடந்ததும் பாலோ நோயடைந்தான். வெர்டி முனைத்தீவுகள் வந்து சேர்வதற்குள் பாலோ தீரா நோயடைந்தான். அவனைக்கூரைக்கெடுத்துக்கொண்டுபோன மறுநாளே காலன்

வாய்ப்பட்டான். தம்பியை இழந்த அண்ணன் துயர் அளவிலடங்கா. தம்முடன் பெருந்துயர் கொண்ட போர்த்துக்கேசியரும் வாஸ்கோவும் பாலோவைக் கொண்டு போய்க் கல்லறையில் அடக்கஞ் செய்துவிட்டனர். வெர்டிமுனைத் தீவுகளைவிட்டுப் புறப்பட்ட போது வாஸ்கோ அடைந்த வருத்தத்துக்கு ஓர் அளவு முண்டோ! உடன் பிறப்பில்லா உடம்பு பாழல்லவா? பின்னுஞ் சிலநாட்களில் போர்த்துகல் அரசர் வாஸ்கோவை மிக மகிழ்வுடன் வரவேற்பாரல்லவா! ஊரார் பெருங்களிப்பை உரைக்கவும் முடியுமோ! அரசர் எவ்வளவு கொண்டாடுவார்! எவ்வளவு வரிசைகள் அளிப்பார்! உடன்பிறந்தாரும் உயிர்நண்பரும், உடனுழந்த வருமாகிய தம்பியார் அவைகளை உடன் துய்ப்பதற் கில்லையே யென்று வாஸ்கோ மனம் பதைத்தார்.

வாஸ்கோட காமா வெற்றியுடன் திரும்பி வரும் செய்தி இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னமேயே விஸ்பன் நகருக்கு எட்டியது. பாலோட காமா இழப்பும், அதனால் வாஸ்கோடகாமா அடைந்த வருத்தமும் அரசர் கேட்டுப் பெருந்துயரடைந்தார். அருங்கடலோடி அறியாத நாடறிந்து இந்தியாவுக்குக் கடல்வழியமைத்த வெற்றியாளரின் வீரத்துக்கும் செயற்கரிய செய்ததற்கும் தக்கபடி பரிசிலளிக்கவும் பெருமைப்படுத்தவும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் அரசர் முன்னரே செய்து வைத்தார்.

கப்பல்கள் விஸ்பன் எல்லையை அடைந்த செய்தி மிக விரைவில் நகரெங்கும் பரவியது. மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகக் கரைக்கு விரைந்து சென்றனர். துறையில் நின்ற கப்பல்களில் எண்ணற்ற வெற்றிக்கொடிகள்

வானமளாவிப் பறந்துகொண்டிருந்தன. கப்பலோட்டிகள் சிறப்பாக உடுத்திக்கொண்டு கப்பல் மேற்றட்டுகளில் வந்து கூடி ஆரவாரஞ் செய்தனர். அவ்வூர் முழுதும் பெருவிழாவாகத் தோன்றிற்று.

துறைமேடையில் ஒரு பெருமாளிகையுண்டு. அங்குத் தம் பரிவாரங்களோடு அரசர் வந்து சேர்ந்தார். அங்கே அரச குடும்பத்தாருக்கெனச் சிறப்பான இருக்கைகள் அமைத்திருந்தனர். அரசர் இருக்கையில் அமர்ந்தவுடன் தொலையில் குண்டுகள் வெடித்தன. அவற்றிற்கேற்பக் கலங்களிலிருந்தும் வெடிகள் மறுஒலி செய்தன. பிறகு காமாவின் கப்பல்கள் துறைமுகத்தின் நடுவில் வந்து நின்றன. அக்கப்பல்களின் பாய்மர நுனிகளில் போர்த்துகல் நாட்டுக் கொடிகள் நிறைந்து பறந்தன.

நாவிக்கர் உடையணிந்து இருகைகளையும் மகிழ்வுடன் வீசிக்கொண்டு ரபேல் கப்பலில் வாஸ்கோ நின்றார். கீழ்த்தட்டில் கப்பலாட்கள் கரையை ஆவலுடன் நோக்கியவாறு நிற்குகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடன் மெலிண்டா நாட்டுக் கப்பலோட்டிகளும் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். கப்பலில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் தாய்நாட்டின் தரைகண்டு களிப்புடன் முகமலர்ந்து நின்றார்கள்.

உள்ளமும் உடலும் ஒருங்கே இன்பத்தால் தினைக்கும் காட்சி யன்றோ அஃது! கடலோடிக் களைத்துக் காலோய்ந்த கப்பலோட்டிகள் தம் தாய்நாட்டைக் கண்டபோது களி மிகுந்து ஆரவாரித்தனர். நெடுநாள் காணாமலிருந்த உற்றார் உறவினர்களைத் திரும்பக்

காண அவர்கள் பெரிதும் ஆவல்கொண்டு நின்றனர். இத்தகைய களிநிகழ்ச்சிகளினிடையே பாலோவின் மறைவு கேட்டுப் பலரும் மனமழிவார்களன்றோ?

அரசரிடம் வாஸ்கோ சென்றபோது அவர் தாடி ணீண்டிருந்ததையும் அவர் முகம் வாட்டமுற்று வருந்து வதையும் மக்கள் கண்டனர். வாஸ்கோ தங்கள் நடுவே சென்றபோது அவர்கள் தங்களை யறியாமலேயே கைகொட்டிக் களிக்கூச்சலிட்டனர். ஒவ்வொருவரும் அவரை வாயார வாழ்த்தி வரவேற்றனர்.

வாஸ்கோ இமானுவேல் அரசரிடம் சென்றதும் அரசர் தம் இருக்கைவிட்டு எழுந்து அவருடன் கை குலுக்கி அவரை வரவேற்றார். வாஸ்கோ முழங்காற்படியிட்டுக் காவலர் கைக்கு முத்தமிட்டார். இமானுவேல் அரசர் உடனே வாஸ்கோவை எழுப்பி அவரை ஆவலோடு அணைத்துக்கொண்டார். அப்போது வாஸ்கோ அரசர் எதிர் நின்று, “ஆண்டவனே என்னுடைய இடுக்கணெல்லாம் இப்போது இன்பமாய் முடிந்தது. ஏனெனில் இவ்வளவு நாட்கள் கழித்தத் தங்களை மறுபடியும் பார்க்கும் பெரும்பேறு பெற்றேனல்லவா! இதற்காகவே யான் இறைவனைப் போற்றிக்கொண்டிருந்தேன்” என்றார். அதனைக் கேட்ட இமானுவேல் அரசர், “உம்முடைய வரவு நல்வரவாகுக! பெரும் வாய்ப்புடையதாகுக! இதனால் யான் பெருமை பெற்றேன்! மகிழ்வுழற்றேன். கடவுள் உம்மை பலமுடன் கொண்டு வந்து நாடு சேர்த்தார்; உமது வீரச் செயல்களுக்குத் தக்க பரிசுகளை நீர் நேரிற் பெறவேண்டுமன்றோ! உம் அருமைத்தம்பியார் மறைவுக்காக யானும் மிக வருந்துகின்றேன்,” என்று பரிவு கூறினார்.

பிறகு அரசர் அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார். அவருடன் தமக்கென்றிருந்த குதிரையின்மேல் வாஸ்கோ ஏறிக்கொண்டார். அவைக்களத்தார்பள பளப்பான உடையுடுப்புக்களுடன் பின்னால் செல்ல யாவரும் அரணமனை அடைந்தனர். அரசர் வாஸ்கோவைத் தம் அரசியாரிடம் அழைத்துப் போனார். வாஸ்கோ அரசியாரை வணங்க அவரும்வாஸ்கோவைக் கனிவுடன் வரவேற்றார்.

மாலுமிகளின் நண்பர்கள் யாவரும் கூட்டங் கூட்டமாக வந்து அவர்களைச் சூழ்பது கைகோத்துக் கட்டிக்கொண்டு வெற்றி முழக்கத்தோடு தெருக்களில் திரியலாயினர். தததம் இல்லத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வீரராகக் கொண்டாடப்பட்டார்கள். அவர்கள் செயற்கரிய செய்தவர்கள் அல்லரோ!

வாஸ்கோட காமா நம் இந்திய நாட்டைக் காண விஸ்பன் நகரிவிருந்து 1497 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 25ஆம் நாள் புறப்பட்டுக் கடலில் வந்தார். காணாதன வெல்லாங் கண்டு, கள்ளிக்கோட்டைக்கு வந்தார். அங்கும் கள்ள மனத்தினர் படாதபாடெல்லாம் படுத்த அவர்களிடமிருந்து பொறுமைபோடு தப்பி, அவ்வரசர் அருளும் அந் நாட்டுப் பொருளும்பெற்று வந்த வழியே திரும்பி 1499ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் 18 ஆம் நாள், அஃதாவது ஈராண்டும் இருபத்து மூன்று தினங்களும் கழித்துத் தாய்நாட்டிக்கு மீண்டும் வந்தார்.

மேற்றிசை நாடுகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே ஒரு கடல்வழி கண்டபெருபை வாஸ்கோட காமாவுக்கு உரியதாகும். மேற்றிசைபையும் கீழ்த்

திசையையும் வாணிப நிமித்தம் இணைத்த வாஸ்கோவை உலகினர் எல்லோரும் ஏற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். செயற்கரிய செய்து முடித்த வாஸ்கோவைப் புகழ்ந்து போர்த்துகல் நாட்டுக் கவிஞர்கள் பற்பல கவிகள் இற்றினர்.

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று.”

ஜி ஓ வ ர வீ ர ன்

அல்லது

கொலம்பஸ் வரலாறு

கழகத் தமிழ்ப் புலவராயிருந்த

திரு. T. S. பாலசுந்தரம் பிள்ளை

அவர்கள் எழுதியது.

*Approved by the Madras Text-Book Committee for Class
libraries: Vide Page 21, Fort St. George Gazette dated 27-4-43.*

:: திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய ::
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி. :: சென்னை, 1.

Sixth Edition : Oct., 1945
Seventh ,, April, 1947
Eighth ,, Jan., 1950

(Copy-right)

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY; MADRAS 1.

Head Office:

24, EAST CAR STREET, :: THRUNELVELI.

பதிப்புரை

‘ஐனோவா வீரன்’ என்னும் இந்நூல் அமெரிக்காக்கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்த கொலம்பஸ் (Columbus) என்பவனுடைய வரலாற்றைக் கூறுவது. இவ்வரலாறு ‘முயற்சி திருவினையாக்கும்’ ‘முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்’ என்னும் நீதிகளுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இந்நூல் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவருக்குப் பாடமாகப் பயன்படும் பொருட்டுச் சொல், பொருள், நடை முதலிய நலன்களாற் சிறந்து விளங்குமாறு ஆய்ந்து எழுதப்பெற்றுள்ளது. இது கற்பவர்க்கு அறிவையும் மகிழ்வையும் தருமென்பதில் ஐயமில்லை. இதனைக் கல்லூரித் தலைவர்களும் தமிழாசிரியன்மார்களும் தத்தம் கல்லூரிகளில் பாடமாக அமைத்து உதவுவார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

பொருளடக்கம்

1.	இளம் பருவம்	5
2.	புது எண்ணங்கள்	9
3.	விடா முயற்சி	16
4.	அரசியின் உதவி	26
5.	இஸ்பானியோலா	30
6.	கொலம்பசு ஆட்சி	47
7.	புது நாடு	56
8.	முடிப்புரை	62

ஜி ஜே வை வீ ரன்

1. இளம்பருவம்

ஒருநாள் சாயங்காலம் 'சில்' லென்று காற்று வீசியது; கடலில் உள்ள அலைகள் ஒன்றின்மேல் ஒன்று சீறி விழுந்தன; கடல் ஒவென்று இரைந்துகொண்டிருந்தது. கடலோரமாயிருந்த பறவைகளெல்லாம், சற்றுத் தொலைவிருக்கும் மரங்களை நோக்கிப் பறந்துகொண்டிருந்தன. வானம் முழுவதும் ஒரே புகர் 'நிற'மாயிருந்தது; ஞாயிறு கண்ணுக்குத் தோன்றவில்லை; மணி ஐந்தரை இருக்கும். அப்போது, பதினான்கு ஆண்டு உள்ள சிறுவனொருவன் அலைகளின் இடையே தத்தித் தத்தி நீந்திக்கொண்டிருந்தான். அலைகள் நீருள் அமிழும்போது கூடவே அமிழ்வதும் மேலே எழும்பும்போது கூடவே எழும்புவதுமாய் அவன் தத்தளித்தான். அவனுக்கு உதவியாயிருந்தது படகு தள்ளுந் துடிப்பு ஒன்றுதான். அவன் அந்தத் துடிப்பையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு, கடலில் ஆறு கல் தொலைவிலிருந்து நீந்திக்கொண்டு வந்தான். அவன் ஏறி வந்த கப்பல் நடுக்கடலில் தீப்பற்றிக்கொண்டது. அதனால், அவன் கப்பலிலிருந்து கடலில் குதித்து, இவ்வாறு நீந்திக்கொண்டுவர நேரிட்டது; அவன் மிகவும் நெஞ்சத் துணிவுடையவன். கப்பலில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் இவன் அஞ்சாமையைப் பாராட்டினார்கள். பின்பு, அலைகளினிடையில் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்த சிறுவன், சிறிதுநேரத்திற் கரை சேர்ந்தான்.

அவன் உடம்பு குளிரினால் நடுக்கமுற்றது. அவன் தன் இரண்டு கைகளாலும் தோள்பட்டையைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு சிறிதுநேரம் தரையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். நெடுந்தொலைவிலிருந்து கடலில் நீர் திக்கொண்டு வந்தமையால், அவனுக்குக் கை கால்களில் வலி உண்டாயிற்று. அதற்காகக் கைகளையும் கால்களையும் தளர்வாக விட்டுக்கொண்டு, அங்கே இளைப்பாறினான். கடவுளருளால் அவனுக்குக் குளிர் சிறிது நீங்கிற்று; நோக்காடுந் தீர்ந்தது. கொடுமையான இடுக்கணிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிவிட்ட கடவுளுக்கு அவன் வணக்கஞ் செய்தான். பிறகு நாலாபக்கங்களையும் உற்று நோக்கினான்.

சிறிது தொலைவில் அவனுக்கு ஓர் ஊர்ப்புறம் காணப்பட்டது; அது லிஸ்பன் பட்டினம் என்று அறிந்துகொண்டான். லிஸ்பன் பட்டினம் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் (Portugal) போர்ச்சுகல் நாட்டில் உள்ளது. போர்ச்சுகல் நாட்டிற்கு லிஸ்பன் பட்டினமே தலைநகர். ஆனால் இந்தச் சிறுவன் பிறந்தது ஜினோவா என்னும் நாடு; அந்த நாடும் ஐரோப்பாக் கண்டத்திலேயேதான் இருக்கின்றது. ஆயினும் ஜினோவாப் பட்டினத்துக்கும் லிஸ்பன் பட்டினத்துக்கும் நீண்ட தொலைவு உண்டு. அந்தச் சிறுவனுக்குக் கொலம்பசு (Columbus) என்று பெயர்; அவன் சிறு போதிலேயே எல்லாப் பட்டினங்களுக்கும் கப்பலில் ஏறிப்போயிருக்கின்றான். அதனால் அவனுக்கு முதன்மையான பட்டினங்களெல்லாம் நன்றாய்த் தெரியும். தன் ஊரார் பலர் லிஸ்பன் பட்டினத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்பதும் அவன் நினைவுக்கு வந்தது; ஆதலால் உடனே அவன் லிஸ்பனை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

லிஸ்பன் பட்டினம் கடலோரமா யிருக்கின்றது. கொலம்பசு கடலோரமாகவே வழி நடந்தான். நடக்க

நடக்க அவனுக்குக் குளிர் குறைந்தது; ஊக்கம் பிறந்தது. கடலில் நீந்தும்போது பட்ட துன்பங்களை யெல்லாம் மறந்துவிட்டான். லிஸ்பன் நகரம் அடைந்ததும் தான், இனிமேல் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதே அவன் எண்ணமாயிருந்தது. வழிநடக்கும்போது அடுக்கடுக்காக அவன் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணினான்; அவனுக்குக் கப்பல் ஓட்டுந்தொழிலுந் தெரியும். அந்தக்காலத்தில் கப்பல் ஓட்டப் பழகுகின்றவர்கள் மத்திய தரைக் கடலில் (Mediterranean Sea) பழகுவார்கள். ஏனென்றால் அந்தக் கடலில் கப்பற் றிருடர்கள் பலர் கூட்டங் கூட்டமாய் இருப்பது வழக்கம். அவர்கள் எப்பொழுதும் நீர் நாய்களைப்போல் கடலில் மிதந்துகொண்டிருப்பார்கள். கப்பல் வரும்போது அதிலிருக்கும் பண்டங்களையெல்லாம் - திருடிக்கொண்டு அதிலிருப்பவர்களைப் பிடித்துச் சிறையில் வைப்பது அவர்கள் வழக்கம். சில வேளைகளில் அந்தக் கப்பலைத் தண்ணீரில் கவிழ்த்துவிடுவதும் உண்டு. கப்பலில் வருகின்றவர்கள் கடலில் அமிழ்ந்து மாண்டுபோவார்கள். ஆகையால் கப்பல் ஓட்டுவதிற் பழகுகின்றவர்கள், மத்தியதரைக் கடலில் ஒரு துறைமுகத்திலிருந்து மற்றொரு துறைமுகத்துக்குக் கப்பல் ஓட்டிக்கொண்டு போகவேண்டும். அப்போது அந்தக் கப்பல் திருடர்களிடத்தில் அகப்படாமல், திறமையுடன் கப்பல் ஓட்டவேண்டும்; அப்படி ஓட்டிப் பழகிவிட்டார்களானால் அவர்கள் பின்னர் எந்தக் கடலிலும் கப்பல் ஓட்டுந் திறனைப் பெறுவார்கள். நம் ஜினோவாச் சிறுவன் அந்தக் கப்பல் திருடர்களிடத்தில் எத்தனையோ முறை அகப்பட்டுத் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். அதனால் அவன் கப்பல் ஓட்டுவதில் மிகவுந் தீரன் என்று எங்கும் பெயர் பெற்றான். 'கொலம்பசு கெட்டிக்காரன்; கொலம்பசு கெட்

டிக்காரன்' என்று ஐரோப்பாக் கண்டம் முழுவதிலும் எல்லாரும் அவனைக் கொண்டாடினார்கள். ஆகையால் கொலம்பசு லிஸ்பன் பட்டினத்துக்குப் போகும்போது, எங்கெங்கே கப்பல் ஓட்டிக்கொண்டு போகலாமென்று அவன் எண்ணிக்கொண்டே போனான்.

இதற்குள் லிஸ்பன் பட்டினமும் கிட்டியது. கொலம்பசு லிஸ்பன் பட்டினத்தைச் சேர்ந்தான். அங்கே இருந்த அவன் ஊராரெல்லாம் அவனோடு அன்பாய்ப் பேசினார்கள். கொலம்பசு அங்கே வந்த வரலாற்றைக் கேட்டார்கள். கொலம்பசு கடலில் குதித்து ஆறு கல் நீர்திக் கொண்டு வந்தது அவர்களுக்கு மிகவும் வியப்பாய் இருந்தது. கொலம்பசின் துணியையும், அறிவு துட்பத்தையும், திறமையையும் எல்லாரும் மெச்சினார்கள். கொலம்பசை விட்டுப் பிரிய அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை; அவன் மேலும் மேலும் உலகமெல்லாம் கொண்டாடும்படி நல்ல செயல்களைச் செய்வான் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். ஆகையால் அவனைத் தங்களோடு கூடவே இருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவனும் அதற்கு இசைந்து அவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டான்.

கொலம்பசு ஓர் ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன்; அவன் தகப்பனார் ஆட்டு மயிரைச் சிக்கறுத்துப் பிழைத்து வந்தார். ஆயினும் அவர் கொலம்பசுக்குத் தம்மால் இயன்றமட்டும் கல்வி கற்பித்தார். கொலம்பசு எண்ணும் எழுத்துங் கற்றுக்கொண்டான். என்றாலும் அவனுக்குப் படம் எழுதுவதிலும், கப்பல் ஓட்டுவதிலுமே மிகவும் ஊக்கமுண்டாயிற்று. இளமையிலேயே கொலம்பசு படம் எழுதுவதில் மிக்க தேர்ச்சி யடைந்தான். லத்தீன் மொழியும் அவன் கற்றுக்கொண்டான். லிஸ்பன் பட்டினத்தை அடைந்த பிறகு அவனுக்கு இவற்றிலெல்லாம்

மேலும் மேலும் பழக்க முண்டாயிற்று. கப்பல் எந்தெந்த நாடுகளுக்குச் செல்கின்றது; எந்தெந்த வழியாகப் போகின்றது; கப்பல் ஓட்டுந் தொழிலில் புதுப்புது முறைகள் என்னென்ன கண்டு பிடிக்கிறார்கள்; எந்தெந்த நாடுகளைப் படமெழுதுகின்றார்கள் என்று இவ்வாறெல்லாம் ஆராய்ந்து அறிவதே எப்பொழுதும் கொலம்பசுக்கு வேலை. கொலம்பசு லிஸ்பன் பட்டினத்துக்குப் போய்ச் சில ஆண்டுகள் ஆய்விட்டன. அந்தக் காலத்தில் போர்ச்சுகல் நாட்டில் ஓர் அரசு இளைஞன் இருந்தான். அவனுக்கு ஹென்ரி (Henry) என்று பெயர். அவனிடத்திற் கப்பற் தலைவனாக ஒருவன் வேலை பார்த்துக்கொண்டு வந்தான். அவனுக்கு ஒரு புதல்வி இருந்தாள். அவள் மிகவும் அழகுள்ளவள். கொலம்பசு அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டான். கப்பல் தலைவன் கொலம்பசுக்கு மாமனானான். கொலம்பசுக்கு அவன் உறவு கிடைத்தது மிகவும் நல்லதாயிற்று. கப்பல் தலைவன் கப்பல் ஓட்டுவதில் வல்லமையுள்ளவன்; அவன் நடுக்கடலில் நெடுந்தொலைவு கப்பல் செலுத்திக் கொண்டுபோய்ப் பல புது நாடுகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறான். அந்த நாடுகளைப்போல் படங்களும் எழுதி யிருக்கின்றான்; கொலம்பசுக்கு அந்தப் படங்களைப் பார்க்கவும், புதுப்புது நாடுகளைப்பற்றிக் கேட்கவும் அந்த நாடுகளைக் கண்டுபிடிக்கும் வகைகளைத் தெரிந்து கொள்ளவும் இடமுண்டாயிற்று; இவற்றிற்கெல்லாம் அவன் மனைவி மிகவும் உதவியாயிருந்தாள்.

2. புது எண்ணங்கள்

கொலம்பசுக்கு இப்போது பல புதிய புதிய எண்ணங்கள் உண்டாயின. அறிவும் ஆராய்ச்சியும் வர வர

அவனுக்கு மிகுந்தன. போர்ச்சுகல் நாட்டு அரசு இளைஞனான ஹென்ரி என்பவன் நடுக்கடலில் சில புது நாடுகளை அக்காலத்தில் கண்டுபிடித்தான். அந்த நாடுகளுக்குப் போய் வந்த கப்பற்காரர்கள் அவ்விடங்களின் புதுமைகளைப்பற்றிப் பேசிக்கொள்வார்கள். சில நாடுகளில் சிவப்பான கற்பாறைகள் உலர்ந்து கிடக்கின்றனவாம். சில இடங்களில் தளதளவென்று கொதிக்கின்ற கடல்களும் இருக்கின்றன; சில நாட்டுமக்கள் தங்கள் தலைகளைக் கைகளுக்குள் வளைத்து வைத்துக்கொண்டு நடப்பார்கள்; சில பட்டினங்களில் வீடுகள் தங்கத்தகடுகளாலும் மாணிக்க மணிகளாலும், இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்வார்கள்; இவற்றையெல்லாம் கொலம்பசு ஊக்கமாய்க் கேட்டுக்கொள்வான். அப்படியும் உண்மையாய் இருக்குமா என்று எண்ணுவான்; கடல்களின் நடுவில் திட்டுத் திட்டாய்ப் பல நாடுகள் இருக்கின்றனபோலும் என்று நினைத்துப் பார்ப்பான்; சிறிதுநேரம் பொறுத்து, “ஆமாம், ஆமாம்; அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும்,” என்று முடிவு செய்துகொள்வான்.

கொலம்பசு கப்பல் ஓட்டிக்கொண்டுபோகும்போது, கடலில் சில மூங்கில் துண்டுகள் அலைமோதிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்திருக்கின்றான்; தச்சு வேலைகள் செய்த மரத்துண்டுகள் மிதந்து வருவதையும் கண்டிருக்கின்றான். அவையெல்லாம் கொலம்பசுக்கு அப்போது நினைப்புக்கு வந்தன. கடலுக்கு அப்பால் நாடுகள் இல்லாவிட்டால் மூங்கில்களும் மரத்துண்டுகளும் எங்கிருந்து அலைகொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்று ஆராய்ந்தான். சில நேரங்களில் வேரோடு சூடிய மரங்களையும் கடல் அலைகள் அடித்துக் கொண்டு வருகின்றன. ஆகையால் கடலுக்கு அப்பால்

கட்டாயம் நாடுகள் இருக்கின்றன என்று ஒரே உறுதியாய்த் தீர்மானித்தான்.

இன்னொரு எண்ணமும் கொலம்பசுக்கு உண்டாயிற்று. 'நாம் நடமாடும் நிலம் உண்மையில் தட்டையாய் இராது,' என்பது அவன் கருத்து. ஏனென்றால், கடலுக்கு அப்பால் உள்ள நாடுகள் நமது கண்ணுக்கு ஏன் தெரியவில்லை என்று அவன் முதலில் எண்ணினான்: 'நிலம் உருண்டையாய் இருப்பதனால்தான் அவை தெரியவில்லை,' என்று பிறகு தீர்மானம் செய்துகொண்டான். ஆகையால் நிலம் உருண்டையாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று அவன் எல்லாருக்கும் சொல்லிக்கொண்டு வந்தான். ஒரு துறைமுகத்திலிருந்து கப்பல் செலுத்திக்கொண்டு நேராய்ப் போனால், ஒரு முறை உலகத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு, மறுபடியும் புறப்பட்ட இடத்திற்கே வந்து சேர்ந்துவிடலாம் என்று அவனுக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றிற்று; அவன் அதைப் பல காரணங்களால் உண்மையென்றே உறுதிபெற்றிருந்தான்.

அந்தக் காலத்தில் நாம் இருக்கும் இந்தியாவைப் பற்றி, ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் உள்ளவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள். இந்தியா நாடு மிகவும் செழிப்பானது என்றும், செல்வம் நிரம்பியது என்றும் அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருந்தார்கள்; இந்தியாவுக்கு வர ஒரு வழி கண்டுபிடித்துவிட்டால், நிரம்பப் பணம் கொண்டு போகலாம் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். ஐரோப்பாக் கண்டத்திலிருந்து இந்தியாவுக்கு வர அக்காலத்தில் யாரும் வழி கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஆனால் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் இந்தியாவுக்கு எப்படியாவது ஒரு வழி கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று ஆவல் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தியாவைப்பற்றி அவர்கள் அடிக்கடி

பேசிக்கொள்வது வழக்கம். நம் கொலம்பசுக்கும் இந்த ஆராய்ச்சி உண்டாயிற்று ; இந்தியா நாடு மிகவும் பெரியது என்றும், மணமுள்ள பண்டங்கள் அதில் விளைகின்றன என்றும், சில பழைய நூல்களில் எழுதப்பட்டிருந்தன ; இந்தியாவைப்பற்றிக் கூறும் நூல்களை யெல்லாம் கொலம்பசு படித்துப்பார்த்தான். இந்தியாவுக்கு ஒரு குறுக்குவழி கண்டு பிடிக்கவேண்டுமென்று ஓர் எண்ணங்கொண்டான்.

அப்போது பூகோளம் முழுமையிலும் ஐரோப்பாக்கண்டம், ஆப்பிரிக்காக்கண்டம், ஆசியாக்கண்டம் என்றும் மூன்று கண்டங்களே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தன. கொலம்பசு இந்த மூன்று கண்டங்களின் படங்களையும் பார்த்தபொழுது அவனுக்கு ஒரு புது எண்ணம் உண்டாயிற்று. இந்த மூன்று கண்டங்களின் முழுப்பரப்பும் உலகம் முழுமைக்கும் மிகச் சிறிதாகவே இருந்தது ; அதாவது உலகத்தின் மொத்தப் பரப்பில் எட்டில் ஒரு பங்குகூடத் தேறவில்லை என்று நினைத்துக் கொலம்பசு இதைப்பற்றி ஆராய்ந்தான். உலகம் முழு அளவிலும் எட்டில் ஒரு பங்குதானா நிலம் இருக்கும்? மற்றப் பாகங்களெல்லாம் வெறுங் கடலாகவா இருக்கும்? என்று துட்பமாய் எண்ணிப் பார்த்தான். ஆண்டவன் படைப்பில், ஒருகாலும் அப்படி இராது; ஐரோப்பா ஆப்பிரிக்கா ஆசியாக்கண்டங்களெல்லாம் சிறியவா யிருக்கின்றன ; இவற்றைவிட மிகவும் பெரிதான கண்டம் இவ்வளவு பெரிய கடலில் கட்டாயம் இருக்கவேண்டும்; அங்கே யிருந்துதான் மூங்கில் துண்டுகளும் மரத்துண்டுகளும் கடலில் மோதுண்டு வருகின்றன. அவை மேற்குப் பக்கத்திலிருந்து மேல் காற்றினால் அடியுண்டு வருகின்றன. ஆகையால் அந்தப் பெரிய கண்டம் ஐரோப்பாவுக்கு மேற்கே இருக்க வேண்டும், என்று முடிவு கட்டினான்.

அந்தப் பெரிய கண்டம் இது வரையில் எவர் கண்ணுக்கும் புலப்பட வில்லை; கப்பலோட்டிகள் இதுவரையில் எவ்வளவோ தொலைவு, கடலில் போயிருக்கின்றார்கள்; போயிருந்தும் அந்தப் பெரிய நாடு தோன்றவில்லை; ஆகையால் அந்தக் கண்டம் ஐரோப்பாவுக்கு மிகவும் தொலைவிலிருக்கிறதென்று கொலம்பசுக்குப் புலப்பட்டது; நிலம் உருண்டையா யிருப்பதானால் அந்தப்பெரிய நாடு ஐரோப்பாவுக்குக் கீழ்ப் பக்கமாய் இருக்கவேண்டும் என்று அவன் எண்ணினான். இந்திய நாடும் அந்தப் பெருங் கண்டத்துக்கு அருகில் இருக்கு மென்று நினைத்தான்; ஆகையால் ஐரோப்பாவிலிருந்து நேர் மேற்குப் புறமாய் நெடுந்தூரம் கடலில் கப்பலோட்டிக்கொண்டு செல்ல வேண்டும்; அப்படிச் சென்றால் அந்தப் பெரிய கண்டத்தைக் கண்டு பிடித்துவிடலாம்; அப்படியே இந்தியா நாட்டுக்கும் வழிகண்டு பிடிக்கலாம் என்று ஒரு பெரிய தீர்மானம் செய்து கொண்டான்.

இந்த அரிய பெரிய எண்ணத்தைத் தான் எப்படியாவது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று உறுதி செய்தான். பூகோள ஆராய்ச்சி செய்கின்றவர்களிடத்தில் இதைப் பற்றிப் பேசினான்; அவர்களும் கொலம்பசு நினைக்கின்ற படி மேற்கில் ஒரு பெரிய கண்டம் மெய்யாகவே இருக்கும் என்று நம்பினார்கள். கொலம்பசால் உலகத்துக்கு ஒரு பெரிய நன்மை உண்டாகப் போகின்றது என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆராய்ச்சிகளில் பேர்பெற்ற வேறொருவரும் அந்தக் காலத்தில் இருந்தார். அவருக்குப் பால் (Paul) என்று பெயர்; அவர் மிகவும் நல்லவர். அவரோடு ஒருநாள் கொலம்பசு இதைப் பற்றிப் பேசினான். அவரும் அதை உற்றுக் கேட்டார். கொலம்பசு சொல்பவையெல்லாம் வாய்மையாயிருக்கும் என்று அவருக்கும்

புலப்பட்டது; உடனே அவர் கொலம்பசைப் பார்த்து
 “நண்பா! நீ சொல்லுவது மெய்தான்; கட்டாயம் மேற்
 சூக் கடலில் ஒரு பெரிய கண்டம் இருக்க வேண்டும்;
 உனக்கு உள்ள துணீவும் அறிவும் திறமையும் இன்
 னொருவருக்கு வரமாட்டா; நீ மேற்கூக் கடலில் நேராய்க்
 கப்பல் செலுத்திக் கொண்டு போனால் இறைவன் அருளால்
 திட்டமாய் அந்தப் பெரிய கண்டத்தைக் கண்டு பிடிப்பாய்.
 பிறகு உலகத்தாருக்கெல்லாம் அங்கே பெரிய நாடு ஒன்று
 இருக்கின்றது என்று தெரியும்; எல்லாரும் அங்கே போக
 வும் வரவும் இடமுண்டாகும்; வேண்டிய அளவு வாணிப
 மும் செய்யலாம்; எல்லாரும் நிறையப் பொருள் தொகுப்
 பார்கள்; அதனால் உனக்குப் பெரிய புகழ் உண்டாகும்;
 நீ இந்த வகையில் நல்ல முயற்சி யெடுப்பாயானால், உன்
 நாட்டிற்கும் நல்ல பேர் உண்டாகும்,” என்று இனிமை
 யாய்ச் சொன்னார். கொலம்பசுக்கு இதனால் மேன்மேலும்
 ஊக்கம் பிறந்து விட்டது.

இப்போது கொலம்பசுக்கு என்ன வேலை? ஒரே
 வேலைதான். மேற்கு மகா கடலில் நெடுந் தொலைவு கப்பல்
 ஓட்டிக்கொண்டு போய் ஒரு பெரிய கண்டத்தைப் புதி
 தாய்க் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பதுவே. கொலம்பசு
 இதைப்பற்றி எந்த நேரமும் எண்ணிக் கொண்டிருந்தான்.
 இதற்காகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவற்றை யெல்
 லாம் அவன் வருத்தப்பட்டுத் தெரிந்து கொண்டான்.
 பழகிக் கொள்ள வேண்டியவற்றையெல்லாம் எப்படியோ
 பழகிக் கொண்டான். ஒவ்வொரு நாளும் கப்பல் போகும்
 வழிகளையும் அங்கே நிகழும் நிகழ்ச்சிகளையும் கேட்டுக்
 கொண்டே யிருந்தான். கொலம்பசுக்கு வேறு நினைவே
 கிடையாது; இரவும் பகலும் இதனையே எண்ணிக் கொண்
 டிருப்பான். இரவு நேரங்களில் எந்நேரமும் இதைப்

பற்றியே கனவு காண்பான். அக்கனவு, அலையடித்துச் 'சிலு சிலு' வென்று காற்று வீசும் பெரிய கடலில் கப்பல் செலுத்திக் கொண்டு நேராய் நெடுந் தொலைவு செல்வது போலவும், புதுப்புது நாடுகளைக் கண்டு பிடிப்பது போலவும் ஆகும். மேற்குக் கடலில் ஒரு புதிய நாட்டைக்கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்பது ஒரு பெரிய வேலையல்லவா? ஆதலால் அதை விரைவில் தொடங்கி முடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணங் கொண்டான். புது நாடு கண்டு பிடிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லாத் திறமைகளும் இப்போது கொலம்பசுக்கு உண்டாய்விட்டன. இனிமேல் அவனுக்குப் பொருளுதவிதான் வேண்டும்.

கொலம்பசு ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவனாதலால், அவனிடத்தில் பெருந்தொகை கிடையாது; மேலும் இவன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் பெரிய வேலைக்கு ஆயிரக் கணக்கான பொருள் செலவாகும். பல கப்பல்களும் வேண்டும் நண்பர்கள் துணையும் வேலையாட்கள் உதவியும் வேண்டப்படும். இவற்றிற்கெல்லாம் கொலம்பசு என்ன செய்வான்? பெரிய அரசர்களின் உதவி இல்லாவிட்டால், கொலம்பசால் இந்தப் பெரிய கருத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. அரசர்களின் உதவி இந்த ஏழைக் கொலம்பசுக்கு எப்படிக்கிடைக்கும்? எனினும் ஆண்டவன் அருள் இருந்தால் எல்லாம் நிறைவேறும் என்று அவன் உறுதியாய் எண்ணினான். 'எல்லாம் வல்ல இறைவனே தனக்கு உறுதுணை' என்று அவன் நம்பினான். தன் எண்ணத்தை எப்படியாவது நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் என்று கொலம்பசு நாடோறும் இறைவனை வேண்டிக் கொண்டான்.

அரசர்களின் உதவி வேண்டுமானால், முதலில் கொலம்பசுக்கு அந்த நாட்டிலுள்ள மேன்மக்களின் உதவியும்

வேண்டும். இதற்காகக் கொலம்பசு மேல் மக்கள் பலரையும் கண்டு வைத்தான். சிலர் அவனுடைய அருமையான எண்ணங்கடையும் திறமையையும் வியந்து அவனுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். வேறு சிலர் அவன் சொல்வதை அறியமாட்டாமல், அவனை எள்ளஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள். கொலம்பசுக்குப் பித்துப் பிடித்து விட்டது என்றார்கள். சிலர் கருத்துக்குச் செவி கொடுக்கவே இல்லை. எனினும் கொலம்பசுக்கு ஊக்கம் குறையவில்லை; தன் கருத்தை எப்படியாவது நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்று அவன் மேலும் முயற்சி செய்யத் தொடங்கினான்.

3. விடாமுயற்சி

உடனே அவன் ஜினோவா நாட்டுக்குச் சென்றான். மேற்கே புதிய நாடு கண்டுபிடிப்பதனால், புகழும் நன்மையும் உண்டாகுமல்லவா? அவற்றை ஜினோவா நாடு அடைய வேண்டுமென்பது கொலம்பசின் எண்ணம். ஜினோவா கொலம்பசு பிறந்த நாடாதலால், அவன் அவ்வாறு கருதினான்; ஜினோவா நாட்டை வீட்டுக் கொலம்பசு பிரிந்து, ஏறக்குறைய பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆய்விட்டன. அப்படியிருந்தும் அவனுக்குத் தான் பிறந்த நாட்டின்மேல் அன்பு குறையவில்லை; பார்த்தீர்களா! அஃது எவ்வளவு நல்ல தன்மை! ஆகையால், கொலம்பசு ஜினோவா நாட்டு அரசாங்கத்தாருக்குத் தன் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தான். மேற்கே ஒரு பெரிய கண்டத்தைக் கண்டு பிடிப்பதனால் ஜினோவா நாட்டுக்குப் பல நன்மைகள் உண்டாகும் என்று சொன்னான்; மேல் கடலில் ஒரு பெரிய கண்டம் இருக்கின்றது என்பதற்கும், அந்த எப்படியாவது கண்டுபிடித்துவிடலாம் என்பதற்கும் பல காரணங்கள்

எடுத்துக் காட்டினான். எப்படியாவது இதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அவன் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டான். ஆனால் அவர்கள் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை: அது கைகூடாத எண்ணம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

அந்தோ! கொலம்பசு என்ன செய்வான்! ஜினோவா நாடு நன்மையடைய வேண்டுமென்று அவன் நல்லது நினைத்தான். ஆனால் ஜினோவா நாட்டாருக்கு அப்பேறு கிடைத்தற்கில்லை. என் செய்வது? கொலம்பசு இதைத் தெரிந்துகொண்டு, தனக்கு மிகவும் பழக்கமான லிஸ்பன் பட்டினத்துக்கே திரும்பிவந்தான். லிஸ்பன் பட்டினம் போர்ச்சுகல் நாட்டிலன்றோ இருக்கின்றது! அந்தக்காலத்தில் போர்ச்சுகல் நாட்டை அரசாண்டவன் ஜான் (John) என்னும் மன்னன். அவன் புதிய நாடுகள் கண்டுபிடிப்பதில் மிகவும் ஆவலுள்ளவன். ஐரோப்பாக் கண்டம் முழுமையும் போர்ச்சுகல் நாட்டார் மட்டுமே கப்பல் ஓட்டுவதில் அப்போது வல்லவர்களா யிருந்தார்கள்; இதற்கு முன் அவர்கள் சில புது நாடுகளும் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார்கள்; அதனால் ஜான் என்னும் வேந்தன் தனக்கு உதவி செய்வான் என்று அவன் நினைத்தான்; அவன் ஒருநாள் அவனுக்குத் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான். ஜான் மன்னன் கொலம்பசு சொன்னவற்றையெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு கேட்டான்; இது மிகவும் அருமையான எண்ணம் என்றும், இது நிறைவேறினால் உலகத்துக்குப் பெரிய நன்மை உண்டாகுமென்றும் அவன் கருதினான்; உடனே பூகோள ஆராய்ச்சியில் வல்லவர்களா யுள்ளவர்களை இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யும்படி கேட்டான். அவர்கள் கொலம்பசின் கருத்தை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். கொலம்பசின் கருத்தில் உண்மை இருக்கின்றது

என்று அவர்கள் தெரிந்துகொண்டார்கள். கொலம்பசின் துட்ப அறிவுக்கும் நெஞ்சத் துணிவுக்கும் அவர்கள் வியந்தார்கள் ; ஆனால் கொலம்பசின்மேல் அவர்களுக்குப் பொறுமை உண்டாயிற்று. கொலம்பசு செய்யும் வேலையைத் தாங்களே செய்து புகழடைய வேண்டுமென்று எண்ணினார்கள். உடனே மன்னனிடம் அணுகி, கொலம்பசுக்குத் தெரியாமல் ஒரு கப்பலை மேற்குக் கடலில் அனுப்பும்படி சொன்னார்கள். அந்த மன்னனும் அவர்கள் தீய எண்ணத்துக்கு இடங் கொடுத்தான் ; உடனே ஒரு கப்பல் கொலம்பசு சொன்ன வழியாய் மேற்கு மகா கடலில் போயிற்று. ஆனால் அந்தக் கப்பலோட்டி திறமைவாய்ந்தவன் அல்லன். அவனுக்கு அறிவு துட்பம் கிடையாது ; நெஞ்சத் துணிவும் இல்லை ; இதனால் அவன் சிறிது தொலைவு போனவுடன், எதிர் காற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டான். சில நாட்கள் வரையில் கப்பல் கரைகாணவில்லை. கப்பலோட்டி நடுக்கடலில் மிகவும் துன்பப்பட்டான். 'மேற்குக்கடலில் நாடு கண்டுபிடிப்பது இயலாது ; இந்த முயற்சியினால் உயிருக்கும் கேடு உண்டாகும்,' என்று கருதினான் ; ஆகையால் அவன் உடனே லிஸ்பன் நகருக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டான் ; இதை அரசன் கேள்விப்பட்டு, 'கொலம்பசின் முயற்சி வீணானது,' என்று கூறி மறுத்துவிட்டான்.

கொலம்பசுக்கு இந்தச் சூழ்ச்சி தெரிந்தது. அவன் மிகவும் வருந்தினான் ; தீய எண்ணக்காரர்கள் இருக்கும் நாட்டில் தன் கருத்து நிறைவேறாது என்று அவன் கருதினான். உடனே அந்தப் போர்ச்சுகல் நாட்டைவிட்டு அகன்று ஸ்பெயின் நாட்டுக்குச் சென்றான். அங்கே பெர்டினாண்ட் (Ferdinand) என்னும் அரசனும், அவன் மனைவி இசெபெல்லா என்பவரும் அரசாண்டுகொண்

டிருந்தார்கள். கொலம்பசு அவர்கள் இருவரையும் தானே நேராய்ப் போய்ப் பார்க்கவேண்டும் என்று எண்ணினான். இதற்குமுன் ஜினோவா நாட்டு அரசாங்கத்தாருக்கும் போர்ச்சுகல் நாட்டு மன்னனுக்கும் இவன் நேராய் அறிவிக்கவில்லை. அவன் மேன்மக்கள் சிலர் வாயிலாகத் தெரிவித்தான். ஏனென்றால் அரசர்களைப் பார்ப்பதும் பேசுவதும் எளிதன்று; ஆனால் இந்த ஸ்பெயின் நாட்டு அரசனையும் அரசியையும் எப்படியாவது நேரிலேயே பார்த்துப் பேசவேண்டும் என்றும் தனக்கு உதவி செய்யும்படி மன்றாடிக் கேட்கவேண்டும் என்றும் கொலம்பசு துணிவு கொண்டான்; அப்படிச் செய்தால்தான் தன் எண்ணம் நிறைவேறும் என்பது அவன் கருத்து. கொலம்பசு இதற்காக மிகவும் பாடுபட்டான். ஒரே ஊக்கமாய் விடாமுயற்சி செய்தான். அந்நாட்டிலுள்ள மேன்மக்களில் பலரைத் தனக்கு வேண்டியவர்களாக ஆக்கிக்கொண்டான். அவர்கள் எல்லாரும் தன்னை உண்மையானவன் என்று நம்பும்படியாகக் கொலம்பசு நடந்துவந்தான். அரசனையும் அரசியையும் பார்க்க நேருங் காலத்தை விழிப்பாய் எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் அந்தக் காலத்தில் ஸ்பெயின் நாட்டு அரசனும் அரசியும் புது நாடுகள் கண்டு பிடிப்பதில் சிறிதும் கருத்தில்லாதவர்களாய் இருந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் மூர்சு (Moors) என்னும் சாதியாரோடு அக்காலத்தில் போர் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சாதியாரைத் தமது நாட்டை விட்டுத் துரத்திவிடவேண்டுமென்பது அவர்கள் எண்ணம். சண்டையிட்டு நாடுகளை வெல்வதிலேயே அப்போது அவர்கள் ஊக்கமாயிருந்தார்கள். இதனால் அவ்வரசனும் அரசியும் தன் கருத்துக்கு உதவி செய்வார்களோ செய்ய மாட்டார்களோ என்று கொலம்பசு ஐயங்கொண்டான்.

கொலம்பசுக்குத் தம்பி ஒருவன் உண்டு. அவன் பெயர் பர்த்தாலோடியூ. கொலம்பசு அவனை இங்கிலாந்து நாட்டுக்கு அனுப்பி, அந்நாட்டு அரசனுக்குத் தன் கருத்தைத் தெரிவிக்கும்படி சொன்னான். தம்பி உடனே இங்கிலாந்துக்குச் சென்றான். ஸ்பெயின் நாட்டு அரசனிடத்திலும் அரசியிடத்திலும் தனக்கு ஐயம் ஏற்பட்டமையால் கொலம்பசு இந்த வகையாகவும் முயற்சி செய்ய நேர்ந்தது. ஆயினும் கொலம்பசு ஸ்பெயின் நாட்டு அரசனிடத்திலும் அரசியிடத்திலும் முயற்சி செய்வதில் தளரவில்லை.

பிறகு பெர்ட்டினாண்டு அரசனுக்கும் இசெபெல்லா அரசிக்கும் கொலம்பசு மிகவும் பாடுபட்டுத் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான். பெர்ட்டினாண்டும் இசெபெல்லாவும் சண்டையிடுவதிலேயே நாட்டமுடையவர்களாயிருந்தாலும், கொலம்பசுக்குச் செவி கொடுத்தார்கள். தமது நாட்டிலுள்ள அறிஞர்களைக் கொண்டு கொலம்பசின் கருத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யும்படி சொன்னார்கள். ஸ்பெயின் நாட்டு அறிஞர்கள் அந்தக்காலத்தில் பூகோளத்தைப்பற்றி நல்ல ஆராய்ச்சி இல்லாதவர்களாயிருந்தார்கள். ஆகையால் கொலம்பசின் கருத்தில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை தோன்றவில்லை; சிலர், 'கொலம்பசின் கருத்து நிறைவேற வேண்டுமானால், மூன்று ஆண்டுகள் கடல் வழியாய்ச் செல்லவேண்டும்,' என்றார்கள்; சிலர், 'கொலம்பசு சொல்லும் வழியில், கடல் அளவுபடாத அகலமாயிருக்கும்; ஆகையால் நெடுங்காலம் வரையில் நிலக்கரையே தோன்றாது,' என்று அஞ்சினார்கள்; இன்னும் சிலர், 'நிலம் உருண்டையாயிருக்கின்றது; கொலம்பசு மேற்குக் கடலில் போவானால் நில உருண்டையின் கீழ்ப்பக்கத்தில் போய்விடுவான்; பிறகு அவன் இந்தப்

புறம் திரும்ப முடியாது; அவன் அங்கேயே இருந்து விடுவான்,' என்று தீர்மானம் செய்தார்கள். வேறு சிலர், கொலம்பசின்மீது பொருமை கொண்டார்கள்; 'கொலம்பசு எல்லாரையும்விட அறிவுடையவன் என்று சொல்வது தவறு,' என்றார்கள்; அவன் சொல்லுகின்றபடி மேற்குக் கடலில் புது நாடுகள் இருக்குமானால், இதுவரையில் அவை கண்டுபிடிக்கப்படாம லிருக்குமா? என்று நினைத்தார்கள்; 'நம் முன்னோர்களில் எத்தனையோ அறிவாளிகள் இருக்கின்றார்கள்; அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியாமல் இந்த ஜினோவா நாட்டுக் கப்பலோட்டி தானே இப்போது புது நாடுகளைக் கண்டுபிடித்துப் புகழ்ச்சி யடையப் போகின்றான்,' என்று பேசிக்கொண்டார்கள்; அரசனும் அரசியும் இவற்றையெல்லாம் கேட்டு, 'மூர்க் சாதியாரோடு செய்யும் சண்டை முடிந்த பிறகுதான், புது நாடுகள் கண்டுபிடிப்பதில் முயற்சி யெடுக்கவேண்டும்,' என்று கொலம்பசுக்கு முடிவு சொல்லிவிட்டார்கள்.

கொலம்பசுக்குச் சொல்லமுடியாத வருத்தம் உண்டாயிற்று. இந்தக் காலத்தில் அவன் குடும்பத்திலும் ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் இடுக்கண்கள் நேரிட்டன. அவன் மனைவி திடீரென்று இறந்துவிட்டாள். கொலம்பசுக்கும் அடிக்கடி நோய்கள் உண்டாயின. ஸ்பெயின் நாட்டில் அப்போது நடந்துகொண்டிருந்த சண்டையில், கொலம்பசின் சொத்து முழுமையும் அழிந்தன. கொலம்பசு தான் இருந்த வீட்டையும் இழந்தான்; அவனுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை இருந்தது; அந்தச்சிறு குழந்தையின் பொருட்டு, அவன் இரந்து உயிர்வாழ நேரிட்டது. ஐயோ! கொலம்பசு என்ன செய்வான்! இவ்வளவு துன்பங்களும் அவனுக்கு நேரிடும்போது அவன் உள்ளம் எப்படி இருக்கும்? மிகவும் வருத்தப்பட்டான்; ஆயினும் இவ்வளவு இடை

ஜி. வீ.—2

யூறுகளின் இடையிலும் தான் ஒரு புதிய கண்டம் கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்பதை அவன் மறக்கவில்லை. தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றதபடி செய்தவர்கள் முன்பாக அதை எப்படியாவது நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்று கருதினான்; நாடோறும் சலியாமல் முயற்சி செய்வானான்; முன் வைத்த காலீப் பின்வைக்க அவன் விரும்பவில்லை; 'முயற்சி திருவினையாக்கும்' என்னும் பொன் மொழி அவன் உள்ளத்தில் வேருன்றிவிட்டது ஆகையால் இவ்வளவு இடையூறுகளையும் பொறுத்துக் கொண்டு கொலம்பசு ஐந்து ஆண்டுகள் விடாமல் முயற்சி செய்தான்; செய்தும் கடைசியில் பயன்படாமல் போய் விட்டது.

இதற்குள் கொலம்பசின் மகனுக்கு ஐந்தாண்டுகள் ஆயின. ஆகையால் அவனைக் கொலம்பசு ஒரு மடத்தில் சேர்த்தான்; அம்மடத்தார் அச்சிறுவனுக்கு உணவு கொடுத்துக் கல்வியும் கற்பித்து வந்தார்கள். கொலம்பசுக்குத் தன் புதல்வனைப் பற்றிய கவலை யொழிந்தது. இவன் இப்படியிருக்க, இங்கிலாந்துக்குப்போன இவன் தம்பி வழியில் கப்பற்கொள்ளைக்காரி (Pirates) களிடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டான்; அவர்கள் அவனிடத்தில் இருந்த பொருள்களை யெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு அவனைச் சிறையில் வைத்தார்கள்; அவன் பல ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தான். கடைசியில் கடவுளாருளால் அவன் அந்தச் சிறையிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு, கையில் ஒரு காசுகூட இல்லாமல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றான்; அங்கே அரசனைப் பார்க்கவேண்டுமானால், அவனுக்குத் தகுந்த உடை முதலியவை வேண்டுமல்லவா? பர்த்தாலோரியூ அதற்கு என்ன செய்வான்? இங்கிலாந்தில் அவனுக்கு நாள்தோறும் வயிறு வளர்ப்பதே அருமையாக விருந்தது. ஆயினும் அவன் ஒவ்வொரு

நாட்டையும் பற்றிப் படமெழுதி, அவற்றை விற்றுப் பல ஆண்டுகள் வரையிலும் அங்கே பிழைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

கொலம்பசு ஸ்பெயின் (Spain) நாட்டில் நெடுநாள் முயற்சி செய்தும் பயன்படாமல். அவன் அதைவிட்டு நீங்க முயன்றான்; என் தம்பி இங்கிலாந்துக்குப் போன செய்தி ஒன்றுத் தெரியவில்லையே யென்று எண்ணினான்; கடைசியில் அவன் இங்கிலாந்துக்குப் போனால், தானே எல்லாச் செய்திகளையும்பற்றி முடிவு செய்யலாமென்று துணிந்தான். உடனே இங்கிலாந்துக்குப் போவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை யெல்லாம் செய்தான். தான் திரும்பி வரும் வரையில் தன் புதல்வனை அன்புடன் பாதுகாத்துக்கொள்ளும்படி மடத்தாருக்குத் தெரிவித்தான். அப்போது அந்த மடத்துக்கு ஜ்வான் பிரேசு என்பவர் தலைவராயிருந்தார். அவர் உண்மையை அறியவல்லவர். மிகவும் நல்லவர். மேலும் இசெபெல்லா என்னும் அரசிக்கு நெருங்கிய நண்பர்; அவருக்குக் கொலம்பசு இங்கிலாந்துக்குப் போவது தெரிந்தது. உடனே அவர் கொலம்பசை வரவழைத்தார்; 'இன்னும் சில நாள் வரையில் நீர் ஸ்பெயின் நாட்டிலேயே இருக்கவேண்டும்,' என்று அவனைக் கேட்டுக்கொண்டார். கொலம்பசும் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டான். கொலம்பசின் அறிவுறுட்பத்தை அம்மடத்துத் தலைவர் நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டிருந்தார். 'கொலம்பசு எப்படியாவது மேற்குக் கடலில் ஒரு பெரிய கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்து விடுவான்,' என்று நம்பினார். கொலம்பசு சொல்லும் கருத்துக்களெல்லாம் மெய்யென்று அவருக்குத் தோன்றின. கொலம்பசின் முயற்சியினால் உண்டாகும் நன்மையும் புகழும் தமது ஸ்பெயின் நாடு அடையவேண்டும் என்று

கருதினார். ஆகையால் கொலம்பசின் கருத்தைப்பற்றி மறுபடியும் ஆராய்ச்சி செய்யும்படி அவர் இசெபெல்லாவுக்குக் கடிதம் எழுதினார். இசெபெல்லா பிரேசு என்பவரை வரவழைத்துக் கொலம்பசைப் பற்றிப் பேசினார். பிரேசு கொலம்பசைப் பற்றியும் அவன் கருத்துக்களைப் பற்றியும் இசெபெல்லா ஒப்புமப்படி பேசினார். இசெபெல்லாதன் கணவனைவிட மிகவும் அறிவுள்ளவன். பொதுவாக நல்ல செயல்களைச் செய்வதில் அவளுக்கு விருப்பம் உண்டு. ஏதொன்றையும் அவள் பெரிதொண்டிவைவிடத் துணிவுடன் செய்வாள். ஆகையால் அவள் கொலம்பசின் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற ஒப்புக்கொண்டாள். ஸ்பெயின் நாட்டிலுள்ள செல்வர்க ளெல்லாரும் இசெபெல்லா ஒப்புக் கொண்டதை அறிந்தார்கள். ஆதலால் அவர்களில் எத்தனையோ பேர் கொலம்பசுக்குப் பொருளுதவி செய்தார்கள். கொலம்பசின் விடாமுயற்சியின் பொருட்டு அவனைப் பலரும் விரும்பினார்கள். ஸ்பெயின் அரசாட்சியில் உயர்நிலையிலிருக்கும் மேன்மக்கள் இருவர், கொலம்பசினிடத்து மிக்க அன்பு வைத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் அலான்சோபீகுவிண்டானில்லா என்பவர்; மற்றொருவர் லூயி பீசாண்டேஞ்சல் என்பவர். அவர்கள் கொலம்பசைப் பெரிய செல்வர்களிடத்திலெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு போய் அறிமுகப்படுத்தி அவனுக்கு வேண்டும் பொருளுதவியும் புரியும்படி சொன்னார்கள்; கொலம்பசுக்கு அவர்களால் நிரம்பப் பொருள் சேர்ந்தது. ஆனால் இசெபெல்லா கணவனான பெரிதொண்டுக்குக் கொலம்பசு வெளியிடும் எண்ணத்தில் நம்பிக்கை இல்லை; கொலம்பசுக்கு உதவி செய்வதைப்பற்றி அவன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. கணவன் ஒப்புக்கொள்ளாமையால், இசெபெல்லாவும் 'கொலம்பசுக்கு உதவிசெய்ய முடியா,' தென்று முடிவாய்ச்

சொல்லிவிட்டாள். 'வேண்ணெய் திரண்டு வரும்போது தாழி உடைந்தது,' என்னும் பழமொழி கொலம்பசு முயற்சியில் மெய்யாயிற்று.

அந்தோ! கொலம்பசு எவ்வளவுதான் முயற்சி யெடுப்பான்? இதுவரையில் எத்தனையோ முறை அவனுக்கு உள்ளம் சலித்து வெறுப்படையும்படி நேரிட்டது. வேறொருவராயிருந்தால் இந்த முயற்சியை முதலிலேயே கைநழுவ விட்டிருப்பார்கள்; ஆனால் நம் ஜிஜ்ஞாசு விரான கொலம்பசுக்கு இன்னமும் ஊக்கம் குன்றவில்லை. இசைபெல்லா அரசிமட்டும் தன்னிடம் நல்ல எண்ணம் வைத்திருப்பதால், அவளிடத்தில் இன்னமும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினான். சிலநாள் வரையில் முயன்று பார்த்தும் முடியவில்லை; அதனால் கொலம்பசு ஸ்பெயின் நாட்டை வெறுத்து இங்கிலாந்துக்குப் புறப்பட்டுவிட்டான்; இதற்குள் நல்ல காலமாய் மூர்சு (Moors) சாதியாரைப் பற்றிய சண்டை ஸ்பெயின் நாட்டில் ஒழிந்தது; அரசனும், அரசியும் மூர்சு சாதியாரைத் தூரத்திவிட்டனர். அதனால் அவர்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியாயிருந்தார்கள். கொலம்பசின் நண்பர்களான குவிண்டானில்லா, சாண்டேஞ்சல் என்பவர்கள் இதுதான் நல்ல நேரமென்று கருதி அரசியிடம் சென்றார்கள். சென்று, கொலம்பசைப்பற்றி அவர்கள் துணிந்து பேசினார்கள். 'கொலம்பசு தன் உயிருக்கு அஞ்சாமல் ஒரு பெரிய வேலையைக்குறித்து முயற்சி செய்கின்றான்; அதனால் அவன் உண்மையானவன்,' என்று தெரிகின்றதல்லவா என்று பரிந்து சொன்னார்கள். 'அவனுக்கு உடனே உதவி செய்யாவிட்டால், அவன் முயற்சியால் உண்டாகும் புகழும், நன்மையும் வேறு நாட்டைச் சாரும். ஆகையால் அவனுக்குக் கட்டாயம் நீங்கள் உதவி செய்யவேண்டும்,' என்று வற்புறுத்தி வேண்டிக்கொண்டார்கள். அரசி நல்ல

செயல்களில் ஈடுபடுகின்றவன் அல்லவா? ஆதலால் அவருக்கு ஓர் உறுதியான எண்ணம் உண்டாயிற்று.

4. அரசியின் உதவி

எந்த வகையிலாவது கொலம்பசுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இசெபெல்லா துணிந்தாள். உடனே கொலம்பசை வரவழைக்கும்படி செய்தாள். கொலம்பசு அப்போது இங்கிலாந்துக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தான். அவன், அரசி அழைக்கின்றாள் என்று கேட்டு ஸ்பெயின் நாட்டுக்குத் திரும்பினான். அரசி குவிண்டானில்லா, சாண்டேஞ்சல் என்பவர்களைப் பார்த்து, 'கொலம்பசுக்கு நான் இனி உதவிசெய்கிறேன். இப்போது என் கருவூலத்தில் பணம் இல்லை; மூர்சு சாதியாரோடு சண்டை நடந்தமையால் எல்லாப் பணமும் செலவாய்விட்டது; ஆயினும் என்னுடைய நகை முதலான உடைமைகளை ஈடுவைத்தாயினும், கொலம்பசுக்குக் கட்டாயம் உதவி செய்கிறேன்,' என்று உறுதி கூறினாள். குவிண்டானில்லாவுக்கும், சாண்டேஞ்சலுக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. இசெபெல்லாவின் தாராளமான உள்ளத்தை எண்ணி மெச்சினார்கள். சாண்டேஞ்சல் இசெபெல்லாவைப் பார்த்து, 'தாங்கள் நகைகளை ஈடுவைக்கவேண்டிய தில்லை; உங்கள் மேன்மையான உள்ளம் எங்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது; கொலம்பசின் நோக்கத்திற்காக, உங்களுக்கு நானே முன் பணம் தருகின்றேன்,' என்று அன்போடு சொன்னான். இதற்குள் கொலம்பசும் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

உடனே இசெபெல்லாவுக்கும், கொலம்பசுக்கும் ஓர் உடன்படிக்கை நடந்தது. அதில் மூன்று கருத்துக்கள்

முதன்மையாக எழுதப்பட்டிருந்தன. கொலம்பசு புதிதாகச் செல்லும் கடல்களுக்கு, அவனே தலைவனாவான் என்பது ஒன்று. அவன் புதுமையாகக் கண்டுபிடிக்கும் நாடுகளிலிருந்து வருமானம் வருமல்லவா? அப்படி வருகின்ற மொத்த வருமானத்தில், பத்தில் ஒரு பங்கு கொலம்பசுக்கும், அவனுக்குப் பின்னால் அவன் குடும்பத்திற்கும் எப்பொழுதும் இசெபெல்லா அரசரிமை கொடுத்துக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது மற்றொன்று. இனி, இப்போது கொலம்பசு செய்யும் முயற்சியில் நிரம்பப் பணம் செலவழியுமல்லவா? அப்படிச் செலவழியும் பணத்திற்கு மொத்தத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு கொலம்பசு முதலில் தரவேண்டும் என்பது இன்னொன்று. எல்லாவற்றிற்கும் கொலம்பசு ஒத்துக்கொண்டு, உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டான். இசெபெல்லா அரசியும் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்திட்டாள். பெரிடினாண்டுவின் கையெழுத்தும் அதில் இடப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் அவன் அந்த உடன்படிக்கைகளுக்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. 'கொலம்பசின் முயற்சியினால் ஏதேனும் பொருட்கேடு உண்டாகுமானால் அதனை இசெபெல்லாவே கொடுக்கவேண்டும்,' என்றும் சொல்லிவிட்டான். அதனால் இசெபெல்லா தன் கணவன் பாகத்தைச் சிறிதும் எதிர்பாராமல் தானே செலவு செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டாள். கொலம்பசுக்குச் சொல்லமுடியாத களிப்பு உண்டாயிற்று. கொலம்பசு இசெபெல்லாவிடத்தில் எட்டு ஆண்டுகள் இதற்கு முயற்சி செய்தான்; கடவுள் அருளால் அவனுடைய எண்ணம் இப்போதுதான் நிறைவேற்றிற்று; அப்படியானால் அவனுக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சி உண்டாயிருக்கும். ஸ்பெயின் நாட்டில்தான் எட்டு ஆண்டுகளாகப் பட்ட துன்பத்தை இப்போது முற்றும் மறந்து விட்டான்.

தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றி வைத்த ஆண்டவனை எண்ணி எண்ணி வணங்கினான்.

இசெபெல்லா உடனே கொலம்பசின் முயற்சிக்கு வேண்டிய பண்டங்களையெல்லாம் தொகுத்துவிட்டாள். மூன்று கப்பல்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. கொலம்பசு இவ் வழிச்செலவில் எட்டில் ஒரு பங்கு இசெபெல்லாவுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமல்லவா? அதற்கு, ஸ்பெயின் நாட்டுச் செல்வர்களிடம் அவன்பணம் சேர்த்துக் கொடுத்தான்; இப்போது எல்லா ஏற்பாடுகளும் முடிந்துவிட்டன. கொலம்பசு சிலரைநட்புச் செய்து, அவர்களையும் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டான். அவர்களில் மூன்று பேர் தலையானவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்கள் மூவரும் பின்சன் என்னும் பட்டம் உடையவர்கள்; செல்வம் படைத்தவர்கள்; கப்பல் ஓட்டுவதிலும் திறமை வாய்ந்தவர்கள். மொத்தம் தொண்ணூறு பேர் கொலம்பசோடு கப்பலில் செல்லப் புறப்பட்டார்கள். கடல்களில் எத்தனையோ இடுக்கண்கள் உண்டு. புயல்காற்று அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டால், கப்பல்களெல்லாம் அப்படியே கடலில் கவிழ்ந்துவிடும்; வழி துறை தெரியாமல் போய் அங்கும் இங்கும் மோதி உடையும். சில கடல்களில் நீர்ச்சுழிகள் உண்டு; சில நேரங்களில் நீரேற்றமும், சில நேரங்களில் நீர் வற்றல்களும் ஏற்படும். அக்காலங்களில் கப்பல் செலுத்துவதில் பல தொல்லைகள் உண்டாவது வழக்கம். இப்படியே இன்னும் எத்தனையோ இடையூறுகள் கப்பல் ஓட்டுகின்றவர்களுக்கு நேரிடும். பழக்கமான கடலாயிருந்தால், இடையூறுகளெல்லாம் இன்னின்ன இடங்களில் இருக்கும் என்று தெரியும். ஆனால் கொலம்பசு இதுவரையில் மேற்கு மகா கடலில் போனதில்லை. தொலைவோ சொல்லமுடியாது. அவனுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட

கப்பல்களும் மிகச் சிறியவை. அந்தக் கப்பல்கள், படகுகள் போலவே காணப்பட்டன; அப்படிப்பட்ட சிறிய கப்பல்களைக் கொண்டு நெடுந்தொலைவு மேற்கு மகா கடலில் போவதற்கு எவரும் முன்வரமாட்டார்கள். ஆனால் கொலம்பசு அப்படிப்போகும் நேரம் எப்பொழுது வாய்க்கும்? எப்பொழுது வாய்க்கும்? என்று கருதி, முன் வந்தான். காரணம் என்ன? அவனுக்கு உள்ள அறிவு, துட்பமும், உள்ளத் துணியும், கடவுள் நம்பிக்கையுமேயாகும்.

கொலம்பசு மிகவும் கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளவனாதலால், கடலில் புறப்படுவதற்குமுன் எல்லாரையும் அழைத்துக்கொண்டு மடத்துக்குப்போனான்; ஆண்டவனை மிக்க அன்போடு தொழவேண்டுமென்பது அவன் கருத்து. எல்லோரும் ஆண்டவனை வணங்கினார்கள்; கொலம்பசு நெஞ்சங் கரைந்து தொழுதான். நெடுநாளாக முட்டுப்பட்டிருந்த எண்ணத்தை ஆண்டவன் இப்போது நிறைவேற்றி வைத்ததை நினைந்து உருகினான்; இனிக் கடலில் ஏதோர் இடையூறும் இல்லாமல், புதிய கண்டத்தை நலமாய்க் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று உருக்கமாய் வேண்டிக்கொண்டான். இவனோடு இருந்தவர்கள் எல்லாரும் அப்படியே வேண்டிக்கொண்டார்கள். மறுநாள் 1492-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 3-வது வெள்ளிக்கிழமை யன்று விடியற்காலையில் ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து கப்பலேறிக் கடலில் புறப்பட்டான். கடற்கரையில் மக்கள் திரளாகக் கூடிவிட்டார்கள். ‘கொலம்பசின் எண்ணம் கடவுளருளால் நிறைவேறவேண்டும்; அவன் நலமாய்த் திரும்பிவரவேண்டும்,’ என்று எல்லோரும் வாழ்த்தினார்கள். ‘கொலம்பசு நில உருண்டையின் கீழ்ப்பக்கத்துக்குப் போகின்றானே; ஐயோ! அவன் திரும்பிவர எவ்வளவு

நாளாகுமோ,' என்று ஏங்கினின்றார்கள். 'கொலம்பசை இனிமேல் பார்ப்பது அரிதுதான்; அவன் எந்தக் கடலில் போய் மாண்டுபோவானோ,' என்று சிலர் ஐயுற்றார்கள். சிலர், 'வீரனென்றால் இவனே வீரன்! ஆ! இவனுக்கு உள்ள துணியே துணிவு; இவன் இந்த உலகத்தையே ஒரு சுற்றுச் சுற்றிக்கொண்டு வந்துவிடுவான்,' என்றார்கள். கப்பல்கள் அவர்கள் கண்ணுக்கு மறைந்தன.

5. இஸ்பானியோலா

கொலம்பசு முன் கப்பலில் சென்றான்; அது மற்ற இரண்டையும்விடப் பெரியது. அவ்விரண்டு கப்பல்களும் ஒன்றின்பின் ஒன்றாய்ப் பின்னால் வந்தன. கொலம்பசு இம் மூன்று கப்பல்களுக்கும் திறமான கப்பலோட்டிகளையும், மேற்பார்வையாளர்களையும் ஏற்படுத்தினான். கப்பல்கள் அலைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு சென்றன. கப்பலில் இருப்பவர்கள் எல்லாரும் கடலின் காட்சிகளைக் கண்டு, அகமகிழ்ந்துகொண்டே சென்றார்கள். நெடுங்காலத்துக்கு முன் தான் நினைத்த நினைப்பு கடவுளருளால் எப்படியோ நிறைவேறி விட்டதே என்று கொலம்பசுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான எண்ணம் உண்டாகுமல்லவா? அவ் வெண்ணம் அவன் உள்ளத்தில் அடிக்கடி தோன்றிக்கொண்டே இருந்தது. ஆனால் கொலம்பசுடன் வந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் நெஞ்சில் அச்சமே குடிக்கொண்டிருந்தது. கொலம்பசின் முயற்சி உண்மையில் நிறைவேறுமா? நாம் உயிரோடு நமது நாட்டுக்குத் திரும்புவோமா? என்று அவர்கள் அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அன்று பகற்பொழுது கழித்து இரவு வந்தது. இந்தச் சிறிது தொலைவு போவதற்குள்ளாகவே, கொலம்பசுக்குச் சில இடையூறுகள் நேர்ந்தன. பொழுது இருட்டியதும்

காற்று சிறிது மிகுதியாயிற்று. உடனே பின்னால் வந்த கப்பல்களில் ஒன்றுக்குச் சக்கான் ஒடிந்துவிட்டது. அப் பொழுதே கொலம்பசுடன் கூட வந்தவர்களெல்லார்க்கும் நெஞ்சம் தளர்ந்துவிட்டது. 'நாம் ஐயப்பட்டது மெய்யாய் முடிந்தது; கொலம்பசின் முயற்சி நிறைவேறாது என்பதற்கு இதுவே ஒரு கெடு குறியாயிருக்கின்றது,' என்று எல்லாரும் எண்ணி நடுங்கினார்கள். மேலும் பொழுது விடிந்து சிறிது தொலைவு போவதற்குள் அந்தக் கப்பல்கள் மூன்றிலும் பல இடங்களில் ஓட்டைகள் உண்டாயின. கப்பலிலிருந்தவர்கள் எல்லாரும் கொலம்பசின் எண்ணம் இனி நிறைவேறாது. நாமெல்லோரும் இந்தக் கடலுக்கு இரைபாகப் போவது திண்ணம் என்று தீர்மானமாய் நினைத்து உள்ளம் பதைத்தார்கள். கொலம்பசு மட்டும் சிறிதும் நெஞ்சம் தளரவில்லை எனினும், அந்தக் கப்பல்கள் நெடுந்தொலைவு போவதற்குப் பயன்படாதனவாகவே அவனுக்கும் தோன்றின. இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழிப்பதற்குள், இன்னும் எத்தனையோ இடையூறுகள் ஏற்பட்டன. நல்ல வேலைகளைத் தொடங்கும்பொழுது பல இடையூறுகள் நேரிடுவது வழக்கம். ஆயினும் கொலம்பசு, ஆண்டவன் திருவருள் இருக்கின்றது என்று உறுதியாய் நம்பினான். கொலம்பசு அறிவு நுட்பமும் நெஞ்சத் துணியும் நிரம்பவும் உள்ளவனல்லவா? ஆதலால் அவன் தனது வல்லமையினால் கப்பல்களுக்குக் கேடுவராதபடி பத்து நாட்கள் அவற்றைச் செலுத்திக் கொண்டுவந்து பதினொராம் நாள் 'கொமீரா' என்னும் ஒரு தீவைச் சேர்ந்தான். அங்கே சில நாட்கள் தங்கி, கூடுமானமட்டும் கொலம்பசு தன் கப்பல்களைச் செப்பம் செய்துகொண்டான். அக்காலத்தில் இந்தக் கொமீரா தீவு வரையிலுமே கப்பலோட்டிகளுக்குப் பழக்கம் இருந்தது; அதற்குமேல் யாரும்

போனது கிடையாது; அதற்கு அப்பால் நெடுந்தொலைவில் உள்ள மேற்கு மகா கடலில்தான், கொலம்பசு புதிய கண்டம் கண்டுபிடிக்க எண்ணினான். கடலைக் கண்டாலே எல்லாருக்கும் ஓர் அச்சம் உண்டாவது வழக்கம். அதிலும் இதற்குமுன் எப்போதும் போயிராத ஒரு பெரிய கடலைக் கண்டால், எப்படியிருக்கும்? மிக்க நடுக்கம் உண்டாகுமல்லவா? அப்படியே கொலம்பசோடு கூடவந்தவர்களை எல்லார்க்கும் உள்ளுக்குள் ஓர் நடுக்கம் இருந்து கொண்டே யிருந்தது. கொலம்பசு மட்டும் இவற்றை யெல்லாம் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. 'நல்லது வந்தாலும் சரி, கெட்டது வந்தாலும் சரி; நாம் எடுத்த முயற்சியை நிறைவேற்றவே வேண்டும்,' என்று துணிந்தான், 'சாவத் துணிந்தவனுக்குச் சமுத்திரம் முழங்கால் ஆழம்' என்பது முதுமொழி யல்லவா? ஆகையால் கொலம்பசு ஒருநாள் கொமீரா தீவிலிருந்து புறப்பட்டு, நேர் மேற்காகக் கப்பல்களை நடத்திக்கொண்டு போனான். கப்பல்கள் விறுவிறு வென்று நெடுந்தொலைவு போய் விட்டன. இப்போது கப்பல்கள் நடுக் கடலில் செல்கின்றன. விண் வட்டமும் கடலும் தவிர வேறொன்றும் கப்பலிலிருப்பவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை; கண்ணுக் கெட்டிய தொலைவு வரையில் வெறும் கடலாகவே இருந்தது. கொமீரா தீவு கண்ணுக்கு மறைந்துவிட்டது. இதனால் கப்பலிலிருந்த வேலைக்காரர்களெல்லாரும் மிகவும் நடுக்கங்கொண்டு, வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக் கொண்டு அழத் தொடங்கினார்கள். மற்றவர்களும் வரவர மிகுதியாகவே கலங்கினார்கள். கொலம்பசுக்குக் கடலில் உண்டாகும் இடையூறுகளை நீக்கிக்கொண்டு போவதே ஒரு பெரிய வருத்தமாயிருந்தது; அதனோடு கப்பலில் உள்ளவர்களை யெல்லாம் தேற்றி அமைதியாக்க வேண்டிய

பொறுப்பும் அவனுக்கு உண்டாய்விட்டது ; பாவம், கொலம்பசுக்கு ஏற்படும் இடுக்கண்களுக்கு அளவே இல்லை; தன் முயற்சி உறுதியாக நிறைவேறும் என்றும், விரைவாகவே புதிய நாடுகளைக் கண்டு பிடிக்கலாம் என்றும், புது நாடுகளுக்குப்போனால் நிறையப் பொண்கிடைக்கும் என்றும் கொலம்பசு தன்னோடு வந்தவர்களுக்குத் துணிவு சொன்னான் ; இவ்வளவு சுருங்கிய காலத்திலேயே இவர்கள் அஞ்சி நடுங்குவது, கொலம்பசுக்கு ஒரு பெருந் தொல்லையா யிருந்தது.

கொலம்பசு இந்த வழியில் எப்போதும் போயிராமையால், மிகவும் விழிப்பாகக் கப்பல்களை நடத்திக்கொண்டு போனான். அவன் கப்பலின் மேல் தட்டில் இருந்து கொண்டான். வழிகளை யெல்லாம் உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தான். ஆழம் அறியும் கயிறு முதலானவற்றைத் தனக்கு அருகிலேயே வைத்துக் கொண்டான். கொலம்பசுக்கு இரவு நேரங்களிலும் தூக்கம் கிடையாது ; தூக்கம் வந்தாலும் அடக்கிக் கொள்வான் ; மிகுதியாய் வந்தால் சிறிது பொழுதே தூங்குவான் ; கடலில் சிற்சில இடங்களில் நீரோட்டங்கள் உண்டு ; நீரோட்டம் மிகவும் விசையுள்ளதாயிருக்கும். கப்பல்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டால் நீரோட்டங்கள் அவற்றை அடித்துக்கொண்டு போய், எங்கேனும் தலைமூய்க் கவிழ்த்துவிடும். கொலம்பசு இவற்றை யெல்லாம் நன்றாய் உற்று நோக்கிக் கொண்டு வந்தான் ; அந்தக் காலத்தில் கப்பலோட்டுவதில் மிகவும் வல்லவர்களாயிருந்த போர்ச்சுகல் நாட்டாரிடத்தில் கொலம்பசு நெடுநாட்கள் பழகி யிருக்கின்றான். மேலும் கொலம்பசுக்குக் கப்பலோட்டுந் தொழிலில் முப்பது ஆண்டுகள் பழக்க மிருக்கின்றது. போர்ச்சுகல் நாட்டார் கடலில் போகும்போது, பட்சிகளின் போக்கு வரவுகள்,

மீன்களின் வேறுபாடுகள், கடற்பூண்டுகளின் இயற்கைகள் முதலியவற்றை யெல்லாம் அறிந்துகொண்டே கப்பல் நடத்துவார்கள். நம் ஜினோவா வீரனான கொலம்பசும் அப்படியே அவை யெல்லாவற்றையும் உற்றுநோக்கிக் கப்பல்களை நடத்திக்கொண்டு போனான். கொலம்பசின் திறமையினால், கப்பல்களுக்குக் கெடுதி நேரவில்லை. கப்பல்கள் விசையாகவுஞ் சென்றன. இப்போது அவன் கொமீரா தீவுக்கு மேற்கில் ஆறுநூறு கல் தொலைவில் வந்திருக்கின்றான். இங்கே கப்பலிலிருந்தவர்களுக்கு ஒரு பெரிய அச்சம் உண்டாயிற்று.

கப்பல்களில் எப்போதும் திசை காட்டுங் கருவி ஒன்று இருக்கும். வானத்தில் துருவன் என்று ஒரு விண்மீன் இருக்கின்றது; எப்போதும் அது வடக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கும். திசை காட்டுங் கருவியும் எந்தக் காலத்திலும் துருவன் இருக்கும் பக்கத்தையே காட்டிக் கொண்டிருக்கும். இதனால் கப்பலோட்டிகள் எங்கும் திசைகளை அறிவது வழக்கம். துருவனைக் காட்டும் கருவிகள் கொலம்பசினுடைய கப்பல்களில் திடீரென்று சற்று மேற்கு முகமாய்த் திரும்பிவிட்டன. உடனே எல்லார்க்கும் உள்ளம் துடித்தது. ஏதோ ஒரு பெரிய கெடுதி உண்டாகப்போகின்றது என்று எண்ணினார்கள்; கொலம்பசுக்கும் திசைக்கருவி இப்படித் திரும்பினதற்குக் காரணம் புலப்படவில்லை. ஆயினும் அவன் தன் உத்தியால் ஏதோ ஒரு காரணம் சொல்லி, எல்லோரையும் அமைதியா யிருக்கும்படி செய்தான். இன்னும் சிறிது தொலைவு போனபோது அங்கே கடலில் புற்பூண்டுகள் தோன்றிய வற்றைக் கண்டும் எல்லாரும் அஞ்சினார்கள். கீழே கற்பாறைகளும் மேடுகளும் இருக்குமென்று எண்ணினார்கள். அவ்வழியாகப் போனால், கப்பல்கள் அவற்றில் மோதி

உடைந்துபோகும் என்பது அவர்கள் கருத்து. ஆனால் கொலம்பசு, 'கடலில் புற்பூண்டுகள் தெரிவதனால், நிலம் அருகில் இருக்கின்றது என்று புலப்படுகின்றது; ஆகையால் இவ்வழியாகத்தான் போகவேண்டும்,' என்று கூறினான். சிறிது நேரத்தில் ஒரு பெருங்காற்று உண்டாயிற்று; அது கப்பல்களை அப்புறம் கொண்டுபோய் விட்டது. அங்கே சில பறவைகள் கப்பல்களின் அருகில் வந்து சூழ்ந்துகொண்டன. சிறிது நேரங்கழித்து, அவை மேற்கு முகமாய்ப் பறந்துபோயின. அதைக் கண்டு எல்லாரும் சிறிது அமைதியடைந்தார்கள்; மேற்குப் பக்கத்தில் அருகிலே நிலம் இருக்கவேண்டும்; இந்தப் பறவைகளெல்லாம் அங்கேதான் போகின்றன; ஆகையால் நாமும் அங்கே போய்ச் சேரலாம் என்று எண்ணித் துணிந்தார்கள். ஆனால் அந்தப் பறவைகள் நிலத்தில் வாழ்வன அல்ல; அவை கடலில் வாழ்வன. ஆகையால் இவர்கள் நினைத்ததும், நம்பினதும் பிழையாய் முடிந்தன.

பின்பு, கொலம்பசு மேற்கு மகாகடலில் நெடுநாள் வரையில் நெடுந்தொலைவு கப்பல் செலுத்திக்கொண்டு போனான். கொமீரா தீவுக்கு ஏறக்குறைய மூவாயிரம் கல் தொலைவு சென்றுவிட்டான். ஸ்பெயின் நாட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு இரண்டு மாதங்களுக்குமேல் ஆயின. நெடுநாட்களாக ஏதொரு நிலக்குறியும் கப்பலி லிருந்தவர்களுக்குத் தெரியவில்லை; கொலம்பசு ஒரே மூச்சாக நெடுகச் செல்கின்றான். இதனால் எல்லாருக்கும் பேரச்சம் உண்டாய்விட்டது. இதுவரையில் மறைவாகப் பேசிக் கொண்டவர்கள், இனிக் கொலம்பசைப்பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசிக்கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். 'கொலம்பசை நம்பி நாம் மோசம் போனோம்; வீடுவாசல்களையும் மனைவி மக்களையும் விட்டு நீங்கி, வீணாக இவனை நம்பி

வந்தோம்; இசெபெல்லா அரசி, வீண் எண்ணங்கொண்ட இவன் பேச்சைக் கேட்டு, நம்மையெல்லாம் இந்தத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கினாள். கப்பல்களெல்லாம் வரவர ஒட்டையாகின்றன; இப்போதே திரும்பினால்தான் நாம் உயிரோடு ஊரைச் சேரலாம்; கப்பல்களைத் தீருப்பும்படி சொன்னாலும் இந்தக் கொலம்பசு தீருப்பாமல் மேலும் மேலும் தொலைவில் செல்கிறான்,' என்று வருத்தமாய்ப் பேசிக்கொண்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் துடுக்கர்களும் சிலர் இருந்தார்கள்; அவர்கள், 'கொலம்பசைக் கடலில் தூக்கிப் போட்டுவிட்டால் நாம் யாதொரு தடையும் இல்லாமல் கப்பல்களைத் தீருப்பிக்கொண்டு ஊருக்குப் போகலாம்,' என்றார்கள்.

கொலம்பசு இவர்கள் பேசிக்கொள்வதைக் கேட்டு, மிகவும் வருத்தப்பட்டான். ஆயினும் அவன் தன் வருத்தத்தை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் பேசிக்கொண்டதைத் தான் அறியாதவன்போல் இருந்தான். இவ்வளவு தொலைவு வந்தும், இன்னும் நிலத்தைக் காண முடியவில்லையே என்று கொலம்பசுக்கும் சிறிது வருத்தம் உண்டு. என்றாலும், அவன் அதை அடக்கிக் கொண்டான். கூடியவிரைவில் புது நாட்டைக் காணப் போவதுபோல் தன் முகத்தை மகிழ்ச்சியாய் வைத்துக் கொண்டான். புது நாடுகளைக் கண்டுபிடிப்பதனால் உண்டாகும் புகழையும் நன்மையையும் எல்லாருக்கும் எடுத்துச் சொன்னான். சில நேரங்களில் நிலம் அருகில் இருக்கின்றதென்று அதற்குரிய அடையாளங்களை யெல்லாம் எடுத்துக்காட்டி மகிழ்ச்சியாய்ப் பேசுவான்! 'ஸ்பெயின் நாட்டுக்கு இம்முயற்சி மிக்க நன்மையைத் தரும். இதைத் தடை செய்தால் உங்களை அரசியிடஞ் சொல்லி ஒறுக்கும் படி செய்வேன்,' என்று சில வேளைகளில் அவர்களை அச்

சுறுத்துவான்; கொலம்பசு இப்படியெல்லாம் யார்யாருக்கு எவ்வெவ்வகையாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமோ, அவ்வவ்வகையாக நடந்துகொண்டான்; அதுமுதல் கப்பல் அதி காரங்களையெல்லாம் தன் பார்வையிலேயே வைத்து, நடத்திக்கொண்டு வந்தான். கூட வந்தவர்களை அவன் நம்ப வில்லை.

பின்னும் பல நாட்கள் கப்பல்கள் சென்றன. எவ்வளவு நாளாகியும் நிலக்குறி காணப்படவில்லை; கப்பலி லிருந்தவர்கள் எல்லாரும், 'இனிமேல் பொறுக்க முடியாது,' என்று உறுதி செய்துகொண்டார்கள். உடனே எல்லாரும் கப்பலின் மேல்தட்டிற்கு ஓடிக் 'கப்பல்களைத் திருப்பிவிடவேண்டும்,' என்று கொலம்பசைக் கட்டாயப் படுத்தினார்கள். அவன் என்ன சொன்னாலும் இனிமேல் இவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டான். ஆகையால் அவன் அவர்களைப் பார்த்து, 'நீங்கள் இன்னும் மூன்று நாட்கள் பொறுக்கவேண்டும்; இந்த மூன்று நாட்களுள் நாம் நிலத்தைக் காண்போம். அப்படிக்காணாவிட்டால் நாம் கப்பல்களைத் திருப்பிக்கொண்டு ஊருக்குப் போய்விடலாம்,' என்று ஓர் உறுதி கூறினான். அவர்களுக்கு அது பொருத்தமாய்த் தோன்றிற்று. கொலம்பசு அவர்களெல்லாரையும் ஒன்றாய்க் கூட்டிக் கொண்டு, ஆண்டவனைத் தொழுதான். தன் கருத்தை விரைவில் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று குழைந்து வேண்டிக்கொண்டான். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பே அருகில் நிலம் இருக்கும் அடையாளம் கொலம்பசுக்குத் தென்பட்டது. வரவரக் கடல் ஆழம் இல்லாமல் இருந்தது. கடலில் இருக்கும் மணல், கரைகளில் இருக்கும் மணலைப் போல் தோன்றிற்று. நிலத்தில் வாழும் பறவைகளும் கடற் பறவைகளுடன் கூடியிருந்தன. ஞாயிறு மறையும் ஜி. வீ—3.

போது மேகங்களின் நிறங்கள், வேறு வகையாய்த் தெரிந்தன. காற்று அடிக்கடி வெப்பமாக மாறி மாறி அடித்தது. மேலும் புதிதாக வெட்டப்பட்ட மரத்துண்டு ஒன்று, கடலில் மிதந்துகொண்டிருந்தது. அதில் தச்சு வேலையும் செய்யப்பட்டிருந்தது. இன்னும் முறிந்துபோன மரக்கிளை ஒன்றும் கடலில் காணப்பட்டது. அதில் கொத்துக் கொத்தாய்ப் பழங்களும் இருந்தன; இவற்றையெல்லாம் கொலம்பசு நன்றாய் உற்று நோக்கிக்கொண்டு வந்தான் அதனால்தான் அவன் அவ்வளவு உறுதியாய் மூன்று நாள் தவணை வைத்தான்.

அன்று பகல் முழுவதும் கப்பல்கள் சென்றன. இரவு பத்து மணியாயிற்று. எல்லாருங் கப்பலின் மேல் தட்டுகளில் நின்று, நிலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கொலம்பசு மட்டும் மிகவும் உயரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தான். ஆண்டவன் அருளால் அப்போது ஒரு விளக்கு வெளிச்சம் அவனுக்கு மினுக்கு மினுக்கென்று காணப்பட்டது. ஏறக்குறைய இருபது கல் தொலைவில் அது காணப்படுகிறதென்று கொலம்பசு உறுதி செய்தான். இன்னும் சிறிது தொலைவு போவதற்குள், கப்பலில் இருந்தவர்களெல்லாரும், 'நிலம்! நிலம்!' என்று மகிழ்ச்சியாய் ஆரவாரித்தார்கள். கப்பல் முழுவதும் ஒரு கிளர்ச்சி உண்டாயிற்று. மறுநாள் காலை அவர்கள் கண்ணுக்கு நாடு தெரிந்தது. உடனே எல்லாரும் பாட்டுகள் பாடி ஆண்டவனைத் தொழுதார்கள். அவர்கள் கண்களில் நீர் அரும்பிற்று. கொலம்பசுக்கு இதுவரையில் உண்டான வருத்தங்களெல்லாம் நீங்கிவிட்டன. கூடவந்தவர்கள் எல்லாரும் கொலம்பசின் காலில் விழுந்து வணங்கினார்கள்; 'வழியில் நாங்கள் செய்த குற்றங்களை மன்னிக்க வேண்டும்,' என்று அவனை வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

கொலம்பசு கடவுள் அருள் பெற்றவன் என்று எல்லாரும் புகழ்ந்தார்கள். கொலம்பசின் வல்லமை இப்போதுதான் அவர்களுக்கு விளங்கிற்று.

ஆனால் அந்த நாடு மிகவும் சிறிய நாடாகக் கொலம்பசுக்குப் புலப்பட்டது. மேலும் அங்கிருப்பவர்கள் ஏழைகளா யிருந்தனர்; ஆகையால் தான் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய நாடு இஃது அன்று; வேறே இருக்கின்றது என்று கொலம்பசு துணிந்தான்; அந்தச் சிறிய தீவில் இருப்பவர்கள் மூக்கில் பொன் நகை அணிந்துகொண்டிருந்தார்கள்; கொலம்பசு, 'பொன் என்கே இருக்கின்றது,' என்று அவர்களைக் கேட்டான். அவர்கள் தெற்குப் பக்கத்தைக்காட்டி, அங்கே இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். உடனே கொலம்பசு அந்தத் தீவை விட்டு நீங்கித் தெற்கு நோக்கிப் புறப்படான். மற்றவர்களெல்லார்க்கும் இப்போது அச்சம் நீங்கிவிட்டது. அப்படி நீங்கியது கொலம்பசுக்கு ஒரு பெரிய உதவியாய் இருந்தது. புது நாடுகள், கண்டுபிடிப்பதிலும் அங்கங்கே பொன் வாருவதிலும் எல்லார்க்கும் விருப்பம் உண்டாய்விட்டது. இதனால் கொலம்பசு கொண்டு வந்த மூன்று கப்பல்களில் பின்னால் வந்த ஒரு கப்பல் திடீரென்று காணாமற்போய்விட்டது; ஏனென்றால் அந்தக் கப்பலின் தலைவன் ஓர் உத்தி செய்தான். கொலம்பசுக்கு முன் நாம் அந்தத் தெற்குப் பக்கம் போனால் நிறையப் பொன் வாரிக்கொண்டு ஊருக்குப் போய்விடலாம் என்று ஆத்திரப்பட்டான். அதனால் அவன் வேறு வழியாகக் கப்பலைத் திருப்பிக்கொண்டு தெற்கு நோக்கிப் போனான். அதனால்தான் அவன் கப்பல் திடுமென மறைந்துவிட்டது. கொலம்பசு அவன் எண்ணத்தைத் தெரிந்துகொண்டான். ஆயினும் அவன் அதைப்

பொருட்படுத்தவில்லை; தான் கொண்ட கருத்தை முடிக்க வேண்டுமென்பதே கொலம்பசின் துணிவு. அதனால் அவன், தான் சென்ற வழியே தெற்கு நோக்கிச் சென்றான்; இடையிடையே அவன் பல தீவுகளைக் கண்டு பிடித்தான்; அத் தீவுகளுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு பெயரிட்டுக்கொண்டே வந்தான். அத்தீவுகளெல்லாம் அவன் ஆட்சிக்கு உட்பட்டன. பிறகு தன்னுடைய இரண்டு கப்பல்களையும் நெடுக நடத்திக்கொண்டு, பொன் இருக்கும் தீவுக்கு அருகில் சென்றான்; அங்கே ஒரு பெருங்காற்று அடித்தது. அதனால் கொலம்பசுமிகவும் துன்பப்பட்டான். பின்பு தெய்வத்தின் திருவருளால் அவர்கள் எல்லாரும் பிழைத்துக் கரை சேர்ந்தார்கள். எல்லார்க்கும் பொன் இருக்கும் தீவைக் கண்டுபிடித்துவிட்டோம் என்று பெருமகிழ்ச்சி உண்டாய்விட்டது. கொலம்பசு அடைந்த களிப்புக்கு அளவே இல்லை. உடனே போருக்குவேண்டிய கத்தி, ஈட்டி முதலிய கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். போர்க்கு உரிய பறைகளை முழக்கினார்கள்; தங்கள் ஸ்பெயின் அரசாட்சிக்கு உரிய அடையாளக் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். கொலம்பசு விலையுயர்ந்த ஆடையணிகளை அணிந்துகொண்டான்; உருவின் கத்தியைக் கையில் தாங்கிக்கொண்டான். ஆண்டவன் திருவருளை எண்ணி, அந்தத் தீவில் கொலம்பசு முதலில் இறங்கினான். மற்றவர்களெல்லோரும் இறங்கினார்கள். இறங்கியவுடன் எல்லாரும் முழங்கால்களில் நின்று நிலத்தை முத்தமிட்டார்கள். அங்கே ஒரு சிலுவையை நிறுத்தி அதற்கு வணக்கஞ் செய்தார்கள்; கிறிஸ்துமதத்தை எங்கும் பரப்பவேண்டும் என்பது அவர்கள் எண்ணம். புது நாட்டைக் கண்டுபிடிக்குங் காலங்களில் போர்ச்சுகல் நாட்டார் சில சடங்குகள் செய்வது வழக்கம். அப்படியே

இவர்களும் செய்தார்கள். எல்லாம் முடிந்ததும் கொலம்பசு அந்தத் தீவுக்கு இஸ்பானியோலா என்று பெயரிட்டான். தாங்கள் அங்கே வந்ததற்கு அடையாளமாக ஒரு வெடிகுண்டு போட்டான்.

அந்தத் தீவு ஐந்து பிரிவுகளை உடையது; ஒவ்வொரு தீவுக்கும் ஒவ்வொரு அரசன் ஏற்பட்டிருந்தான். அவர்களில் இருவர்மட்டும் கொலம்பசை வரவேற்று மரியாதை செய்தார்கள். ஆனால், அந்தத் தீவில் உள்ள மக்களெல்லோரும் இவர்களைக் கண்டு அஞ்சி ஓடினார்கள். அம்மக்கள் கறுப்பு உடம்பு உடையவர்கள்; ஆனால், கொலம்பசு முதலானவர்கள் உடம்பு வெள்ளை வெளேரென்று இருக்கும். மேலும் இவர்கள் போர்க்கருவிகளும், வெடிகுண்டுகளும் வைத்திருந்தார்கள்; இவற்றையெல்லாம் பார்க்கவே, அத்தீவில் உள்ளவர்களுக்கு அச்சம் உண்டாயிற்று. கொலம்பசு அந்தத் தீவிலிருந்த அரசர்களை நோக்கி, 'இவர்கள் ஏன் எங்களைக் கண்டு அஞ்சி ஓடுகின்றார்கள்?' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள், 'இங்கே ஒரு முரட்டுச்சாதியார் இருக்கின்றார்கள்; அவர்கள் அடிக்கடி இங்கே வந்து, இவர்களைப் பிடித்து வருத்துவார்கள்; சிலநேரங்களில் இவர்களைக்கொண்டு தின்பதும் அவர்கள் வழக்கம்; ஆகையால், இம்மக்கள் உங்களையும் அவர்களைப்போல் நினைத்துக்கொண்டார்கள். அதனால் இப்படி அஞ்சி ஓடிப்போகின்றார்கள்,' என்று கூறினார்கள். இதைக் கொலம்பசு கேட்டான்! இந்த அரசர்கள் திறமையில்லாதவர்கள் என்று தெரிந்துகொண்டான். அந்த முரட்டுச்சாதியாரை அடக்க, இந்த அரசர்களுக்கு வல்லமை இல்லை என்று அவனுக்குப் புலப்பட்டது. ஆகையால், கொலம்பசு அவர்களை நோக்கி, 'உங்களுக்கு நாங்கள் உதவியாயிருக்கின்றோம்,' என்று சொன்னான்.

அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். உடனே, கொலம்பசு அந்தத் தீவில் ஒரு பெரிய கோட்டை கட்டினான்; சுற்றி அகழி தோண்டினான். கப்பலில் கொண்டுவந்த வெடி குண்டுகளையெல்லாம் அக்கோட்டை மதில்களின்மேல் ஏற்றினான். இவற்றிற்கு அந்தத் தீவிலுள்ளவர்கள் உதவியாயிருந்தார்கள். கொலம்பசு கூட வந்தவர்களைச் சண்டை செய்து காட்டும்படி கட்டளையிட்டான். உடனே எல்லாரும் போர்க்கோலம் பூண்டார்கள்; இரும்பினால் செய்த கத்திகளையும், ஈட்டிகளையும் எடுத்தார்கள்; வரிசை வரிசையாக நின்றார்கள்; இடையிடையே வெடி போட்டார்கள். மிகவும் கொடூரமாய்ச் சண்டைசெய்து காட்டினார்கள். இதைக் கண்ட அத்தீவிலுள்ளவர்கள் இவர்களைப் பெருமையாய் நினைத்துக்கொண்டார்கள்; இப்படியே சிலநாட்கள் கொலம்பசு அங்கு இருந்தான்.

பின்பு அவனுக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றிற்று. தன்னோடு வந்த கப்பல் ஒன்று வழியில் பிரிந்துவிட்டதன்றோ? அதைப்பற்றிக் கொலம்பசு எண்ணினான். 'அந்தக் கப்பற் தலைவன் ஒருவேளை நமக்குமுன் ஸ்பெயின் நாட்டுக்குப் போய், தானே எல்லா நாடுகளையும் கண்டுபிடித்து விட்டதாக அரசிக்குச் சொல்லி மரியாதை பெறுவான்; ஆகையால், நாம் அவனுக்குமுன் ஸ்பெயினுக்குப் போக வேண்டும்,' என்று அவனுக்குப் புலப்பட்டது. உடனே அவன் சிலரை இஸ்பானியோலாவில் நிறுத்திவிட்டு, ஸ்பெயின் நாட்டுக்குப் புறப்பட்டு விரைவாய்ச் சென்றான். செல்லும் வழியில் முன்பு பிரிந்த கப்பல் தனக்கு முன்னால் போவதைக் கண்டான். அந்தக் கப்பல் தலைவனும் கொலம்பசைப் பார்த்தான். 'பெருங்காற்று அடித்தமையால் வழி தவறி வந்துவிட்டேன்,' என்று கொலம்பசுக்கு அவன் ஒரு பொய் சொன்னான். அவன் சொல்வது பொய்

என்று கொலம்பசுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்; ஆயினும், அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை; பின்பு கொலம்பசு தன் கப்பலை வடகிழக்கு முகமாகத் திருப்பிக்கொண்டு விறுவிறு வென்று நெடுந்தொலைவு வந்துவிட்டான்.

ஆனால், அங்கே ஒரு கொடுமையான புயல்காற்று உண்டாயிற்று. கொலம்பசு கூடுமான வரையிலும் கப்பலை வல்லமையாய்ச் செலுத்திப் பார்த்தான்; ஆலைகள் ஒவென்று இரைந்து மலைபோல் எழுந்தன; கப்பல் மேலுங்கீழுஞ் சாய்ந்து ஆடிற்று; கொலம்பசு மிக்க வருத்த மடைந்தான்; இன்றோடு கப்பல் முழுகிப்போகுமென்றும், தானும் இறந்துபோவது உறுதியென்றும் அவன் தீர்மான மாய் எண்ணிவிட்டான்; ஆகையால் அவன், தான் இது வரையில் கண்டுபிடித்த நாடுகளைப்பற்றியும், அவற்றிற் கண்ட பொருள்களைப்பற்றியும் பிறருக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினான். கொலம்பசு ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து புறப்பட்டது முதல், இதுவரையில் ஒன்றையும் விடாமல் விரிவாய்க் குறிப்புக்கள் எழுதி வைத் திருந்தான். இவற்றை அவ்வப்பொழுதும் அவன் எழுதிக் கொண்டு வந்தான். அவற்றை எப்படியாவது தன் நாட்டாருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தான். அதற்கு அவன் ஓர் உத்தி செய்தான். ஓர் அகலமான தோலை எடுத்து, அதில் அந்தக் குறிப்புக்கள் முழுமையும் சுருக்கமாய் எழுதினான். பின்பு அதை ஓர் எண்ணெய்த் துணியுள் வைத்துச் சுருள்போலச் சுருட்டினான். அதை மறுபடியும் மெழுகுக்குள் வைத்து மூடினான். கடைசியில் ஒரு பீப்பாய்க்குள் அதனை வைத்துச் சந்து இல்லாமல் அடைத்துக் கடலில் விட்டுவிட்டான். இந்த வரலாறு தன் நாட்டாருக்குத் தெரியாவிட்டால், அவர்கள் தன்னை வஞ்சகனாக நினைப்பார்கள் என்பது அவன் கருத்து.

பிறகு, நிகழ்வன வெல்லாம் ஆண்டவன் செயலே யென்று கொலம்பசு நினைத்துக்கொண்டிருந்தான்; கடவுள் செயலால், காற்று சிறிது நேரத்தில் நின்று விட்டது. கொலம்பசுவின் நெஞ்சம் அமைதியடைந்தது. கடவுள் அருளை யெண்ணி அவனை வழத்தினான். பின்னுள் சில நாட்கள் வரையில் இடையூறு ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டான். கப்பல் விரைவாய்ச் சென்றது. மார்ச்சுத் திங்கள் பதினைந்தாம் நாள் இறைவன் அருளால் கொலம்பசு ஸ்பெயின் நாட்டைச் சேர்ந்தான்! அவன் அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஏழு திங்களும் பதினொரு நாட்களும் ஆயின.

கொலம்பசு தான் எண்ணிய எண்ணங்களை முடித்துக்கொண்டு, திரும்பி வந்தான் என்னும் செய்தி எங்கும் பரவியது. எல்லாரும் கொலம்பசின் திறமைக்கு மகிழ்ந்து அவனை எதிர்கொண்டு அழைத்தார்கள். கொலம்பசு தான் கண்டுபிடித்த புது நாடுகளிலிருந்து மக்களில் சிலரையும் விலங்கு, பறவை, செடிகள் முதலானவற்றில் சிலவற்றையும் அடையாளமாகக் கொண்டு வந்தான். மக்கள் அணிந்துகொண்டிருந்த நகைகள், மலைகளில் அகப்பட்ட பொன் பொடிகள், ஆறுகளில் கிடந்த பொன் மணல்கள், வேறு சில பண்டங்கள் முதலியவற்றையும் கொண்டு வந்தான். கொலம்பசு இவற்றை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு ஆண்டவனைத் தொழுது அரண்மனைக்குச் சென்றான். அங்கே பெர்டினாண்டு அரசனும் இசெபெல்லா அரசியும் அரியணையில் வீற்றிருந்தார்கள். கொலம்பசைக் கண்டதும் அரசனும் அரசியும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து அவனைப் புகழ்ந்தார்கள். ஓர் இருக்கை கொடுத்து, அதில் உட்காரும்படி செய்தார்கள். கொலம்பசு புது நாடுகளிலிருந்து கொண்டுவந்த பொருள்

களை யெல்லாம் அவர்கள் கண்டு, கொலம்பசின் திறமையைப் பாராட்டினார்கள். கொலம்பசின் புகழ்ச்சி ஐரோப்பாக் கண்டம் முழுமையும் பரவியது. போர்ச்சுகல் நாட்டு வேந்தனும் இதை அறிந்து, 'கொலம்பசு முன்னால் கேட்டபோது நாமே அவனுக்கு உதவி செய்யாமல் போய்விட்டோமே,' என்று வருந்தினான். இவ்வாறெல்லாம் கொலம்பசுக்கு எங்கும் புகழுண்டாயிற்று. கொலம்பசை விட்டுப் பிரிந்த கப்பல் வழியெல்லாம் அலைந்து, அன்று மாலை ஸ்பெயின் நாட்டை அடைந்தது. அந்தக் கப்பற் றலைவன் ஏதொரு பெருமையும் அடைய வில்லை. இசெபெல்லா அரசி மீண்டும் கொலம்பசை அனுப்பி, புது நாடுகளைக் கண்டு பிடிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தாள். அக்காலத்தில் போர்ச்சுகல் நாட்டார், தாங்கள் கண்டுபிடிக்கின்ற புது நாடுகளைத் தங்கள் ஆளுகைக்கு உட்படுத்திக் கொள்வதற்காக, தங்கள் குருவினிடத்தில் கட்டளை பெறுவது வழக்கம். அதைப்போலவே இசெபெல்லா அரசியும் குருவினிடத்தில் கட்டளை பெற நினைத்தாள். அப்போது அவர்களுக்குப் பெரிய குருவா யிருந்தவர் ஆறாவது அலெக்சாண்டர் என்பவர். அவர் உரோமாபுரியில் இருந்தார். குருமாரை அவர்கள் 'போப்' என்று சொல்லுவார்கள். பெர்டினாண்டு, இசெபெல்லாவும் அந்தப் பெரிய குருவைத் தாங்கள் நினைத்தபடியே கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவரும் அதற்கு ஒத்துக் கொண்டார். நடுக்கடலில் ஓர் எல்லை ஏற்படுத்தி அதற்குக் கிழக்கே போர்ச்சுகல் நாட்டார் கண்டுபிடிக்கும் புது நாடுகள் அவர் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருக்கும் என்றும், அதற்கு மேற்கில் ஸ்பெயின் நாட்டார் கண்டுபிடிக்கும் புது நாடுகள் அவர்கள் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருக்கும் என்றும் போப் கட்டளையிட்டார். அரசனும் அரசியும்

அதுகேட்டு மகிழ்ந்தனர். தாங்கள் கண்டுபிடிக்கும் புது நாடுகளில் கிறித்துமதத்தைப் பரவச் செய்யவேண்டுமென்றும், அதற்காகக் குருமார்கள் சிலரை அனுப்பவேண்டுமென்றும் அவர்கள் 'போப்'பைக் கேட்டார்கள். அவரும் அதற்கு மகிழ்ந்து, சிலரை அனுப்பினார். கொலம்பசு இந்தத் தடவை புறப்படுவதற்குப் பதினேழு கப்பல்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. அவையெல்லாம் பெரிய கப்பல்களாகும்; ஏராளமான சேனைகளும் போர்க் கருவிகளும் உணவுப் பண்டங்களும் கப்பல்களில் ஏற்றப்பட்டன. புது நாடுகளைப் பார்க்கலாமென்றும், ஏராளமாகப் பொன் சேர்க்கலாமென்றும் விரும்பி, ஊராரும் பலர் புறப்பட்டனர். மொத்தம் பதினேழு கப்பல்களிலும் ஆயிரத்து ஐந்து மக்கள் ஏறினார்கள். கொலம்பசுக்கு உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு ஓர் அளவில்லை; இந்தத் தடவை எப்படியாவது தான் முதலில் நினைத்த பெரிய கண்டத்தை மேற்கு மகா கடலில் கண்டுபிடித்துவிடலாம் என்று எண்ணினான். எல்லா வசதிகளும் இப்போது தனது முயற்சியின்றியே அமைதலை அவன் நினைந்து மகிழ்ந்தான். எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் தன் கருத்தை வரவர எளிதில் நிறைவேற்றுகின்றான் என்று கருதினான். கொலம்பசு ஸ்பெயின் நாட்டுக்கு வந்து ஆறு திங்கள்கள் ஆயின. அவனுக்கு உடம்பு நன்றாய் வலுப்பட்டுவிட்டது; உடனே அவன் அரசனிடத்திலும், அரசியிடத்திலும் விடை பெற்றுக்கொண்டு, ஆண்டவனைத் தொழுது கப்பலில் புறப்பட்டான். எல்லாரும் அவனுக்கு வாழ்த்துக் கூறினார்கள்.

6. கொலம்பசு ஆட்சி

கப்பல்கள் விரைந்து சென்றன. கொலம்பசு முன்போன் வழிக்கு இப்போது சற்றுத் தெற்காகப் போனான். அதனால் வழியில் பலப்பல புது நாடுகளை அவன் கண்டு பிடித்தான். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு புதுப்பெயர் வைத்தான். பின்பு நேராய் இஸ்பானியோலாவை நோக்கிச் சென்றான். மேல் காற்று அவனுக்கு மிக்க உதவியாயிருந்தது. ஆகையால் இரண்டு திங்களில் கொலம்பசு அத்தீவை அடைந்தான். எல்லாரும் கப்பலிலிருந்து இறங்கினார்கள்; கொலம்பசு தான் முன்பு கோட்டை கட்டிய இடத்திற்கு உடனே சென்றான். அங்கே அக்கோட்டை அழிந்துபோயிருந்தது; தான் முன்பு நிறுத்திவிட்டுப்போன மக்களில் ஒருவரும் அங்கு இல்லை; இவை கொலம்பசுக்கு மிக்க வருத்தம் விளைவித்தன. அப்போது அந்நாட்டு அரசனுக்குத் தம்பி கொலம்பசை வந்து பார்த்தான். 'முன்பு நீங்கள் நிறுத்தி விட்டுப்போன மக்கள் அடுத்த காட்டில் பொன் இருக்கிற தென்று தெரிந்து அங்கேபோய்த் துடுக்குத்தனம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். அதனால் அந்நாட்டு அரசன் இங்கு வந்து இக் கோட்டையைக் கொளுத்திவிட்டான்; இதிலிருந்த உங்கள் மக்களையும் கொன்றுவிட்டான்,' என்று சொன்னான். ஆனால் கொலம்பசு இவன் சொன்னதை உண்மை யென்று நம்பவில்லை. ஆயினும் அவனோடு இப்போது ஒன்றும் பேசலாகாது என்று நினைத்தான். பிறகு அவ்விடத்தில் ஒரு தகுதியான இடம் பார்த்து, அங்கே ஓர் அழகான கோட்டை கட்டுவித்தான். கோட்டையைச் சுற்றி நிறைய வீடுகள் கட்டினான். அவனுடன் வந்தவர்கள் எல்லாரும் அவற்றில் குடியேறினார்கள். கடைசியில் அது பெரிய பட்டினமாய்விட்டது.

கொலம்பசு அந்தப் பட்டினத்துக்கு இசெபெல்லா என்று பெயர் வைத்தான். தன் கருத்தை நிறைவேற்றிவைத்த இசெபெல்லா அரசியின் நினைவுக் குறியாக அந்தப் பட்டினம் விளங்கவேண்டுமென்பது கொலம்பசின் கருத்து.

ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து கொலம்பசுடன் வந்தவர்கள் அத்தனை மக்களும் வேலைசெய்ய விருப்பம் இல்லாதவர்களாய் இருந்தார்கள். மலைகளில் பெரும் பெருந் துண்டுகளாகப் பொன் சுட்டிகள் வெட்டி யெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் இங்கே வந்தார்கள். ஆனால், இங்கே பொன் அப்படிக்கிடைக்கவில்லை; நாஸ்தோறும் சிறிது சிறிதாகப் பொன் தூள்களே கிடைத்துவந்தன. அஃது அவர்களுக்கு அமைதிதரவில்லை. மேலும் கொலம்பசு இங்கே உழுது பயிர் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணினான்; அதுவும் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் தமக்குள் கலகம் செய்துகொண்டார்கள். ஆண்டவனருளால் இது கொலம்பசுக்குத் தெரிந்தது. அவன் அக்கலகக்காரர்களைப் பெரும்பாலும் கண்டித்து அடக்கினான்! அடங்காதவர்களைப் பன்னிரண்டு கப்பல்களில் ஏற்றி, ஸ்பெயின் நாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டான். அப்போது இசெபெல்லா அரசிக்கு ஒரு கடிதமும் அனுப்பினான்; அதில் அம்மக்கள் இன்னின்ன குற்றம் செய்தார்கள் எனவும், அவர்களுக்கு ஈடாக வேறு சிலரை அனுப்பவேண்டும் எனவும், இன்னும் இவ்வளவு உணவுப் பண்டங்கள் வேண்டுமெனவும் கொலம்பசு எழுதியிருந்தான். அக்கப்பல்கள் புறப் பட்டுப் போய்விட்டன.

மற்றவர்கள் இஸ்பானியோலாவிலேயே இருந்தார்கள். கொலம்பசு அவர்களைச் சும்மாவைத்திருந்தால்,

கலகம் செய்வார்கள் என்று எண்ணினான். ஆகையால் அவர்களெல்லாரையும் அழைத்துக்கொண்டு, அந்தத் தீவிலுள்ள பலப்பல நாடுகளுக்கும் போய், மக்களை அச்சுறுத்திக்கொண்டு வந்தான். அந்தத் தீவில் பொன் மிகுதியாயிருக்கும் நாட்டுக்குச் 'சைபேயோ' என்று பெயர்; கொலம்பசு அங்கே முதலில் ஒரு சேனையை அனுப்பினான். பிறகு தானும் சில சேனைகளோடு அங்கே போனான். சேனைகள் போகும்போது ஸ்பெயின்நாட்டு அடையாளக் கொடிகள் பறந்தன; போர்ப்பறைகள் முழங்கின. காலாட்கள் வரிசை வரிசையாய்ப் போனார்கள். குதிரைச் சேவகர் குதிரைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டார்கள். இவற்றையெல்லாம் அந்தச் 'சைபேயோ' நாட்டுக்குடிகள் பார்த்தார்கள். அவர்களுக்கு அச்சம் உண்டாயிற்று. மேலும் அவர்கள் எப்போதும் குதிரைகளைப் பார்த்ததில்லை. ஆதலால் குதிரையும் அதன்மேல் ஏறியிருக்கும் வீரனும் சேர்ந்து ஒரு விலங்காகும் என்று நினைத்துக்கொண்டு நடுநடுங்கினார்கள். இப்படிப்பட்ட விலங்குகளை யெல்லாம் இக்கூட்டத்தார் அடக்கி வைத்திருப்பதால், இவர்களை வெல்வதற்கு எவராலும் முடியாது என்று நினைத்தார்கள்; கொலம்பசு இவ்வாறு அவர்களை அச்சுறுத்திவிட்டுத் திரும்பிவிட்டான். இப்படியோ இஸ்பானியோலா முழுமையும் திரிந்து எல்லார்க்கும் அச்சங்காட்டி வந்தான்; ஆனால் ஒரு வருக்கும் அவன் தீங்கு செய்யவில்லை.

பொன் மிகுதியாயிருக்கும் 'சைபேயோ'வில் சில நாட்களுக்குள் அவன் ஒரு கோட்டை கட்டுவித்தான். அங்கே நிலத்தின் கீழிருந்தும் பொன் கட்டிகள் வெட்டி யெடுக்கலாமென்பது அவன் எண்ணம். கொலம்பசோடு கூட வந்தவர்கள் இதைத் தெரிந்துகொண்டார்கள்.

அதனால் அவர்கள் அந்தத் தீவில் இருக்க மிகவும் விரும்பினார்கள், அவர்கள் இப்படி விரும்பியது கொலம்பசுக்கு உதவியாயிருந்தது. கொலம்பசு அவர்களை அவ்விடத்திலேயே நிறுத்திவிட்டு, வேறு புது நாடுகள் கண்டுபிடிக்க எண்ணினான். இஸ்பானியோலாவில் தகுதியாயிருந்த சிலரை அங்கே தலைவராக்கினான். பின்பு அவ்விடத்தை விட்டு அவன் நீங்கிக் கடல்மேற் சென்றான்.

கொலம்பசு போனபின், இஸ்பானியோலாவில் இருந்தவர்கள் கொலம்பசின் கருத்துப்படி நடக்கவில்லை; அந்தத் தீவிலுள்ள குடிமக்களை அவர்கள் மிகவும் வருத்தினார்கள். குடிமக்களுக்கோ வரவர அச்சம் நீங்கிவிட்டது. அதனால் அவர்கள் இந்த ஸ்பெயின்நாட்டு மக்களில் சிலரைப் பிடித்துக் கொலை செய்தார்கள். மிஞ்சி யிருந்த சிலருக்கும் உணவுப் பண்டங்கள் தீர்ந்துவிட்டன; 'கொலம்பசு எப்பொழுது வருவானோ! ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து உணவுப் பண்டங்கள் எப்பொழுது வருமோ!' என்று அவர்கள் எண்ணி ஏங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். நல்ல காலமாய் உணவுப் பண்டங்கள் கப்பல்களில் வந்து சேர்ந்தன. அந்தக் கப்பல்களோடு, கொலம்பசின் தம்பியான பர்த்தாலோமியூ வந்தான். அவன் முன்பு இங்கிலாந்துக்குப் போயிருந்தானல்லவா! அங்கே நெடுநாள் வரையில் படமெழுதி விற்று உயிர் பிழைத்து வந்தான். பின்பு அரசனைப் பார்ப்பதற்கு வேண்டிய ஆடை முதலானவற்றைச் சேகரம் செய்துகொண்டான். அக்காலத்தில் ஏழாம் ஹென்றி, என்பவன் இங்கிலாந்துநாட்டுக்கு அரசனாயிருந்தான். பர்த்தாலோமியூ அவனைப் பார்த்துக் கொலம்பசின் கருத்தைப்பற்றித் தெரிவித்தான். அரசனுக்கு அப்போது பல கவலைகள் இருந்தன; எனினும் கொலம்பசின் கருத்துக்கு இணங்கி, அவனுக்கு உதவி செய்வதாக

ஒப்புக்கொண்டான். அது கேட்ட பர்த்தாலோமியூ மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, கொலம்பசுக்கு அதனைத் தெரிவிப்பதற்காக ஸ்பெயின் நாட்டுக்கு வந்தான்; அங்கே வந்ததும், “இசெபெல்லா அரசியின் உதவியால் கொலம்பசு பல புது நாடுகளைக் கண்டுபிடித்துத் திரும்பினான்,” என்றும், ‘மறுபடியும் அவ்வாறே கண்டுபிடிப்பதற்குப் போயிருக்கின்றான்,’ என்றும் கேள்விப்பட்டான். அதனால் அவன் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. உடனே இசெபெல்லா அரசியைப் போய்ப் பார்த்தான். கொலம்பசைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னான். பெர்ட்டினாண்டும் இசெபெல்லாவும் அவனைக் கொலம்பசின் தம்பியென்று அறிந்து, மிக்க முகமன் கூறி மரியாதை செய்தார்கள். இஸ்பானியோலாவுக்கு உணவுப் பண்டங்கள் ஏற்றிக்கொண்டு போக, அப்போது கப்பல்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன; ஆகையால் இசெபெல்லா பர்த்தாலோமியூவையும் அக்கப்பல்களோடு அனுப்பினான். அதனால்தான் அவன் இஸ்பானியோலாவுக்கு வந்து சேர்ந்தான். இது நிற்க, கடல்மேற் சென்ற கொலம்பசு, ஐந்தாறு திங்கள் வரையில் கடலில் சுற்றினான். எங்கும் நிலங்கள் காணப்படவில்லை. வழியில் அவனுக்கு எத்தனையோ இடையூறுகள் வந்தன. கொலம்பசு அவற்றால் சொல்ல முடியாத துயரம் அடைந்தான். கொடிய காய்ச்சல் நோயும் அவனுக்கு உண்டாய் விட்டது; அதனால் தன் கப்பல்களைத் திருப்பிக்கொண்டு அவன் இஸ்பானியோலாவுக்கு வந்துவிட்டான். ஆயினும் அவன் இந்தத் தடவை ஒன்றும் கண்டுபிடிக்காமல் விடவில்லை; கடைசியாக இரண்டு புது நாடுகளை அவன் கண்டுபிடித்தான். கொலம்பசு இஸ்பானியோலாவுக்கு வந்ததும், தன் அருமையான தம்பியைக் கண்டான். தம்பி

யைப் பிரிந்து அன்றோடு பதின்மூன்று ஆண்டுகள் ஆயின. கொலம்பசு உள்ளம் எப்படி இருக்கும்? அவன் அடைந்த களிப்புக்கு ஓர் அளவு இல்லை. தம்பியை நோக்கி ஆவலாய்ப் பேசினான்; பர்த்தாலோமியூவும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து, நடந்த செய்திகளை யெல்லாம் சொன்னான். கொலம்பசு கேட்டு, ஆண்டவன் திருவருளை வியந்து மகிழ்ந்தான். அவனுக்கு இம்மகிழ்ச்சியினால் காய்ச்சல் நோய் பறந்துவிட்டது. பின்பு இஸ்பானியோலாவில் இருந்த மற்றவர்கள் நலத்தைப்பற்றிக் கேட்டான். அவர்கள் எல்லோரும் கொலம்பசிடம் முறையிட்டு நடந்தவற்றைச் சொன்னார்கள்; அவன் தன் மக்களிற் பலர் இறந்த செய்தி கேட்டு ஆற்றொணாத் துயரடைந்தான்; இஸ்பானியோலா அரசரோடு இனிமேலும் சண்டை செய்யாமல் இருக்கலாகாது என்று எண்ணினான். தன் நாட்டு மக்களில் சிலரே மிஞ்சியிருந்தார்கள்; அவர்களில் போர் செய்கின்றவர்கள் இருநூறு பேரே தேறினார்கள்; இருந்தாலும், கொலம்பசு மிக்க துணிவுள்ளவன்ல்லவா? ஆகையால் அந்த இருநூறு காலாட்களையும் அழைத்துக்கொண்டான். வேறு இருபது குதிரைச் சேவகர்களையும், இருபது வேட்டை நாய்களையும் கூட்டிக்கொண்டான். போருக்குத் துவங்கினான். இஸ்பானியோலா தீவு முழுவதும் ஐந்து அரசர்கள் ஆண்டு வந்தார்கள். அவர்களும் தம் சேனைகளோடு கொலம்பசை எதிர்த்தார்கள். கொலம்பசு இரவு நேரங்களில் அவர்கள் சேனையின்மேல் விழுந்து கலக்கினான். நாய்கள் செய்யும் கொடுமை மிகுதியாயிருந்தது. குதிரைச் சேவகர்கள், குதிரைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு விசையாய்ப் பாய்ந்து எல்லாரையும் தாக்கினார்கள். காலாட்கள் அடிக்கடி குண்டுகள் போட்டுப் பகைவரைக் கொன்றார்கள். சிலர் கருவிகள் கொண்டு போர் செய்தனர். பகைவர் சேனைக

ளெல்லாம் மாண்டுபோயின. சிலர் கொலம்பசிடம் அகப் பட்டுக்கொண்டார்கள். கொலம்பசு உடனே இஸ்பானி யோலா தீவு முழுவதையும் தன் ஆளுகைக்கு உட்படுத்திக் கொண்டான். அஃது இப்போது இசெபெல்லா அரசியின் நாடாயிற்று; கொலம்பசு இசெபெல்லா அரசாட்சியை அங்கே நிலைக்கும்படி செய்துவிட்டான். கொலம்பசு நல்ல எண்ணம் உடையவனாதலால், அவனுக்கு இறைவனருளால் எல்லாம் எளிதாய் நிறைவேறின.

இஸ்பானியோலா முழுவதும் தனக்கு அடங்கிவிட்டமையினால், கொலம்பசு இப்போது ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினான்: அந்தத் தீவு முழுமையும் சுற்றினான்; வரும்படி வரும் இடங்களை யெல்லாம் கண்டு கொண்டான். பொன் கிடைக்கும் இடங்களைக் கண்டுபிடித்தான். உடனே அந்தத் தீவிலிருந்த குடிமக்களுக்கு வரி விதிக்கத் தொடங்கினான்; ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவு பொன்னும் இவ்வளவு பஞ்சம் வரியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஓர் அளவு ஏற்படுத்தினான். மூன்று திங்களுக்கு ஒருதடவை வரி செலுத்தவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டான். குடிமக்களெல்லாரும் இதனால் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். இவர்கள் இதுவரையில் ஒரு வேலையும் செய்தது கிடையாது. ஆகையால், அவர்களுக்குக் கொலம்பசு சொல்லுகிறபடி பொன்னும் பஞ்சம் சேகரித்துக் கொடுப்பது வருத்தமாயிருந்தது. ஆயினும் கொலம்பசு அதில் கண்டிப்பாயிருந்தான்; ஏனென்றால் அவனுக்கு ஸ்பெயின் நாட்டில் பகைவர்கள் பலர் இருந்தார்கள். முன்பு இஸ்பானியோலாவிலிருந்து பன்னிரண்டு கப்பல்களில் ஏற்றி அனுப்பப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் கொலம்பசுக்குப் பகைவராய் விட்டார்கள். அவர்கள் இசெபெல்லா அரசிக்குக் கொலம்பசின்மேல் கோள் சொல்வது வழக்கம். 'கொலம்பசு

ஸ்பெயின் நாட்டு மக்களையெல்லாம் புது நாடுகளுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் கெடுக்கின்றான். ஸ்பெயின் நாட்டு அரசின் பணமெல்லாம் கொலம்பசால் அழிந்து போகின்றது, என்று அவர்கள் இசெபெல்லாவுக்குச் சொல்லுவார்கள். இதைக் கொலம்பசு ஆண்டவனருளால் உணர்ந்துகொண்டான். அதனால் ஸ்பெயின் நாட்டுக்குத் தன்னால் மிக்க வரும்படி யுண்டு என இசெபெல்லாவுக்கு விரைவில் காட்டவேண்டும் என்று கொலம்பசு எண்ணினான். ஆகையால்தான் அவன் இஸ்பானியோலா தீவின் குடிமக்களிடம் - அவ்வளவு கண்டிப்பாயிருந்து வரி வாங்கினான்.

ஆனால், பெர்டினாண்டுவும் இசெபெல்லாவும் அவன் பகைவர்கள் சொல்லும் பேச்சுக்குச் செவிகொடுத்தார்கள். கொலம்பசின்மேல் அவர்களுக்கு ஐயம் உண்டாயிற்று. அதனால் கொலம்பசின் நடக்கையைத் தெரிந்து வரும்படி, தம்மிடம் அலுவல் பார்க்கும் ஒருவனை இஸ்பானியோலாவுக்கு அனுப்பினார்கள். அங்கு வந்ததும் அவனுக்கு இறுமாப்பு உண்டாய்விட்டது; ஆகையால் அங்கிருப்பவர்கள் கொலம்பசின்மேல் கூறும் கோட் சொற்களைக் கேட்டுக்கொண்டான்; மேலும் அவர்களைக் கொலம்பசுக்குக் கீழ்ப்படியாதபடி தூண்டினான். கொலம்பசு இடையறிந்து உள்ளம் வருந்தினான். இனிமேல் தான் அங்கு இருக்கலாகாது என்றும், இசெபெல்லாவிடம் போய்த் தன் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்றும், அப்போதுதான் அரசி தன்மேல் வருத்தப்பட மாட்டாள் என்றும் கொலம்பசு கருதினான். இஸ்பானியோலாவில் தன் வேலைகளையெல்லாம் பர்த்தாலோமியூவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தான். தான் இதுவரையில் அந்தத் தீவில் சேகரித்த பொன்னை

யும், முத்து பஞ்சு முதலியவற்றையும் அவன் எடுத்துக் கொண்டான். உடனே அதைவிட்டுப் புறப்பட்டு நேராய் ஸ்பெயின் நாட்டுக்கு வந்து, அரசனையும் அரசியையும் பார்த்தான். போன தடவையைவிட இந்தத்தடவை கொலம்பசு ஏராளமான வருமானத்துடன் வந்தான். அரசி இவற்றையெல்லாம் பார்த்தாள். அவளுக்குக் கொலம்பசின்மேல் இருந்த ஐயமெல்லாம் நீங்கிவிட்டன. அவன் பகைவர்கள் சொன்னவெல்லாம் பொய் என்று அவள் எண்ணினாள். உடனே அவர்கள் எல்லாரும் வெட்கம் அடையும்படி கொலம்பசுக்கு ழரியாதை செய்தாள். கொலம்பசு அரசனையும் அரசியையும் நோக்கி, “இஸ்பானியோலா தீவு முழுமையும் உங்கள் அரசாட்சிக்கு உட்படுத்திவிட்டேன். பொன் கிடைக்கும். இடங்களை அங்கங்கும் கண்டுபிடித்திருக்கிறேன். உழுது பயிர் செய்வதிலும் மிகுந்த வருமானம் உண்டாகும்படி பல ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறேன். இனிமேல் உங்களுக்கும் இந்த ஸ்பெயின் நாட்டுக்கும் ஏராளமான வரும்படியும் நன்மையும் அதனால் உண்டாகும். வேறு சில புது நாடுகளும் கண்டுபிடித்திருக்கின்றேன்,” என்று நடந்தனவெல்லாம் அவன் சொன்னான். பெர்டினாண்டுக்கும் இசெபெல்லாவுக்கும் அடங்கா மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. கொலம்பசை மறுபடியும் அனுப்பி வேறு புது நாடுகளைக் கண்டுபிடிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். இஸ்பானியோலாவையும் செழுமை செய்யும்படி அவனை அனுப்பவேண்டும் என்று கருதினார்கள். கொலம்பசு சில நாட்கள் ஸ்பெயின் நாட்டிலேயே தங்கி உடம்பை நலப்படுத்திக்கொண்டான். அவன் புறப்படுவதற்குக் கப்பல்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. முதன் முதலில் தான் நினைத்த புதிய கண்டத்தை, இந்தத்தடவையில் கட்டாயம் கண்டு

பிடித்துவிடவேண்டும் என்று உறுதிசெய்துகொண்டான். புதிய கண்டத்தின் நினைப்பு அடிக்கடி அவன் உள்ளத்தில் ஊசலாடிக்கொண்டே யிருந்தது. புதிய கண்டத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகவே, தான் பிறந்ததாக நம்பினான். ஆண்டவனை உள்ளம் உருகத் தொழுதான்; அரசனிடத்திலும் அரசியிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டான். ஸ்பெயின் நாட்டைவிட்டு நீங்கிக் கப்பல்களைச் செலுத்திக் கொண்டு ஒருநாள் அவன் புறப்பட்டான்.

7. புது நாடு

இஸ்பானியோலாவுக்குப் போகாமல், நேராய் மேற்கு மகா கடலில் போய்ப் புதிய கண்டத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று கொலம்பசு எண்ணினான். சிறிது தொலைவு போனதும், சில கப்பல்களை இஸ்பானியோலாவுக்கு அனுப்பிவிட்டான். மற்றக் கப்பல்களைச் செலுத்திக்கொண்டு நேராய் மேற்கு மகா கடலில் போனான். வழியில் ஒவ்வொரு தடவையிலும் அவனுக்கு இடையூறுகள் உண்டாகாமல் இல்லை; கொலம்பசு அடிக்கடி கடலிலே போக்குவரவு செய்தலினாலே அவன் உடம்பு வலிவு குன்றியது; அதனால் கொடுமையான காய்ச்சல் நேராய் அவனுக்கு வழியில் உண்டாயிற்று. ஆனாலும், அவன் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை; புதிய நாடு கண்டுபிடிப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தான். இதுவரையில் வந்த தொலைவுக்குமேல் இப்போது நெடுந் தொலைவு வந்துவிட்டான். அவன் நினைத்தைப் பார்த்து எத்தனையோ திங்கள்கள் ஆயின. நெடுங்காலமாக அவன் கடலையும் வானத்தையும் மல்லாமல் வேறொன்றையும் பார்க்கவில்லை. 'புதிய கண்டத்தைப் பாராமல் திரும்புவதில்லை,' என்று தன் மனதிலே உறுதி செய்து

கொண்டான். கப்பல்களோ காற்றாய்ப் பறந்தன. எவ்வளவு தொலைவு கப்பல் வந்தது என்பதையும் அவன் நினைக்கவில்லை. இடையூறுகளே இடையிடையே கணக்கில்லாமல் நேர்ந்தன. ஆண்டவன் திருவருளால் அவன் அவற்றிலிருந்து தப்பிக்கொண்டே வந்தான். தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றி வைக்கும்படி அடிக்கடி கொலம்பசு கடவுளைத் தொழுதான். ஆனால், அவனுக்கு வரவர நோய் மிகுதியாயிற்று. நோய் ஒன்றுதான் அவனுக்குப் பெரிய இடையூறுக இருந்தது. இருந்தாலும், கூடுமானவரையில் அதையும் பொறுத்துக்கொண்டு எடுத்த முயற்சியை முடிக்கவே உறுதி செய்துகொண்டு போனான். எவ்வளவு தொலைவு நோயைப் பொறுத்துக்கொண்டு போக முடியுமோ, அவ்வளவு தொலைவும் பொறுத்துப் பார்க்கலாம் என்பது அவன் எண்ணமாயிருந்தது. ஆயினும், கொலம்பசு நெடுந்தொலைவு வந்துவிட்டானல்லவா? அதனால் அவன் கண்டுபிடிக்க எண்ணிய புதிய கண்டமும் அருகில் நெருங்கிவிட்டது. கப்பல்கள் சிறிது தொலைவு சென்றன. இதற்குள் கப்பல்களில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் 'நிலம்! நிலம்!!' என்று கூவி ஆரவாரித்தார்கள். கொலம்பசுக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. எப்படியாவது ஆண்டவன், தன் கருத்தை நிறைவேற்றி வைக்கின்றான் என்று எண்ணினான். பின்னும் சிறிது தொலைவு கப்பல்கள் போயின. எதிரே ஒவென்று ஒரு பெரிய ஓசை கேட்டது. இதுவரையில் அப்படிப்பட்ட ஓசையை அவன் கேட்டதில்லை; கப்பலிலிருந்தவர்கள் அஞ்சினார்கள். கொலம்பசு அந்த ஓசையை உற்றுக்கேட்டான். அது நீர் இரையும் ஒலியென்று அவனுக்குப் புலப்பட்டது. வரவரக் கப்பல்கள் அசைந்து அசைந்து சாயத்தொடங்கின. எதிரே இருந்துவரும் நீரின் விசையால் கப்பல் அலைப்

புண்டு போவது கொலம்பசுக்குத் தெரிந்தது. ஆகையால், 'எதிரே ஒரு பெரிய ஆறு கடலில் வந்து விழுகின்றது' என்று கொலம்பசு அறிந்துகொண்டான். அந்த ஆறு கடல் நீரின் உள்ளே நெடுந்தொலைவு கிழித்துக்கொண்டு போயிற்று. கொலம்பசு அதன் எதிர்முகத்தில் அகப் பட்டுக்கொண்டான். அதனால்தான் அவன் கப்பல்கள் அசையத்தொடங்கின. இன்னும் சிறிது தொலைவு நேராய் வந்திருப்பானால் அவன் கப்பல்கள் தலைகீழாய்க் கவிழ்ந்து போயிருக்கும். இத்தனை பாடுபட்டுப் புதிய கண்டத்தின் அருகில் வந்தும், அதனைக் கண்டுபிடிக்காமல் போயிருப்பான். "கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டாமற் போய்விடும்" ஆயினும், கொலம்பசு கடவுள் அருளும், அறிவுக் கூர்மையும் உடையவனல்லவா? ஆகையால், அவன் உடனே கப்பல்களை வேறுமுகமாய்த் திருப்பிக்கொண்டு, கடவுள் ளருளால் கரைவந்து சேர்ந்தான்.

கரையில் வந்த பிறகு கொலம்பசு அந்த ஆற்றை உற்றுநோக்கினான். அது மிகவும் பெரியதாயிருந்தது. அவ்வளவு பெரிய ஆறு உலகத்தில் வேறு கண்டங்கள் ஒன்றிலும் இல்லை. கொலம்பசுக்கும் அவனோடுகூட வந்தவர்களுக்கும் மிக்க வியப்புண்டாயிற்று. கடலுக்கும் அந்த ஆற்றுக்கும் வேறுபாடே தோன்றவில்லை. இவ்வளவு பெரிய ஆறு ஒரு நாட்டில் ஓடிவருமானால், அந்த நாடு எவ்வளவு பெரிய நாடாய் இருக்கவேண்டும் என்று கொலம்பசு நினைத்தான். ஆகையால், இஃது ஒரு பெரிய கண்டமாய்த்தான் இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். தான் முதலாவது கண்டுபிடிக்க எண்ணிய கண்டம் இந்தப் பெரிய கண்டந்தான் என்று அறிந்தான். கொலம்பசுக்கு அப்போது உண்டான மகிழ்ச்சியை எவராலும் எடுத்துச்சொல்ல முடியாது. இனித் தான் இறந்து

விட்டாலும் அதனாற் குற்றமில்லையென்று நினைத்தான். அவன் இந்தப் பிறப்பில் செய்ய நினைத்த முதன்மையான வேலை நிறைவேறிவிட்டது. எல்லாம்வல்ல ஆண்டவனைக் கொலம்பசு எத்தனை தரம் தொழுவான்! எத்தனை தரம் ஏத்துவான்!! கொலம்பசுடன் வந்தவர்கள் அனைவரும் அவன் அடையும் மகிழ்ச்சியைக் கண்டு தாமும் மகிழ்ந்தார்கள். 'கொலம்பசு ஒரு பெரிய வீரன்! அவன் பிறப்பு தெய்வீகப் பிறப்பு!!' என்று அவர்கள் தம்முள் ஒருவர்க் கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

பின்பு கொலம்பசு எல்லாம் ஆண்டவன் திருவருளே என்று அமைதியடைந்தான். அவனுக்கு அந்தப் புதிய கண்டத்தில் சில இடங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று விருப்பம் எழுந்தது. உடனே கப்பலில் ஏறிக்கொண்டு கரையோரமாகவே நெடுந்தொலைவு சென்று, அங்கங்கும் இறங்கினான். பேரியா, கியூமேனூ முதலான பல நாடுகளை அதனுள் சுற்றிப் பார்த்தான். நாடுகளெல்லாம் நீர்வளமும், நிலவளமும் பொருந்திச் செழுமையாயிருந்தன. இடையிடையே பூங்காவனங்கள் அமைந்து கண்ணுக்கு அடிகாயிருந்தன. பொன், முத்து, பஞ்சு முதலிய எல்லாப் பொருள்களும் ஏராளமாகக் கிடைக்கும் இடங்கள் அங்கங்கே இருந்தன. பலவகையான பறவைக் கூட்டங்களும், பலவகையான விலங்கினங்களும், பலவகையான செடி, கொடிகளும், பலவகையான பழக்கொத்துகளும், அங்கே அழகாகக் காணப்பட்டன. அங்குள்ள மக்களெல்லாரும் நல்ல உருவமும், அறிவும், துணிவும் உடையவர்களாயிருந்தார்கள். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கப் பார்க்க, கொலம்பசுக்கு முன்னிருந்த மகிழ்ச்சி பின்னும் ஓங்கிற்று. 'நாம் கண்டுபிடிக்க நினைத்த கண்டம் இதுதான்! இதுதான்!!' என்று அடிக்கடி சொல்லி அதை உறுதி

செய்தான். இந்தக் கண்டத்தால் உலகத்துக்குப் பெரிய நன்மை உண்டாகும் என்று கருதினான். அவனுக்கு அந்தக் கண்டம் முழுவதும் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஊக்கம் பிறந்தது. ஆயினும், அவன் உடம்பு நோயாயிருந்தமையால், இதுவரையில் பார்த்தது போதும் என்று எண்ணிக்கொண்டான். கப்பல்களும் ஓட்டையாயிருந்தன. அந்தக் கண்டத்திலிருந்து பல பொருள்களை அடையாளத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டான். தான் எண்ணிய கருத்து நிறைவேறிவிட்டது என்னும் எண்ணம் அவன் உள்ளத்தில் அடிக்கடி தோன்றிற்று. தான் உலகத்தில் ஒரு பெரிய வெற்றியடைந்ததாக நினைத்தான். பின்பு ஆண்டவனைத் தொழுது கப்பல்களைத் திருப்பிக்கொண்டு குறுக்குவழியாக இஸ்பானியோலாவுக்கு வந்து சேர்ந்தான். வரும் வழியிலும் இரண்டு புதிய தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தான்.

கொலம்பசு வெற்றியோடு திரும்பி வந்தது கண்டு பார்த்தாலோமியூ மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தான். கொலம்பசு இஸ்பானியோலாவை விட்டுப் போனபின்பு, பார்த்தாலோமியூ மிக்க திறமையாகவே வேலைகளைப் பார்த்து வந்தான். ஆனால் அங்கே பொருமைக்காரர்களும் கலகக்காரர்களும் சிலர் இருந்தனர். அதனால் வேலைகளெல்லாம் மிகவும் ஒழுங்கின்றியிருந்தனர். ஆயினும் கொலம்பசு அவற்றையெல்லாம் ஓர் ஒழுங்குசெய்துகொண்டு சிலநாள்களில் அங்கே தங்கினான். பின்பு அங்கிருந்து புறப்பட்டு நேராய் ஸ்பெயின் நாட்டுக்கு வந்து, பெர்டினாண்டு மன்னனையும், இசெபெல்லா அரசியையும் கண்டான். 'தான் செய்ய இருந்த அருமையான செயலை' இந்தத் தடவையில் முடித்துவிட்டதாகக் கூறினான். தான் கண்டுபிடித்த புதிய கண்டத்தின் அருமை பெருமைகளை

யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னான். இனிமேல் அந்தப் பெரிய கண்டத்தால் உலகத்துக்கே மிகுந்த நன்மைகள் உண்டாகும் என்றும் அறிவித்தான். இஸ்பானியோலாவையும் தான் நல்ல ஒழுங்குக்குக் கொண்டுவந்திருப்பதாகத் தெரிவித்தான். இவற்றையெல்லாம் அரசனும், அரசியும் கேட்டு இதுவரையிலும் அடைந்திராத புது மகிழ்ச்சியை அடைந்தார்கள். கொலம்பசை வாயாரப் புகழ்ந்தார்கள். அவனுக்கு மிக்க மரியாதை செய்தார்கள்.

கொலம்பசு மேற்கு மகாகடலில் புதிதாக ஒரு பெரிய கண்டம் கண்டுபிடித்த செய்தி ஐரோப்பாக் கண்டம் முழுவதும் பரவிற்று. எல்லாரும் கொலம்பசை வாழ்த்தினார்கள். இவனால் ஸ்பெயின் அரசுக்கும் இசேபெல்லா அரசுக்கும் பெருமை உண்டாயிற்று; கொலம்பசு செய்து வந்த அரிய செயல்களைக் கண்டு, போர்ச்சுகல் நாட்டாரும் மேலும் மேலும் அப்படிப்பட்ட செயல்களைச் செய்ய விரும்பினார்கள். அவர்கள் வாஸ்கோடிகாமா என்பவனை அனுப்பி, ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தில் தெற்குமுனை வழியாய் இந்தியாவுக்கு ஒரு வழி கண்டுபிடித்தார்கள். மற்ற நாட்டாரும் அப்படியே முயற்சி செய்து, நாளடைவில் உலகமெல்லாம் கண்டுபிடித்தார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் காரணமாய் இருந்தவன் நம் கொலம்பசுதான். அவன் கண்டுபிடித்த புதிய கண்டமே பின்பு 'அமெரிக்கா' என்று பெயர் பெற்றது. கடைசியில் நம் ஜினோவா வீரனை கொலம்பசு தனது ஐம்பத்தொன்பதாம் ஆண்டாகிய 1506-ம் ஆண்டில் மே 20-உ கடவுள் வணக்கத்தோடு உயிர்த்தான். அவன் மறைந்தாலும் அவன் புகழ் இன்னும் மறையவில்லை.

8. முடிப்புரை

இந்தக் கொலம்பசிநுடைய வரலாற்றினால் நாம் சில உண்மைகளை அறிகின்றோம். அவை.—ஒருவன் தான் எடுத்துக்கொண்ட எந்த முயற்சியும் கடவுள் அருளைத் துணையாகக்கொண்டு செய்தல்வேண்டும் என்பதும், அம் முயற்சி கருதிய பலனைத் தருங்காலம்வரை இடையில் பல இடையூறுகள் நிகழும் என்பதும், அந்த இடையூறுகளுக்கு அவன் மனந்தளராமல் எடுத்த முயற்சியை ஊக்கமாய்ச் செய்துகொண்டே வரல்வேண்டும் என்பதும், அவன் அம்முயற்சிக்காகச் செய்துவரும் வேலைகளெல்லாம் தன்நலங் கருதாது உலகநலங் கருதியே செய்தல்வேண்டும் என்பதும் ஆகும்.

75073

அரும்பத அகராதி

இதற் பயிலப்படும் பழமொழிகள்

	பக்கம்
‘கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டாமற் போய்விடும்’	58
‘சாவத் துணிந்தவனுக்கு சமுத்திரம் முழங்கால் ஆழம்’	32
‘முயற்சி திருவினை யாக்கும்’	22
‘வெண்ணெய் திரண்டு வரும்போது தாழி உடைந்தது.’	25

ஆரவாரித்தல் - மிகவொலித்தல்
 ஆறு கல் - ஆறு மைல்
 ஆற்றொறை - தாங்க முடியாத
 இடுக்கண் - துன்பம்
 இருக்கை - உட்காரும் பலகை
 இறுமாப்பு - அகந்தை
 உடைமை - பொருள்
 உறுதுணை - மிக்க துணை
 ஐயம் - சந்தேகம்
 கைகூடாத - நிறைவேறாத
 கொடூரமாய் - கடுமையாய்
 சுக்கான் - கப்பலை நடத்த துங்கருவி

தொலைவு - தூரம்
 துடுக்கர் - குறும்பு செய்கிறவர்
 துயர் - துன்பம்
 தருவன் - வடமீன் (Pole Star)
 பற்றுக்கோடு - துணை
 பூங்காவனம் - பூந்தோட்டம்
 முகமன் - உபசாரம்
 வருமானம் - வரும்படி
 வலிவு - பலம்
 வழுத்தினன் - துதித்தான்
 வானம் - ஆகாயம்
 விசை - வேகம்
 விறுவிறு - விரைவின் குறிப்பு

